

Dr. Ali DENİZLİ

KORE HARBİNDE ŞEHİTLERİMİZ

**Albay
NURİ PAMİR**

**Teğmen
TAHİR ÜN**

**Üsteğmen
MEHMET GÖNENÇ**

**Üsteğmen
SELAHADDİN EREGEMEN**

**Üsteğmen
HÜSEYİN KOŞUCU**

**Şehit Binbaşı
LÜTFÜ BÜLGİN**

**Şehit Binbaşı
MİKTAT ULUÖNLÜ**

**Yüzbaşı
CEVAT OLHON**

**Üsteğmen
NACİ GÖKÇE**

**Yüzbaşı
KAYA ALDOĞAN**

10 KAHRAMAN

KORE ŞEHİTLERİ

KORE'DE BİRLEŞMİŞ MİLLETLER SAFINDA
KAHRAMANCA DOĞUŞUP ŞEREFLE ÖLDÜLER

BEDRETTİN ÇIDAM	1944-32	P.Ütg.	22-IV-1951
MUZAFFER ERDÖNMEZ	1943-130	P.v.Ütg.	23-IV-1951
MEHMET GÜVENÇ	1943-54	Top.Ütg.	23-IV-1951
RİDVAN TERZİ	1947-53	P.Ütg.	18-V-1951
MİKTAT ULUÖNLÜ	1931-37	P.Bnb.	18-V-1951
LÜTFÜ BİLGİN	1931-115	P.Bnb.	24-V-1951
HALİL ÇAYAN	1936-415	P.Yzb.	24-V-1951
FAHRETTİN GÜVEN	1946-128	P.Ütg.	19-XI-1951
HİKMET ÖZDEMİR	1945-70	P.Ütg.	20-XI-1951
TARİK OKUR	1946-125	Top.Ütg.	25-XI-1951
MEHMET ÖĞEN	1947-19	Top.Ütg.	27-XI-1951
AHMET TÜRKÂN	1943-341	P.Ütg.	8-I-1952
NURİ PAMİR	1337-1231	P.Alb.	5-VI-1952
CEVAT BAYRAK	1949-66	P.Ütg.	10-XII-1952
A.RÜŞTÜ ÜNER	1945-38	P.Ütg.	28-V-1953
MAHMUT BOZDAĞ	1945-61	P.Ütg.	29-V-1953
ŞERİF ŞUMNU	1948-108	Top.Ütg.	8-VII-1953
HİKMET KOYGUN	1941-A-136	Top.Yzb.	26-XI-1950

**KARA HARP OKULU --ANKARA GİRİSİNDEKİ KORE SUBAY
ŞEHİTLERİ ANITI**

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

KISALTMALAR

GİRİŞ

BİRİNCİ BÖLÜM

Şehit Teğmen Tahir Ün'ün Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

İKİNCİ BÖLÜM

Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan'ın Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Şehit Üsteğmen Naci Gökçe'nin Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Şehit Üsteğmen Hüseyin Koşucu'nun Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

BEŞİNCİ BÖLÜM

Şehit Üsteğmen Selahaddin Eregemen'in Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

ALTINCI BÖLÜM

Şehit Yüzbaşı Cevat Olhon'un Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

YEDİNCİ BÖLÜM

Şehit Üsteğmen Mehmet Gönenç'nin Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Şehit Binbaşı Lütfü Bülgin'in Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

DOKUZUNCU BÖLÜM

Şehit Binbaşı Mıktat Uluönlü'nün Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

ONUNCU BÖLÜM

Şehit Albay Nuri Pamir 'in Hayat Öyküsü ve Şehit Olması

ONBİRİNCİ BÖLÜM

DİĞER ŞEHİTLERİMİZİN RESİMLERİ

SONUÇ

BİBLİYOGRAFYA

EKLER

ÖNSÖZ

Bu kitap KORE HARBİNDE ŞEHİT , SUBAY, ASTSUBAY VE ERLERİMİZ adına yazılmıştır. Ruhlarınız Şad Olsun, müthiş kahramanlıklarınız önünde saygıyla eğiliyoruz. İsimleriniz Türk tarihine altın harflerle yazılmıştır.

Komunist Çin ve arkasındaki Rusya'nın binlerce insan ve silah gücü ile dünyaya ilan ettiği taarruzları vasıtasıyla Kore'yi ele geçirme **planları** KUNURİ'DE Türk duvarına çatarak durmuştur.

Bu duvarı canları ile destekleyen kahraman Şehit Subay astsubay ve erlerimizdir.

26-27 KASIM 1950 GECESİ İLK ŞEHİT SUBAYLARIMIZ

İstihkam Üsteğmen Yusuf Kutlu 1946-1 (Ali oğlu, Ödemiş 1923 İs. Tk. K.)

İstihkam Üsteğmen Orhan Tokgöz 1946-7 (Mustafa oğlu, Adana 1925) İs. Tk. K.

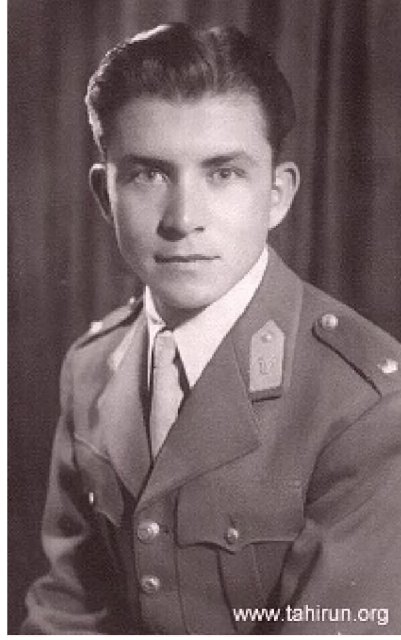
İstihkam Üsteğmen Muzaffer Arca 1944-13 (Zülfikâr oğlu, Elazığ 1922) İs. Bl. Nk. Sb.

Muhabere Teğmen Tahir Ün 1947-2 (Mehmet oğlu, Akhisar 1926) Tugay Muhabere Tk. Komutanı.

KİTAPTA BELGE VE RESİMLERİ AİLELERİNDEN ELDE EDİLEN BAZI ŞEHİTLERİMİZİN HAYATI VE KAHRAMANLIĞI VARDIR , BELGELER BULUNDUKÇA DİĞER ŞEHİTLERİMİZİN HAYATI DA YAZILACAKTIR.

BİRİNCİ BÖLÜM

Alay İstihbarat Subayı (S-2)Yüzbaşı Muzaffer SEBÜKCEBE , Muhabere Teğmen Tahir Ün'ün hayatını ve şehit olmasını şöyle anlatmaktadır ¹

¹ " Şehit Teğmen Tahir Ün" , Korsavaş Dergisi, Yıl 1, s. 7, 1975, s. 39-40. " Akhisar'da şehrin en işlek caddesine şehit Tahir ÜN adı verilerek ismi Akhisar'lılarca ebedileştirilmiştir

I. Kore'de 1nci Tugayın İlk Şehitlerinden Muhabere Teğmen TAHİR ÜN'ün Hayat Öyküsü

Türk Silâhlı Kuvvetlerinin ve 1 nci Kore Türk Tugayının en değerli subaylarından olan Teğmen Tahir ÜN, 1926 yılında AKHİSAR' da doğmuştur.

İlk ve Orta öğrenimini, çok çalışkan bir öğrenci olarak tamamlayan Teğmen Tahir ÜN, bu üstün zekâ ve kabiliyeti dolayısı ile, 1945 yılında Harp okuluna girişinde Muhabere sınıfına ayrılmıştır.

30 Ağustos 1947' de Harb okulundan devresinin ikincisi olarak mezun olmuş ve Asteğmen nasbedilmiştir.

**ÜSTEĞMEN
SAMİ DURAK**

**ÜSTEĞMEN
ENİS
GÜMÜŞYALÇIN**

**TEĞMEN
TAHİR ÜN
ŞEHİT**

1947-1948 yılları Asteğmen ve Teğmen rütbeleriyle Ankara Mamak'taki Muhabere Okulunda sınıf eğitimini tamamlayarak, yine üstün bir başarı ile bu okulu da bitirmiştir.

1948-1949 yıllarında, Ankara 28 nci Tümen Muhabere Bölüğünde görev yapan Muhabere Teğmeni Tahir ÜN, Ağustos 1950'de Etimesgut'da teşkil edilen ilk Kore Türk Tugayının Muhabere Birliğine takımı ile birlikte, 25 Ağustos 1950 günü katılmıştır.

Savaş görevi alan birliğe büyük bir arzu ve cesaretle iltihak eden Teğmen Tahir ÜN, Kore'de Kunuri'deki savaşlara kadar Tugaya verilen Gerilla muharebelerinde, Kuzey Kore'ye hareket sırasında ve alınan her görevde Üst Birlik Komutanlığı, Tugayın Piyade ve Topçu taburları ile emrindeki telsizlerle irtibatını üstün bir gayret ve başarı göstererek sağlamıştır.

Tugay, Kunuri bölgesinde 9 ncu Kolordu ihtiyatı iken, Doğuda Tokchon'a ilerli-yerek, burada ilk muharebe görevi alan birliğin, Uzak mesafeden, Kolordu ile irtibatını yapmak üzere verilen yüksek takatli ve en modern araca monta edilmiş telsizlerle irtibat heyetindeki Amerikan Muhabere Yüzbaşı Lorenzo ile birlikte, 26 Kasım 1950 günü göreve başlamıştır.

27 Kasım 1950 günü, Kunuri - Kaec-hon - Sinnimni - Wavon yönünde ilerliyerek Tokchon bölgesinde savaş görevi alan Tugayın irtibatı Teğmen Tahir ÜN'ün komuta ettiği üst makamdan verilen bu yüksek takatli telsizle devamlı sağlanmıştır.

Türk Tugayı, Yürüyüş yolunun en sarp arızalı, ormanlık ve güçlüklerle hareket sağlanamayan boyuna noktasına geldiği zaman, cephedeki durumun vahametini anlayan Kolordu Komutanlığı, birliğin geri dönerek geldiği yolun düzlüğünün başlangıcındaki VVawon bölgesine inmesini ve burada savaş görevi için tertip almasını Tahir ÜN'ün komuta ettiği telsizle bildirmiştir.

Haberin alındığında birliklerin bir kısmı, Karilyon Dağının boyuna noktasını, Tok-chon yönünde aşmış bulunuyordu. Düşman arazi ve hava şartlarını günün geç saatinde alan Tugay emre uyararak hemen dönüş hazırlıklarına başlamış ve birliklerine gerekli emri vermiş bulunuyordu.

Teğmen Tahir ÜN'de, telsiziyle birlikte Karilyon Dağının Boyuna noktasında görevini ifa ediyordu.

Yol ve civarında, daha önce buralarda çetin bir savaşın olduğu göze

arpıyordu. Etrafta ağır silâh ve uçak , mermi çukurları vardı. Piyade hafif silâh ateşleriyle öldüröl müş Çinli ve Koreli (Kuzey veya Güney Koreli) olduğu tesbit edilemiyen yol kenarındaki hendeklerde bir hayli cesedler vardı.

Aynı gün Tugayın dönüşü, 27/28 Kasım 1950 gecesini geç saatlere kadar devam etti. Şiddetli bir soğukta, dar ve virajlı bu yolda topların ve araçların dönüşü çok zor oldu.

Daha gün kararırken, boyun noktasının iki yanındaki ormanlık ve yüksek tepelerden Çinlilerin, karşılıklı işaret fişekleri attıkları görüldü. Bunlar birkaç yönde çeşitli renkte tekrar ediliyordu. Durumdan düşmanın çok yakına sokulduğu anlaşılıyordu.

Dönüşte, en geride Tugayın istihkâm bölüğü, Teğmen Tahir ÜN'ün içerisinde bulunduğu Kolordu telsizi ile emniyet için bırakılan keşif takımı kalmıştı.

Saat 24,00 sıralarında, istihkâm Bölüğü, VVovan'a inişe hazırlanırken, Bölük Komutanının aracı ateşle karşılandı. Bütün birlik düşmanın anî baskınına maruz kaldı.

Mu. Teğmeni Tahir ÜN'ün komuta ettiği Karilyon Dağı boyun noktasındaki Kolordu telsiz cihazı aracının arıza yaptığı anlaşıldı. Uzun bir süre karanlıkta uğraşıldı ise de onarılamadı, Keşif takımı telsizin emniyet görevine devam ettiyse de kendisini baskından kurtaramadı.

Nihayet 28 Kasım 1950 saat 01,00 sıralarında Telsiz aracı ve keşif takımı her yönden şiddetli bir saldırıya uğradı. Uzun süre çetin bir mücadele devam

etmişse de, karanlıktan ustalıkla faydalanan üstün düşman kuvvetleri, boyun noktasını ve telsizi ele geçirdiler.

Bu karışıklık sırasında, ağır yaralanan ve en kritik bir anda dahi telsizini terk etmiyen ve son nefesine kadar görevini büyük bir cesaret ve kahramanlıkla başaran Teğmen Tahir ÜN ruhunu oracıkta, telsizi başında, teslim ederek, Şehadet mertebesine erişti.

Muhabere Yüzbaşı Lorenzo'nun da yaralı olarak Çinlilere esir düştüğü öğrenildi.

Şehit Teğmen Tahir Ün, bir cesaret ve Kahramanlık sembolü olarak ve engin bir görev tutkusu ile daima bir hamaset destanı olarak gençlere rehber olacaktır.

Kolordu emri alınmasaydı, Tugayın büyük kısmı en güç şartlarda ve fena bir arazi kesiminde düşmanın baskınına uğrayacak ve belkide büyük bir felâkete maruz kalacaktı.

Haberin zamanında ulaşması Tugayın, büyük bir tehlikeden, kurtarmıştır. Bu hizmette büyük payı olan rahmetli Teğmen Tahir Ün'de görevini yapmanın mutluluğu içinde kahraman bir savaşçı olarak hayatının baharında şehit oldu.

Muhakkakki kader böyle olmasaydı, Teğmen Tahir Ün, canından aziz bildiği Vatanına ve Türk Silâhlı Kuvvetlerine, nice yıllar örnek bir subay olarak, daha büyük başarılı hizmetler görebilirdi.

Nur içinde yat aziz Şehit. Hatıran, Fedakârlık ve Kahramanlığın daima bütün ta-zeliği ile yaşayacaktır. Kadirbilir Türk Milleti ve Kore savaşçıları seni her zaman rahmetle anacaktır.” Diye anlatmaktadır.

II. 241 nci Alay bölük komutanı Yüzbaşı Refik Soykut kahraman Şehidimiz Muhabere Teğmen Tahir Ün'ün Hayatı ve Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.²

“ Kaide olarak büyük birliklerin, büyük kısmı ile hareket ettiği istikâmette bir (Muhabere ana mihveri) inşa olunur. O gün bu vazife Telli takım komutanı olan Tgm. Tahir Ün'e verilmişti. Teğmen Ün sabahleyin yürüyüşle beraber bu göreve başlamış, geri dönme emri verilinceye kadar devam etmişti.

Dönüş hareketi üzerine, olduğu yerde inşaaya son vermiş, fakat bindiği ve malzemelerini yukardan döndürmek icap ettiği için mecburen yürüyüş kolunu takip etmiş ve Karilliyonğ boynuna kadar çıkmışdı. Ancak boyuna ulaşabildiği zaman vakit çok gecikmiş, buna rağmen yol tamamı ile boşalmamış, Tokçon tarafındaki yürüyüş kolunun sonu gelmemişdi.

Binaenaleyh burada bir müddet beklemek icap edecekti. Boyunda istihkâm bölüğü dönüş için beklemekte, fırsat buldukça araçlarını döndürüp aşağıya göndermekte idi. Teğmen Ün bu bekleme esnasında arkadaşı Ütgm. Yusuf Kutlu ile buluşmuş komanyalarını çıkarıp yaktıkları ateşde ısıtarak yemişlerdi. Onlarda şimdi ısınmakda, ateş başında sohbet etmekde idiler.

² H. Refik Soykut, Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952, s.25.

Bir ara yanlarına Ütgm. Muzaffer Arca'da gelmişti. Yorulmuş ve can sıkılmış benziyordu. Telsiz arabasının yapılamadığını, onu nasıl geriye götürebileceklerini düşünüyordu.

Saat 23,00 den biraz sonra artçı boyuna vasıl oldu, böylece Tokçon tarafında bizden kimse kalmadı. Keşif kıt'ası molaya geçip, yakın tepelere gözcüler' çıkarıldıktan sonra Ütgm. Orhan Tokgöz de arkadaşlarının yanına vardı. O, sabahın erken saatlerinden beri Keşif kıt'asında vazife almış ve şimdi, biraz yorulmuş benziyordu. Tahir Ün ile Yusuf Kutlu, Orhan Tokgöz'e kumanyalarından verdiler, sigara, sıcak kakao ikram ettiler.

Bu sırada arabaların dönüşü bitmiş, yola dizilmiş, hemen herkes hareket için hazırlanmışdı.

Saat şimdi 23,30 sıraları ;

Bir kaç istikametten birden bire açılan düşman ateşi, gecenin sesizliğini bir anda bozdu. Çinlilerde aynı boyun noktasına yarım saat kadar sonra ulaşmış, gözcü ve emniyet unsurlarımızla karşılaşınca ateş açmışlardı. Arabalarına binip, basıp gaza gidecekleri yerde silâhlarına sarılan o yiğit subay ve erler derhal mevzi alıp çarpışmayı kabul ettiler.

Bu esnada kime ait olduğu belli olmıyan bir ses ;

“ Kamyonları götürün, yayalar mevzi alsın, ateş serbest...” diye etrafta çınlamışdı.

Karilliyonğ da yetmiş yetmiş beş kişi kalmış, Çinlilerle çetin bir savaşa girmişlerdi. Düşman tazyikinin artması üzerine onlar, boyun noktasının güney doğusundaki hakim sırta çekildiler. Yavaş yavaş eksilmeye başlıyan

sayılarına aldırmış etmeden çarpıştılar.

Tan yeri ağarırken boyundan halâ tüfek sesleri geliyordu. Nihayet, yavaş yavaş seyrekleşen sesler kesildi ve etrafı derin bir sükûn kapladı.” Diye anlatmaktadır.

III. TEĞMEN TAHİR ÜN NASIL ŞEHİT OLDU

Tugay Keşif Takımının Baskına Uğraması

KARİLLYONG DAĞI (GEZ) BASKINI

Tugay artçısı bulunan pekiştirilmiş keşif takımı, 27-28 Kasım 1950 gecesi saat 01.00 'de Karilliyon boyun noktasında düşmanın taarruzuna uğradı. Kahraman askerler bütün gece sabaha kadar savaşarak, düşmanın Tugaya gece çatmasına engel oldular. Tugayın hazırlanması için gerekli zamanı sağladılar.

Kardeşlerine zaman kazandırabilmek için öncü birliğinde bulunan Mehmetler hiç birşeye aldırmış etmeden çarpışıyorlar, vuruyorlar, kırıyorlar ve gözlerini dahi kırpmadan hayatlarını feda ediyorlardı. Böylece Kore'nin kara toprakları asîl Türk evlâtlarının kanlarıyla ilk olarak yıkanmaya başlıyordu.

Türk Tugayı ileride çarpışan kardeşlerinin kanları pahasına bu ölüm yokuşundan geriye dönmiye muvaffak olmuştu.

28 Kasım 1950 günü yaklaşık saat 04.00 sıralarında, tugayın keşif takımı komutanı Üsteğmen Kamil Doğan ve keşif takımını pekiştiren 3 ncü Bölüğün

silah takım komutanı Teğmen Hasan bir cip arabası ile Choyang-myon'da bir evde bulunan tugay karargahına gelerek "keşif müfrezesinin geceleyin emniyet görevine devam ederken düşman baskınına uğradığını, bir müddet muharebe ve direnmeden sonra dağıldığını, araçların düşman tarafından yakıldığını, buraya ancak dört erle gelebildiklerini, diğer erlerin ne olduklarını bilmediklerini, istihkâm takımından bir haber olmadığını ve Amerikalı muhabere yüzbaşı Lorenzo'nun telsiz arabasıyla birlikte düşman tarafında kaldığını" bildirdiler.³

Birleşmiş Milletler kuvvetlerinin geri çekildiği dağ yollarının bir kısmı bu kadar dar ve bozuktur. Türk tugayının çekildiği Vavon Boğazı da benzer durumdaydı. Araçların yönlerini değiştirmek için yaptığı manevralar çok uzun sürüyordu.

³Yazıcı, s. 162, 163.

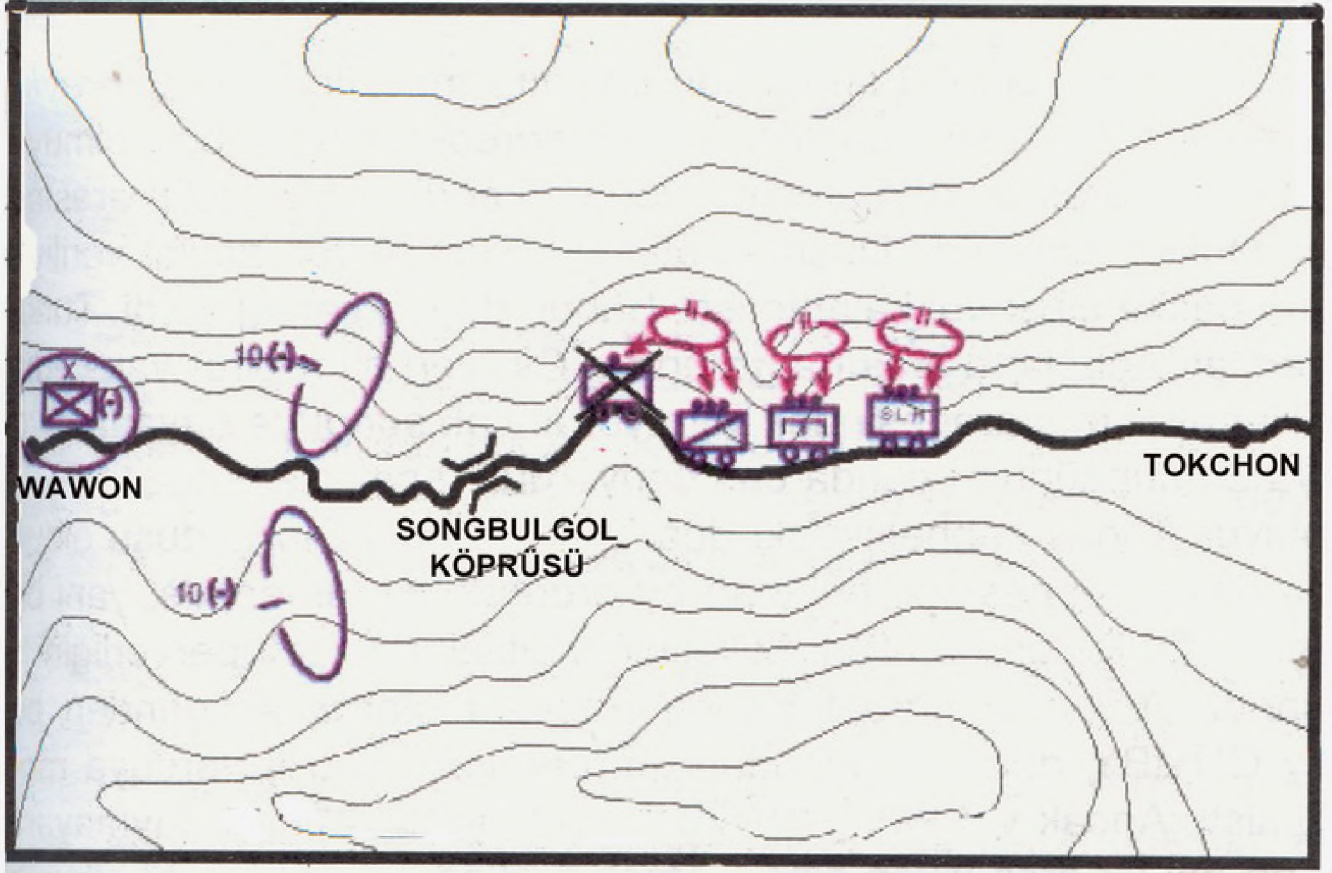
Tugaydaki Amerikan irtibat heyetinden, muhabere yüzbaşı Lorenzo'nun telsiz arabası, Choyang-myon'a geri yürüyüş sırasında, bu köyün aşağı yukarı 4 km. kadar kuzeydoğusunda yol üstünde bir noktada arıza yaparak yolu kapamıştı.⁴

Sinsi ve zalim düşman gecenin her türlü mel'anetini gizleyen karanlığından faydalanarak bu yolu kesecek şekilde yaklaşmış ve tertiplenmişti. Talih de kendisine yar oluyor ve en fena yerde telsiz otosunun bozulmasıyla hedef, taşla dahi imkânı mümkün bir halde gözünün önünde duruyor. Bir anda başlayan makineli tabanca ve tüfek ateşleriyle kamyonlar içinde her şeyden habersiz ve müdafaa imkânlarından mahrum Mehmetlerin üzerine ölüm yağıdırıyor...

⁴ **The History of The United Nation Forces...,s. 631.**

Takviyeli Keşif Takımının Baskına Uğraması

Tepelerden atılan bombalar, kamyonların içinde patlıyor, parçalanıyor ve parçalıyor. Kamyonlardan atlayanlar ateşin geldiği istikamete doğru koşarak bir Kale Burcuna tırmanır gibi, keskin yarlara saldırıyorlar fakat pençesini kahpe düşmana geçirmek isteyen her yiğit Türk'ün derin bir tevekkül ve imanla Allah diyen son sesi duyuluyor.

Yüzyıllardan sonra Türk ile Çinlinin ilk karşılaşmasında talih onlara yar oluyor. Çin ana taarruz istikametini ruhsuz vücutlarıyla kapatan bu mübarek şehitler, tugayı muhakkak bir baskından ve felâketten kurtarıyordu, işte 28 Kasımın başladığı saatlerde duyulan ateş sesleri şehadetleriyle 5.000 Türk'ün hayatını kurtaran askerlerimize yapılan baskının işitilen akisleridir."⁵

⁵ Ergüngör, s. 56.

Karillyong

Anılmayı Hak Etiler

Onlar çok gençler, deneyimsizdiler. Hataları oldu. Fakat disiplinleri yüksekti, birlik ruhları kuvvetliydi. Yaşamak için, silâhlarını kaldırıp tutsak düşmediler. Mermileri bitinceye kalmayıncaya kadar, kahramanlara yaraşan bir cesaretle, aileleri, bayrakları, yurtları, üniformaları ve arkadaşları için vuruşarak şehit ve gazi oldular.

O birlikleri, Komutanlarını, Astsubaylarını, Kıt'a Çavuşlarını , Onbaşılarını ve eşsiz harika Erlerini saygıyla, şükranla analım.

**ÜSTEĞMEN
SAMİ DURAK**

**ÜSTEĞMEN
ENİS
GÜMÜŞYALÇIN**

**TEĞMEN
TAHİR ÜN
ŞEHİT**

Keşif Kıt'ası Komutanı, Komando Piyade Ütğm. Kâmil Doğan Astsubay,
Kıt'a Çavuşu, Kıt'a Onbaşılıarı ile Erlerini,

Silâh Takım Komutanı (3. P. Bl.) Piyade Teğmeni Hasan Günsur ile Astsubay, Kıt'a Çavuşu, Kıt'a Onbaşlıları ile Erlerini,

1. İstihkâm Takım Komutanı (İs. Bl.) İstihkâm Ütğm. Yusuf Kutlu ile Astsubay, Kıt'a Çavuşu, Kıt'a Onbaşlıları ile Erlerini,

III. İstihkâm Takım Komutanı (İs. Bl.) İstihkâm Ütğm. Muzaffer Arca ile Astsubay, Kıt'a Çavuşları, Kıt'a Onbaşlıları ile Erlerini,

Telli Takım Komutanı (Mu. Bl.) Muhabere Teğmeni Tahir Ün ile Astsubay, Kıt'a Çavuşları, Kıt'a Onbaşılıları ile Erlerini,

Kolordu Telsizi Komutanı, Muhabere Yüzbaşısı Lorenzo ile yanındaki Amerikalı Askerleri,

81 mm. 1/2 Havan Takım Komutanı Kıt'a Çavuşu Ahmet Dural ile Şoför Ruhi Güler'i takdir ve saygı ile selâmlayalım.

Artçı Türk Takımının Eşsiz Direnci

27/28.XI.1950 gecesi, Karilliyong'dan gelen silâh sesleri dünyaya; Türk Tugayı'nın Kore'de muharebeye girdiğini, ilân ediyor gibiydi.

Karanlığın askerlerimizin kuvvet azlığı ile tertibini düşman gözünden saklaması, gün aydınlığı ile sona erer. Bu da Artçımızın durumunu daha da zora sokar.

28.XI.1950 sabahı devam eden ateşler, bir avuç Artçı Türk askerinin, düşmanı sekiz saat kadar durdurduklarını, son kurşuna ve kanlarının son damlasına kadar vuruştuklarını, asla tutsaklığı kabul etmediklerini, bütün cihana (dosta ve düşmana) duyuruyordu.

Bu genç askerlerimiz; ulusumuzun, uygar dünyanın ve barışçı ülkelerin övgüsünü ve abideleşmeyi hak etmiş kahramanlardır. Cihanın bu askerlere ve onların fedakâr aile ocaklarına, ebedî şükran borcu olmak gerekir.

Onlar, Birleşmiş Milletlerin bayrağı altında, Birleşmiş Milletler'i ayakta ve yasasını yürürlükte tutmak amacıyla, hayatlarını verdiler. Dünyada herkesten önce, Birleşmiş Milletler Teşkilatının Kore'ye asker gönderen ulusları ve orada vuruşanları, unutmaması gerekir.

Karilliyong da aslanca boğuşarak destanlar yaratan yüzlerce şehit ve gazi inandıkları dava ve insanlığın geleceği yolunda şehit olan milletimizin bağrından birer parça gibi kopup binlerce km. uzağa düşen fakat yine milletin bağrına gömülen o şehitler ebedileştikleri yerde şad olacaklardır.

Türk tugayı her geçen saniye düşman çemberinin içinde kalıyordu. Bu geceki savaşta ağır kayıplarımız oldu.

Fakat Türk tarihi ve Birleşmiş Milletlerin için çok büyük övünç taşıyan bir savaş olmuştu. Saatlerce ilerlemesine engel olunan düşmanın 5000 kişilik Türk Tugayına saldıran 60 000 kişilik sürü gibi Çinli askeri sayısı gözönüne alınacak olursa Türk birliğinin burada Birleşmiş Milletlerin ordusuna neler kazandırdığı ve nelerin mahvolmasını önlediği belli olur.

Evet ruhundan büyük cesaret ve iman fışkıran Türk, burada altı tümenlik düşman sürüsünün önüne göğsünü çelikten siper yaptı. KUNURİ' DE 5000 ÇİNLİ'Yİ İMHA ETTİ.

İKİNCİ BÖLÜM

1 NCİ TALİMGAH BÖLÜK KOMUTANI YÜZBAŞI KAYA ALDOĞAN' NIN HAYAT ÖYKÜSÜ VE ŞEHİT OLMASI

SİCİLİ (1937 – 428)

I. 241 nci Alay bölük komutanı Yüzbaşı Refik Soykut kahraman Şehidimiz Yüzbaşı Kaya ALDOĞAN 'nın Hayatı ve Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.¹

P. Kd. Yzb. Mehmet oğlu Halit Kaya Aldoğan (Suşehri-Sivas 1329(1913).

“ 30 Ağustos 1937 de harp okulundan subay olarak mezun olmuş ve , 30 Ağustos 1948'de Kıdemli Yüzbaşı olmuş, 11 Eylül 1950'de 241 nci Piyade Alayı İkmâl Bölük Komutanlığına tayin edilmiştir.

Wawon boğazında çetin muharebeler devam ederken Talimgah birinci bölüğü, yani 241 nci Piyade Alayınının İkmâl bölüğüne Sinnim-ni köyünün aranması, etrafının emniyete alınarak tugayın büyük kısımla burada geceyi geçirmesi için emniyetli hale getirilmesi görevi verilmişti.

Bölük derhal işe başlıyarak bütün evleri aramış, şüphelileri toplamış, takımlarını yakın ve önemli tepelere göndererek emniyet tedbirlerini tamamlamıştı. Bütün bu işler karanlık basarken bitmiş, mevzilerde gerekli hazırlıklar yapılmıştı.

¹ H. Refik Soykut, Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952, s.40.

Bölük muharebe idare yerini yol kenarındaki okul binasında seçen Yüzbaşı Kaya Aldoğan, her iş bittikten sonra hizmet eri ödemişli Mustafa İçöz'e yatağını hazırlamasını da emretmişti.

Cepheden çözülen birlikler Sinnim-ni köyüne girerken hepsini karşılayan Yzb. Aldoğan, işgal ettiği mevzileri 2 nci Piyade Taburuna teslim ederek bölüğünü tugay karargâhı civarına getirmek emrini saat 21,00 sıralarında aldı.

Devir işlerine derhâl başlanmış, bu iş karanlık olmasına rağmen 23,30 dan evvel bitirilmişdi. Okul binasının 100 m. kadar yakınında ufak bir tepeliğin eteğinde bölüğünü toplayıp istirahata geçiren Aldoğan, emrine tahsis edildiği bildirilen kamyonları aramaktadır. Vakit ilerlemekle beraber kamyonların nerede olduğuna dair malûmat toplayamamaktadır.

Böylece 28 Kasım 1950 günü sona ermiş 29 Kasım'da 1950'de ise saat ancak on dakika kadar ilerlemiş bulunuyordu.

Tam bu sırada düşman ateşi açılınca, Kaya Aldoğan derhal hizmet erinin tüfeğini alıp, bir taraftan mevziye girerek hedef seçmeye çalışırken, diğer taraftan 70-80 metre kadar uzağındaki bölüğü ile irtibata geçmek istiyor.

Fakat, düşman ateşinin kesafeti ile, biraz sonra hemen yakınında gördüğü hedefler buna imkân bırakmıyor, ve böylece Yüzbaşı Kaya her şeyi unutarak o tarafa ateşe başlıyor.

Ummadıkları istikametten birden bire ateş yiyince kızılar büyük kayıplara uğruyorlar, ancak o kesimdeki adetleri kabarık olduğu için Aldoğan orada kafi neticeyi alamıyor ve uzun müddet düşmanla uğraşmak zorunda kalıyor.

Bir müddet sonra tüfek cephanesinin azalması üzerine, Aldoğan hizmet erine bağırarak okul binasındaki el bomba sandıklarını yanına getirmesini emrediyor. Böylece elindeki bol cephanesi ile o, hakikaten geçilmez bir kaya halinde bir buçuk saatten fazla düşmanla boğuşuyor.

Gemide bu vakayı bana naklederken. Hizmet eri Mustafa İçöz; infilaklarla husule gelen parlamalar anında komutanında görebildiği açılmış kanlı gözleri, gerilen yüz adalelerini anlatabilmek için doğrusu epey sıkıntı çekiyordu.

Bir taraftan sürüne sürüne sandıkları taşırken, diğer taraftan etrafı gözetlemiş olan hizmet eri sağda solda artık kimseyi göremeyince komutanına :

Yüzbaşım etrafta kimse kalmadı, bu gâvurların biteceği yok. Çekilelim." diyor. Aldoğan ise on'a :

" Sen kendini, korumaya bak, yalnız bomba sandıklarını, buraya taşı" cevabını veriyor.

Çok geçmeden Mustafa içöz yüzbaşının tekrar :

" **Bacağımdan yaralandım her halde Mustafa" dediğini**

duyuyor. Can acısından olacak ki, Aldoğan'ın bombaları artık gittikçe yakına düşmeye başlıyor ve nihayet son bir tanesi bu metin, bu azimli subayın elinde patlıyor, yanına vardığı zaman Mustafa İçöz tanınmayacak kadar feci bir şekil alan komutanının aziz naş'ını mevziin içerisine çekerek uzattıktan sonra orasını terk ediyor.” Diye anlatmaktadır.

**II. 241 nci Alay bölük II nci Tabur Karargah Bölük komutanı
Yüzbaşı Nazmi Özogul kahraman Şehidimiz Yüzbaşı Kaya
ALDOĞAN 'nın Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.**

“ Yzb. Kaya Aldoğan'ın bölüğü SİNİMNİ köyün kenarında bulunuyordu. Birdenbire otuz metre ilerde bulunan derenin içinden düşman baskın tarzında ateşe başlayınca Yzb. Kaya Aldoğan, yanındaki hizmeteri ile beraber düşmana bomba savurmağa başladı. Bölüğü de düşmana ölüm ateşi saçıyordu.

Bir aralık ayağından bir kurşun ile yaralandı. Fakat onu düşmanın mermileri yıldırmadı. Bombalarını düşmana savurarak aldığı yaranın acısını kat kat çıkarmış ve bir adım geriye atmamıştır.

O bir Türk kumandanı idi. Öyle bir Türk kumandanı ki, bir er gibi döğüşmekten ve Türk'ün şerefi için canını vermeği esirgemiyen bir Türk kumandanı.

Vücudundaki takat, kanın akmasından eksildi. Fakat damarlarındaki kanın kuvveti onu şahlandırdı. Bombalarını savurdu. Bir bombayı sağ elinde emniyet maşasını çekmiş, düşman üzerine fırlatıyordu.

Kahramanlar kahramanı Kaya Aldoğan'ın sağ eline isabet eden bir kurşunla, vücudunun son takatini sarfederken elindeki bomba patladı ve ebedileşen azizlerimiz arasına karıştı.”² diye anlatmaktadır.

² Kore Muharebeleri, Genelkurmay Basımevi ,Ankara ,1957,s.2.

General Sadık Aldoğan'ın Kardeşi

Yzb. Kaya Aldoğan Korede şehit oldu

Kaya Aldoğan'ın 8 yaşındaki kızı Südule'nin son resmi

Kore'de bölüğünün başında kahramanca dövüşürken şehit düşen Kd. Yüzbaşı Kaya Aldoğan (solda) ve karısı Süheyla Aldoğan iki yavrusu Südule ve Yazgılı ile birlikte (sağda)

Yüzbaşının kahramanlık destanları yarattığı bildiriliyor

Grl. Sadık Aldoğan diyor ki:

Bu şehadeti; ailemizin en büyük şerefi olarak muhafaza edeceğiz. Tanrıdan Kayanın ruhuna mağfiret dilerken diğer kahramanların hayatları için dua ediyorum

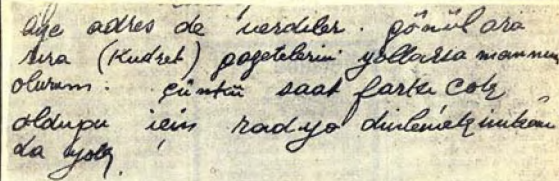
Şehit yüzbaşının eşine son mektubu "Benim kara kızlarıma iyi bakmanı istiyorum," - Generalin evinde gördüklerimiz

General Sadık Aldoğan'ın kardeşi kademi Yüzbaşı Halit Kaya Aldoğan, Kore cephesinde kahramanca dövüşürken şehit düşmüştür. Buna dair ilk haberi Hürriyet gazetesinin Kore Harp Muhabiri Hükmət Feridun Es vermiştir. Haber aynen şudur:

«Kahramanlık destanımızın en büyüklerinden birisini. Kunuri çarpışmalarında bölüğünün başında harp ederek bir bomba isabetiyle şehit düşen General

Sadık Aldoğan'ın kardeşi Yüzbaşı Kaya Aldoğan yarattığı büyük bir başarıya imza atmıştır. Geçen Salı gecesi on mılırlı bir düşman karşısında kahramanca dövüşürken uğursuz bir bomba da büyük Türk askerinin yanına patlamış ve Yüzbaşı Kaya'yı şehadete ulaştırmıştır. Fakat

birliği onun şehadeti üzerine sanki can evinden vurulmuş gibi titremiş, eller kumandanları- (Devamı Sn. 4 Sü. 3 de)

Kd. Yzb. Aldoğan'ın ailesine Grl. Sadık Aldoğan'a yolladığı mektubun kendisine KUDRET gazetesi göndertim. (Devamı Sn. 4 Sü. 3 de)

e bir ölüm safhasıdır

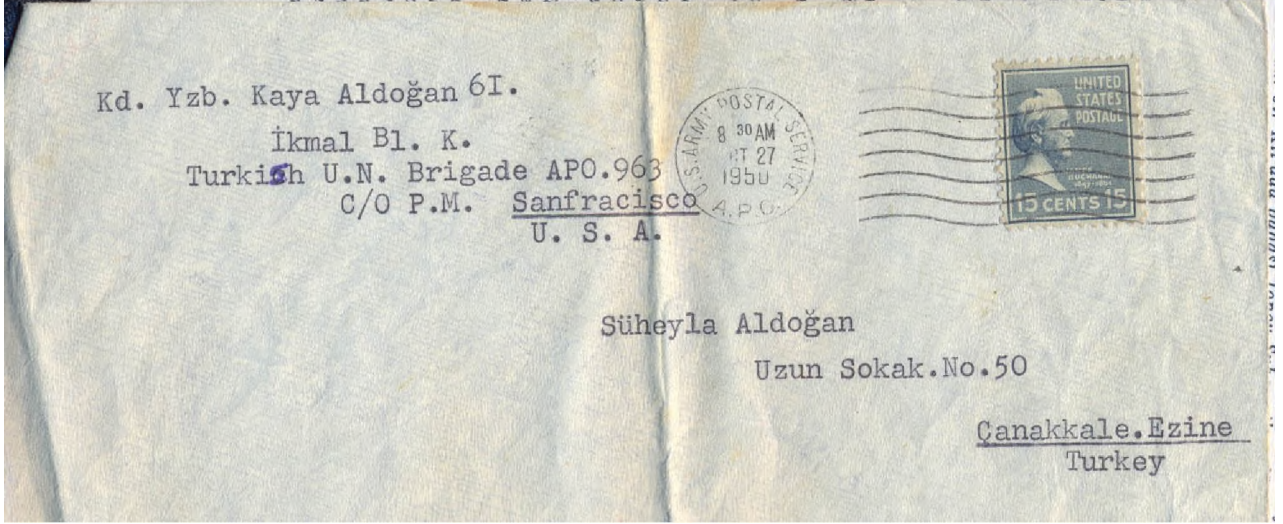
III. Cumhuriyet Gazetesi muhabiri Faruk Fenik şöyle yazmaktadır

“ Korede Cephede bir yerin içindeyim , Bir saman yığınının üzerinde mektuplar duruyor , Bunlar sahiplerini bulamıyan mektuplardır.

Bir tanesi , Zarfın arkasını okuyorum

Süheylâ Aldoğan Uzun sokak, No. 50

Çanakkale — Ezine

Gözlerim dolan . Bu mektub, yüzbaşı Kaya Aldoğana gelen bir mektupdu. Karısı, çocukları kimbilir ne ümidlerle ona bu mektubu yazmışlardı.

Halbuki o, burada Türklüğün şerefi için çarpışırken şehid düşmüştü. Onun kahramanlığını bana son dakikada yanında bulunan çavuşu anlatmıştı.

Hatırladıkça hâlâ ürperiyorum:

Bir Türk gibi dövüşmüştü ve bir kahramana yakışacak şekilde kıtasının başında ve çarpışa çarpışa şehid olmuştu.

26 kasım 1950 akşamı bir bölük askerle tugayın emniyetini muhafaza için Kunuri'nin 30 mil kuzeyinde bir tepede bulunuyorduk.

Cesur, kahraman ve tam manası ile bir askerdı. Üstün düşman kuvvetleri gece tepeye taarruz ettiler. Bir bölük askerle tepeyi son dakikaya kadar muhafaza ettik sabah şafak söküyordu.

Kızıl Çinliler her tarattan tepeyi sarmaya başlamışlardı. Her tarafa ölüm ve ateş yağıyordu. Mitralyöz kurşunları etrafımızı tarayarak geçiyor, havan obüsler tepemizde patlıyordu.

Çinliler tepeye çıkmışlardı. Düşmanla burun buruna idik Artık el bombaları yağmaya başlamıştı. Hepimiz el bombalarımızı kullanıyorduk.

Mehmedlerden bir tanesi tam bombayı atmak üzere iken yaralandı ve bomba siperin önüne düştü. Patlarsa hepimiz mahvolacaktık.

Kaya yüzbaşı tehlikeyi farkederek ileri sıçradı ve bombayı yakaladı. Fakat kaldırıp tam savurmak üzere idi ki bir mitralyöz kurşunu onu bileğinden vurdu.

Bombayı sıkan parmakları birden gevşedi. Hepimiz siperlerin içine gömüldük.

Müthiş bir taraka koptu. Kaya yüzbaşı şehid olmuştu.

Çavuşu bunları anlatırken hüngür hüngür ağlıyordu;

«— Keşke ben gitseydim, keşke hepimiz gitseydik. O yaşasaydı» diyordu.

Hey gidi Aldoğan !. Daha geçen gün beraberdik.

Köprünün önünde resimler çektirmiştik.

Aslan gibiydi. Bütün Birlik kendisi ile iftihar ediyordu.

**Koşuyorsun koca Türk menkıbeden menkıbeye! Bayrağın yükseliyor
mertebeden mertebeye!**

Ecdadımızın ahfadından bir kahramandı! Yattığı yer nur olsun!.

Türk milleti onur. intikamını asla geri bırakmıyacak.

Ah!..

Burada şehit düşenler sade Kaya yüzbaşılar mı?
Birinci tabur komutanı muavini yüzbaşı Ahmed Tuncer ve yüzlerce
Mehmed...

**Yarab, bir hilâl uğruna, Kore topraklarında ne güneşler battı
!.**

Gözlerim dolu .

**ŞEHİT YÜZBAŞI
KAYA ALDOĞAN**

Kore savaş birliğimizin genç subayları neşe içinde nakil vasıtalarına giderlerken

Her birisinin hikâyesi başlı başına bir kahramanlığın romanıdır. Yazmakla bitmez...

Onlar burada kendilerinden on defa daha üstün düşmana karşı yılmadan, çekinmeden günlerce harb ettiler. Türk tarihine şerefli sahifeler ilâve ederek öldüler.

Kardeşleri bugün tekrar cephedeler. Onların kanlarının intikamını er veya geç alacaklar.

Biz buraya sade 5000 kahraman değil, 5000 kahramanlık menkıbesi de yollamışız,.. Subayından erine kadar hangisini çevirir de sorarsanız sorunuz, size bir kahramanlık hikâyesi anlatacaktır.

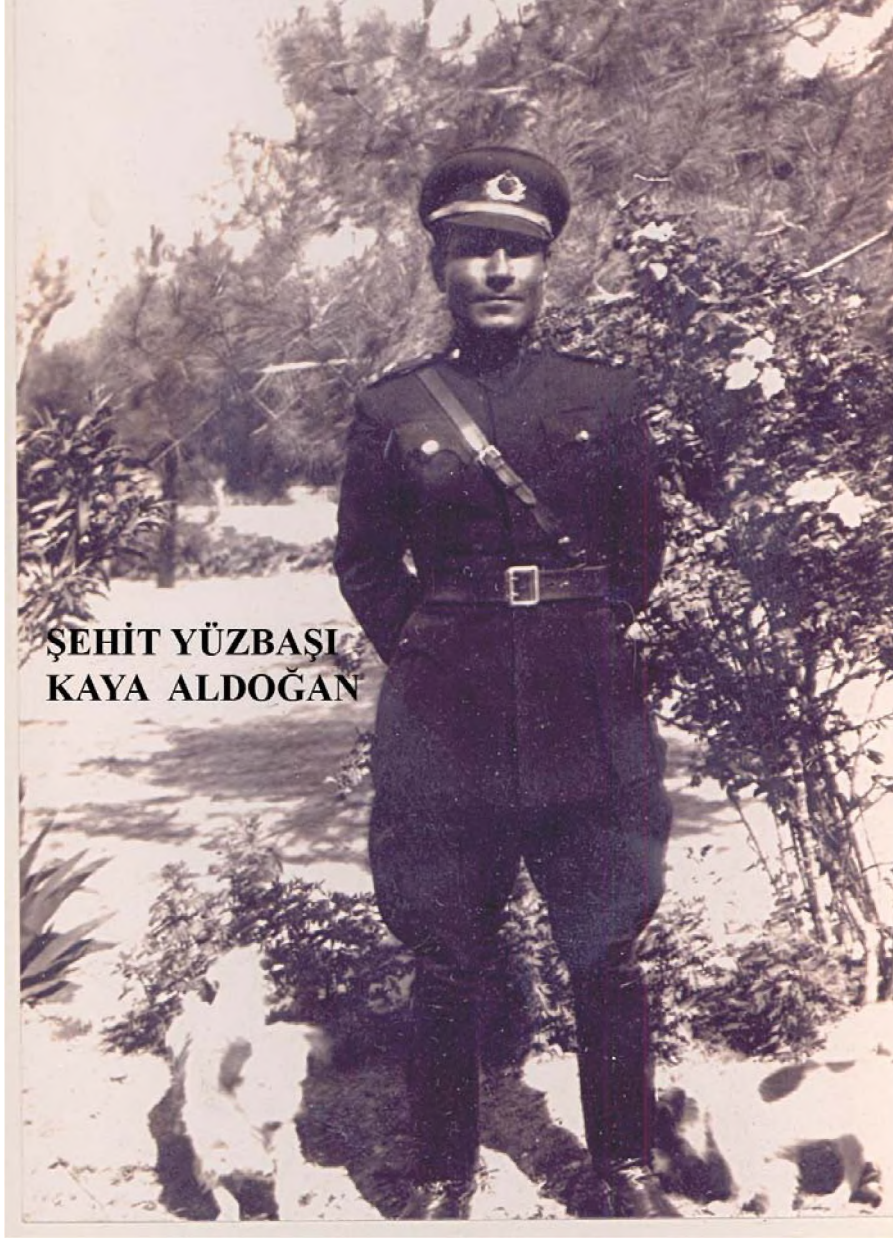
Bir avuç kahramanla Korede yaptıklarımızı tarih anlata anlata bitiremeyecek.

IV. Cumhuriyet Gazetesi muhabiri Alâettin BERK şöyle yazmaktadır

KORE'DE YÜZBAŞI KAYA ALDOĞAN

“ Elindeki bomba yanına düştü. Bir iki saniye sonra müthiş bir gürültü ortalığı allak bullak etti.

Kıdemli Yüzbaşı Kaya Aldoğan Talim Taburu I inci Bölük Komutanı idi.

Kore Türk Savaş Birliği, geçen kasım ayının ilk yarısında Taegu tâlim garnizonundan kuzeye, cepheye hareket ederken 38 inci arz dairesi üzerinde Kaesong civarında Chongtong'da konakladığı sırada Kaya Aldoğan bölüğü ile Seoul-Kaesong tren köprüsünün emniyetini sağ lamaya memur edilmişti.

Bu köprü çok ehemmiyetli idi. Biri geliş, diğeri gidişe ait iki bloktan müteşekkil idi. Fakat her iki blokta evvelce tahrip edilmiş olduğu için sonradan, Birleşmiş Milletler ordusu köprücü kolları tarafından yapılan yardımcı bir blok ile temin ediliyordu.

O zaman 38 inci arz dairesinin üstünde, Şimal Kore arazisinde

savaşmakta olan Birleşmiş Milletler ordusunun Orta ve Batı kesimdeki birliklerinin ikmali bu yoldan yapılıyordu.

Bu itibarla ikmal yolunun pek önemli bir mevki olan bu köprü mıntakasına büyük bir ehemmiyet veriliyor, düşman çeteci gruplarının vakit vakit baskın yapmak, tahrip etmek ihtimalleri göz önüne alınarak her ne pahasına olursa olsun korumaya çalışılıyordu.

Kaya Aldoğanın bölüğü Seoul-Kaesong köprü başının emniyeti vazifesini bir Amerikan bölüğünden devir almıştı. Ve bu suretle Kore Türk Savaş Birliği Korede ilk harp vazifesini almış oluyordu.

Kıdemli Yüzbaşı Kaya Aldoğan, bir kaç gün sonra daha kuzeye Kunuri mıntakasında ,Türk birliği cephe de ilk defa savaşa girdiği zaman da bölüğü ile ilk muharebe vazifesini alanlardan oldu.

Fakat onun kahramanca şehadeti örnek gösterilecek bir ihtişam taşır,

28/29 Kasım 1950 gecesı Kunurî kuzey doğusunda Simninni tepelerinde ilk hatta bulunan birinci ve ikinci Türk Taburları karşısında evvelâ çekilen düşman sonradan çok üstün kuvvetlerle yüklenmeye başlamıştı.

Bir taraftan da Türk taburlarının Simninni Şark ve Garbındaki tepelerde cephenin umumî vaziyetine nazaran bir parmak gibi ileri çıkmış bulunmalarından faydalanarak kuşatmaya teşebbüs ediyordu. Bunda Türk Birliğinin iki tarafındaki dost kıt'aların çekilmiş ve Türk Birliğinin yanlarını boş bırakmış olmalarının da tesiri olmuştu.

Gece yarısına doğru soldan ilerleyen düşman kolunun Kaechon kuzeyinde bir geçit noktasını ele geçirmeye çalıştığı öğrenilmişti. Oraya ihtiyatta bulunan Dördüncü Taburun Birinci Bölüğü sevk edildi.

Kıdemli Yüzbaşı Kaya Aldoğan'ın emir ve komutasındaki dördüncü taburun birinci bolüğü, çok kısa bir zaman zarfında geçidi tutmuş, düşmana ateş bile açmıştı.

Yüzbaşı Kaya Aldoğan bu karanlık ve soğuk gecede bir şahin gibi oradan oraya uçuyor, bölüğünün savaşını idare ediyordu.

Bir ara Üsteğmen Halil Akdoğan:

— Yüzbaşım! dedi. Düşman solumuzdan ilerliyor. Kuşatacak bizi...

Yüzbaşı Aldoğan, vaziyeti birden muhakeme ederek daha geride bir mevzie çekilmiye karar vermişti. Takım komutanına emretti:

— Üsteğmen Halil!..

— Buyur Yüzbaşım!.

— **Siz bölüğün ihtiyatını ve geri kalanlarını da emrine al, daha geride bir mevzie çekilin. Biz bölük erkânı ile burada kalıp ateşle sizin çekilmenizi kolaylaştıracacağız.**

— Nasıl olur yüzbaşım, ben burada kalayım .

— **Hayır Üsteğmen, siz verdiğim emri yapınız. Fırsat bulursak biz de biraz sonra çekiliriz. Hakkınızı helâl edin!**

Gece karanlığında tüfek sesleri ve mermi infilâkları arasında bu helâllaşma pek çabuk olmuştu. Çünkü tehlike her an biraz daha yaklaşıyordu.

Bölük mütebaki kısmı Üsteğmen Akdoğan'ın komutasında çekilirken Yüzbaşı Aldoğan'ın yanında kalanlarla oraya yaklaşan düşman grubu arasında bomba muharebesi başlamıştı.

Başta Yüzbaşları olduğu halde Türk kahramanlarının uçurdukları bombalar yaklaşan gölgeler arasında infilâk ettikçe inilti yükseliyordu. Orası bir cehennemi andırıyordu.

Böylece dakikalar geçti. Gece karanlığında sayıca üstünlüğüne güvenerek talihini denemeye kalkışan düşman Kaechon kuzeyindeki bu geçitte hiç ummadığı bir şekilde karşılanmış ve yüzlerce ölü bırakarak yüz geri gitmeye mecbur olmuştu.

Son dakikalarda Türklerin yanında infilâk eden bir bomba bu bomba muharebesinin son patlıyan bombası oldu.

Keşke patlamaz olsaydı...

Yaralı er gözlerini hastahanenin tavanına dikerek o geceki bomba muharebesinin sonunu şöyle anlatıyor.

«— Yüzbaşım (Kaya Aldoğanla) Abdullah onbaşı ve Mustafa Yıkık bir duvarın gerisinde siperlendiler.

Yüzbaşı belki 20 den fazla el bombası attı. Bir ara «vurulduğum çocuklar» dedi ama, yine bomba atıyordu. Son bombayı atacağı sırada bir ateş yağmuruna tutulduk.

Yüzbaşım bir daha «of anam!» dedi ve yıkıldı. Elindeki bomba yanına düştü. Bir iki saniye sonra müthiş bir gürültü ortalığı allak bullak etti...»

Kore harbinde kahramanlarımız

Tek başına 50 kişi ile savaşan yaralı aslan

Yzb. Kaya Aldoğan nasıl şehit düştü ?

Yazan

Poyrazoğlu

«Zafer'in Kore Harp
Muhabiri»

— 3 —

Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan

Kore'de savaşan birliğimize mensup her ferdin üzerine aldığı mukaddes vazifeyi tam mânâsıyla müdrik olarak, nasıl canla başla savaşıklarını, nasıl kahramanlıklar yarattıklarını elimden geldiği kadar anlatmağa çalışıyorum. Bu menkıbeleri öğrenmek muhakkak ki her Türkün göğsünü kabartacaktır. Bugün de şehit kıdemli Yüzbaşı Kaya Aldoğan'ın menkıbesini anlatacağım.

Bu kahraman ve merd genç General Sadık Aldoğan'ın tek kardeşidir. Kuşadası gibi güzel bir yerde şube reisi olduğu halde birliğe üç defa müracaat ederek gönüllü olarak katılmıştır. 7 senelik evlidir. Hanımı Ezine sabık belediye reisi Rüştü Beyin küçük kızı Süheylâ Aldoğandır. 6 ya-

YARBAY NATIK POYRAZOĞLU ŞÖYLE ANLATIYOR

29 Kasım 1950 sabahı oraya gidenler, bir fotoğraf makinesi tokası ile birkaç bomba halkasından başka bir şey göremediklerini söylediler...

General Sadık Aldoğan'ın kardeşi Yüzbaşı Kaya Aldoğan'm

nasıl şehit olduğuna dair son tafsîlâtı biliyor musunuz ?

Bu kahraman çocuk maiyetindeki küçük bir kuvvetle korkunç bir düşman kalabalığının taarruzuna maruz kalıyor.

Sel halinde kızılar yavaş yavaş Türk mevzilerine yaklaşıyorlar, yaklaşıyorlar. O kadar sokuluyorlar ki artık bomba kullanmaktan başka hiç bir çare kalmıyor.

O zaman Kaya hemen yanındaki bombayı çıkarıyor. Kapağını açıyor. Ve bombayı fırlatmak üzere kolunu mevziden çıkarıyor, İste tam bu esnada hain bir kurşun Kaya'nın bomba tutan eline isabet ediyor. Tabî el hareketsiz kalıyor ve bomba genç yüzbaşı Aldoğan'ın elinde patlıyor.

Ve çocuğumuz parçalanıyor, artık çok sevdiği ve henüz yeni evlendiği sevgili eşini ve ağabeyini asla göremeyecektir.

Bir yazımda parmağınızı siperden çıkarırsanız vuruyorlar, dememin sebebi iste budur.

Kaya Aldoğan'la daha alaya karıştığının ilk günü tanışmıştık. Görüşmek için Poyrazoğlu'nun Teagu kampındaki odasına gelmişti. Bir yatak üstüne ve bir battaniyenin ucuna oturarak uzun uzun konuşmuştuk.

Ne kadar hayat dolu ve ne derece ölümden uzak bir insandı. Kaya Aldoğan'la müşterek günlerimizdeki ahbablığımızın genişlemesine garip bir şey de sebep olmuştu.

Bir gün Kaya elinde bir resimle bana geldi. Bu bir nefer tarafından çekilmiş bir fotoğraftı. İkimiz arkadan yan yana duruyoruz. Kaya gülerek:

— Hangisi siz, hangisi ben? Ayırt edebilir misiniz?. Birbirimize o kadar benziyoruz ki sizin resimleriniz benim ve benim resminiz benim ve benim resimi memlekete gönderebiliriz demişti.

Kore harbinde kahramanlar

Çok çalışkan, çok seçkin bir subaydır. İstikbalin büyük bir komutanı olabilirdi. İyi sporcudur. Tugayın er talimghaı birinci bölük komutanı idi.

28 Kasım 950 saat 15,30 da bölüğüyle (Simninni) köyüne gelip Tugayın geri çekilmesi için tertibat aldı. Bu tertibat tetkik edildi. Çok beğenildi. İlerideki birliklerin geri çekilmesi başladı.

Bir kısmı çekildi. İkinci tabur bu köyde kalacağından bu bölüğün postalarını teslim almak emrini aldı. Bu bölük yolda toplandı. Baskın da başladı.

Tabur sarılıp kaldı. Bölük bütün varlığıyla çemberi yardı ve çıktı. Bu sırada Yüzbaşı Kaya Aldoğan ve Üsteğmen Halil ağır surette yaralanmışlardı. Kaya erlerine şu emri verdi:

«— Çocuklar ben iki yerimden ağır yaralıyım. Çekilebilsem de yaşamaklığıma imkân yoktur. Bombalarınızı bana verin. Sizi ben buradan himaye edeceğim. Tugaya doğru çekilin.»

Erlerin, bütün ısrarlarına rağmen Kaya, düşmanla döğüşmeğe başladı. Bir taraftan mütemadiyen kan ziyan ediyor, bir taraftan bombalarını savuruyordu. Her bomba bir düşman kümesine ölüm saçıyor, üç dilden feryatlar koparıyordu.

Nihayet bir bombaya daha sıra geldi. Kaya, bunun da halkasını çekerek ateşledi, Tam atacağı sırada hain bir düşman mermisi bileğini dağıttı, bomba kucağına düştü, ve parçalandı.

Müthiş bir ses, semaya uçan muazzez bir varlık., ve sükûnet. Düşman sabaha kadar buraya, bu erkek yuvasına yanaşamıyor bile...

Sabah olunca bölük Talimgahın ikinci bölümüyle birleşip bu köye (Simninni) ye tekrar taarruz ediyor. İkinci Tabur kurtarılmıştır.

Fakat Aldoğan'ın en küçük bir izine bile tesadüf edilemiyor. Bulunduğu yerde bir kaç et ve elbise parçası, sekiz bomba halkası ve taşlara bol miktarda sıçramış kan lekeleri var. İşte o kadar.

Eşyalarını daha evvel yakıldığı için en küçük bir hâtıra bile kurtarmak

mümkün değil. 9 senedir kendisinin olan ve beraber harbe girdiği hediye fotoğraf makinesinden yalnız toka kalmış. Bu mutlaka yanındaki üç dört bombanın bir arada patlamasından olmuştu. Yoksa bir bombanın bu kadar tahribat yaptığı görülmemiştir.

Kaya'nın hiç bir parçası bulunamadı. Buna mukabil eseri tamamen karşımızda idi... Elli kadar düşman cesedi... İçlerinde Kaya'ya iki metre yaklaşanı da vardı ve alnından kurşunla vurulmuştu. Demek ki Kaya bir taraftan da tabancasını kullanıyordu.

Ben bu arslanla Ezine'de muvaffakiyetlerini gördükçe «Nur ol Kaya» derdim. Şimdi sizinle birlikte ve bütün Türklerle birlikte Allahtan bu arslanı nuruna garketmesini dilemekten başka elimden bir şey gelmiyor.

Son dakikasına kadar yanında bulunan emir eriyle birlikte ağlayıp duruyoruz. Er şöyle diyor:

Efendim, benim Yüzbaşım kimselere benzemezdi.. Onun kadar kaya yapılı adam görmedim. Anası sahiden de Kaya doğurmuş onu. Keşke ben öleydim de o yaşasaydı.. Allah bilir ya Yüzbaşımın intikamını almadan dönersem ölünceye kadar yanacağım bu işe.

Bu saf Anadolu çocuğu yanmıyacak asla. Yalnız o değil. Hepimiz andıçmışızdır. Biz yanmıyacağız.. Yanacaklar düşünsün.

Rüzgarın ciğerlerimizi deldiği soğuk ve karanlık bir gece idi.

Yarbay Poyrazoğlu ile beraber, izbe bir köy **kulübesinde** oturmuş konuşuyorduk. İçeri bir üsteğmen girdi ,Karısından mektup geldi. Ne yapacağız ? diye sordu.

Poyrazoğlunun kırışmış yüzü bambaşka bir ifade almıştı. Gözleri doldu. Hiçbir şey söylemeden bir kaç saniye durdu.

Genç üsteğmen ayakta ve mektup hâlâ elinde idi.Beyaz, kirlenmiş ve buruşmuş bir zarftı bu. Poyrazoğlu başını iki elleri arasına aldı, yaşlar göz pınarlarında birikmişti ,

“ Eşinin dediği çıktı “ diye mırıldandı.

Buz gibi bir rüzgâr karanlıktan ve camsız pencereleri delerek içerde ılık çalıyordu.

Üsteğmen mektubu yavaşça Poyrazoğlunun yatağı üzerine bıraktı. Bir emriniz var mı komutanım? diye tekrarladıktan sonra selâm verip gitti.

Poyrazoğlu hiçbir gün bu kadar düşünceli değildi. İyi bir ve vatanperver bir insandı... Ölümüne atıldığı zaman bile endişe duymazdı. Onun gözlerinin

yaşarışını ilk defa görüyordum.

«Mukadderat!» diye onu teselliye çalıştım. Hâlâ bilmiyordum!. Ne olduğunu, kimin öldüğünü ve kimin karısından bu mektubun geldiğini farketmiş değildim...

Poyrazoğlu; «Evet, diye devam etti. Karısının dediği çıktı. Ankaradan ayrıldığımız gün bana:

«Saadetimizi siz yapmıştınız, felâketimizi siz hazırlıyorsunuz!» demişti.

Dediği oldu. Şimdi zavallı kadın felâketin kolları içinde! Fakat henüz hiçbir şeyden haberi yok. Kimbilir ne heyecanla bu mektubu yazmıştı? Ve kim bilir mektubunun kavuşacağını ümit ederek neler söylemişti!..

Bir posta çuvalının koynunda, bütün Koreyi dolaşmış, Kunuri'deki baskına kadar gelmiş bu kâğıt kâğıt içinde, kaplı kalın mektup, hakikaten içler acısı idi. Bir gün evvel ulaşabilseydi, herhalde sahibini bulacaktı.

Fakat şimdi ?

Sahibini bulamadan, içini dökemedi, sevdiğini kucaklayamadan Poyrazoğlunun yatağı üzerine serildi...

Kimden geliyor ve acaba kime gidiyordu?!..

Muhakkak ki bir şehide gelen mektuptu bu!..

Yavaş yavaş yerimden kalktım. Yatağa doğru yaklaştım. Niyetim, mektubun üzerini okumaktı. Fakat tesadüfe bakın! Mektup ters duruyor ve

üzerinde, ancak gönderenin adresi okunuyordu.

Bu karanlık ve soğuk gece, Kunuri baskınından sonra Poyrazoğlu ile buluştuğumuz ilk gece idi.

Hâlâ harbin heyecanı içinde idik. Poyrazoğlu bu felâketi kendi eliyle hazırlamış gibi yanıyordu.

«Benim kıtamda teğmendi.

Ben geliyorum, diye buraya geldi. Gene benim yanıma verdiler. Baskın gecesi ileri bir keşif kolu gidecek. Bir yüzbaşı istiyoruz, dediler.

Ben giderim! diye atıldı. Gitti ve dönmedi.»

Telefon çalmıştı. Üsteğmen tekrar odaya girdi.

Poyrazoğlu: «Mehmet Gönenç, sen anlat!» dedi.

Gözlerim hâlâ mektuba takılı idi. Zarfın arkasındaki adresi okumaya

çalıştım. ALDOĞAN soyadlı bir kadın ismi idi. Çanakkaleden postaya verilmişti.

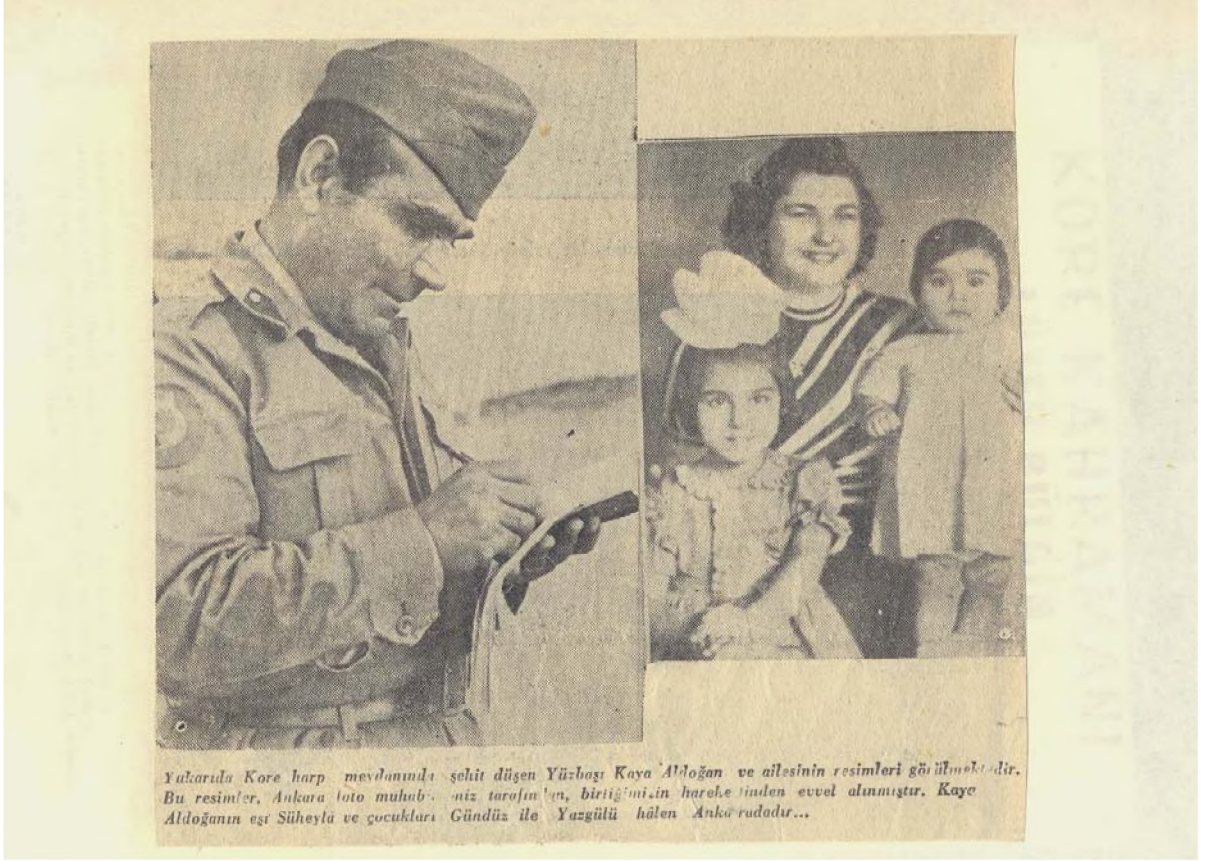
Gözlerim doldu. Hemen tanıdım. Bir akşam evvel, bir bölük askerle Simninni'ye giden ve koca bir Çin alayını bir gedikte sabaha kadar oyalayan kahraman yüzbaşı Kaya Aldoğan'dı bu.

Ve bu mektup onun karısından geliyordu.

Muharebeye girmeden bir kaç gün evvel benim vasıtamla evine birkaç satır yollamıştı.

«Karıcığım, kara kızlarımı, sana ve Allaha emanet ediyorum!» demişti.

Mektubu İstanbul'a göndermiştim. Başına gelecek felâketi biliyormuş gibi yazmıştı. Ve belki de gazetede o mektup neşredildiği gün kendisi burada şehit düştü.

İşte şimdi bu mektup karısından ve kara kızlarından geliyordu. Ne yazık eline geçemedi.

Karısı kimbilir ona neler yazmıştı?

Kaya Aldoğan ne kahraman bir çocuktuk! Onu andıkça gözlerim hâlâ yaşıyor.

Üsteğmen Mehmet Gönenç anlatmaya başladı:

«— Düşmana el bombası ata ata ölmüştü. Birkaç yerinden yaralı idi. Düşmanla boğaz boğaza geldi. Son bombayı atıyordu,

bir kurşun bileğini delerek geçti. Bomba elinden düştü ve kendi bombası ile kendi hayatına kıydı...»

İşte yatağın üzerinde duran mektup, o kahramanın karısından gelen mektuptu. Aradığını bulamadı...

Üsteğmen hâlâ odada idi.

Poyrazoğlu: Göreceksiniz, dedi. Bu çocuk da Kaya yüzbaşı gibi Türk tarihine kahramanlıklar yazacaktır...

O günden sonra Mehmedi bir kaç defa daha gördüm. Nihayet 23 Nisana kadar geldik.

Kendisini 9 uncu bölüğe vermişlerdi. Topçu gözetleme subayı idi. 23 Nisan 1951 gecesı en ön hatlarda vazife görüyordu. Telsiz başında topçuya ateş tanzim ettiriyor ve 9 uncu bölükle beraber harp ediyordu.

Sabaha karşı dokuzuncu bölük sarılmaya başlamıştı. Çinliler büyük kuvvetlerle birliğimizi çevirdi.

Telsizde Mehmedin sesini duyuyorduk ,

**«— Sarıldık! Düşman içimizde! Sürülerle geliyor. Ateş ediniz..»
Düşmanla boğaz boğazayız. Telsizi tahrip ediyorum. Ateş ediniz. İçimize atınız! Zararı yok, biz de ölelim!..»**

Mehmet Gönenç'in son sözleri bu oldu.

Ondan sonra 9 uncu bölükten bir haber çıkmadı. Bütün bölük Mehmetle beraber düşmana mukavemet etmiş ve şehit olmuştu.

İşte o Mehmet, Kunuri baskınından sonra Poyrazoğlu'nun çadırında gördüğüm Mehmet'ti !.. Ruhu şâdolsun!..

V. ŞEHİT YÜZBAŞI KAYA ALDOĞAN İLE İLGİLİ MEKTUPLAR

A . Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan'ın ağabeysi General Sadık Aldoğan'ın eşi Seniha Aldoğan'ın taziye mektubu

Sevgili Kızım Süheylacım ,

Kaybımız acımız çok büyük .Seni teselli etmek için yazacak hiçbir şey bulamıyorum , hepimizin içimiz kan ağlıyor.

Allah hepimize sabırlar ihsan etsin.Bizi teselli edecek işte iki tane yadigar yavru onları bağrımıza basacağız.

Yengen

Seniha

Kore şehitlerimiz

Millî Savunma Bakanlığı Kore'de şehit düşen, yaralanan ve kaybolan subaylarımızın isimlerini dün ilân etti

Korgl. Şahap Gürler, bugün uçakla Kore'ye gidiyor

Ankara; 19 (A-A) — Milli savunma bakanlığından tebliğ edilmiştir:

14 numaralı resmi tebliğ:
1 — Koredeki Türk kuvvetleri komutanlığından bildirilen şehit; yaralı ve kayıplara ait ikinci listede aşağıdadır:

Şehitler:

Lv. bnb. Kemal Erten, py. yzb. Ahmet Tunçer; Lv. Yzb. Kâmil Atalay; Yzb. Kaya Aldoğan, yzb. Esat Öztüzün.

Beşinci sınıf askerî memur Reşit Mete; Py. üsteğ. Şerif Yavuz; py. üsteğ. Nedim Tuğaltay, Dr. üsteğ. Halil Erdoğan, üsteğ. Celâlettin Çağla; Lv. üsteğ. Hüseyin Koşucu; py. tğm. Osman Kuralp; mh. tğm. Tahir Ün; tğm. Hasan Gürsen.

Yaralılar:

P. Yzb. Halil Çokyüce, Yzb. Sacit Ozbal; Yzb. Mehmet Sevil; Yzb. Necdet Sarman; Yzb. Hakkı Inceoğlu; üstğm. İzzet Ural, üstğm. Hilmi Sönmez; üstğm. Sami Öztürk; üstğm. Cemal Baga, üstğm. Arif Gencebey; üstğm. Halil Akdemir; üstğm. Cahit Çelikyay; Lv. yzb. Burhanettin Özbay; nkl. üstğm. Korkut Yiğitbaş; Dr. üstğm. Celâl Buge; P. tğm. Feridun Akbay; tğm. Orhan Özcan.

Kore'de şehit olan Yzb. Kaya Aldoğan, yaralanan Lv. Yzb. Burhanettin Oskay ile ortalarında tugay baştabibi görülüyor.

**ŞEHİT YÜZBAŞI KAYA ALDOĞAN'NIN
AĞBEYSİ GENERAL SADIK ALDOĞAN'IN
EŞİ SENİHA HANIMIN MEKTUBU**

Sevgili Kıym, Siheylaçığım
Kaybımız, acımız çok büyük. Seni
teselli etmek için yazacak hiç bir şey
bulamıyorum. Hepimizin içimiz
kan ağlıyor. Allah hepinize sabırlar
ihsan etsin. Bizi teselli edecek işte
iki tane yadigar yavru. Onları
bağrımıza basacağız. Ağabeyin fırsat
bulunca gelecek. Şimdi o kadar pe-
rişan bir haldeyiz ki ne yapacağımızı
şasorduk. Şimdilik aklımıza gelen
senin ve çocukların bizima yanımıza
gelmenizdir. Sen ve çocuklar onun
lişe yadigarımız. Hepinizin gözlerini-
den öperim.

Senge

Seniha

Babam da
baş sağlığı dileriz.
Babam neye de şimdi mektup
yazacağız. Kim bilir kadın ne
halledir.

**HEPİMİZİN İÇİ KAN AĞLIYOR ALLAH HEPİMİZE
SABIRLAR İHSAN ETSİN
BİZİ TESELLİ EDECEK İŞTE İKİ TANE
YADİGAR YAVRU ONLARI BAĞRIMIZA BASACAĞIZ**

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

2 NCİ TABUR 7 NCİ BÖLÜK 3 NCÜ TAKIM KOMUTANI PİYADE ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE'NİN HAYAT ÖYKÜSÜ VE ŞEHİT OLMASI

SİCİLİ (1946 – 157)

I. KORE 241 nci Alay bölük komutanı Yüzbaşı Refik Soykut kahraman Şehidimiz Üsteğmen Naci GÖKÇE'nin Hayatı ve Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.

“ Mustafa oğlu Naci Gökçe (Karaköse 1338). 30 Ağustos 1946 da Kara Harp Okulundan subay çıkmış, 18 Ağustos 1950 de II. Tb. 7. Bl. III. Tk. K.lığına tayin edilmişti.

Sinnim-ni köyü etrafında mevzilenildiği zaman 7. bölük en kuzey doğuda, daha ziyade Muharebe İleri Karakolu şeklinde yer almış bulunuyordu. Gökçenin takımı, bu bölüğün doğu kanadında yan tarafı emniyete alacak şekilde mevzilendirilmiş ve kısmen çevre savunmasına geçirilmiş bulunuyordu.

Gece düşman taarruzu başladığı zaman, takım toprağa sıkı sıkı sarılıp saatlerce savundu. Çarpışmaları boyunca mevcutlarının birer ikişer azalması onların savaş azmini kıramadı, ağır düşman tazyiki onları geri atamadı ve savaş bütün şiddetle devam etti.

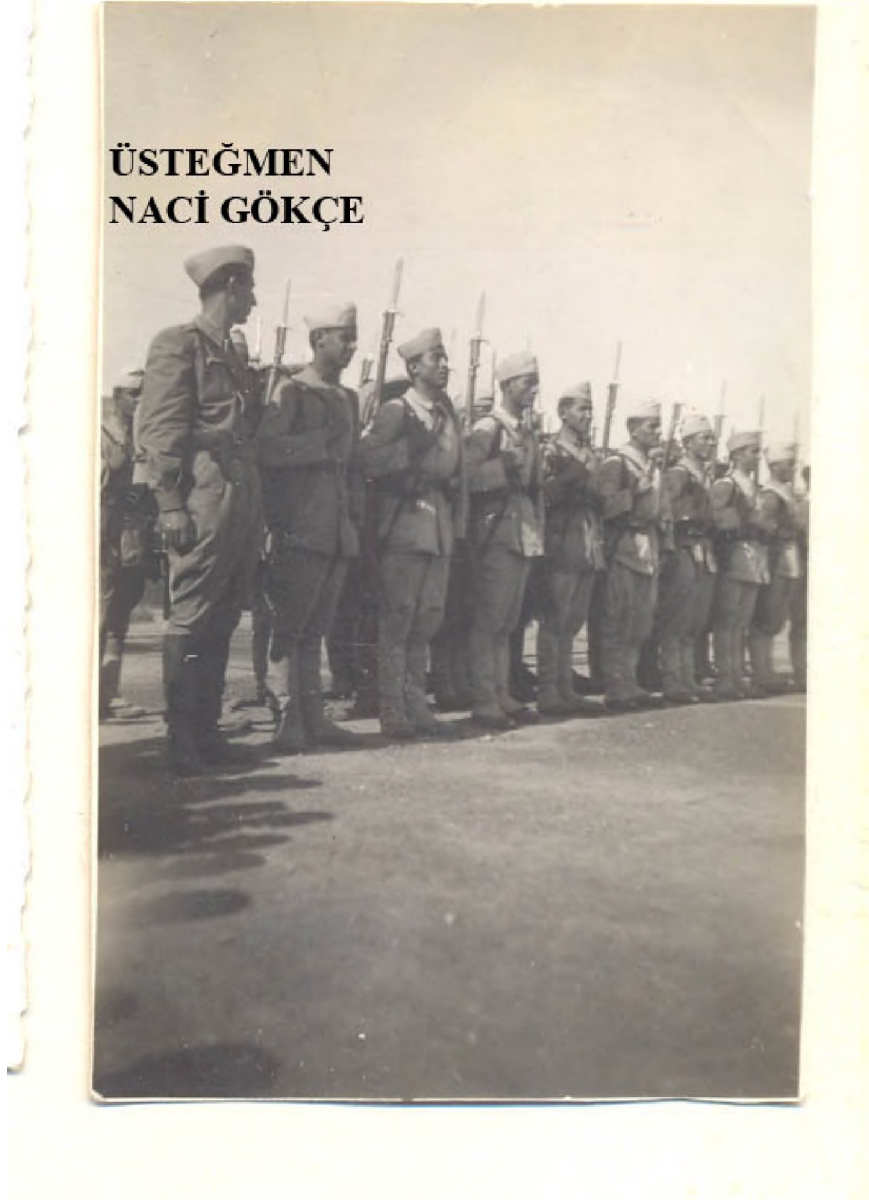
ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE

İki alemin birbirine bu kadar yaklaştığı yer ve zamanda düşmanla ölüm kalım muharebesi yapan şu sekiz on bahadırdaki savaş kudretine bakın, ne müthiş şey!...

Yoksa onlara, aziz şehitlerin henüz semavata yükselmemiş ruhlarıda mı

katılmış dı?...

Sabaha karşı saat 04,00 sıralarında 7. bölüğe (2 nci Tabur karargâhı üzerine geri çekilmesi) emri verilinceye kadar Ütgm. Naci Gökçe takımının başında ve erlerinin arasında savaşı dirayetle ve kahramanca idare etti.

Ancak, geri çekilme emrinin ileri hatlara ulaştırılması safhasında, bacaklarından ve kasığından aldığı müteaddit isabetler onu tamamı ile kötürüm hale sokmuş, bir adım dahi atabilecek mecal bırakmamışdı.

Muharebeyi kesme ve çekilme emri nihayet Gökçenin takımına da ulaştı.

Takımdan sağ kalanlar bu emir üzerine hazırlıklarını yapıyor ve ağır

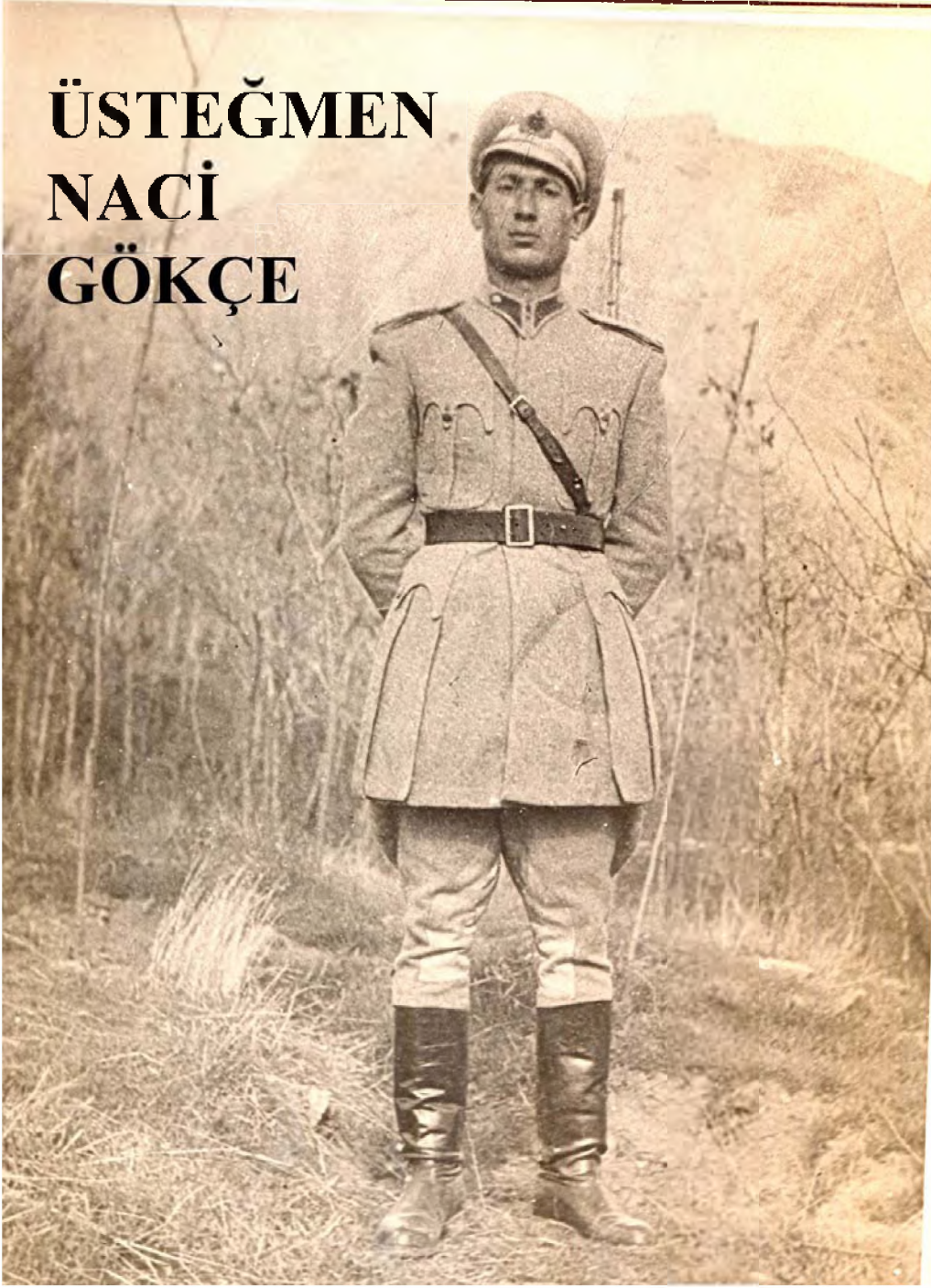
yaralı komutanlarınıda beraberlerinde , götürmek için, içlerinden üç dört er Gökçenin yanına sokuluyor. Gökçe ise, kendisinden ümidini kestiği için onlara muhalefet ediyor, kendisini terk etmelerini, bir an evvel bölüğe katılmalarını emrediyor.

Diğer taraftan da, dünden beri cebinde sakladığı şekerlerini erlerine uzatırken bir ağabey şefkati ile :

"Alın bunları yiyin... Kuvvet verir... Haydi şimdi gidin... siz daha bu millete lâzımsınız...." diyor...

ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE

Komutanlarının kat'i kararı ve ümitsiz durumu karşısında çaresiz kalan aslanlar, gözleri ve kalpleri geride kalarak çekilirlerken, Gökçe kısa bir müddet daha düşmanla savaştı, son kudretini de kaybettikten sonra o da ebedileşen kahramanlarımız safına geçti.

**SAYIN PERİHAN GÖKÇE'YE SILVER STAR
(GÜMÜŞ YILDIZ) KAHRAMANLIK MADALYASI
TAKILIRKEN**

Üsteğmen Gökçenin, eşine Çankırı'da , Amerikalılar tarafından merasimle (Gümüş Yıldız) madalyası takılmıştır.

Merasimden hemen sonra Foto Yzb. Arif Tiğin tarafından tesbit edilebilen

bu pozu ile Gökçe'nin eşi ve biricik oğlu.

Türk Kadınlığının millî konulardaki duyuşlarını en veciz bir şekilde sembolize etmiş bulunmaktadır. ”¹ demektedir.

¹ H. Refik Soykut, Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952, s.46-48.

II. Üsteğmen Naci GÖKÇE'nin Kore'den Babasına Yazdığı Mektup (Aslı eklerdedir)

SEVGİLİ BABACIĞIM ,

TEAGU-KORE

8 KASIM 1950

BİZİM YEGANE GAYE VE ÜMİDİMİZ **MİLLİ VAZİFEMİZİ YAPIP**
ANAVATANA DÖNMEK VE SİZLERE KAVUŞMAKTIR.

Aziz Türkiyemizin kıymetini bir defa daha buraya gelince anladık AH , harici bir memlekete çıkan bir kişi ancak memleketin kıymetini takdir eder.

**BURADA HALK VE MİLLET EN AZ BİZDEN 100 YIL GERİ ,
HENÜZ KOSKOCA ŞEHİRLERİNDE GAYRİ MUNTAZAM DAHİ
OLSA BİR OTOBÜS SERVİSİ MEVCUT DEĞİLDİR.**

TAŞITLAR VE ARAÇLAR İPTİDAİDİR UZAKTAN GÖSTERİŞLİ OLAN
DÜKKAN VE MAGAZALARDA İŞE YARAR BİREY YOKTUR.

BİZİM BİR LİRAMIZ ONLARIN 2500 LİRASI KIIYMETİNDEDİR. BİR
AMERİKAN DOLARI 4000 KANO 'DIR.

Bize orada harcırah olarak verdikleri 78 dolardan başka üçüncü aya
girdiğimiz halde maaş ve para vermediler .BELKİ DE VERMEYECEKLER.

Ona göre Oğlum Ertuğrul'u istikbali için orada ki maaştan hiç olmazsa 40 lira bankaya yatırın.

BURASI ÖYLE BİR YER Kİ BİR ELEKTRİK AMPÜLÜ BİLE BULUNMUYOR. HALK SEFİLVE AÇTIR.

ÇOCUKLAR SİGARA KOTİĞİ (ARTIĞI) TOPLAMAKTA , ÇIPLAK DENECEK YIRTIK ELBİSE İLE DOLAŞMAKTADIR.

HENÜZ ALTI AY GİBİ KISA BİR HARP BUHRANI İLE MEMLEKET ACINACAK BİR VEHAMET İÇİNDEDİR.

HARP DOLAYISI İLE HERŞEYİ İMAL ETMİŞ MEMLEKET VE MİLLET BU YÜZDEN HASTALIK İÇİNDE KIVRANMAKTADIR.

Halk zekidir , kısa zamanda Türkçeyi teleffuza başlamıştır.

Buna rağmen çok muntazam yolları ve Japonlardan kalma yüksek havadar muntazam binalar da mevcuttur .

YAKINDA KUZHEY KORE'YE GİDECEĞİZ ORASI ÇOK SOĞUKMUŞ BUNUN İÇİN AMERİKAN ORDUSUNUN GİYDİĞİ İÇ ÇAMAŞIR VE ELDİVEN KAZAK VERDİLER.

Şimdi maaş ne kadar aldınız , tayın bedelinin iki katı ile ayrıca Ankara'da oturuyormuşunuz gibi merkez zammı almanız lazım.

DAİMA DUA EDİN DUANIZA ÇOK MUHTACIZ.

**SEVGİLİ ANNE VE BABACIĞIM HÜRMETLE ELLERİNİZDEN
ÖPER BEŞ VAKİT NAMAZINIZDA HAYIRLI DUALARINIZI
SIKSIK TALEP EDERİM.**

**OĞLUNUZ
ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE**

**III. Üsteğmen Naci GÖKÇE'nin Kore'den Eşi Perihan Gökçe'ye
Yazdığı Mektup**

SEVGİLİ PERİCİĞİM ,

TEAGU-KORE

8 KASIM 1950

**SENİN OĞLUMUZ ERTUĞRUL'UN VAR , SENDE BENİ
MEKTUPLARINLA TESELLİ ET ,**

**MEKTUBUNDA KOKUNU GETİREN ELLERİNDEN O KAĞIT
PARÇASI BANA HAYAT VERSİN**

VE BÖYLECE ŞU KIZILLARA HADDİNİ

BİLDİRELİM.

**HİÇ ÜZÜLME İNŞALLAH ŞAN VE ZAFERLE YİNE SİZLERE
KAVUŞACAĞIZ**

**SEVGİ VE HASRETLE GÖZLERİNDEN ÖPER MEKTUBUNU
BEKLERİM.**

EŞİN

ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE

**IV MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI TEBLİĞLER DERGİSİ -ÜSTEĞMEN
NACİ GÖKÇE'NİN İSMİNİN KARAKÖSE (AĞRI) ORTAOKULA
VERİLMESİ (23 HAZİRAN 1952 SAYI: 700)**

Karaköse Ortaokulunun Naci Gökçe Ortaokulu olarak adlandırılması

Orta Öğretim Genel Müdürlüğünün 12/3/1952 tarihli ve 532/1/1699 sayılı teklif yazısı ve ilişkileri incelendi, işin gereği düşünüldü:

Karaköse Ortaokulu'nun, Kore Türk Silâhlı Kuvvetleri 241 inci Alay 7 nci Bölük Takım Komutanı olup, Kore'de Sinnim-Köyü civarında yapılan savaş esnasında şehitlik rütbesine yükselen Üsteğmen Naci Gökçe'nin adına izafeten Naci Gökçe Ortaokulu olarak adlandırılması ve bu suretle tescili yapılmak üzere dosyasının Orta Öğretim Genel Müdürlüğünce görülerek Zat İşleri Müdürlüğüne tevdi kararlaştırıldı.

İş, Bakanlık Yüksek Katının onaylarına sunulur.

Kabul 6/6/1952

Milli Eğitim Bakanı

T. İleri

ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE

ŞEHİT ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE'NİN HAL TERCÜMESİ İLE ŞAHADET ŞEKLİ

Baba adı: Mustafa

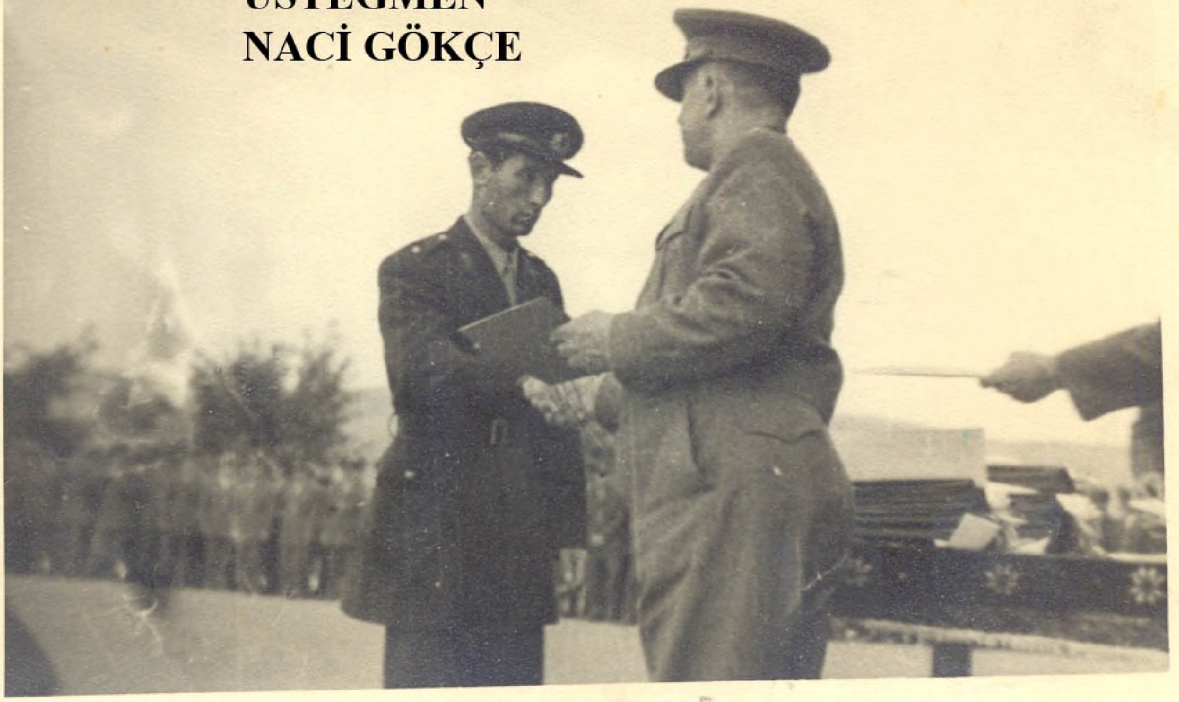
Adlı ve soyadı: Naci Gökçe

Memleketi: Karaköse

Doğumu: 338 (1922)

11 Eylûl 1944 tarihinde Harb Okuluna duhul etmiştir. 30 Ağustos 1946 tarihinde subay olarak ordu saflarına katılan rahmetli,

**ÜSTEĞMEN
NACİ GÖKÇE**

Burhaniye , 5 nci Kolordu 71. Tugay 52. A. 5. Bl. te vazifeye başlamıştır.

23 .12. 1948 tarihinde 5 nci Kor. 65. Tüm. 192. A. 11. Tb. Ağ. Bl. ne tâyin olmuştur.

30 Ağustos 1950 tarihinde Üsteğmenliğe yükselen rahmetli, 18. 8 .1950 tarihinde de Kore Türk Silahlı Kuvvetleri 241. A. 7. Bl. Takım Komutanlığına atanmıştır.

Şahadet şekli:

Sinnim-ni köyü etrafında mevzilendiği zaman 7. Bölük en kuzeyde ve en uçta yer almış bulunuyordu. Naci Gökçe'nin takımı ise bu bölüğün en uzakta mevzilendirilmiş ve çevre savunmasına geçirilmiş takımı idi.

Sinnim-ni köyü etrafında mevzilendiği zaman 7. Bölük en kuzeyde ve en uçta yer almış bulunuyordu. Naci GÖKÇE'nin takımı ise bu bölüğün en uzakta mevzilendirilmiş ve çevre savunmasına geçirilmiş takımı idi.

Düşman taarruzu başladığı zaman bu takım toprağa sıkı sıkı sarılıp sabaha,

sonra da öğleye kadar inatla savunmuştur.

Mevcutlarının gittikçe azalması onları kararlarından döndürmüyor, hiçbir şey onları yıldırılmıyordu. Bölüğün tabur karargâhı üzerine doğru geri çekilmesi emri verildiğı sıralarda Üsteğmen Gökçe bacaklarından yaralanıyor ve artık siperinden doğrulamıyor.

Bu durumu gören, kalblerini fethettiğı takımından kalan 7 kişi onu sırtlarında götürmek istiyorlarsa da, Üsteğmen şiddetle muhalefet ediyor. Biraz sonra cebinden çıkardığı şekerleri erlerine uzatırken:

— Alın, bunları yiyin... kuvvet verir... Haydi şimdi siz gidin... Siz daha bu millete lâzımsınız; ve son olarak:

— Ben burada kalacağım... Yürüyemezsem de zararı yok... birkaç köpeği daha temizlerim... dedi.

Sağ kalan erlerini cebren geri gönderen Üsteğmen Naci Gökçe, çukurunda son fişegine, son kudretine kadar boğuştu, ve birkaç düşmanı da hakladıktan sonra fâni hayata gözlerini yumdu.

**IV. KORE'DE ŞEHİT DÜŞEN HARB OKULU MEZUNU
SUBAYLARIMIZA AİT KİTABENİN AÇILIŞ TÖRENİNDE
KONUŞAN ŞEHİTŞİ PERİHAN GÖKÇENİN OKUDUĞU METİN (19 MAYIS 1957)**

Kıymetli Büyüklerim , Değerli vatandaşlarım ,

Milli ruh , inanç , inancımızın sembolü hürriyet aşkı ; hürriyet mücadelesinin ilham kaynağı kahraman milletimizin Kore'deki mütacavizlere karşı savunan medeni devletleri arasında bizde yer almış bulunuyoruz.

**ÜSTEĞMEN
NACİ GÖKÇE**

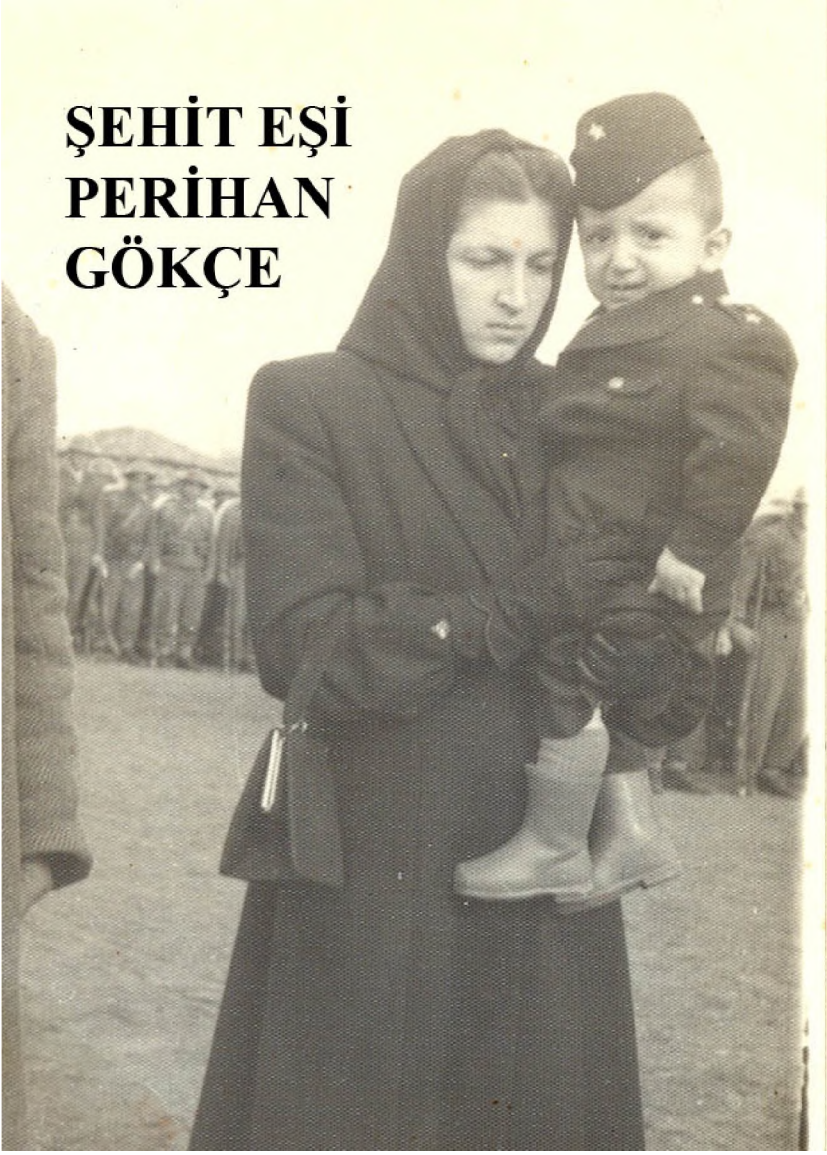
Kore'de Birleşmiş Milletler ideali uğruna şehit olarak beni ve küçük yavrumu Türk milletine emanet eden eşim üsteğmen Naci Gökçe , 34 arkadaşı ile Harp Okulunda abideleşmesi bizleri haklı bir gurur ve iftihara sevk etmiştir.

Türk milletinin şevkati ve Harp Okulu kumandanının bu kadirşinaslığı acılarımızı hafifletmiş , bizleri son derece mütehassıs bırakmıştır.

Bunun için kendilerine teşekkürü borç sayarız.

**ŞEHİT EŞİ
PERİHAN
GÖKÇE**

Eşim Naci Gök'çeden bana ve milletimize yadigar kalan şu yavrumu aziz ve kadirşinas millete babasının intikamını almak üzere bağışlayıp asker yapacağım . Var olsun büyük Türk milleti ve onun büyük dirayetli kumandan ve idarecileri.

Türk kahramanlık destanlarını bir defa daha 7 deniz aşırı Kore topraklarında kanlarıyla çizen Türk beldesinin kahraman evlatlarıyla ne kadar iftihar etsek yine de azdır. O menhus hürriyet düşmanları Komunistlere, hatta dünya devletlerine karşı Türk'ün ne demek olduğunu kahramanlığını , cesaret ve

metanetini bu vesile ile bir kere daha duyurmuş olduk.

E.DENİZ BİNBAŞI ERTUĞRUL GÖKÇE OĞLU

Ey kahramanlar diyarı şerefli beldenin mümtaz Türk şehitleri , şahadetinizle hepimizi ağlattınız , semevata yükselen Ruhlarınız muazzep olmasın , geride kalan bizlerin gönüllerinde acı bir tehassüsün nesci dokundu .Bu itibarla her an her saniye kalplerimizde sönmez meşale olarak kalınız .

Sizleri hiçbir zaman unutmadık ve unutmaya da imkan ve ihtimal yoktur.

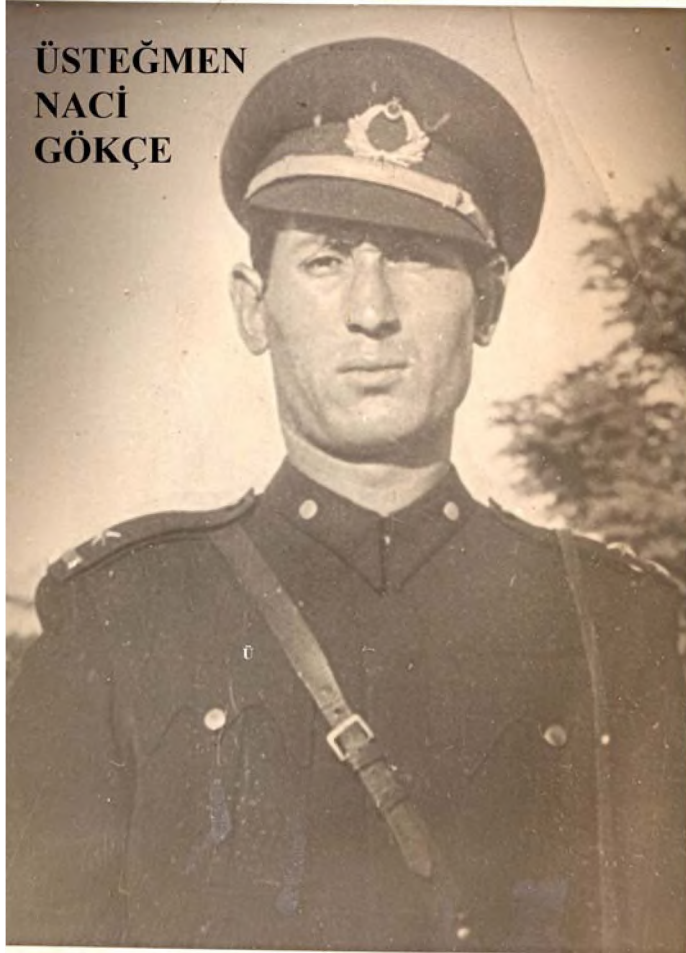
İşte isimleriniz Karamanlık Tarihinin altın sayfalarına yazıldığı gibi burada da kitabeye nakşedildi.

Mezarı bilinmeyen mahbenizde ruhunuz şad olsun müsterih uyuyun , sizlerin tuttuğu ideal yolun devamı yine silah arkadaşlarınız , şahlanan azim ve sarsılmaz iman güvenilir inançla idame ettiriyor.

Her Türk aynı gaye , aynı ideal peşinde .İdealimiz hür yaşamak hür ölmektir.Tuttuğumuz amaçta budur .

**Bu vatan , bize şehit atalarımızın , mübarek kanlarıyla
yoğrulmuş Atatürk'ümüzün hür olarak gençliğe bıraktığı kutsal
emanetidir.**

**Gençliğe teslim edilen kutsi emaneti , gelecek nesillere hür
olarak dermeyeran ettirecek icap edese o da bu uğurda ölecek ,
o ölecek ki oğlu yerini alacak vatanımız hür ve payidar
kalacaktır.**

Sen şehit oğlusun

Ne mutlu sana

Rahmet olsun babana

Ne mutlu Türkiye'mize

Bu vatani bırakan ATATÜRK'ÜMÜZE

Kore Şehidi Üsteğmen

Naci Gökçe'nin eşi

Perihan Gökçe

**V. Üsteğmen Naci GÖKÇE'nin Kayınbiraderi Günay TUZCU'nun
E.Albay Ali Denizli'ye yazdığı mail.**

SAYIN ALİ BEY,

Ablam Perihan Gökçe'yi ziyaret ettiğim zaman, sizin 20 yıllık emek vererek yaptığınız araştırmalarınız sonunda hazırlamış olduğunuz “KORE SAVAŞI BELGELER VE HARP FOTOĞRAFLARI ALBÜMÜ” başlıklı kitabınızı gördüm.

Gerçekten güzel bir derleme çalışması yapmışsınız. Bu çalışmanın can alıcı noktalarından birisi de Kore Devleti ilgililerinin unutmayıp değer verdiği, ne yazık ki Türkiye Cumhuriyeti Devlet Adamları'nın şehitlerimizi unuttuğunu vurgulamış olmanızdır.

29 Kasım 1950 gecesı Ankara Radyosu'ndaki 22.45 haberlerini dinlerken Eniştem **P.ÜTĞM Naci GÖKÇE**'nin ismi şehitler arasında okunduğu zaman, evimize sanki atom bombası düşmüş gibi bir acı yaşadık. Kitabınızı incelerken, aradan 60 yıl geçmiş olmasına rağmen öyle bir acı yüreğimize oturmuş **ki şu satırları ağlayarak yazıyorum. Bugün 60 yaşında olan yeğenim o gün sadece 5 aylık bebektı.**

Eniştem Naci Gökçe, vedalaşmak için gelip birliğine dönmek için

bizlerden ayrılırken Yeğenim Ertuğrul GÖKÇE henüz 28 günlüktü. Yani henüz kırkı çıkmamış kundakta bir bebektir.

O günlerde “yeni doğan bir çocuk 40 gün olmadan evden dışarı çıkarılmaz” inancı çok kuvvetli bir anlayıştı. Ama hiç kimsenin o ayrılık sırasında aklına böyle bir inanışın uygulanması gelmemiştir, **Eniştemin kucağında yavrusu olmak üzere ailece tüm yakınlarımızla birlikte eniştemi Ankara’ya götürecek bir vasıtayı karayolu üzerinde beklemeye koyulduk.**

Aslında o günlerde şimdiki gibi karayolunda yolcu taşıma gelişmemişti. Sadece günde bir defa sabah erken saatte gelip-geçen yolcu treniyle Ankara’ya ulaşım sağlanıyordu. **Eniştem 5-6 saat daha eşiyle ve yavrusuyla kalabilmek için trenle gitmeyi düşünmedi.**

Uzun bekleyişten sonra Ankara’ya tomruk götüren bir kamyonla eniştemi Ankara’ya yolcu edebildik.

PERİHAN
GÖKÇE

ÜSTEĞMEN
NACİ GÖKÇE

Ayrılış anında bizlerle vedalaşırken eniştemin zaten esmer tenli olan suratının simsiyah olmuş hali halen gözümün önünde taptaze canlanmaktadır.

Sevdiğim eniştemin tüm aile fertleriyle vedalaşmasını, gözümü enişteme dikmiş bir halde öylece izliyordum. Ne o ağlıyordu, ne de ben ağlıyordum.

Ama eniştemin benimle aynı durumda olduğuna inandığım için sanki Onun gözyaşlarının görünmeden içine aktığını hissediyordum.

**ÜSTEĞMEN
NACİ GÖKÇE**

**PERİHAN
GÖKÇE
EŞİ**

**O gün ağlayamamış olmaktan mı, yoksa yaşlandığım için
artık göz pınarlarımın kontrolünü kaybettiğimden mi
bilemiyorum şu satırları ağlayarak yazıyorum.**

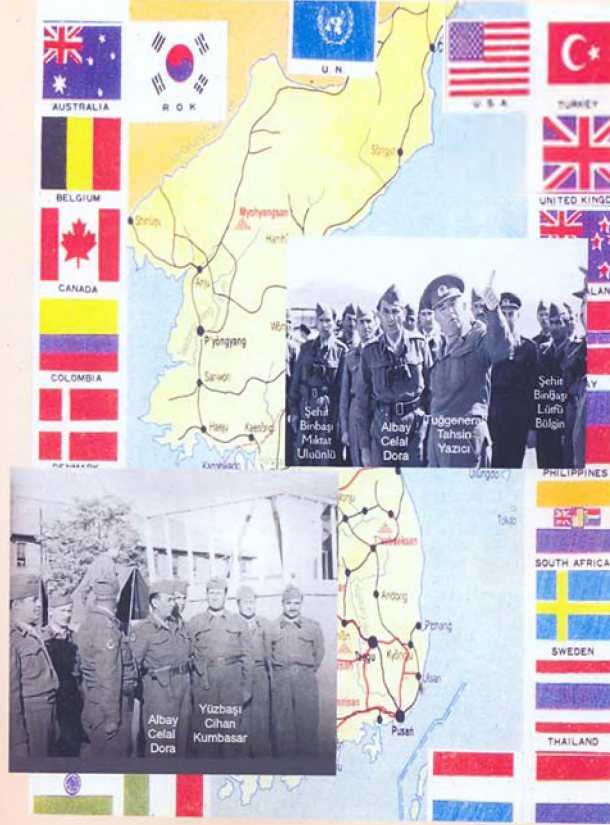

Ablama ABD Silver Star Madalyası takılma töreninde çekilmiş ve daha sonra da dünyaca ünlü **“Kralların Ressamı” Rahmetli Rahmi Pehlivanlı’nın** yaklaşık 3 hafta uğraşarak hazırladığı bir yağlıboya tabloda, kucağında 2 yaşında, Ütğm üniformasıyla yeğenim Ertuğrul olduğu haldeki asil ve onurlu bir Türk Subayı eşine yakışır duruşunu bilmem hiç görebildiniz mi?

KORE SAVAŞI BELGELER VE HARP FOTOĞRAFLARI ALBÜMÜ

(25 Haziran 1950 - 27 Temmuz 1953)

1 nci, 2 nci, 3 ncü Türk Tugayları

Dr. Ali Denizli
Emekli Kurmay Albay

Sayın Ali Bey,

Kitabınızı dikkatle ve o günleri sanki yaşayarak okudum.

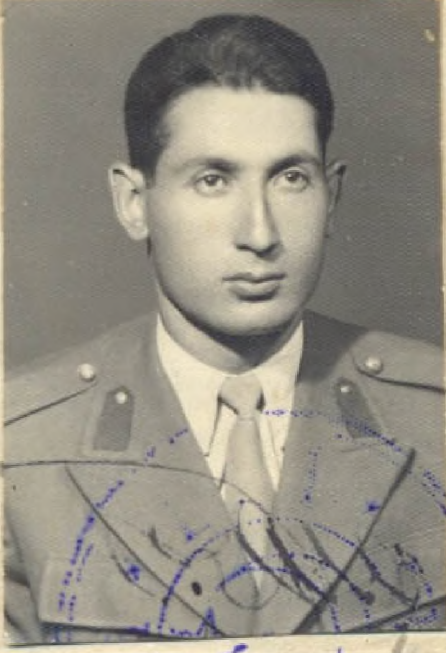
Birçok tanıdığımız, başta 1.Kafile de Alay Komutanı olan Albay Celal Dora'nın eşi (Saygıdeğer Hanımefendi ablamın en yakın haber kaynağı ve eniştemin şehit olmasından sonra da en yakın acısını paylaşanı, teselli edeniydi) olmak üzere, birçok gazi subay, erbaş, er; esarette kalmış ve esir değişimiyle ülkemize dönebilmiş erlerin anlattıklarını sanki kulağımda yeniymiş gibi hissettim.

İncelemem sonucu kitabınızdaki tablolarda eniştem ile ilgili bazı bilgilerin hatalı olduğunu gördüm.

Bu hataları belirtmeden evvel, Kore Savaşlarıyla ilgili her türlü yayın ve haberlerde neredeyse sembol haline gelmiş bulunan ablamla kucağında üsteğmen üniformasıyla yeğenim olan bir fotoğrafın sizin bu kitabınızda bulunmamasını büyük bir eksiklik olarak hissettim.

Yıllarca ablamla yeğenimin Kore Savaşı haberlerinin sembolü olarak kullanılan, madalya takılma töreninde çekilmiş bu fotoğrafın isimleri yazılmadan sunulması nasıl bir eksiklikse, sizin kitabınızda da o sembol olarak kullanılan fotoğrafın olmamasını aynı şekilde bir eksiklik olarak gördüğümü belirtmemi umarım anlayışla karşılırsınız.

Evet, eniştem Naci Gökçe ile ilgili bilgilere gelince doğru olan sadece 296 sahife 21.sırada bulunan bilgilerdir.Yani:

Sınıfı : Piyade Üsteğmen
Adı ve Soyadı : Naci Gökçe
Sicil No. : (946-157)
Ödevi : 24 K. P. A. II. T. B. 7. Bl. Tk. K.
Vesikânnın verildiği tarih : 15-Ekim-1950
Resmî Mühür ve Amirin imzası :

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
30 KURUŞ POSTALAN

DOĞRU OLAN BİLGİLER:

SINIF VE RÜTBESİ: PİYADE ÜSTEĞMEN
ADI SOYADI : NACİ GÖKÇE
SİCİL VE KÜNYE NUMARASI: 1946-157
BABA ADI: MUSTAFA
İL/İLÇE: AĞRI/KARAKÖSE
ÖLÜM TARİHİ: 29-KASIM-1950
ÖLÜM NEDENİ: ŞEHİT
BİRLİĞİ: 1.TUGAY
ÖLÜM YERİ: KUNURI

NACİ GÖKÇE

P. ÜTGM. (1946-157)

MEMLEKETİ : KARAKÖSE

ŞEHADETİ : KORE 1950

**ERTUĞRUL GÖKÇE
OĞLU**

**ŞEHİT ÜSTEĞMEN
NACİ GÖKÇE EŞİ
PERİHAN GÖKÇE**

**E.DZ.BNB
ERTUĞRUL
GÖKÇE
ŞEHİT
OĞLU**

**ŞEHİT ÜTĞM
NACİ GÖKÇE
EŞİ PERİHAN
GÖKÇE**

**E.KUR.ALB
ALİ DENİZLİ**

**E. DENİZ BİNBAŞI ERTUĞRUL GÖKÇE
OĞLU**

**PUSAN
ŞEHİTLİĞİ**

**MEZAR NO/PARSEL/SIRA NO: MAALESEF ŞEHİT OLDUĞU YER
OLAN KUNURİ KUZHEY KORE'DE KALDIĞI İÇİN, GÜNEY KORE'DEKİ
MEZARLIKTA BİRÇOK KUNURİ ŞEHİTLERİ GİBİ O'NUN DA MEZARI
SEMBOLİK TE OLSA GÖRÜNMEMEKTEDİR.**

ANCAK KARA HARP OKULUNDAKİ ŞEHİT SUBAYLAR İÇİN HAZIRLANAN ALANDA ENİŞTEMİN İSMİ YER ALMAKTADIR.

AYRICA İSMİYLE DİĞER BİLGİLERİ, TANDOĞANDAKİ KORE ŞEHİTLERİ ANITINDA DA BULUNMAKTADIR.

Çalışmalarınızda size kolaylık ve başarılar dilerken, en içten sevgi ve saygılarımı sunarım.

Emekli Yüksek Mühendis
Günay TUZCU

VI. ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE NASIL ŞEHİD OLDU

2 nci Piyade Taburu Muharebeleri

Sakin Bir Gece Geçirme Hayali

"Wawon Muharebesinden; yorgun ve aç Sinnim-ni'ye dönen 2 nci Tabur; Yarım (1/2) Ağ.Ma.Tk. ile pekiştirdiği 7. Bölüğü; Muharebe İleri Karakolu olarak görevlendirilir.

EN ÖNEMLİ GÖREV ŞEHİT ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE'NİN BÖLÜĞÜNE VERİLİR

5. Bölüğe de Yarım Ağ.Mt.'le desteklenmiş olarak, 135 rakımlı tepede mevzilenmesi emredilir. Tabur diğer Bölüklere (6., 8. Ağ. ve Kh.), 135 rakımlı tepenin Güney ve Batı eteklerinde, çadır kurarak istirahat etmelerini bildirir.

7 NCİ BÖLÜĞÜN SAVUNMASI ; ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE'NİN BÖLÜĞÜ

Düşmanın Gece Taarruzu

Sinnim-ni Ateş İçinde

2 nci Taburun birlikleri, Sinnim-ni köyünün kuzeydoğu ve kuzey bölgesinde mevzilendiler. En sağda, yolun kuzeyinde 7 nci Bölük bulunuyordu.

Bu bölüğün bulunduğu yer, daha önceden 1 nci Talimgah Bölüğü tara-

findan tutulmuştu. Tabur Komutanı, 7 nci Bölüğü bu bölgede muharebe ileri karakoluna görevlendirdi. 7 nci Bölüğün solunda ve güneybatısında 5 nci Bölük savunma için tertiplenmekte idi.

Taburun ağır makineli tüfek bölüğünden birer takım, piyade birlikleri emrine verildi. Makineli tüfek bölüğünün diğer kısımları ile Karargâh Bölüğü daha geride bulunmakta idi.

Düşman mehtabın çıkması ile 7. Bölüğe taarruza başlar. O sırada 7. Bölük kuzeyden güneye: "I, II. ve III. Takım sırasıyla mevzilenmeye çalışıyordu.

Yolun kuzeyinde 1 nci Talimgah Bölüğünden teslim aldığı sırtlarda muharebe ileri karakoluna memur edilen 7 nci Bölük, bulunduğu bölgeye yeni geldiği ve henüz yeter derecede emniyet tertipleri alamadığı sırada, ani olarak düşmanın havan ve makineli tüfek ateşleriyle karşılaştı.

7 nci Bölüğün bu şekilde baskına uğraması düşmanın pek yakından izlemekte olduğunu gösteriyordu. 7 nci Bölük soldan, cepheden ve sağdan, yol boyunca ateş yemiştir. Havan mermileri Bölük Komutanının komuta yerine düşüyordu.

Düşman, Bölüğün en solundaki 1 nci Takımı kuşatmaya başladı. Sağındaki 2 nci Takım cepheden, en sağa şoseye yakın olan 3 ncü Takım da hem cephe, hem de sağdan, yani yoldan ateş yiyorlardı.

Düşman evvelâ P.Ütğm. Arif Gencebay'ın I. Takımına soldan (Kuzeyden), makineli tüfek ve havan ateşi ile kuşatıcı bir taarruza başlar. Birkaç dakika sonra, P.Ütğm. Avni Hürtürk'ün II. Takımı cepheden (Batıdan) ateş altında kalır.

P.Ütğm. Naci Gökçe'nin III. Takımı batıdan ve sağından (Güneyinden) ateş muharebesine tutuşur.

7. Bölüğün, karargahı ve Telsizi, II. Takım Komutanının gözetleme yerindeydi. Düşman taarruzu başladığı sırada Bölük Komutanı, I. Takımın bölgesinde bulunuyordu. II. Takım Komutanı Ütğm. Avni Hürtürk; II. Tabura Telsizle, düşmanın taarruza geçtiğini haber vermek ister. Fakat Tabur Telsizi cevap vermez.

I. Takımdan dönen Bölük Komutanı Yzb. Turhan San, Ütğm. Avni Hürtürk'le görüşür. Durumu iyi görmezler. Yzb. Turhan San, Takım Komutanlarına;

- Taburdan çekilme emrini aldığını bildirir. (Telsiz görüşmesi olmadığına göre bu nasıl olmuştur?)

I. Takım, düşman karşısında savunmaya devam ediyor. Bölükten çekilme emrini aldığı vakit P.Ütğm, Arif Gencebay;

- Takımım iyi savunuyor, derse de. Yzb. Turhan San;

- Emre uyulmasını; Evvelâ 1nci Takımın, sonra II. Takımın ve Silâh Takımının; en sonra III. Takımın çekilmesini emreder.

1 ve II. Takımlarla Silâh Takımı; ateş altında, Sinnim-ni'ye bakan yamaçlardan aşağı inerek; II. Taburun bulunduğu tepeye Güneyden çıkarlar. Bazıları şoseye doğru giderler.

Taburun makineli tüfekleri, saat 00.45'te düşman diye

yanlışlıkla 7. Bölüğe ateş ederler. Bu da Takımların sağa sola dağılmalarına neden olur. Gece muharebesinde aksilikler eksik olmaz.

Bölüğün en sonunda çekilecek olan P.Ütğm. Naci Gökçe'nin III. Piyade Takımı; üç yönden (Kuzey, Doğu ile Güneyden) kuşatılır. Takım yoğun düşman ateşi altında, iki saat mevziini savunduktan sonra; tutunamayacağını gören Ütğm. Naci Gökçe etrafındaki erlerle, güneydeki yarmadan aşağı, şoseye iner.

Sinnim-ni köyünün Doğusundan Tongjukkyochon vadisine girer. Pirinç setlerinden yararlanarak, I. Taburun 2. Bölük mevzilerine varır. Saat 02.30 olmuştur ve 7. Bölük dağılarak elden çıkar.

II. Taburun; "Karargâh Bölük Komutanı Yzb. Nazmi Özoğul; 7. Bölükten, 1. Talimgah Bölüğünden, Topçudan ve Tabur ağırlıklarından gelenleri toplar. Mangalar halinde örgütleyerek, mevziye inisiyatifi ile sokar.

Bölük karargahı ile telsizci 2 nci Takımın yanında bulunuyorlardı. Nihayet Bölük Komutanı, taburdan aldığı emir üzerine, bölüğüne geri çekilme emrini verdi.

Fakat 3 ncü Takım çekilemediğinden yerinde kalarak düşman ile üç saat kadar savaştı. Sonra bu takım, diğer

takımlardan kendine katılan erlerle birlikte (hepsi 20 er) gecenin karanlığından faydalanarak ve güneydeki vadiden birer birer sürünerek 1 nci Taburun bulunduğu karşı sırtlara geçebildi.

Bunlar, o sıralarda bu tepelerdeki yerleri kahramanca savunan 2 nci Bölüğün en soldaki 3 ncü Takımının yanına gelmiş ve sonuna kadar bu Takımla beraber savaşmışlardır.

Sabaha karşı 7 nci Bölükten 30 kadar er, 2 nci Taburun komuta yerine gelmiş ve böylece bu Bölüğün gerideki ile, yani Taburu ile bağlantısı kesildiği ve sonradan dağıldığı anlaşılmıştı.

7 nci Bölükten güneye, 2 nci Bölük üzerine çekilen grup, vadiden 3 ncü Takımın bulunduğu tepenin arkasına yaklaşırken "burada biz varız, ateş etmeyin" diye bağırmışlardır.

7 nci Bölükle aynı zamanda Sinnim-ni köyüne yapılan baskında yaralananların iniltileri 2 nci Bölüğün 3 ncü Takımına kadar geliyordu. 7 nci Bölükten gelen grup, bölüklerinin sarılarak dağıldığını heyecanla söylediler.

Fakat 2 nci Bölük Komutanı ile takım komutanları ve cesur çavuşlar, morali sarsan bu sözlerin erleri üzmesine meydan vermeyerek yerlerini sonuna kadar dayanıklılık ve cesaretle savunmalarını sağladılar.

1 NCI PİYADE TABURU 2 NCI PİYADE BÖLÜĞÜ MUHAREBELERİ

Düşman Sinnim-ni kesiminde; çaldığı borular ve işaret fişekleri ile hücumla kalktığı anda; "2. Bölük Komutanı P.Yzb. Ramazan Akıncı, Takım

Komutanlarına;

Nereden ateş gelirse, orayı ateş altına alın!

Emrini verir. 2. Bölük, 7. Bölüğe ateş eden düşman havanlarını, namlu ağız alevlerine bakarak, Ağır Makineli Tüfek izli mermileriyle, ateş altına alarak susturur.

Vadiden (Kuzeyden); kedi, dana sesleri gelir. Ulumalar duyulur. 7. Bölükle, 3. Bölük cephelerinde, ateş muharebesi şiddetle devam eder.

Sinnim-ni yanmaya başlar. Orası ateş topuna dönmüş, cehennemi andırıyor.

Düşman, 2. Bölüğe 28/29.XI. 1950 gecesi ateş açmaz. Bölük dost birliklere yardım veya sokulan düşmanı uzaklaştırmak için arada bir ateş açar.

2 nci Bölüğe Katılanlar

P.Ütg m. Naci Gökçe

   yönden (Kuzeydoğu, doğu, güneyden) hücuma uğrayan 7. Bölük (mevzilenirken) düşmana fazla karşı koymadan, Bölük Komutanı P.Yzb. Turhan San'ın emri ile mevziini bo altır.

B l  n çekilmesinden sonra, P. tg m. Naci Gökçe'nin III.

Piyade Takımı, mevzilerini iki saat daha savunur. Takımı düşman ateşinden başka, gerisindeki (batı) kendi taburunun (II, P.Tb) makineli ateşi altında kalır.

Ütğm. Naci Gökçe Batıdan Taburundan) yediği ateşler, yüzünden Taburu üzerine çekilemez. Ütğm. N. (Gökçe yanındaki erler ve sivil aşçı Mustaja Gökkaya ile Sinnim-ni köyü Güneydoğusunda, ateş gelmeyen aralıktan sızarak, Tongjukkyochon vadisini geçerek, 2. Bölük üzerine çekilmeyi başarır.²

29 KASIM 1950 SABAHİ

Gün ağarmıştı. 2 nci Bölükten Üsteğmen Hilmi Sönmez, Taşlıtepe'de, Üsteğmen Eregemen'le birlikte direnmeye devam ediyorlardı. Düşman, 2 nci Bölüğün mevzilerine girmeğe ve 3 ncü Bölüğün bıraktığı sırtlardan, yan ve gerilerini bir kat daha sarmaya çalışıyordu. 2 nci Bölüğün hiç bir tarafla telli veya telsiz irtibatı yoktu.

Cephanesi de tükenmişti. Elde altı havan ve iki roketatar mermisi kalmıştı. Vadinin ötesinden gelen grup da 2 nci Bölük ile beraber savaşıyordu. 29 kasım 1950 saat 10 15'te, 2 nci Bölükte ağır makineli tüfek mermisi de bitmişti.

Düşman hem çoğalmış, hem de arkadan fazlaca sokulmuştu. Ağaçlar taranarak dallardan beş on düşmanın düşürülmesi erlerin moralini yükseltti.

Bunun üzerine, Teğmen Kemal Saldıraner'le Hilmi Sönmez takımlarını

² Yalta ,s.538.

sümgü hücumuna kaldırdılar. Arkadaki mevzilere girerek 2 nci Bölüğü geriden saran düşmanın tuttuğı boyun noktasında yerleştiler.

Düşmanın mevzide bıraktığı dört ağır ve yedi hafif makineli tüfekle iki roketatar, bir havan ve birçok hafif otomatik silah ve piyade tüfeklerini cephaneleriyle birlikte ele geçirerek, kaçan düşmanı ateşle takip için bunları da kullandılar.

Üsteğmen Şeref Yavuz, düşman ağır makineli tüfeklerinin nasıl kullanılacaklarını, bu tüfekleri kullanacak erlere öğretmişti.

Bu suretle 2 nci Bölüğün arkasındaki düşman çemberinde bir gedik açıldığından, Bölükçe buradan çekilme kararı verildi. Üsteğmen Hilmi Sönmez, zapt edilen düşman mevzilerinde iki manga ile kalarak bölüğün çekilmesini himaye etmek görevini üstüne aldı. Diğerleri çekildikten sonra onun da çekilmesini himaye edecek ve sağlayacaklardı.

Kızıllar, Mehmetlerin mevziine 50 metre yaklaşmış. Sütre gerisinden başlarını kaldıramıyorlardı. Kunuri muharebelerinde asil Türk milletinin Cumhuriyet gençliği olan Mehmetçiğin asil kanındaki kudret şahlanmış koskoca Çin ordusunu karşısında durdurmuştu.

Yüzbaşı Nazmi Özoğlu şöyle diyordu ;

“ Bu uğurda canını esirgemeyen aziz şehitlerin başında şanlı bayrağımız gururla dalgalanıyor. Gözlerimiz bu büyük zafer karşısında nemlenmiş ve kanım elektriklenmişti. O zaman kendi kendime,

“ İşte şanlı destanları yaratan asil Türk milletinin Cumhuriyet evlâtları. Yenilmez Türk kudretinin mevcudiyetine bir daha iman getiriyorum. Zafer ve istikbal hür insanlarındır.”³

Üsteğmen Kemal Saldıraner şöyle anlatıyordu ;

“ Yanımıza gelen 9 uncu manga ve habercim, dereden yirmi kadar kişinin yanaştığını ve ateş edilip edilmeyeceğini sordu. Ateş edilsin diye emir vereceğim sırada «ateş etmeyin, 7 nci bölükteniz» diye seslendiler.

Bunun üzerine, yakınımıza sokulmuş düşman gruplarından ateş yiyerek derenin kenarındaki evin batı güneyinde 7 nci manganın bulunduğu yere ilerlediler.Bu mangadan çıkarttığım iki er sese gelmelerini, fakat toplu olmamalarını temin maksadıyla gittiler.

Yarım saat sonra grup (20 kişi) geldi. Gelenler dereden geçtikleri için ıslanmış, üşüyorlardı, maneviyatı sarsılanlardan bâzıları da ağlıyorlardı.

Yine bâzıları «bölükten kimse kurtulmadı» diye bağırarak anlatıyordu. Buna mâni olmak için şiddetle tehdit etmek zorunda kaldım.

Ramazan yüzbaşı da yirmi kişi ile gelen üsteğmen Naci Gökçe'yi teskin ediyordu.

Yüzbaşı saat 29 Kasım 1950 saat 04 00' te teğmen İhsan Sözer'i yanıma çağırttı. Ağır makineli takım kumandanı

³ Özoğul , s. 26-27.

Üsteğmen şerif Yavuz, steğmen Naci Gökçe ile oturuyor, gerekli emirleri veriyordu.

Üsteğmen Hilmi Sönmez, kendisinin iki manga ile orada kalacağını, bizim çekilmemizi ve onun çekilmesini kolaylaştıracağımızı söyledi.

Üsteğmen şerif Yavuz, ele geçen ağır makineli tüfeklerle nasıl ateş edileceğini tüfeklerin başına koyduğumuz erlere öğretti. İhsan Sözer II nci taburla irtibat sağlamıştı.

Üsteğmen Salâhattin Ereğemen II nci tabur kumandanı ile konuşmuş, çekilmemizi emretmişler.

2 NCİ BÖLÜK TAKIM KOMUTANI STEğMEN HİLMİ SÖNMEZ SİNNİMİNİ MUHAREBESİNİ şöYLE ANLATMAKTADIR

“ Akşam karanlığı ile Sinnim-ni Bölgesine ekildik. Henüz tertip ve yerleşmemiz hitam bulmadan düşman evvelâ 7. Bl. ve sonra 3. Bl. mevzilerine yüklendi.

7. Bl. solumuzda, 3. Bl. sağımızda idi. 1. Bl. kısmen eridi. Kısmen geri çekildi. 3. Bl. III. takımını kaptırarak Tb. la birlikte geri çekiliyor. I. Tb. bu çekilmeden 2. Bl. günü haberdar edemiyor.

Tugay karargâhına kadar iniyor. 7. Bl. mevziini bombardımanı aklın alamıyacağı şekilde şiddetli ve amansız idi. Burada şiddetli bombardımana maruz kalan steğmen Arifî Gencebay'ın takımı idi.

Muharebenin başlangıcından iki üç saat sonra 7. Bl. Tk. K. Üsteğmen Naci GÖKÇE birkaç eri ile birlikte bize iltihak etti.

Teğmen Saldıraner'le Teğmen İhsan Sözer yaralıları nakle başladılar. Şerifle ben de takımlarımızla bunları himaye ediyoruz. Arazi vaziyeti icabı vazifemizi tamamen ifa edemiyorduk.

Derken etrafımız havan, top ve tayyare bombardımanı ile dövölmeğe başladı. Biz de ferahladık.

Bu himayede tutukluk göstermeden işleyen bir tek ağır makineli tüfektir. Bu tüfeğin sahibi ve işleten de Satılmış Kara...

Çvş. Remzi özkaynağa:

— Remzi, manganla şu boyun noktasını tutacaksın. Benden emir almadıkça düşman değil, üzerine dağ devrilse mevziini terketmeyeceksin. Emrini verdim.

— Mangamla boyun noktasını tutacağım. Senden emir almadıkça, üzerime dağ devrilse mevziimizi terketmeyeceğiz, komutanım...

Bl. muharebe idare yerinden birçok erlerle birlikte, Bilhassa Bilgin çavuşun çok sıkı bir ateş muharebesi yaptığını görüyordum. Fakat hiçbir hedefini göremiyordum.

Satılmış dev gibi tüfek ve cephe kutularını yüklenmiş, koşma ile yürüme, arasında köye doğru ilerliyordu.

Taarruz eden birlik ve yaralı taşıyacak kamyonlar çoktan çekilmişti. Muharebe meydanında şehit, can çekişen, ıstırap çeken yaralılarla, tepede çavuş Mehmet Arslan (Zonguldak - Çaycuma) mangası, ben ve bir çam sırığına takılı şanlı bayrağımız kalmıştık.

Düşman yürüyüş kolları halinde koşarak gelmekte bir mahzur gömüyordu. Fakat silâhını yanına yatırmış can çekişen bir Türk askerinin dahi ne demek olduğunu, verdiği zayıatla anladıktan sonra sürünmeğe ve muharebe nizamı almaya başladı.

O sırada şanlı bayrağımız da ağır ağır fakat vakur dalgalanıyordu.

O sırada şanlı bayrağımız da ağır ağır fakat vakur dalgalanıyordu.

Çavuş İbrahim Bilgin ayaklarının yardımı ile carabini dolduruyor.

Taşınan yaralılarımızı ve onları taşıyanları vuran 5-6 düşman eri ile, mürettebatı şekil olmuş, sahipsiz bir ağır makineli tüfeği öküzünün sırtına yükleyerek dere içinden Çinlilere kaçıran Şimal Koreli bir kadının hesabını görüyordu.”

2 nci Piyade Bölüğünün Çekilmesi

Komutanım Tanklar Geliyor

2. Bölük; II. P.Tb.'dan umduğu desteği bulamamanın hayal kırıklığı içinde, kara kara düşünmeye başlar. O durumda ve o saatte; düşünceler, mevziler, kısaca her şey karma karışıktı. Kurtuluş için küçük bir ümit ışığı yoktu.

2. Bl.ğü endişeye sürükleyen en büyük sıkıntı; 60'a yakın ağır ve hafif yaralının tahliye, olanaksızlığıydı. Çaresizliğin her yanı sardığı o sırada; iki Amerikan jetinin gök yüzünde parlaması; kaygıları dağıtmaya, yeni bir ümit ve

yeni bir hevesle işe sarılmaya yeter. Jetler, bölüğün 5-10 km. uzağındaki hattı içtimaları bombalarlar ve çekip giderler.

2. Bölüğün Subayları (P.Ütğm. Hilmi Sönmez; P.Ütğm. Şerif Yavuz, P.Ütğm. Selâhattin Eregemen, P.Tğm. İhsan Sözer ve J.Tğm. Kemal Saldıraner ve 7. Bl.'ten P.Ütğm. Naci Gökçe) toplanırlar.

Beklemenin eriyip gitmek olacağı, çekilmede azda olsa, kurtulma ümidi bulunduğu kabul edilir. Çözülme ve çekilme hareketi için görev bölümü yaparlar.

Ütğm. Hilmi Sönmez; yaralıların tahliyesi ile çözülme ve çekilmenin; Ütğm. Şerif Yavuz'un ağır makineli tüfeklerinin desteğinde, I. P.Tk. tarafından sağlanmasını,

J.Tğm. Kemal Saldıraner'in Takımı ile çekilmeyi korurken, yaralı tahliyesine de yardım etmesini,

P.Tğm. İhsan Sözer'in Slh.Tk.'na yaralıları toplaması ve taşıması emredilir. Gereken düzen alınırken, gözcülerin;

- Komutanım, iki Tankla Piyadeler, Sinnim-ni'ye yaklaşıyorlar bağırışları üzerine;

- Bu sefer galiba kurtuluyoruz, diyerek sevinirler. Ümit ve şevk içinde dört elle işlere sarılırlar.

Kahraman Şehitler Tepesi

Yaralı kolu mevzilerden aşağı iner, gözden kaybolurken, düşman, Artçı görevini yüklenen Ütğm. Hilmi Sönmez'in I. P.Tk.'na, taarruza geçer.

Ütğm. Hilmi Sönmez, telsizle temas kurmaya çalışırken;

Sizi duyuyorum. Bana yerinizi bildirin, sesi gelince; Ütğm. Hilmi Sönmez;

- Burası 2. P.Bl. düşman taarruz ediyor. Ateş altındayız, der. Bölükte harita yoktur. Koordinat verilemez. O nedenle çam ağacına "Türk Bayrağı asılır. Savaş kahramanlarının; vazife, cesaret ve arkadaşlık anlayışları, Türk Bayrağı ile o günden sonsuza, o çamlı tepede sembolleşir.

Telsizde konuşan subay Topçu Subayıdır. Sis mermilerinin hedefe düşmeleri üzerine Topçunun etki ateşi başlar.

Üç yönden düşmanla vuruşan Artçı Takım Komutanı Ütğm. Hilmi Sönmez, Topçu ateşinin etkisinden yararlanmak için, Ağ.Mt.Tk.K. Ütğm. Şerif Yavuz'a;

- Şerif, Makineli Tüfeklerini çekmeye başla! Arkan sıra bir Manga ile çekileceğim. En son Çvş. Remzi Özkaynak çekilecek! der.

Ütğm. Şerif Yavuz Takımı ile vadiye indiğinde yaralanır.
Ütğm. Hilmi Sönmez'in Mangası (-) çekilince, düşman üç yanından Çvş. Remzi Özkaynak'ın Mangasına hücum eder.

Çvş. Remzi Özkaynak yanındaki birkaç erle, düşmanı oyalamaya çalışır. Çvş. Remzi Özkaynak kahraman erleriyle çam ağacında dalgalanan Türk Bayrağının altında, mermileri ve bombaları bitince süngülerini kullanırlar. Kahramanların kahramanları; birer birer şehit oluncaya kadar vuruşurlar.

Kahraman Şehitler Tepesinde, dalgalanan Türk Bayrağı, hep gözlerimizin önündedir. Beraber asker olduk. Beraber vuruştuk. Yaşadıkça beraberiz. Sizleri anmamak, unutmak mümkün değil. Çünkü kahramanlar hep yaşarlar.

Eski büyük kültürleriyle, şimdi ilgilerini kesen bu Kızıl Çin askerleri, sağlam ve yaralı ayrımı yapmadan ateş ederler. Artık bu savaş değil vahşetti.

Siz Kurtulun

Mevzideki Artçı Çvş. Remzi Özkaynak'ın cesur erlerinden vuruşma sesleri yükselirken, Ütğm. Hilmi Sönmez, Tongjukkyochon suyuna iner.

Yaralı Ütğm. Şerif Yavuz'la karşılaşır. Erler;

- Üsteğmenim götürelim, dediklerinde, Ütğm. Şerif Yavuz;

- Beni bırakın! Siz kurtulun! Ben burada kalacağım, Ütğm. Şerif Yavuz; yaralılar arasında bir subay bulunmalı, der gibiydi.

Ütğm. Şerif Yavuz iri yapılıydı. Annesine çok düşkün, konuşurken yüzü kızaran, kendi halinde, kimseye zarar vermeyen, kendini belli etmeyen ve vicdanlı bir subaydı. P.Ütğm. Şerif Yavuz; son nefesini, kahramanca, fedakârca veriyordu.

Ütğm. Hilmi Sönmez 3-4 erlik Mangası ile Sinnim-ni'de 2. P.Bl. için bekletildiği söylenen, 2 tankın yanına gider. Fakat Tanklar çakılı Topçu gibidirler.

Tankları Çvş. Remzi Özkaynak'a yardım için harekete geçiremez. Ancak tanklara ateş ettirir. O sırada Kaechon'da vuruşma başlamak üzeredir.

Başarıdan Yararlanamayan Düşman

2 NCİ TABUR VE 1 NCİ TABURUN 2 NCİ BÖLÜĞÜ 60 000 KİŞİLİK BİR ÇİN ORDUSU TARAFINDAN KUŞATILMIŞTIR

Düşman her taraftan sayılamayacak şekilde insan sürülerih halinde aarruz etmektedir.

Düşmanın binlerce askeri makineli tüfek ve havanlarla mevzilerimizi ateş topuna çevirmiş ve yanmaktadır.

**YA BU BİRLİKLER DÜŞMANA BIRAKILARAK İMHA OLCAKLAR
YA DA KARŞI TAARRULA KURTARILACAKLARDI**

Tugay Sinnim-ni'de; 7. P.Bl.'nın P.Ütğm. Naci Gökçe'nin III. P.Tk.'nin iki saat kadar mevziini savunabilmesi, subayların inisiyatifleri ile Kaechon doğusunda askerleri durdurabilmeleri ve II. P.Tb.'nun Sinnim-ni kuzeyinde ve 2. P. Bölüğünün güneyindeki mevzide tutunabilmesi ile ayakta kalabildi.

**DÜŞMANI DURDURAN VE KUNURİ'DE 5000 ÇİNLİYİ İMHA
EDEN BİRLİKLERİN KAHAMAN SUBAYLARIYDI**

BUNLARDAN SADECE BİRKAÇI ,

SİNİMNİ'DE KAYA GİBİ SAVUNAN ÇEKİLMİYEN

**2 NCİ TABUR KOMUTANI ŞEHİD PİYADE BİNBAŞI MIKTAT
ULUÖNLÜ**

2 NCİ BÖLÜK KOMUTANI PİYADE YÜZBAŞI RAMAZAN AKINCI

**1 NCİ TALİMGAH BÖLÜK KOMUTANI ŞEHİD YÜZBAŞI KAYA
ALDOĞAN**

**7 NCİ BÖLÜK 3NCÜ TAKIM KOMUTANI ŞEHİT PİYADE
ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE**

**2 NCİ BÖLÜK 3 NCÜ TAKIM KOMUTANI ŞEHİT PİYADE
ÜSTEĞMEN ŞERİF YAVUZ**

Düşmanın bir Piyade Taburu ile bir P. Bölüğü önünde çakılıp kalması karşısında; Tugayın gece yapacağı Mahdut hedefli bir taarruzun, düşman üzerinde de sersemletici bir yumruk etkisi yapması beklenebilirdi.

Tugay komutanı Tuğgeneral Tahsin YAZICI , ilerde çember içinde, güçlkle ve kaygı ile savaşıan birliklerimize,

— Sizi bırakıp çekilmeyeceğiz. Size yardım edeceğiz! mesajını verebilmek için bir Piyade Bölüğü ve Tank Takımı ile taarruz etmeyi düşünür. Amerikan Tank Takımı harekâta katılmamak için bin dereden su getirir ve Amerikalı danışmanlar, emre itaatsizlik gösteren bu Tank Takımına karşı, seslerini çıkarmazlar.

Evet bu küçücük olayda bile; bir tek askerini feda etmeyen ve tehlike ile fedakârlığı, hep karşı taraftaki dosta yükleyen zihniyet, ateş altında bile sürdürülüyordu. Biz o BATI KULÜBÜNE üye olabilmek, yani çağdaşlaşabilmek için kafamıza akıl, dağarcığımıza bilgi koymak zorundayız.

Erdem, adalet, dostluk normlarını; o Kulüple birlikte saptayınca kadar bize düşen; dikkatli, hesaplı, çalışkan ve uyanık olmaktır. Kan ve ateş içinde, muharebede omuz omuza vuruşurken bile, beriki öteki ayırımı yapıyorsa, varın siyasette ve ekonomide, sömürünün ve nüfuzun nereye kadar varabileceğini siz hesaplayın. Bu hesabı yapamazsanız, başınız dertte ve eğik demektir.

Her yeri geldiğinde, böyle notlar düşerek; "şüpheyi, uyumsuzluğu ve düşmanlığı değil, bu dünyada bir arada yaşamaya mecbur olduğumuza göre, normları birlikte saptayabilmek için düzeyimizi yükseltmemiz ve karşılıklı olarak çıkarlarımızı güven altına almak için ivedilikle ve önemle değiniyoruz.⁴

Erlerimizin ateş disiplini uyarılarına uymaları, övünülecek bir husustu. Düşmanın uzaktan açtığı, taciz ve kışkırtma ateşlerine, karşılık verilmiyordu. Düşmanın mevzinin durumunu kavramasına fırsat verilmemeye çalışılıyordu.

⁴ Yalta ,s.524-526.

Düşmanı yanıltmak için yedek mevzilerden, arada bir Ağ.Mt. ateşi açılıyordu.

Düşmanın Keşif Kolları, ya pusuya düşürülerek ya da çok yakından el bombası ve otomatik silâhlarla ağır kayba uğratılıyorlardı.

Gece, hareket ve muharebelere, iyi yetiştirilmiş bir düşmanla karşı karşıyaydık.

Düşman hafif havanlar ve makineli tüfeklerle; baskın biçiminde ateş açabiliyordu. İşaret fişekleri ile ateşlerini toplayabiliyordu. Kötü sesli borularla moralimizi bozmaya çalışıyordu.

Düşman ve gerillâlar; köylerde, ormanlarda, sarp arazide ve pirinç sapı demetlerinde önceden tertipleniyorlardı. Gerillâlar; komuta, ikmal, geçit, köprü, irtibat ve sağlık noktaları ile ihtiyatlara ve topçulara baskın veriyorlardı.

Sivil halkı ajanlar olgunlaştırıyor ve örgütleyebiliyorlardı. Şehitlerle yaralıların ve tutsakların üniformalarını çok hızlı giyerek; içimize sızma cesaretini gösterebiliyorlardı.

Kadınların; tek yakaladıkları askerlerimize ve yaralılarımıza saldırdıkları oluyordu.

Düşman gün aydınlanınca taarruzlarını durduruyor. Topçu ve uçak faaliyetimize göre, ateş ve teması kesiyor, ya da taarruzuna devam ediyordu.

Sabahın ilk saatlerinde görülen sessizlik sinirleri geriyor. Tugayla temas kurulamamıştı. Taburun, cephane ve yiyecek ikmali yapılamamıştı. Yaralılar sırtın gerisinde, ilk tedavileri yapılmış; fakat nakilleri sağlanamamıştı.

Gün ilerlerken, düşmanın Tugayın etki alanı dışından (uzaktan) batıya doğru, gruplar halinde kuvvet kaydırdığı görülüyor.

Üsteğmen Hilmi Sönmez Söyle anlamaktadır ;

Düşman yürüyüş kolları halinde koşarak gelmekte bir mahzur görmüyordu. Fakat silâhını yanına yatırmış can çekişen bir Türk askerinin dahi ne demek olduğunu, verdiği zayılatla anladıktan sonra sürünmeğe ve muharebe nizamı almaya başladı.

BU ASKERLERDEN İKİSİ DE ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE VE ÜSTEĞMEN ŞERİF YAVUZ'DU.

İŞTE SİNNİMİNİ'DE DÜŞMANIN 2 NCİ BÖLÜĞÜ KUŞATMASI SONUCU , 2 NCİ TALİMGAH BÖLÜĞÜ BİR KARŞI TAARRUZLA BU BÖLÜĞÜ KURTARMAĞA ÇALIŞMIŞTIR.

2 NCİ BÖLÜK KOMUTANI YÜZAŞI RAMAZAN AKINCI AĞIR YARALIDIR , 2 Cİ BÖLÜĞE ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE KATILMIŞTIR.

ÇEKİLME ESNASINDA AĞIR YARALANAN ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE VE ÜSTEĞMEN ŞERİF YAVUZ AĞIR YARALI OLMALARINA RAĞMEN ÇEKİLMEĞİ REDDEDEREK , TEK BAŞLARINA SAVUNMAYA DEVAM EDİP , BİNLERCE ÇİN'LİYİ

**İMHA EDİP ORADA ŞEHİT OLMUŞLARDIR. RUHLARI ŞAD
OLSUN.**

GENERAL HEADQUARTERS
UNITED NATIONS COMMAND
OFFICE OF THE COMMANDER-IN-CHIEF

ORGENERAL RIDGWAY'IN ŞEHİT EŞİ PERİHAN GÖKÇ'YE YAZDIĞI TAZİYE MEKTUBU

Dear Mr. Gokce:

The untimely death of your son, Naci, has been a tragic loss. While no one can fully share the sorrow which the death of a loved one brings, he will be sorely missed by his comrades, too.

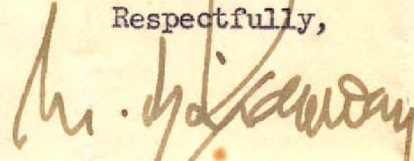
We earnestly hope that you may find some comfort in the knowledge of the understanding sympathy of those who knew him and shared service with him in this Command. There should also be some measure of consolation in knowing that he met death pridefully and manfully in the service of his Country.

I have faith that his devotion to duty, in defense of all that we and the free peoples of the world hold most dear, has helped us on the long, hard road by which alone we may expect some day to reach a just, an honorable, and an enduring peace.

May Almighty God grant we continue to follow that road whatever be the sacrifices entailed.

With sincere sympathy, I am,

Respectfully,

M. B. RIDGWAY,
General, United States Army

Mr. Perihan Gokce
Cetince Mah. Eski Pazar Sok. II
Cankiri, Turkey

ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE

MEKTUBU 1 NCİ SAYFA

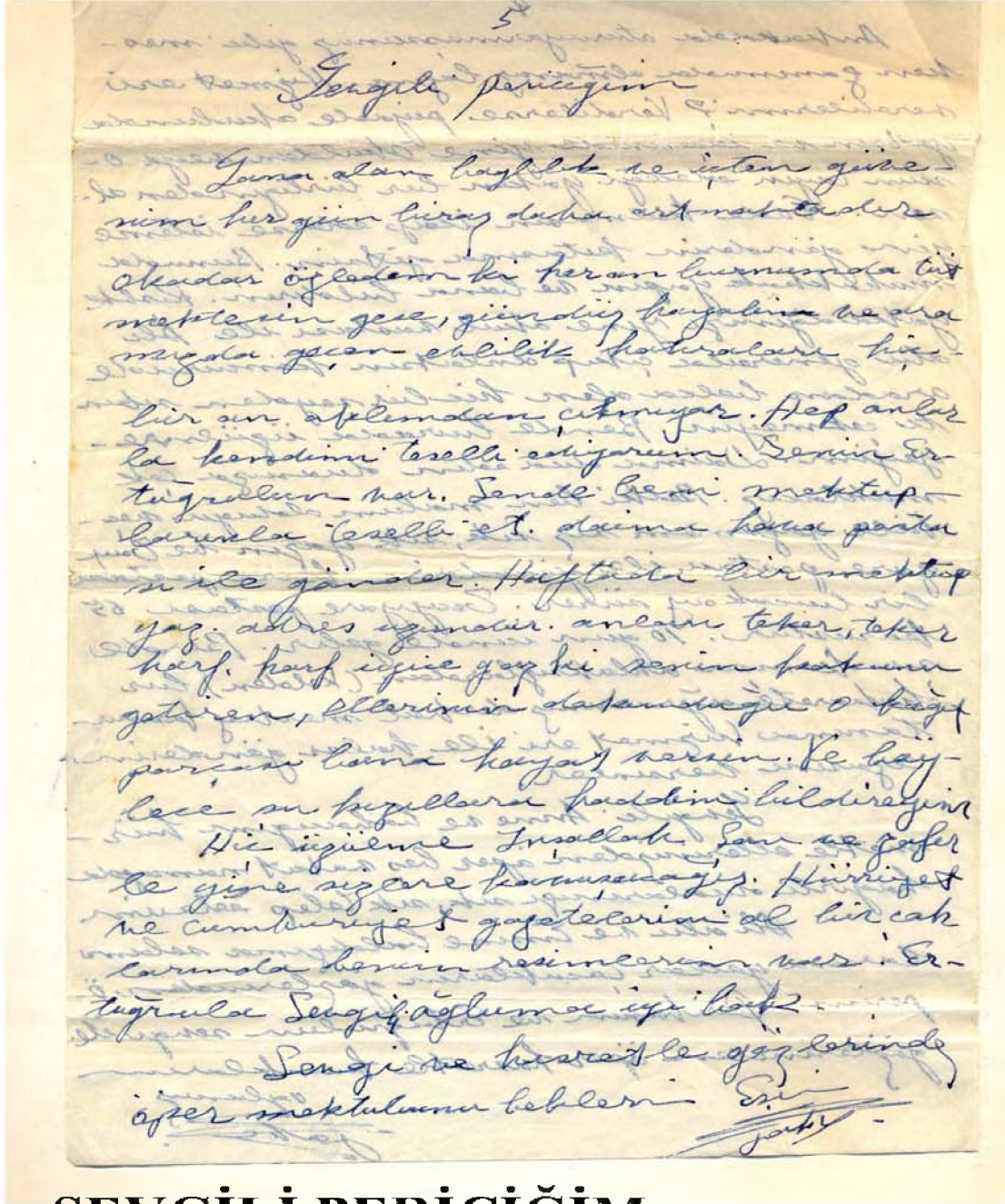
Sayın, kalem ve maddes 1/2 maddesini lütfen...
Hakkında her maddetle mükemmelen gürbancınız
Mukterem Balıncıoğlu

8- Kas. 1950

Şişe her şeyi yalancı bir yaka ilberden
garmar ve ulaştırmanın imkânsızlığı içinde bu-
munda iki mektup gönderilebildiğinden çok
müteessirim. Evvela şunu müjdelarım ki ben
her bakımdan sekatta ve iyiyim. Camiimle
kuray yalancı kaldığım seğirede (tarnamile)
uyum, sekente, cehceke kalim kalınamıyor.
Bizim yegane gaye ve ümidimiz. Mil-
li vazifemizi başarp, anavatanı dönmek şif-
lere kalmıştır. Şişeden başka hiçbir döv-
rincemizi yabatur. Buraya akale (19- Ekim - 350)
günündenberi aphe hagerliği ile uğraşmakta-
yız. Burada müteessim bir garmiganda ol-
dukca rahat yaşamakta yavaş. Yememiz, içmemiz
gizmemiz iyidir. Surları mükreple sağıldığı-
dan ilaalamaktadır. Zembler ekseri hasla
ma benzin ocaklarında modern bir testilat
la hazırlanmakta fakat bizinsikillerini lep-
zetini asla vermemektedir. Ağır Türkiyemizi
giznetimi bir defa daha buraya gelmek
le anlatılır. Ah!.. Haric memleketi. Akam bir
kimse ancak memleketinin ve millatının
kuznetini takatir eder. Hiç bir yer Türkiyeye-
miz kadolar usuz, balluk, temiz olonadığı gibi.

**BİZİM YEGANE GAYE VE
ÜMİDİMİZ MİLLİ VAZİFEMİZİ
BAŞARIP ANAVATANA DÖNMEKTİR**

ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE'NİN EŞİ PERİHAN GÖKÇE'YE KORE'DEN YAZDIĞI MEKTUP 1950

SEVGİLİ PERİCİĞİM,
MEKTUP YAZ, BANA HAYAT
VERSİN ŞU

ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇE'NİN KAHRAMANLIK
MADALYASI

THE UNITED STATES OF AMERICA

TO ALL WHO SHALL SEE THESE PRESENTS, GREETING:

THIS IS TO CERTIFY THAT
THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AUTHORIZED BY ACT OF CONGRESS JULY 9, 1918
HAS AWARDED

THE SILVER STAR
(posthumously)

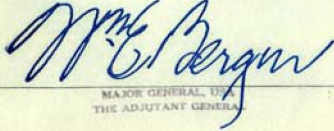
TO

First Lieutenant Naci Gokce, 946-157, Infantry

FOR
GALLANTRY IN ACTION

near Sinnim-ni, Korea, 29 - 30 November 1950

GIVEN UNDER MY HAND IN THE CITY OF WASHINGTON
THIS 10th DAY OF October 1951

MAJOR GENERAL, USA
THE ADJUTANT GENERAL

SECRETARY OF WAR, U.S. ARMY

NACİ GÖKÇE İSMİ OKULA VERİLİYOR

T. C.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI

TEBLİĞLER DERGİSİ

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI NEŞRİ-
YAT MÜDÜRLÜĞÜNE HER HAF-
TA PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKARI-
LIR. İLGİLİ MAKAM VE MÜESSE-
SELERE PARASIZ GÖNDERİLİR.

YILLIK ABONESİ 40 KURUŞTUR.
ABONE TUTARI MALSANDIKLA-
RINDAN BİRİNE YATIRILMALI VE
ALINACAK MAKBUZ MİLLÎ EĞİTİM
BAKANLIĞI NEŞRİYAT MÜDÜR-
LÜĞÜNE GÖNDERİLMELİDİR.

CİLT: 15

23 HAZİRAN 1952

SAYI: 700

YÖNETMELİKLER:

Müdürler Komisyonu Kararı:

Karar sayısı: ÖZET:
Karar t.: Karaköse Ortaoku-
lunun Naci Gökçe
Ortaokulu olarak
adlandırılması h.

Orta Öğretim Genel Müdürlüğünün
12/3/1952 tarihli ve 532/1/1699 sayılı teklif
yazısı ve ilişkileri incelendi, işin gereği dü-
şünüldü:

Karaköse Ortaokulu'nun, Kore Türk
Silâhlı Kuvvetleri 241 inci Alay 7 nci Bölük
Takım Komutanı olup, Kore'de Sinnim-Köyü
civarında yapılan savaş esnasında şehitlik
rütbesine yükselen Üsteğmen Naci Gökçe'nin
adına izafeten Naci Gökçe Ortaokulu olarak
adlandırılması ve bu suretle tescili yapılmak
üzere dosyasının Orta Öğretim Genel Mü-
dürlüğünce görülerek Zat İşleri Müdürlü-
ğüne tevdiî kararlaştırıldı.

İş, Bakanlık Yüksek Katının onamlı-
rına sunulur.

Kabul
6/6/1952
M. Eğitim Bakanı
T. İleri

ŞEHİT ÜSTEĞMEN NACİ GÖKÇENİN HAL TERCÜMESİ İLE ŞAHADET ŞEKLİ

Baba adı: Mustafa
Adı ve soyadı: Naci Gökçe
Memleketi: Karaköse
Doğumu: 338

11-Eylül-1944 tarihinde Harb Okuluna du-
hul etmiştir.

30-Ağustos-1948 tarihinde subay olarak or-
du saflarına katılan rahmetli, Burhaniye:
V. Kor. 71. Tugay 52. A. 5. Bl. te vazifeye
başlamıştır.

23-12-1948 tarihinde V. Kor. 65. Tüm. 192.
A. 11. Tb. Ağ. Bl. ne tayin olmuştur.

30-Ağustos-1950 tarihinde Üsteğmenliğe
yükselen rahmetli, 18-8-1950 tarihinde de
Kore Türk Silâhlı Kuvvetleri 241. A. 7. Bl.
Takım Komutanlığına atanmıştır.

Şahadet şekli:

Sinnim-ni köyü etrafında mevzilendiği
zaman 7. Bölük en kuzeyde ve en ucta yer
almış bulunuyordu. Naci Gökçe'nin takımı
ise bu bölüğün en uzakta mevzilendirilmiş
ve çevre savunmasına geçirilmiş takımı idi.

kararlarından döndürmüyor, hiçbir şey on-
ları yıldırıyordu. Bölüğün tabur karargâ-
hı üzerine doğru geri çekilmesi emri veril-
diği sıralarda Üsteğmen Gökçe bacakların-
dan yaralanıyor ve artık siperinden doğru-
lanıyor. Bu durumu gören, kalblerini feth-
ettiği takımından kalan 7 kişi onu sırtların-
da götürmek istiyorlarsa da, Üsteğmen şid-
detle muhalefet ediyor. Biraz sonra cebin-
den çıkardığı şekerleri erlerine uzatırken:

— Alın, bunları yiyin... kuvvet ve-
rir... Haydi şimdi siz gidin... Siz daha bu
millele lüzumsuz; ve son olarak:

— Ben burada kalacağım... Yürüye-
mezsem de zararı yok... birkaç köpeği daha
temizlerim... dedi.

Sağ kalan erlerini cebren geri gönde-
ren Üsteğmen Naci Gökçe, çukurunda son
fişegine, son kudretine kadar döğüstü, ve
birkaç düşmanı da hakladıktan sonra fânî
hayata gözlerini yumdu.

GENELGELER:

ORTA ÖĞ. 10/6/1952
GENEL MD. ÖZET:
Sayı: 54/12197 Açık bulunan gö-
revlere tayin edile-
cek vekiller h.

3388

VALİLİKLERE

Açık bulunan görevlere tayin edilecek
vekillerin de asilinde aranılması lâzımgelen
bütün şeraiti câmi bulunması muktazi oldu-
ğu Büyük Millet Meclisinin 418 sayılı kara-
rının 8 inci fıkrasında açıklanmış bulundu-
ğundan bir öğretmen vekilliğine tayin edi-
leceklerin de öğretmenliğe ait şartları taşı-
maları gerekmektedir.

Bu itibarla tayin edilecek herhangi
bir vekilde behemehal asilinin kanunen haiz
olduğu şartların aranılmasının göz önünde
bulundurulması icabetmektedir.

Bir öğretmenin vekilliğine tayin edile-
cekler verilecek vekâlet maaşlarının da,
2621 ve 1108 sayılı kanunlar hükümlerine
göre tesbit edilmesine lüzumdur. 2621 sayılı ka-
nunda (bir öğretmenin vekilliğine tayin edi-
lecekler, vekilliğinde bulundukları kimseye
verilen aylığın üçte ikisi verilir) denildiğine
göre her ne suretle olursa olsun, mezun bu-
lunan bir öğretmene vekâlet edenlere üçte
iki üzerinden maaş verilecektir. Ancak, bu
vekâlet maaşı öğretmenin işgal ettiği kad-
ronun tutarı üzerinden tahakkuk ettirilebi-

Tamamen boş bulunan bir ders grupun
vekâlet edenlere ise, 1108 sayılı maaş ka-
nununun 8 inci maddesinde yazılı nispet da-
hilinde ve öğretmenlik mabde maaşı olan
30 lira aslı maaş üzerinden ödenmesi lâzım
gelmektedir.

Hariçten ücretli ilâve ders alacakları
da, 1702 sayılı kanunun 3 üncü maddesi
değiştiren 2517 sayılı kanunun «B» fıkrası
da açıklandığı gibi, orta öğretim öğretme-
ri şartlarını haiz olmaları icabetmekteydi.
Açık bulunan derslere 3388 sayılı kanun
göre değil, yukarıda sözü geçen 2517 sayı-
lı kanun gereğince ders saati hesabıyla ilâ-
ve ders verilecek ve ücretleri de ders ücreti
tertibinden ödenecektir.

Gerek vekil tayinlerinde, gerekse il-
ve ders ücreti verilmesinde yukarıda yaz
hususatın daima göz önünde bulundurul-
masının ilgililere bildirilmesini saygı ile ri-
ederim.

M. Eğitim Bakanı
R. Tardu

MES. VE TEK. ÖÇ. 9/6/1952

GENEL MD. ÖZET:
Şubesi: Kız Teknik Köy kadınları g
Sayı: 15436 zici kursları öğret-
menlerinin atelye
3389 çalışmaları h.

VALİLİKLERE

1 — Yedi aylık kurs faaliyetini t
mamıyan kurs öğretmenlerinin okulda
atelye çalışmalarını, Bakanlığımızca is-
bildirilecek bir öğretmenin idare etmesi, 5
sayılı Tebliğler Dergisinde yayımlanan 27
sıra sayılı tamimin 5 inci maddesinde aç-
lanmıştı. Bu öğretim yılından itibaren ate-
lye çalışmalarını idare edecek öğretme-
n okul müdürleri seçecektir.

2 — Öğretmenlerin atelye çalışmal-
rını istedikleri okulda yapmakta serbest o-
dukları da aynı tamimin 6 ncı maddesinde
işaret edilmisti. Ancak, öğretim yılı içe-
sinde kursun faaliyetini denetlemiş olan
okul müdürleri ile denetleyici öğretmenle-
r kurs öğretmenlerinin eksik taraflarını tes-
 ederek atelye çalışmaları esnasında bu lu-
susları göz önünde tutmak suretiyle dal-
iyi yetismelerine imkân arayacaklarında
bundan sonra her öğretmenin bağlı oldu-
ğ okulda stajını yapması uygun görülmüştü.

3 — Kurs öğretmenlerinin staj esn-
sında daha ziyade dışı üzerinde çalıştır-
ılması...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Alay 10 ncu Bölük komutanı Yüzbaşı Nazmi Özoğlu Üsteğmen Hüseyin Koşucu'nun şehit olmasını şöyle anlatmaktadır

“ General Tahsin Yazıcı'ya düşman hakkında gerekli bilgi ulaştı. Bu duruma göre kuşatılma ihtimalimiz var. WOWON boğazına doğudan ve kuzeyden ilerliyecek düşmana karşı savunmak maksadıyla tugay kumandanımız geri çekilme emrini verdi. Geriye çekiliyoruz. WOWON boğazını tuttuk.

II. Tb. iâşe subayı levazım Ütğm. Hüseyin Koşucu tugaydan taburun erzakını almıştı. Bölüğümün aşçısı Akçakoca köyünün yetiştirdiği yağız delikanlı Mehmet Akman elinde kepçe, bölüğün mutfağında yiğit Mehmet'lere kakao pişiriyordu. Hava kararmıştı, însanı donduracak kadar soğuk vardı. Mehmetçikler dumanı tüte tüte sütlü kakaoyu içerken

Mehmet Akman'a,

Şu aşçıdan Allah razı olsun, diyorlardı.

Ali Çelen gördüklerini anlatıyor. Aynı zamanda üşüyen ellerini ateşte ısıtıyordu. Dışarıda hava zifiri karanlıktı. Köye bir sessizlik hakimdi. TOCHON istikametine giderken, pejmürde kiyafette yanımızdan geçen insanlar bu köy içine sığınmış gibi bulunuyor.

GECE YARISI

28-29 Kasım 1950 gece saat 00 henüz mevzilerimizi tutmak üzereyiz. Düşman cepheden taarruza başladı. Aynı zamanda köy içinde bulunan Komünist çeteciler dam, aralıklarından, pencerelerden, kapılardan, mevzilerinden, ani ateşe başladılar. Cepheden taarruz eden komünistler TÜRK imanı karşısında durakladı.

Hangar içinde ateş başında ısınan Hüseyin Koşucunun bulunduğu yerin ve açık hangar kapısının karşısındaki harap binanın duvarından bir delik açıldı. Kızıl çetecilerin bir makineli tüfeği Açılan delikten hangar da bidon içindeki ateş başında ısınanların bulunduğu yere ateşe başladı.

Karanlıkta Hüseyin Koşucunun hemen sağından ve solundan mermilerin geçtiği duyulunca, Koşucu Yat .. Diye gürledi.

Ateş etrafında oturanlar hemen yere yattılar. Hüseyin Koşucunun yere yatarken gözlüğü düştü. Etrafını görebilmesi için el yordamı ile yerde gözlüğünü arıyordu. Bu hareketi Ali Çelen görüyor. Fakat bulunduğu yerle Hüseyin Koşucu arasında çetecilerin makineli tüfeğinin ateş huzmesi geçtiğinden gözlüğü bulmak için yardım yapamıyordu. Yattıkları yer düz bir beton idi. Burada durmak tehlikeli olduğu için ateş fasılasını bekliyorlardı.

Koşucu gözlüğünü bir tesadüf buldu. Makineli tüfeğin ufak bir ateş fasılasından istifade ederek Hüseyin Koşucu ve Astsubaylar ateş yanındaki küçük kapıdan dışarı fırladılar. Ali Çelen bu kapıdan dışarı çıkmak imkânını bulamadı. Hangarın açık kapısı arkasına sürünerek siper aldı , ateş fasılasını beklemeğe başladı.

Biraz sonra makineli tüfeğin ateşinin durduğunu görünce gar kapısından dışarı fırladı ve hemen sola dönerek gar gerisine Hüseyin Koşucunun bulunduğu istikamete ilerledi.

Gerisindeki binanın kapısında Hüseyin Koşucu ile karşılaştı. Hüseyin Koşucu'nun elinde ateşe hazır bir piyade tüfeği bulunuyordu. Beraberce

evin açık kapısından içeriye girdiler. Fakat girmeleriyle tekrar dışarı fırlamaları bir oldu.

Kapıdan içeriye girdiklerinde odanın penceresinden geldikleri istikamette düşman çetecileri ateş etmişlerdi. Kapının önündeki hendeğin içine tam siper yaptılar. Bu sırada düşman havan mermileri köyün içinde ve kuzeyinde infilâk ediyordu.

Cephede muharebe adam akıllı kızışmıştı. Köyün içindeki ateş sesleri azalmağa başladı. Hüseyin Koşucu bulunduğu yerden kalktı. Mutfakların yanına gitti. Mehmetçikler mutfaklar etrafında mevzi almış, düşmanın ve çetecilerin yeni bir taarruzunu bekliyorlardı.

Karanlıkta beyaz elbiseli kızıl çeteciler yine mutfakların bulunduğu yere taarruza başladılar. Hüseyin Koşucu. Mehmetçiklerle beraber vazifesini bir şerefli asker gibi başardığı sırada geriden gelen kızıl çetecinin hain bir kurşunu ile ebedileşen Azizlerimiz arasına karıştı.

Mutfakların başında Kahraman Ahçımız Mehmet Akman elinde kepçe bir sütte gerisinde ateşin kesilmesini bekliyordu. Beklemekten canı epeyce sıkılmış olacak ki sağındaki ateş eden ere :

— Şunları Haklayında eratin yemeğini pişirmeğe başlayalım.

— Ahçı başı karşımızdaki çetecileri hakladık. Fakat şimdi sağdaki köşe başından ateş ediyorlar. Senin elinde silâh yok mu

— Benim elimde kepçe var.

— Solunda bir az evvel arkadaşım şehit olmuştu. Onun silâhını alda şunları bir an evvel haklayalım.

Aşçı Mehmet Akman erin gösterdiği yere süzüldü. Aziz şehidin yanındaki tüfeği aldı. Yanındaki erle birlikte ateşe başladılar. Köşe başından ateş eden çetecilerin ateşi kesilmişti ki bu sefer geriden gelen mermiler aşçının yanına düşmeğe başladı. Bu sırada hain bir kurşun arkadan gelerek sivil aşçımız Mehmet Akman'ı ebedileşen Azizlerimiz arasına karıştırdı. Aziz şehitlerimizin ruhları şad olsun.

Kunuri'de Kominizin mezalimi ve hileleri

Ey Allahım, bu ne feci manzara, bu ne zulüm, bu ne alçaklık. Hangar önünde taburun mutfakları yanında kahraman aşçımız Mehmet Akman siyahlara bürünmüş yatıyor.

Koministler aziz şehidimizin üzerine benzin dökmüşler ve yakmışlar. Bir aşçıya bumu reva. Kalp taşıyan insanlık bu mu ? Kepçesiyle insanlığa hizmet eden bir aşçıya bu zulmü acaba niçin reva görmüşler.

Sana yapılan mezalim dünya insanlığına komunistlerin kurduğu tuzakların birisidir... Evet tuzak diyorum.

TOKCHON'a ilerlerken Mehmetçiklerin komanyasını, sigarasını, çikolatasını alan sefil kıyafetli görünen komunistlerin duygularının ifadesi olan manzara, aşçının yakılması.

**Aşçı Mehmet Akman'ın aziz naşı yanında aziz şehit
iaşe subayımız levazım üsteğmen Hüseyin Koşucunun, üze-
rindeki elbiseleri alınmış. Çırılçıplak yatıyor. Yalnız aya-
ğındaki ayakkabılar alınmamış. Her halde unutsalar gerek.**

Biz bir şehiri kurtarmak için giderken, gerimizden vurmak için türlü hilelere baş vuran komünistler gerimize gidiyorlar. Öyle hileler ki teskere içinde hasta bir kadın yatıyor.

Mehmetiklere yaklaşınca bu kadın inliyor. Teskereyi taşıyan askerlik çağındaki delikanlıların saçları karma karışık, sakalları uzamış, yalın ayak yardım bekliyen gözlerle bakıyor. Bu hale kim acımaz, inleyen bir kadın, bilhassa hasta görünürse bunların kabuklarına çekilmiş Komünist çeteciler olduğunu kim anlayabilir.¹” diye anlatmaktadır.

¹ Özoğul ,s.21.

BEŞİNCİ BÖLÜM

I. 241 nci Alay bölüm komutanı Yüzbaşı Refik Soykut kahraman Şehidimiz Üsteğmen Selahaddin Eregemen'in Hayatı ve Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.¹

30 Ağustos 1941 de havacı Atğm. olarak Harp okulundan mezun olmuş, sıhhi durumundan dolayı 1946 da piyade sınıfına nakledilmiş, 19 Ağustos 1950 de 2. Bl. Tk. K. lığına tayin edilmişti.

Ocak ayının son günleri ile Şubatın ilk günlerinde Türk tugayının bulunduğu bölge, daha bir ay evvel buralardan çekilerek düşmana terk etmek zorunda kaldığımız yerlerdi. Genel olarak bütün arazi az çok

¹ H. Refik Soykut, Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952, s.75-76.

tanıdığımız, evvelki halini bildiğimiz arazi idi.

Bu sefer karşılaştığımız harabiyet, taarruz neşemizin yanında derin bir hüznü yaratacak kadar ehemmiyetli görünüyordu. Umumiyetle herkeste, ileri atılmak, vurmak ve nihayet süratle ilerliyerek, bir an önce Han nehrine ulaşmak hırsları vardı.

İşte böyle bir haleti ruhiyenin hakim olduğu günlerde, 1 nci P. Tb. u, dolayısı ile 2. Bl. ihtiyatla bulunuyordu.

Taarruz cephesinde, üzerinde bilhassa işlenilen yerler, düşman mevzilerinin kilit noktalarıdır. Bu günlerde cephe genişliği 6 Km. ye kadar daralmıştı. Ormanlık ve kayalık olan 431 ve 186 tepelerine topçu mermileri kifayetsiz geliyor, ancak zaman zaman celbedilen tayyarelerin yangın ve yüksek infilaklı bombaları müessir oluyordu.

30 Ocak 951 de düşman bilhassa adı geçen tepelerde şiddetli bir mukavemet göstermekdedir. 186 rakımlı tepe 6. ve 7. bölükler tarafından zorlanmış, muvaffakiyet sağlanamayınca ihtiyattaki 1 nci taburun 2. Bl. ü adı geçen bölükleri takviyeye gönderilmişti.

2 nci Bl. Komutanı ilerdeki 7. bölüğün muharebe idare yerine kadar çıkarak durumu görüyor ve gerekli işler için karara varmaya çalışıyor , Bl. K. ları kendi aralarında lüzumlu bilgileri teati ve müteakip harekâtı planlarken, derhal birşeyler yapmak isteyen ve bu sıralarda Bl. K. nın yanında bulunan Ütgm. Ereğemen komutanından mücadele istiyor, 186 rakımlı tepeye kendi takımı ile taarruz ederek zaptedeceğini, böyle şerefli bir vazifeden mahrum edilmemesini ısrarla teklif ediyor, gerek Bl. K. gerek Topçu gözetleyicisi olan Tgm. onu bu ısrarından vaz geçirmek,

birazcık olsun teskin etmek için epeyce gayret sarfediyorlar, fakat o biraz sonra tekrar başlıyordu.

Kahraman Şehit Üsteğmen Selâhaddin Ereğenen

Şehit Üsteğmen Salâhaddin Ereğemen, İstanbullu. Salacaklı idi...

Kore'de Kunuri savaşında takımıyla ilk süngü hücumunu o yapmıştı. Ölümü bir an olsun aklına bile getirmiyordu.

«— Bir gün memlekete dönünce İstanbul'a varınız. Salacakta balığa çıkarız» diyordu.

Ama yurda dönmek, İstanbul'a varmak, Salacakta balığa çıkmak bir daha kismet olmadı O'na...

Suwon muharebelerinde 431 râkımli tepe taarruz sırasında idi. Takımına geride hazırlık mevzii aldandıktan sonra ileri fırladı. Düşmanın terkettiği birkaç siperi geçti. Son sığırdığı yerde, kolu ile gerideki takımına «İleri!» işareti verirken üzerine sağlanan bir makineli şeridinden bir mermi göğsüne isabet etti. Bu kahraman üsteğmeni şehit etti. O da oracıkta bir tepere gömüldü.

Salâhaddin Ereğemen'in ölümüne herkes acıdı, yandı. Salacaklı gençler de onu, bir balık avı tertip ederek geçenlerde andı.

★

İlk değiştirilen birliğin İstanbul muvasalatından birkaç gün sonra idi. Bir gün Salacakta bir askerlin dolaştığı görüldü. Kore'li bir gaziydi bu, Mersinli Sabahaddin Çavuş...

Bir kolunda «North Star», diğerinde ay yıldız, göğsünde de yüksek başarı nişanı vardı. «İskelearkası» sokağını sordu. Salacaklılar başına toplandılar:

«— Kimin evini arıyorsun?» dediler.

İşte o zaman aslan yapılı aslan çavuş hiçkırıklarını zaptedemedi. Hüngür hüngür ağlarken mırıldandı:

«— Üsteğmenimin evini arıyorum...»

«— Kim o senin aradığın üsteğmen?»

«— Salâhaddin Ereğemen!»

Bir an ortalıkta bir ölü sessizliği پیدا oldu. Fakat Salacaklı gençler vaziyetli çoktan anlamış, onlar da çavuşla birlikte için için ağlamıştı o yiğit üsteğmen için...

Sonradan anlaşıldı: Meğer Mersinli Sabahaddin Çavuş, şehit üsteğmenin (ihtiyar babası Haydarpaşada Devlet Demiryolları feribotlarında çalışıyor, maaş alıyor diye) ailesine şehit maaşı bağlanmadığını işitmiş... Kendi parasıyla arkadaşlarından da bir miktar toplayıp 500 lira yapmış, naçiz bir yardım olsun diye onu Üsteğmen Salâhaddin'in annesine vermek istiyormuş...

Hey benim cesareti kadar gönlü de zengin iyi kalbli, mert yürekli mert çavuşum!..

A. B.

P. Ütğm. M. Ali oğlu Selâhaddin Ereğemen (İstanbul 1338)

Nihayet vaziyetin müsait görüldüğü bir zamanda, Ütgm. müsadeyi koparıyor ve takımı ile ileri harekete başlıyor. Er meydanlarında cenk borusu çalınca Selâhaddin gibi bahadırları yerinde tutmak kolay kolay mümkün olmaz. Nitekim Selâhaddin de işte tutulamamıştı.

Takım sür'atle ilerleyip tepenin eteklerine varınca takımını yatırıyor ve ;

“ Ben şu tümseğe kadar çıkıp düşmanı gözetliyeceğim. İşaret verdiğim zaman, bu hepiniz hücumla kalkarsınız emrini veriyor. Tek başına ileri fırlıyarak, sarp kayalar arasında mevzileniyor ve gözetlemeye geçiyor.

Şimdi onun tepenin zirvesine olan mesafesi ortalama 25 -30 metre kadardır. Bu esnada takımda bütün gözler Ütgm. Selâhaddin'e çevrilmiş, herkes onun işaretini bekliyor. Ütgm. kayalar arasındaki yerinden düşmanı keşfetmeye çalışırken takımının da duyduğu bir tek silâh sesini müteakip yuvarlanıyor ve bir daha doğrulamıyor.

Takım hücumuna devam edip tepe zaptedildikten sonra, Çavuş Veli Gündüz ile İrfan Gökten yarıma vardıkları zaman o çoktan hakkın rahmetine kavuşmuş bulunuyordu.

Artık fani vücudu ile ebediyete intikal ederken dahi,

her zamanki mütebessim yüzü ile erlerini çağırıyor, halâ düşmanı gösteren kolu ve parmaklarıyla ilerisini işaret ediyordu.” Diye anlatmaktadır.

II. 28 VE 29 KASIM 1950 GÜNLERİ YAPILAN SİNNİMİNİ MUHAREBESİNDE 2 NCİ BÖLÜK TAKIM KUMANDANI KEMAL SALDIRANER’İN İSTEK ÜZERİNE, KORE HARB TARİHİ DAİRESİNE VERMİŞ OLDUĞU RAPOR

1 . Wawon vadisinden çekilme emri verildiğinde taburun yakın emniyeti için Wawon vadisinin batısındaki sırtlara 2 nci bölükten iki takım sürülmüştü (1 ve 3 üncü takımlar). Bu takımlar saat 18 de çekilme emrini alınca 6 ncı bölüğü müteakip vadiye indiğimizde bölükler yürüyüş kolunda, 1 inci bölük artçı göreviyle görevlendirilmişti.

Henüz üçüncü kilometrede idik ki bir kaç atım silâh sesini duyan birlik,yolun sağ ve soluna mevzilenip rastgele ateş edilmeye başlandı. Alay Kumandanı Albay Celâl Dora'nın müdahalesi gecikmeyi önledi.

Saat 21 de savunulması düşünülen yere geldik. Alay kumandanı birlik kumandanlarına emirlerini verdikten sonra her birlik kendisine gösterilen yere hareket etti.

Alayın krokide gösterildiği gibi yerleşeceğini bölük kumandanı Ramazan yüzbaşının emrinden öğrendim.

2 nci bölük şöyle tertiplenecekti:

1 ve 2 nci takımlar taburun büyük kısmının güney batısındaki taşlık tepede (iki 60 mm. lik havan, iki A4 makineli tüfek, iki bazuka), 3 üncü takım yola yakın yayvan tepeyi tutacaktı.

Bölük kumandanı bu emri verdikten sonra 2 ve 1 inci takımların işgal edecekleri tepeye gitti. Ben de takıma (3 üncü takım) gösterilen yere gittim. İki mangamla bulunduğum sırtta, bir mangamla güneydeki küçük sırtı tuttum. Bu manganın başında başgedikli Kadim Uluğ gitti.

2. Çok yorgun olan erlerin uyumamaları için ve irtibatı sağlayayım diye ip tedarikini anlattım. Makineli tüfeklerin ateş istikametlerini gösteriyordum ki bu sırada saat 22 idi, işaretler, bağrıışmalar ve 7 nci bölük mıntıkasından ateş sesleri geldi.

Bu sırada 7 nci bölük erlerinin: «burada biz varız, ateş etmeyin.» sesleri, ahlar, uflar! bize uzanıyordu. Düşman dere tabanından muhtelif yerlerden hafif silâhlarıyla ateş ediyor ve gayet çabuk yer değıştiriyor.

Henüz muharebenin acemisi olan erlerin dikkatlerini ve ateşlerini oraya topluyor, fakat oradan çabuk uzaklaştığından ateşler oraya toplanıyor, kendi birliğimize yakın yerden hedef gösterdiğinden

görenlerin ateşi kendi birliğimize zarar veriyor. Durumu bilenler de dost birliklerin ateşi kesmesi için bağırıp yerlerini belirtiyor, düşmanın hedef bulmasına yardım ediyordu.

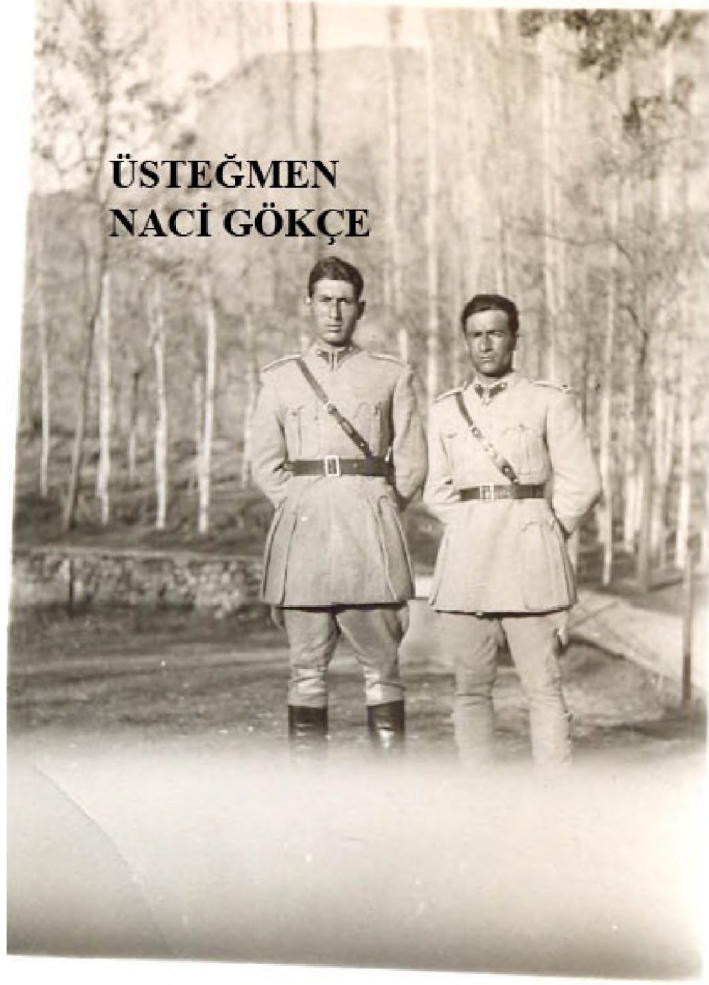
3. Dokuzuncu mangadan bir erin heyecanla ateş etmesi, bulunduğum mıntıkaya da ateşleri tevcih ettirdi. Ateş muharebesi bulunduğum mıntıkaya sirayet etmedi. Mukabil ateş görmeyen düşman bulunduğumuz tepeyi tamamen sardı. O andaki durum:

a. Emniyet için sürdürdüğüm mangada başgedikli Kadim şehit, manga kumandanı da yaralanmış olduklarından manga 1 ve 2 nci takımlarla aramızdaki boyun noktasına çekilmişti.

b. Ramazan yüzbaşı da benim bulunduğum tepeye geldi. Tertibatımı anlattım. O da 1 ve 2 nci takımların tertibatını anlatıyordu.

c. Yanımıza gelen 9 uncu manga ve habercim, dereden yirmi kadar kişinin yanaştığını ve ateş edilip edilmeyeceğini sordu. Ateş edilsin diye emir vereceğim sırada «ateş etmeyin, 7 nci bölükteniz» diye seslendiler. Bunun üzerine, yakınımıza sokulmuş düşman gruplarından ateş yiyerek derenin kenarındaki evin batı güneyinde 7 nci manganın bulunduğu yere ilerlediler.Bu mangadan çıkarttığım iki er sese gelmelerini, fakat toplu olmamalarını temin maksadıyla gittiler.

Yarım saat sonra grup (20 kişi) geldi. Gelenler dereden geçtikleri için ıslanmış, üşüyorlardı, maneviyatı sarsılanlardan bâzıları da ağlıyorlardı.

Yine bâzıları «bölükten kimse kurtulmadı» diye bağırarak anlatıyordu. Buna mâni olmak için şiddetle tehdit etmek zorunda kaldım. Ramazan yüzbaşı da yirmi kişi ile gelen üsteğmen Naci Gökçe'yi teskin ediyordu.

Yüzbaşı saat 29 Kasım 1950 saat 04 00' te teğmen İhsan Sözer'i yanıma çağırttı. Ağır makineli takım kumandanı üsteğmen Şerif Yavuz, **üsteğmen Naci Gökçe** ile oturuyor, gerekli emirleri veriyordu.

Öyle zannediyorum ki Teğmen İhsan Sözer, düşman tazyikinin arttığı benim takım önüne havan ateşi yaptıracaktı. Çünkü ağır makineli tüfek 200 metre ilerisine ateş edemiyordu.

Saat 29 Kasım 1950 saat 04.30'da ölü ve yaralılarını çeken düşman, hemen güneyimizdeki, eve giriyorlardı. Oraya bir er göndermek istedim, ağaçlardan ateş edilmesi erlere mâni teşkil ediyordu. Mecburen maneviyatı yükseltmek ve gelecekte iş göstereyim diye kendim beş bomba alarak sürüne sürüne gittim. Ben, eve gitmek düşüncesiyle gittim. Fakat 30 metre önümüzdeki hendekte 15-20 kişinin üç sedye ile orada biriken yaralılarını taşıdığını görünce evvelâ irkildim. Sonra yattığım yerin iki adım önünde çatal bir ağacın arasına sıkıştım.

Allahın büyüklüğü beni bütün gözlerden esirgedi. Ağaçtan düşmanın bulunduğu yer çok iyi, hem 3-4 metreden görünüyordu. Birinci bombayı hazırladım, daha emniyet mili atar atmaz dikkati çektim, ama bombayı biraz elimde tutarak attım. Arkasından ikincisini attım, evden çıkanlar beni görmüştü. Gelen altı kişi yere yattı, bundan istifade ile bir bomba daha atarak ve neticesini görmeden yerime fırladım.

Yerime geldiğimde Ramazan yüzbaşının yaralandığını, İhsan'ın yarasını sarıp beraberce ağır makineli tüfek çukuruna girdiklerini gördüm. Ramazan yüzbaşının yaralanması, maneviyatı zaten bozulmuş eratin maneviyatını ciddi sarstı. Şöyle ki , Ateşin şiddetlenmesini gören bâzı erlerin yerlerini terk ettiği görülüyordu.

Başgedikli Haydar Yazgan 9 uncu manganın bulunduğu yere gitti. Oradaki erlerin idaresini deruhte etti ve solumuzdan kuşatılmamız muhakkak iken bu suretle önlendi. Zira o manganın dört kişisi Üsteğmen Salâhattin Ereğemen'in emriyle taşlık tepeye gitmiş, fazla zayıat veren 2 nci takım emrinde çalışıyorlardı.

Şafak atmıştı. Durumu, Ramazan yüzbaşının yaralandığını Üsteğmen Hilmi Sönmez'e anlattım. Hilmi Sönmez, Üsteğmen Salâhattin Eregemen'le bulundukları tepede mukavemetlerine devam ediyorlardı. Düşmanın girmeye uğraşması, zaman zaman arkamıza düşmesi kurtuluş ümitlerimizi söndürdü.

Hiçbir tarafla irtibatımız yok. Teğmen İhsan Sözer'i telsizle irtibat sağlamaya çalışıyor. Nafile , Saat 10. Hava çok iyi.Benim takım en az ateş eden takım olduğu hâlde erlerde 2:5 baş mermi, 5 havan, 2 bazuka mermisi kalmış. Emir verdim, 20 metreden önce kimse ateş etmeyecek, ben, 7 nci bölükten Recep Yıldız ve birkaç kişiyle uzak mesafelere ateş müsaadesi verdim.

Saat tam 10,5. Ağır makineli tüfek mermimiz bitti. Bunun üzerine «süngü tak!» kumandasını verdim. Çünkü düşman hayli kesifleşmiş, ateşimize ve boşa giden mermimiz olmamasına rağmen sokuluyordu. Karşımızda bir ağır makineli tüfek varken dört olmuştu.

Makineli tüfek ve tüfeklerle ağaç dallarının taranmasını emrettim. Dallardan beş, on kişinin düşmesi biraz olsun benim gibi herkesi sevindirmişti.

Üsteğmen Hilmi Sönmez'e: «Ben buradan hücum edeceğim» dedim ve ileri fırladım. Arkamdan yalnız iki kişi geliyordu. Gedikli Çavuş Muhiddin Teoman, Çavuş Recep Yıldız vardı. Yerimden kalkarken kolumdan hafifçe yaralandım. Hilmi Sönmez de bulunduğu yerden süngü hücumuna kalkmıştı. Boyun noktasında karşılaştık. Onlara tevcih edilen bir makineli tüfeği Hilmi Sönmez bana işaret etti. Elimde bulunan bombayı attım. Ve mevziye girdim.

Tüfek başında yatan adama süngümü batıramadım. Kolumu oynatamıyordum. Düşman yerinden fırlayarak kasaturamı tuttu. 20 - 30 saniye böylece çekiştik. Geriden beş kişi daha çıkınca şaşırdım ve boş duran düşman makineli tüfeğinin başına geçerek ateşe başlamak istedim. Bu durumu gören erler süngü hücumuna kalkmışlardı, düşmanı süngülemişlerdi. Bütün silâhlarını bırakan düşman o silâhların cephanesiyle takip edilmişti. Düşman çekilince silâh, cephane ve bombalarını topladık.

Alınan silâhlar 4 ağır makineli tüfek, iki bazuka, bir havan ve diğer hafif silâhlardı.

Üsteğmen Hilmi Sönmez, kendisinin iki manga ile orada kalacağını, bizim çekilmemizi ve onun çekilmesini kolaylaştıracağımızı söyledi.

Üsteğmen Şerif Yavuz, ele geçen ağır makineli tüfeklerle nasıl ateş edileceğini tüfeklerin başına koyduğumuz erlere öğretti. İhsan Sözer II nci taburla irtibat sağlamıştı. Üsteğmen Salâhattin Ereğemen II nci tabur kumandanı ile konuşmuş, çekilmemizi emretmişler.

Salâhattin Ereğemen'i II nci tabura gönderdik. Daha dereye inerken tabandaki evden ateş yedi. Tekrar gelip bazukayı alıp gitti. Evi yaktı, dolayısıyla hem irtibat sağladı, hem çekilme yolunu açtı. Ben de yaralıları geçirecektim. Teğmen İhsan yaralıları toplamakta, yaralarını sarmakta ve geçirmekte çok yardım etti.

Emniyet tertibi alarak hafif yaralıları, kolundan hafif yaralı İbrahim Bilgin'le gönderdim. Ramazan yüzbaşı çok kan ve şuurunu kaybetmişti.

Kendisini zorlukla geçirdim.

Bu sırada çekilmemizi temin için II nci taburdan bir manga, başında bölük kumandanı bir gösteriş taarruzu yaptı. Ancak iki tank himayeye için gelmişti. Alay haber subayı Muzaffer Sebükcebe, yaralılarımızı nakil için vasıta verdi ve kendi cipi ile de Ramazan yüzbaşını kurtardı. II nci tabur ve 2 nci bölük çekilmesini tamamlamak üzeredir. Tepede aldığımız silâhların çoğunu imha ettikse de sonra da bubi tuzağı çıktığından imha edemediğimiz de olmuştur.

Hilmi Sönmez çekilirken lâıykıyla himaye edilemediğinden ve Taşlıktepe doğusundaki ev ihmal edildiğinden şiddetli ateşle çok zayıf verdi. Oradan toplu denecek şekilde Kaechon'a geldik. Ramazan yüzbaşı hastahaneye gitmiş, daha sonra Türkiye'ye gönderilecekmiş. Üsteğmen Salâhattin Ereğemen 431 rakımlı tepede de şehit olmuştur. Er Recep Yıldız 431 de şehit olmuştur.

2. Bl. 3. Tk. K. P. Tğm. Kemal Saldıraner

NOT: O muharebede 2 nci bölük takım kumandanı Kemal Saldıranerin raporundaki hâdiselerin vukuu saatlerinde ve ifadelerde bâzı zühuller vardır;

1. Birinci maddede alındığı bildirilen çekilme emri daha geç alınmıştır.

1 inci tabur savunma bölgesine saat 22 de gelmişti. O muharebede Albay Celâl Dora, daha Taegu'da iken alay lâğvedilmiş olduğundan tugay kumandan muavini idi.

2 . ikinci maddede 7 nci bölükten gelen ateşleri o gece 00,30 da başlamıştır.

3. Beş ve altıncı maddelerdeki saatler 29 Kasım gününe aittir. ²

BİRİNCİBÖLÜM

OCAK 1951 AYI SONU –ŞUBAT 1951 AYI MUHAREBELERİ

1.500 mil uzunluğunu aşan Çin Şeddi, İsa' dan 225 yıl önce, Çin İmparatoru Sihih Huang Ti zamanında Türk akıncılarından korunmak için 15 yılda yapılmıştır. Yüksekliği 10 metreye ulaşan dünyanın bu en büyük duvarını Türkler, zaman zaman aşmasını bilmişlerdir.

Tarihin garip bir tekrarı olarak Kore muharebelerinde Çinlilerle yine karşılaşmıştık. Akıncılarımız vaktiyle Kore'de at koşturmuşlar, Kore Yarımadası'ndan Japon adalarına seferler düzenlemişlerdir.

Kore'deki savaş öykümüz şöyle başlıyor : Kunuri muharebeleri çok gerilerde kalmış, tugayımız taarruzlarını kuzeye doğru, Çin sınırına doğru kaydırıyordu. Taarruz ve hücum günlük olaylardandı. Hemen hemen her gün, boğaz boğaza savaşıyor ve böylece kuzeye doğru taarruzlarımızı aksatmadan kaydırıyorduk. Verilen taarruz hedeflerine günü gününe ulaşıyor, düşman kuvvetleri de genellikle artçı birliklerinin desteği ile geri çekiliyordu. Daha doğru bir deyimle bizim karşımızda, kendisini kurtarabilmek için silah, cephane, malzeme, ölü ve yaralılarını bırakıp kaçıyordu.

Artçı savaşları veren düşman, geceleri karşı taarruzlar yaparak kuvvetlerini toplamaya, savunma mevzileri kurmaya çalışıyordu. Gündüzleri Türk süngüleri düşmana aman vermiyor; fakat, komşu

² Yazıcı , s.182-186.

birliklerin ağır tempoları nedeniyle bekleme dönemlerine geçiliyordu.³

Birleşmiş Milletler Ordusu 25-27 Ocak 1951'de giriştiği yıpratıcı taarruzları ile Türk Tugayı sayesinde iyi neticeler almış ve kazanılan küçük muvaffakiyetlerle orduda moral düzelmiş muharebe şevk ve neşesi yerine gelmişti. Amerikan 8 nci Ordu Komutanı bu nevi taarruzları daha da büyüterek düşmanı bütün cephe boyunca kuzeye atmaya ve bu suretle onu bitkin hale getirmeye karar verdi.

Bu maksatla cephede yapılan birlik yer değiştirmeleri sırasında Türk Silâhlı Kuvvetleri de geri alındı, mütakiben 25 nci Amerikan Tümeni'nin soldaki 35 nci Alayı'nın batı kanadındaki birliklerini değiştirerek ön hatta vazife aldı.

³ Kore'de Türk Askeri ,Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Yayınları,Ankara,1989,s.99.

I. 431 ve 109 Rakımlı Tepe Muharebeleri

A. 28 Ocak 1951 Muharebesi :

Bu bölgede düşman Sarı Deniz kıyılarına kadar tahkimat yapmış ve kat'î savunma halinde idi. Türk Silâhlı Kuvvetleri geceyi Suwon güneyinde geçirmiş ve 28 Ocak 1951 günü taarruz hazırlığı yapmış 2 gün sonra da taarruzlarına başlamıştı. Cephenin sağ kanadı kuzeye uzanan dağ kitlesi, ortası alçak arazi, sol kanadı da alçakça tepelerdi.

Cephede düşman, sağ kanattaki dağların en yüksek tepesi olan 431 rakımlı tepe ile sol kanatta 109 rakımlı tepededir. Düşman bu tepeleri

tahkim etmiş ve kuvvetli tutmuştur.

Türk Silâhlı Kuvvetleri düşmanın savunduğu bu tepelerden 431 rakımlı tepeye 2 nci Tabur ile 109 rakımlı tepeye 3 ncü Tabur ile taarruz etmeye karar verdi. 30 Ocak 1951 sabahı ilerleyen 2 nci Tabur sivri kayalıklı tepeler hattından güçlkle ilerledi. Topçu ve uçaklar düşmana şiddetli ateş ettiler.⁴

1. Alay Komutanı Albay Celal Dora 28 OCAK 1951 Günü Şöyle Anlatmaktadır;

25-27 OCAK 1951 KUMJANGJANGNI ZAFERİNDEN SONRA

“ Bütün cephede mukabil taarruz emri alan ordu birliklerinden 65. Porterika alayı bölgemizi teslim alarak bu bölgeden taarruza memur edilmiş ve 27 Ocak 1951 günü saat 12’de gözetleme yerime gelen mezkûr alayın sırmalı elbiseli albay rütbesindeki kumandanına düşman ve kendi durumumuz hakkında gereken bilgi verilerek geriden peyderpey gelen mezkûr alay birliklerine muharebe sahası teslim edilmiş ve Suvar civarında ihtiyata alınmak üzere birliklerimiz kendilerine gösterilen gerideki toplanma yerlerinde toplanmaya başlamışlardı. Geniş muharebe şeritleri içerisinde yayılmış olan bölüklerin toplanması ancak saat 16’ya kadar kabil olabilmmişti.

Alay gözetleme yerinin gerisinde gösterilen toplanma bölgesine yaklaşan kahramanları görmek ve yakından gazalarını tebrik etmek için Osan-ni yolu üzerinde bir boyun noktasına inmiştim. Uzaklardan itibaren bölük bölük toplanan birlikler en büyük zafer neşesi içinde bazıları; yaslı gittim şen geldim, ve bazıları yıldırımlar yaratan bir ırkın ahfadiyız marşlarını söyleyerek bulunduğum yere doğru yaklaşmakta ve hepsinin başları dik, yüzleri neşeli, dünden kanlarını silmeye fırsat bulamadıkları kızıl renkli süngülerini dimdik tutmakta, üstleri başları kan ve çamur içinde sert ve mevzun adımlarla yanımdan geçerlerken hepsinin gazalarını kutlamış ve karşılıklı sağıl temennilerinde bulunmuştuk.

Bu geçit resmini hayatım boyunca unutamayacağım. Bu geçit resmi bayram yerinde bir hipodromda değil, muharebe meydanında yiğitlerin verdikleri imtihandan dönüşte kumandanlarının gözüne çevirdikleri binbir mâna taşıyan parlak ve ateşin gözleriyle sanki yaptıklarımızı beğendiniz mi, ve başka emirleriniz var mı? diyen bir babayiğit edası ile öldürdükleri Çin leşlerini çiğneyerek geçiyorlardı. Ben bu manzara karşısında geçen kahramanları gururla seyrediyor ve onlara karşı duyduğum sevgiden gözlerim yaşarıyordu.”⁵ Diye anlatmaktadır.

3 NCÜ TABURUN 109 NCU RAKIMLI TEPEYİ ELE GEÇİRMESİ

Saat 0600 da başlayan bugünkü taarruz çok etin cereyan ediyordu. II. taburun 185 rakımlı tepelere yaptığı taarruz sağ gerisinde kalan 266 rakımlı tepelerden yapılan çeşitli silâhların ateşleriyle inkişaf edemiyor ve bu tepelerdeki düşmanın karşısında bulunan takviyeli birinci bölüğün takımının yaptığı taarruz da ilerleyemiyordu. II. taburun taarruzunun muvaffak olabilmesi ancak düşmanın 266 rakımlı tepelerden atılmasıyla mümkün olacaktı. Bu maksatla ihtiyat taburunun üçüncü bölüğü 266 rakımlı tepelerdeki düşmana taarruza memur edilmiş ayrıca ikinci bölük de bu tepelere karşı II. taburun sağ kanat gerisini emniyete almak üzere bu taburun gerisine yanaştırılmıştı.

Saat 14’te düşman; Yzb. Necdet Serman kumandasındaki üçüncü bölüğün taarruzu karşısında 266 tepesini terk ederek 431 rakımlı yüksek, yalçın kayalıklı ve hâkim tepeler hattına çekilmişti. Bu sırada II. taburun gerisinde bulunan ikinci bölüğün ikinci takım kumandanı olan ve Kunuri ile 156 muharebelerinde gösterdiği olağanüstü kahramanlığı ile bütün alay mensupları tarafından tanınan fedakar, kahraman Teğmen cesur ve Selâhattin Erkemen II. taburun muvaffakiyeti için takımı ile düşman üzerine saldırışı sırasında şehit olmuş ve hepimizi çok müteessir etmişti.

SAAT 1600

Saat 16’ya kadar II. taburun 6 ve 7. bölükleri cepheden ve tank bölüğü ile takviye edilen beşinci bölük de soldan yaptığı kuşatıcı bir taarruzla tabur hedefine ulaşmıştı. Solda III. taburun taarruzu sol kanatta bulunan dokuzuncu bölük kumandanı Yzb. Turan Ergüngör’ün üstün sevk ve

⁵ Celal Dora ; Kore Savaşında Türkler ,İstanbul ,1963,s.213.

idaresiyle taarruz bu kesimde inkişaf etmiş ve fakat sağda Yzb. Nazmi Özoğlu kumandasındaki onuncu bölüğün taarruz hedefi olan 109 rakımlı tepedeki düşman henüz atılamamıştı. Akşama kadar bu tepe ele geçirilemediği takdirde işgal edilen diğer mevzilerin durumu tehlikeye düşecekti.

Onuncu bölüğün taarruz hedefi olan 109 rakımlı tepeyi üç kilometre sağ gerisinde ve bu tepeye çok hâkim olan sipsivri ve kayalıklı 164 rakımlı tepedeki gözetleme yerimden mükemmelen görmekte idim. Tepede takriben bir takımdan biraz fazla olduğu tahmin edilen bir düşman kuvveti parça parça kayalıklar arasına gömülmüş ve onuncu bölüğün ilerlemesini durdurmuştu.

Bu düşman üzerine toplanan topçu ateşini müteakip onuncu bölüğün hemen hücumla kalkmasını telsizle III. tabur kumandanına ve aynı kanaldan konuşmamızı dinleyen mezkûr 10. Bl. K. Yzb. Nazmi Özoğlu'na emrederken bu konuşmamızın arasına giren 9. Bl. K. Yzb. Turan Ergüngör albayım: beni dinleyin lütfen diyerek konuşmaya başlamıştı. Ben 109 rakımlı tepenin hizasını geçtim. Bu tepeyi arkasından tehdit eder vaziyetteyim, şimdi makineli tüfeklerimi mevziye koydum, tepeyi ateş altına alıyorum, düşmana baş kaldırtmayacağı, onuncu bölük hiç çekinmeden hücumla kalsın diyor ve bu sözü aynı zamanda Yzb. Nazmi Özoğlu da dinliyordu. Kendisine hemen hücumla kalkmasını ve topçu ateşini düşman gerilerine kaydırmak üzere hücumla kalktığını bildirmesini emretmiştim.

Topçu mütemadiyen 109 rakımlı tepedeki düşman üzerine ateşini yağdırıyor ve aradan yarım saat gibi uzun bir zaman geçtiği halde 10. bölük halâ hücumla kalkamıyordu. Bu durumdan fena halde sinirlenmiştim. İhtiyatımda ve hemen yakınımda bulunan I. taburun birinci bölük kumandanı Yzb. Aziz Pekdemir'e bölüğünü alarak ilerideki vadi içinden geçip 109 rakımlı tepedeki düşmanın sağ gerisine taarruz etmesini ve tepeyi zapt etmesini emrettim.

Yzb. Aziz Pekdemir çok hâkim olduğu bölüğüne verdiği emirle bulunduğu mevkiden evvelâ mükemmel bir açılma ve onu takiben düşman topçu ateşinin tesirine yakalanmadan yaptığı çok mükemmel bir yayılma ile süratle vadiyi aşmış ve çok kısa zamanda 109 rakımlı tepelerin gerisindeki sırtların eteklerine varmıştı. Buradan bölüğünü maharetle sevk ve idare eden Yzb. Aziz Pekdemir orman içinden gizlice düşmana yanaşmış ve verdiği hücum emriyle bir anda birinci bölük arslanlarının batmakta olan güneş ışığının parlattığı süngüleri görülmüş

ve tepede bulunan düşmanın çoğu süngülenmiş ve pek azı kaçmaya muvaffak olmuşlardı.

109 rakımlı tepe bu suretle birinci bölüm tarafından işgal edildikten sonra Yzb. Aziz Pekdemir tepeyi onuncu bölüğe teslim ederek biraz sonra ihtiyat mevkesine gelmiş ve yanıma uğrayarak taarruzumu beğendiniz mi albayım diye sormuş ve tarafımdan taktir edilmişti.

Karanlık basıncaya kadar birlikler işgal ettikleri mevzilerini (tahkim etmiş ve yerleşmişlerdi. Bugün sağımızda 35. Amerikan alayı ve solumuzda Amerikan tümen keşif bölümü ile 24. Amerikan alayı hizamıza kadar yanaşamamışlardı.

Beş Amerikalı albay gözetleme yerime gelerek muharebe tarzımızı tetkik ediyorlar.

Amerikan birliklerinin taarruzlarının inkişaf edememesi ve Türk alayının her zaman için hedeflerini erkence ele geçirmesinin sebeplerini araştırmak maksadıyla bugün muharebelerimizi seyretmek üzere beş Amerikan albayı muharebe idare yerimizin bulunduğu AREANAMI (Chomsong-ni) köyüne gelmişler ve beni sorduklarında ilerdeki 164 rakımlı tepede gözetleme yerinde olduğumu öğrenince bu istikamete doğru yaklaşmışlardı.

Gözetleme yerim dimdik kayalıklı bu tepenin üzerinde idi. Gelenlerden ikisinin buraya çıkmaya gözleri tutmamış ve üç albay yanıma gelmişlerdi. Bunların arasında albay Ganbi de bulunmakta idi. Kendilerine ancak hoşgeldiniz demekten başka konuşacak fırsat bulamamıştım. Buradan alayın bütün muharebe sahası kuşbakışı olarak görülüyordu. Takımların dahi nerelerde oldukları panolarından (işaret bezlerinden) seçiliyordu. Bir elimde telefon diğerinde telsiz mikrofonlarım tutarak mütemadiyen muharebenin sevk ve idaresine çalışıyor, sıkışan birliklere bir taraftan topçu ve havan ateşi bir taraftan da uçak celp ederek düşmana baş kaldırtmamaya çalışıyordum.

Bugün topçu ve havanlarımızın çok isabetli atışları ve sık sık celbettğim uçakların çok mahirane saldırıları ve bunların himayesinden hakkıyla istifade ederek düşmana yaklaşan birliklerimizin ustaca hareketleri beş saat yanımdan ayrılmayan seyirci Amerikan albaylarını parmak ısırtacak derecede hayrette bırakmış ve yanımdan ayrılırlarken hazırlanmış ve provası yapılmış bir tatbikat bile bu kadar

muntazam yapılamaz ve bu kadar emniyetle idare edilemez, sizi candan tebrik ederiz diyerek elimi sıkıp ayrılmışlardı.

Albay Ganbi tugay karargâhına gidince durumu General Yazıcı'ya ve orada bulunan Amerikalı tümen kumandanına anlatmış ve bunun üzerine General Yazıcı telefonla beni bularak Albay Ganbi'nin 25. tümen kumandanının yanında anlattıkları burada hepimizin göğsünü kabarttı, sizi candan tebrik eder daha birçok muvaffakiyetler dilerim dedikten sonra Albay Ganbi şimdi 25. tümen karargâhına giderek bu muharebenin cereyan tarzını ve muvaffakiyetinizin sırrını bütün karargâh subaylarına anlatacaktır, dedi.

Amerikan alaylarıyla Türk alayının muharebenin sevk ve idare bakımından aralarındaki fark onlar geride bulunuyor, ilerdeki birliklerinden verilen rapora göre muharebeyi idare ediyorlar. Ben ise ilerde kendi gözümle gördüğüm duruma göre muharebeyi sevk ve idareyi tanzim ediyordum. Aradaki fark bundan ibaretti.

Bir senelik muharebe tecrübelerime istinaden selâhiyetle şunu arz edeyim ki muharebede düşmanla en yakın temas halinde bulunanlar tarafından verilen raporların yüzde sekseni hakikatten çok uzak, yüzde onu yanlış, ve ancak yüzde onu doğruya yakındır. Bu hal tarihen de öteden beri böyledir. Bunun içindir ki verilen raporlara göre harekâtı düzenlemek, sevk ve idareyi tanzim etmek bizzat görerek sevk ve idare etmenin yanında çok az verimli ve ekseriya isabetsiz kararlar verilmesine sebep olmaktadır. Verilen raporları diğer raporlarla kıyaslandırıp süzgeçten geçirerek doğru bir sonunca varma ise zamanında tedbir almayı geciktirmektedir. Bu bakımdan ben yaya olarak yüksek tepelerde tesis ettiğim gözetleme yerime çıkmam çok yorucu ve ezici olmasına rağmen alayımın muvaffakiyeti için daima görerek sevk ve idare etmeyi tercih etmiştim.

Bugünkü muharebelerimizde Amerikan alayının hizamıza ulaşamaması yüzünden alayın her iki kanadının açık kalmış olması 25. tümen kumandanlığınca mahzurlu görülerek bilhassa solda çok ileri çıkan III. taburun sabahtan beri kan dökerek ele geçirdiği 109 ve 106 rakımlı tepelerin terk edilip dünkü mevzilerine çekilmeleri emredilmiş ve karanlıkta bu tepeler boşaltılarak tabur eski mevzilerine geri alınmıştı.

SAAT 2200

Saat 22'ye kadar birlikleri yerlerine yerleştirip ikmallerini yaptırdıktan ve zayıat raporlarını aldıktan sonra muharebe idare yerine gitmek üzere

arkadaşlarımın yardımı ile karanlıkta kayalıklardan tutuna tutuna zorlukla tepenin eteğindeki patıkaya indiğim zaman II. tabur bölgesinde gündüz şehit olan teğmen Selahattin Erkemen'in cenazesi bir sedye içinde kendi takımından dört erin omuzlarında getirildiğini görmüştüm.

Teğmenlerini omuzlayan erler yanımıza yanaşıp beni tanıyınca içlerinden biri A..h albayım: Bu ne aralandı, bizi boynu bükük yetim bıraktı, yapma teğmenim, gitme makineli tüfek ateşi geliyor, dur şunu susturalım da öyle gidelim dedikse de haydi oradan görmüyor musunuz ileride yedinci bölüğü sıkıştırıyorlar burada durulur mu dedi ve arkamdan gelin diyerek yanımdan bir fırladı ve henüz 15 adım atmamıştı ki birdenbire beyninden vurularak cansız yere düştü dedi ve mütemadiyen ağlayarak albayım o ne babayiğitti, o bizim her şeyimizdi, Kunuri'de ve 156 muharebelerinde hep bizim önümüzde bizi zaferden zafere o ulaştırmıştı.

Şimdi o gitti bizi yetim bıraktı diyerek hıçkırıklarla göz yaşlarını zapt edemiyordu. O anda yanımda gözetleme yerinden bizimle birlikte yola inen alay muhafız takımı, karargâh subay ve erleri ile ihtiyat tabur kumandanı binbaşı İmadettin Kuranel de bulunuyordu. Binbaşı Kuranel çok rahim, şefik ve çok hassas bir zattı. Kendi taburunun bu çok kıymetli subayının cenazesi başında teessürünü zaptedemeyerek o da hınçkırarak ağlamaya başlamıştı.

Hepimiz de müteessirdik, fakat bu teessürümüzü ağlayarak açığa vurmanın yanımdaki erlerin maneviyatı üzerinde kötü bir tesir yapacağını hesaba katarak acılarımızı içimize atmamız lâzımdı. Bu maksatla binbaşı Kuranel'e çıkışarak ne ağlıyorsun binbaşım, hepimiz öleceğiz, ALLAH bize böyle mertçesine ölmek şehit olmak nasip etsin diyerek bozulan havayı düzeltmeye çalışmış ve biraz tevakkuftan sonra merhumun cenazesini önümüze alarak muharebe idare yerine getirmiştik.

Kunuri'de aldığı yaradan Tokyo hastanelerinde tedavi edilip bu sabah alaya iltihak eden ve hemen taarruz halinde bulunan bölüğüne katılan cesur ve kahraman üsteğmen Hilmi Sönmez de bugün tekrar yaralanmış ve hastaneye gönderilmişti. Ayrıca on birinci bölük teğmeni Kâzım Tarhan da bugünkü yaralılar arasında hastaneye gönderilmişti.⁶

⁶ Dora , s.220-221.

ALTINCI BÖLÜM

I. 241 nci Alay bölük komutanı Yüzbaşı Refik Soykut kahraman Şehidimiz Yüzbaşı Cevat Olhon'un Hayatı ve Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.¹

Kd. Yzb. M. Ali oğlu Cevat Olhon (İstanbul 1330)

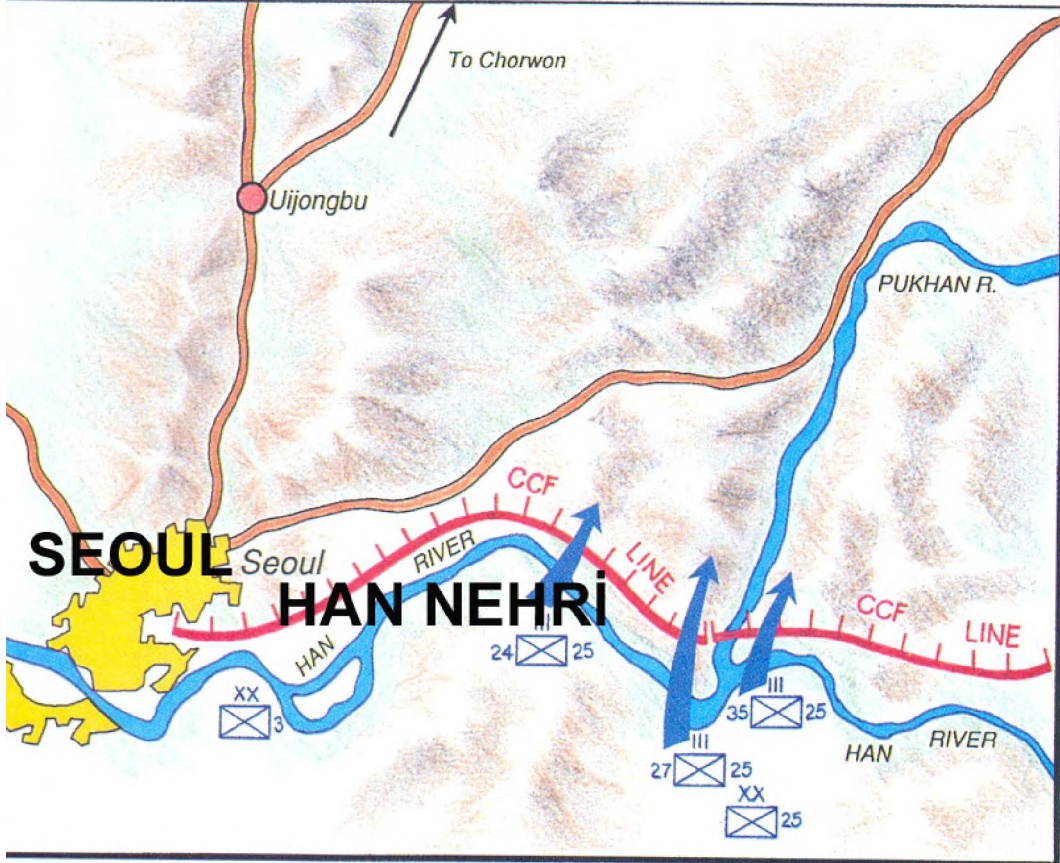
30 Ağustos 1937 de Atgm olarak harp okulunu bitirmiş, muhtelif kıt'a hizmetlerinde bulunduktan sonra, 11Eylül 1950 de 241. P. A. 5. nci Bl. komutanlığına tayin edilmişti.

Vakti ile Kunuri'de 5. Bl. komutanlığı yaparken ağır surette yaralanarak

¹ H. Refik Soykut, Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952, s.88-89.

hastahaneye gönderilen, tedavi olunduktan sonra tekrar Kore'ye dönen Yzb. Cevat Olhon'u

Nisan 1951 başına kadar Tugay personel şubesinde görevlendirilmiş olarak buluruz.

7 Martta Han nehrinin geçilmesi ile başlayan ikinci taarruzî harekât muvaffakiyetle gelişip, 38. arz derecesine yaklaşıldığı zaman P. alayı bir haftadan fazla süren bir istirahat devresine alınmıştı. Bu devre esnasında, geri kademelerde çalışan bazı subaylar bölük ve takım komutanlıklarına, şimdiye Kadar ilerde hırpalanıp dinlenmeye ihtiyacı olanlar da geri hizmetlere alınıyordu.

İşte bu komuta değişiklikleri esnasında, Yzb. Olhon da müteaddit müracaatları sonunda, henüz istirahat müddeti sona ermeden, kendi istek ve ısrarı üzerine 7. Bl. K. lığına geçti. Şimdi o, tekrar bölük başında

savaşın zevkine varmakda, kahramanca döğüşmeleri ile zaferden zafere koşmaktadır.

Martın son haftasından itibaren Yzb. Cevat Olhon, 11 Nisan 1951 tarihine kadar kolay zor, bir çok taarruzî harekâta iştirak etti. O günde, yani 11 Nisan 1951 günü bölüğü ile, (İmjin) nehri kuzeyindeki 306 rakımlı tepeye , saat 7,00 de başlıyacak olan bir taarruz görevi almıştı.

Tam bu saatte, iki takımla birinci hatla, bir takımla ihtiyatta olarak bölüğünü taarruza kaldırdı. Düşmanın kesif piyade ağır silâh ve havan ateşlerine rağmen taarruz, soldaki 1nci takım kesiminde süratle ilerledi ve 306 rakımlı tepenin hemen batısındaki rakımsız tepe zaptedildi.

Sağdan da II. Tk. 306 rakımlı tepeye tırmanmıya başladı. Ancak, tepenin bu yamacı nisbeten daha dik ve fundalık olduğı için, ilerleme yavaş oluyordu.

Bu esnada Bl. K. Nın , ihtiyat takımını da yanına alarak, taarruzun süratle ilerlediği soldaki takımın yanına, rakımsız tepeye varıyor. Burada Ütgm. Niyazi Taştepe'ye (— Taarruzun bu kadar kısa zamanda ve hiç zayıatsız gelişmiş olmasından) duyduğu memnuniyeti ifade ederken, tepenin kuzey yamaçlarına tekrar düşman havan mermileri düşmeye başlıyor.

Yzb. Olhon hemen :

"— Çocuklar, çabuk irtibat hendeklerine girin" diye bağılıyor ve kendisi de bir çukura giriyor. Fakat bu anda önünde şiddetli bir infilâk oluyor.

Etrafı kaplıyan barut kokuları ve duman yavaş yavaş sıyrılırken, yüzbaşısının yanına varan Tk. K. nı Üsteğmen Taştepe ;

— **Yaranız nereden? Ağır mı? diye soruyor. O ise ancak ;**

Sağ kalçamdan... diyebiliyor, başı üsteğmenin dizine düşüyor.

Düşman havanının bu infilâkı ile orada beş kişi daha yaralanmıştı. Ağır yaralanan komutanlarının şehit haberi, taarruz halinde bulunan bölüğün maneviyatı üzerinde menfi tesir eder mülâhazasıyla, Ütgm. Niyazi Taştepe oradaki sıhhiye erlerine hitaben ;

Çocuklar, galiba yüzbaşı bayıldı. Alın, onu hemen

Sargı yerine götürün... diyor ve kendisi takımıyla taarruza devam ediyor.

Sedye ile sargı yerine taşınırken, yüzbaşı gözlerini son bir defa daha açıp, fedakâr ve vefakâr erlerine bakıyor ve müsterih, sakın bir eda ile ruhunu teslim ediyor.

Beri tarafta takım, durmadan hücumuna devam etmiş ve kahraman bölük komutanları şehitler safına katılırken, tepede zaptedilmiş bulunuyordu.” Diye anlatmaktadır.

ADIM ADIM KAHRAMANLIĞA VE ŞEHİTLİĞE

II. 241 nci Alay bölük komutanı Yüzbaşı Refik Soykut

Şöyle Anlatmaktadır.

SİNNİM –Nİ KÖYÜNDEN CEPHANE KURTARILMASI

29.XI. 1950 sabahı Gönüllü bir grubun, KUNURİ- Sinnim-ni köyünde terkedilmiş cephaneyi almak üzere, gönderilmesi düşünülür. 5. Bölük Komutanı Yzb. Cevat Olhon, Gönüllü Grubun başına geçerek, düşmanın elindeki köye girer. Cephane bulunur. Cephane kolu; cephaneyi sırtlayarak, düşman ateşi altında, zahmetli (güç, yorucu, sıkıntılı eziyetli) bir yürüyüşe geçer.

Grup Komutanı, P.Yzb. Cevat Olhon; piyade mermisi ile yaralanır. Ancak, grup görevini başarır. Yzb. Cevat Olhon, 5. Bölüğün komutasını II. P.Tk.K. Ütğm. İsmet Niğbolu'ya bırakır.

Yüzbaşı Cevat OLHON'un kahramanlığı

“ Gece yarısından beri vakit vakit tazelenen düşman hücumları kırılmış, düşman nihayet kat'i olarak durdurulmuştu.

Sabahın çok kesif olmayan sisleri arasında güneşin yükseldiği belli oluyor, Uzaklarda tüfeklerin tesirli mesafesi içerisinde mevzilenmiş olan Çinliler şimdi artık daha, iyi seçilebiliyor.

Geceleyin kendine fazla iş düşmeyen ağır makinalı tüfekler aydınlıkla beraber çalışmaya başladılar.

Çok geçmemişti ki bölüklerden cephanelerinin azaldığı haberi gelmiye başladı. Bu sırada tabur karargâhına gelen bir kaç topçu eri de köy içerisinde kalan topçu kamyonlarında makinalı tüfek cephanelerinin olduğunu söyledi.

Esasen Piyade cephane kademesi de köy içerisinde idi

Tabur Komutanı Bnb. Mikdat Uluönlü 5. Bl. komutanına, köye bir takım göndererek oradan mümkün olduğu kadar fazla cephane getirmelerini emrediyor. Bl. K. Yzb. Cevat Olhon östeğmen Hasan Basri'nin takımını bu işe memur ediyor ve takım yola çıkıyor.

Takıma daha ilk evlerden, civar tepelerden ateş açılıyor. Ateş altında köye giriliyor ise de, bir kaç yaralı veriliyor. Bu sırada Bl. K. nı da takımının yanına giderek onlarla beraber çarpışıyor, evleri arıyorlar, cephane kamyonlarına doğru emniyetle ilerliyorlar.

Ali Kalemci ve arkadaşları kamyonlardan cephaneleri yüklenirlerken, Yüzbaşı ile Saimbeyli Mustafa Çelik ve bölüğün ahçılığını yapan er Mehmet Ecevit bir evi daha aramak için içeri giriyorlar. Tam bu esnada, evin damına isabet eden bir havan mermisi ile Yzb. ağır yaralanıyor, diğerk ikisi şehit oluyorlar.

Cephaneler alındıktan sonra himayeli olarak köy terkedilmeye başlanıyor. Boynundan ve kolundan ağır yaralanan yüzbaşı (Osmaneli) nden Hacı Engin ile, Antepli Çavuş Mehmet Demir tarafından taşınıyor. Artık son evler de terkedileceğı sıralarda en geriden gelerek arkadaşlarını himaye eden ve üzerinde de bir kolon cephane bulunan uzun boylu, buğday benizli siyah saçlı babayiğit Ali Kalemci çavuş göğsünden aldığı bir isabetle vurulup soluğı kesiliyor. Bunların hiç birinde cesetlerini alamıyorlar.

Takımın bu hareket sonunda getirdiğı cephane ile savunma daha epeyce uzamış, düşmana can kaybı kadar, zamanda kaybettirilmişti.

Bu savaşlarda yaralanmış olan yüzbaşı Cevat Olhon, bilhare hastahaneden dönünce tekrar kıt'a başına gönüllü gitmiş ve orada şehit olmuştur.”² Diye anlatmaktadır.

II. Alay komutanı albay Celal Dora 2 şubat 1951 gününü şöyle anlatmaktadır

KOMNSTLERN NC SAVUNMA MEVZLERNE
TAARRUZUMUZ

“ 1 Nisan günü birlikler temizlikle meşgul olduktan sonra 2 Nisan günü atış ve küçük mikyasta tatbikatlar yaptırarak yeni muharebe

² H. Refik Soykut, Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952, s.53.

tecrübelerimize göre eksiklerimizin telâfisine çalışmıştık. Bu üç gün içinde cephedeki birliklerin taarruzları bir hayli ilerlemiş ve ihtiyat mevkiî oldukça geride kalmıştı. 2/3 Nisan gecesi 25. tümen kumandanlığından verilen emir üzerine 3 Nisan sabahı bulunduğumuz ihtiyat bölgesinden hareketle cephe gerisinde gösterilen bir bölgeye yanaşmıştık.

Bu yeni ihtiyat mevkiine vardığımızdan biraz sonra Suvanda 15 günlük eğitime tâbi tutulmuş olan 600 kişilik takviye birliğinden bugün 18 subay, 9 assubay ve 280 er alaya iltihak etmiş ve birliklere tevzi edilmişlerdi.

Birinci değıştirme birliğı İnchon limanında Karaya çıkıyor

Takviye birliğı alaya geldiğinde bunların arkasından Amerikan, İngiliz ve Fransız matbuat muhabirleri de gelerek eski ve yeni iltihak eden

erlerle temaslari için benden müsaade istemişler ve muvafakatimle onların arasına girmişlerdi.

iki saat sonra gazeteleri için kahraman erlerimizden büyük sermaye toplamış olmalarının sevinci içinde teşekkür ederek ayrılırlarken benden de şu iki suali sormuşlardı:

1 — Alayınız bugünkü harp kudretini nasıl elde etmiştir?

2 — Memleketteki ordunuzun diğer alayları da böyle midir?

Bu ecnebi muhabirlerin sorularına cevaben şunları söylemiştim:

Türkler dünyanın en eski milletlerinden birisidir. Türk hürriyet ve istiklâlini çok sever ve onun uğrunda can vermeyi şeref bilir. Bunun içindir ki Türkler şimdiye kadar tarihine esaret denilen zilleti yazdırmamışlardır. Bu yolda ölenler şehit olur ve büyük ölümler mertebesine ulaşarak sorgusuz cennete gider.

Harp tarihimiz , ecdadımızın hürriyet ve istiklâlleri uğrunda can vererek bizlere miras bıraktıkları çeşitli kahramanlık menkıbeleri ile süslenmiştir Ecdadımızın yaptıkları bu kahramanlıklar dededen toruna canlı hikâyeler halinde anlatılmakta ve Türk çocuğu beşikte bile kahramanlık ninnileri dinleyerek büyümektedir.

Askere gelen her Türk çocuğu yuvasından ayrılırken o da milletin hürriyet ve istiklâli uğrunda kahıamanca canını vermeyi şeref bilerek bu mukaddes ocağa seve seve koşmaktadır. Bu yüksek duygu ile gelen erlerimize bir de kıymetli ellerle idare edilen eğitim ve tatbikatlar da eklenince harp kudreti büsbütün artmaktadır. Türk subayı çok vatanperverdir.

Yurd içinden ve yurd dışından hürriyet ve istiklâline yönelecek her tecavüze karşı tarihen her zaman göğsünü siper etmiş ve bu uğurda ölmeyi şeref bilmiştir. Bu yolda giriştiği bütün savaşlarda muhakkak olan bir ölüme doğru pervasızca koşarak erlerine her yerde örnek olmuştur.

Bu ulvî duygularla peşinen ölüme karar vermiş olan subay, assubay ve erlerimizin cesaretleri en yüksek seviyeye ulaşmış ve buna inzimam eden kanaatkârlığı ve en büyük mahrumiyetlere tahammülleri ve çok itaatli oluşları kendilerine hiç bir milletin askeri ile mukayese edilemeyecek kadar üstün bir muharebe kudretini kazandırmıştır.

Burada benim alayımın şahidi olduğunuz harp kudreti ne ise

memleketimizde ordumuzun her alayı da aynı harp kudretini haizdir. Buraya gelen o şanlı ordumuzun bir parçasıdır, diye cevaplandırmıştım. Tercümanım vasıtası ile aynen tercüme edilen bu konuşmamı olduğu gibi defterlerine yazan bu ecnebi muhabirler kendilerine ikram ettiğim çaylarını bile tamamlamadan gazetelerine havadis yetiştirmek heyecanı ile tekrar tekrar teşekkür ederek yanımdan ayrılmışlardı.

4 ve 5 Nisan günlerini yeni ihtiyat mevkiinde geçiren birliklerimiz yeni gelen subay ve erlerimizin kıta içindeki kendi branşlarına göre eğitim ve tatbikatları ile meşgul olunmuş ve muharebede alacakları vazifeye göre mümkün mertebe yetiştirilmiş ve alıştırılmışlardı.

5 Nisan akşamına kadar yedi gün tümen ihtiyatında kaldıktan sonra 5/6 Nisan gecesi 25. tümen kumandanlığından verilen emre göre cephedeki 27. alay bölgesini teslim almak üzere 6 Nisan günü motorlu vasıtalarla cepheye yanaşmıştık .

Hantan nehrini taarruzla geçiş ve ilerleme muharebeleri

7 NİSAN 1951

7 Nisan günü birinci tabur sağda ve III. tabur solda olmak üzere 27. alay bölgesi teslim alınmış ve Hantan nehri gerisinde bulunan sarp ve ormanlıklı arazi kesiminde savunmaya geçilmişti. Ortada dolaşan rivayete göre Birleşmiş Milletler kuvvetleri Hantan nehri ile İmjin nehrinden daha ileri geçmeyecek ve bu sular gerisinde araziyi tahkim ederek savunmada kalacaklardı.

Bu havadis henüz yorgunluğunu tamamen gidermemiş olan alay mensuplarını oldukça sevindirmişti. Bu sevinçle birlikler işgal etmiş oldukları savunma mevzilerini daha iyi tahkim etmek üzere kazma ve küreklerine sarılarak faaliyete geçmişlerdi. 7/8 Nisan gecesini mevzilerimizde sükûnet içinde geçirmiştik. Düşman Hantan nehrinin kuzeyindeki bize hâkim sırtlarda görülüyor ve bizim mevzilerimizin derinliğine kadar her tarafımızı gördükleri halde nedense bu gece tahkimat faaliyetimizi aksatacak hiç bir ateş ve hareket teşebbüsünde bulunmamışlardı.

8 NİSAN 1951

8 Nisan günü verilen emirde Hantan nehrinin geçide müsait yerlerinin keşfi ve taarruz için hazırlık yapılması bildirilmekte idi.

Hantan nehri her iki tarafı duvar gibi dimdik kayalık ve nehre inilen yerleri pek mahduttu. Bu soğuk havada erat ve subayları suya sokup ıslatmadan nehirden geçirmek için alayın istihkâm takımı tarafından birinci tabur bölgesinde nehre yakın ormandan kesilen ağaçlarla iz köprüsü inşasına başlanmıştı.

Köprü malzemesini gündüz gözü ile nehir kenarına götürmenin imkânı yoktu. Düşmanca malûm olan nehrin geçişe müsait yerleri de gündüz ve gece devamlı ateş altında bulunduruluyor ve buradan keşif kollarımızın geçmesine fırsat verilmiyordu.

Buna rağmen topçu ve havanlarımızın desteği altında keşif kollarımız hem geçit yerlerini keşif ve tesbit etmiş ve hem de buralardan geçerek

ileride keşif faaliyetlerinde bulunmuşlardı.

9 NİSAN 1951

9 Nisan günü 25. tümen kumandanlığından verilen taarruz emrine göre alayımıza ilk hedef olarak 282, 411, 306 ve 162 rakımlı tepeler hattı gösterilmiş ve taarruzun 10 Nisan sabahı saat beşte başlayacağı bildirilmişti. Alayımızın sağındaki 35. Amerikan alayı bölgesine 24. zenci Amerikan alayı gelmiş ve 35. alayı değiştirerek taarruz için hazırlık mevziine girmişlerdi.

Tümenden verilen taarruz emri üzerine birinci tabur bölgesinde en ileri hatta yanaşarak taarruz edeceğimiz arazi üzerinde bizzat yaptığım tetkikatta birinci taburun 282 tepelerine taarruz edeceği arazinin tamamen düşmanın hâkimiyeti ve gözü altında bulunduğunu, buradan birinci taburu taarruz ettirmenin çok zayiata mal olacağını görmüştüm.

Arazi durumuna göre ya sağdaki 24. zenci Amerikan alayı kendi hedefi olan 463 tepesini aldıktan sonra birinci tabur bu alay bölgesine yakın bir yerden taarruz edecek veyahut solda III. taburun taarruz bölgesindeki 411 rakımlı tepe ele geçirildikten sonra bu taburun da himayesinde birinci tabur 282 tepesine taarruz ettirilebilecekti.

Bu tetkikatım sonunda verdiğim karar şu îdi , Taarruzun başlangıcında birinci tabur Hantan nehri gerisinde savunmada bırakılacak ve gösteriş

mahiyetinde yapacağı taarruzla bölgesinde ateş tutan ve tutmayan yerleri tesbit edecek ve düşman istikametinde keşif kolları sürecektir ve III. Tb. 411 rakımlı tepeleri işgal edince tabur da kendisine verilen hedefe ciddî taarruzunu yöneltecekti. Soldaki III. Tb. topçu taburu ve alay havan bölüğünün desteğiyle 411 ve 306 rakımlı tepelere taarruz edecek ve 411 rakımlı tepe işgal edilince bu tepeden birinci taburun taarruzu desteklenecekti.

İhtiyatta bulunan ikinci tabur taarruzun başlangıcında bulunduğu yerde kalacak ve sonradan vereceği emre göre harekete hazır bulunacaktı.

Sağda 24 ncü Amerikan alayı hedeflerine taarruz ederlerken düşmanın yaptığı bir karşı taarruzla bu alay panik halinde geri çekilmiş ve ancak bir kısmı eski mevzilerinde

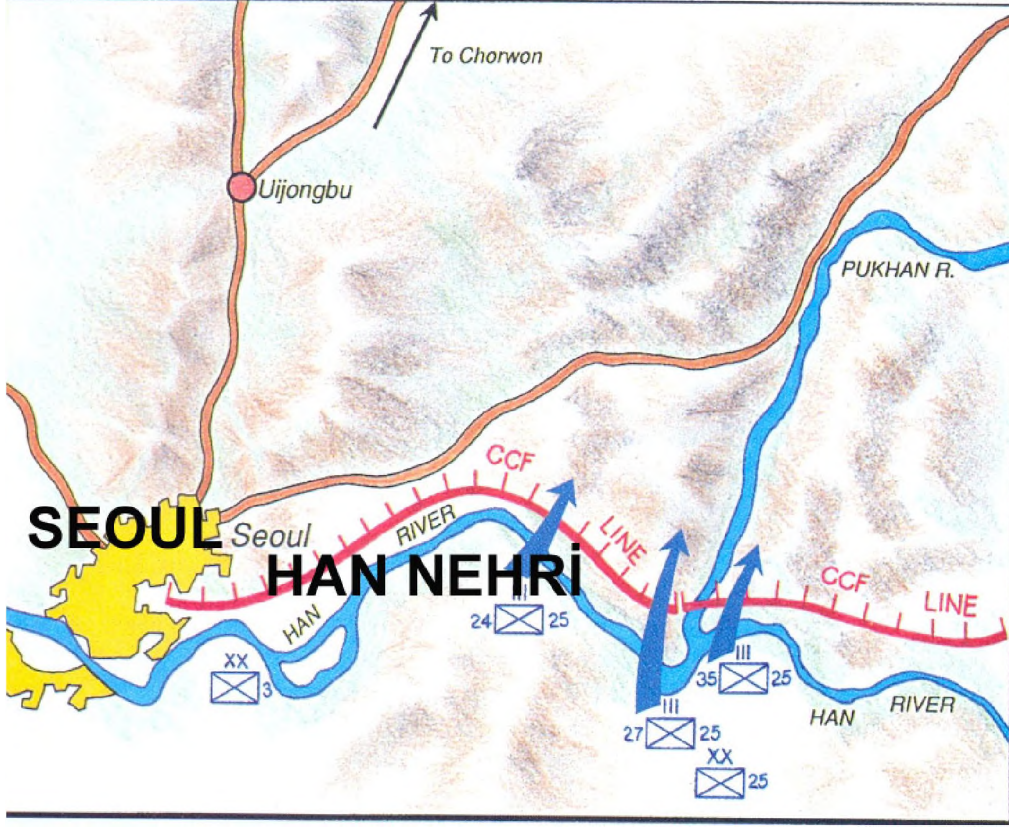
zor tutunabilmişlerdi.

Şimdi Hantan nehrinin kuzeyinde III. Tb. yalnız başına kalmış bir durumda idi. Yağmurun şiddetli yağışı genlerindeki nehri vakit geçtikçe kabartmakta ve yağmur kesilmediği taktirde biraz sonra nehri geçilmez bir hale sokacağı görülmekte idi. Bu taktirde gece III. tabura yapılacak bir düşman taarruzu karşısında bu tabura fiilen yardımda bulunulamayacak ve tabur kendi mukadderatına terk edilecekti. III. tabur; mevziinin sağ kanadını Hantan nehrinin dirsek teşkil ettiği yere dayamış ve fakat sol kanadı tamamiye açık kalmıştı.

Karanlık basmadan ve nehir geçit vermez bir hale gelmeden II. taburu çayın kuzeyine geçirerek bir kısım kuvveti ile III. taburun solunu emniyete almak ve geri kalan kuvveti ile de taburun gerisinde ihtiyat olarak

bulundurmak kararile saat 16 da II. tabur da kabarmış olan Hantan nehrinden zorlukla geçirilerek emrettiğim tertip aldırılmıştı.

Gece düşmanın III. tabura yaptığı baskın teşebbüsleri mezkûr tabur tarafından kırılarak def edilmiş, subay ve erler sabaha kadar devam eden şiddetli yağmur ve çamur haline gelen mevzilerinde kalarak hepsi sabaha kadar geceyi uykusuz olarak geçirmişlerdi.

Ben karanlık basmadan topçu ve havanlarla bilhassa III. Tb. mevzilerinin önüne tevkif ateşlerini tanzim ettirmiş ve düşmanın geceleyin bir mukabil taarruz yapacağını kuvvetle tahmin ettiğim için bu geceyi karargâhımla birlikte gözetleme yerinde ve sabaha kadar devam

eden yağmur altında geçirmiştik.

11 NİSAN 1951

Sabaha doğru yağmur dinmişti. Geceden verdiğim emre uyarak 11 Nisan günü saat 5 te III. Tb. 411 ve 306 rakımlı tepelere ve II. Tb. da solda 162 rakımlı tepeler manzumesine taarruza başlamışlardı. Taarruz çıkış mevziinden itibaren ileriye doğru yaklaştıkça düşman ateşi şiddetlenmekte ve mukavemeti artmakta idi. Saat 9 da muharebenin çok kızışmış bir anında II. taburun 7. bölüğünün yayılmış olarak ilerleyen erlerinin birbirlerine çok yaklaştıklarını gözetleme yerimden görmüş ve zayıat verecekleri korkusu ile heyecanlanmıştım.

O sırada bu bölüğün kumandanı olan Yzb. Cevat Olhon'u telsizle bularak acele bu topluluğu dağıtmasını emrederken Yzb. Cevat ; Çalışıyorum albayım şimdi dağıtacağım, demişti.

Tam bu anda düşman fırsatı kaçırmamış ve bu topluluk üzerine kesif bir şekilde havan mermilerini yağdırdığını görmüştüm. Ateş devam ediyor, bu toplu hale gelmiş olan kalabalık oldukları yerde kaynaşiyor ben de gözetleme yerinde bulunan arkadaşlarımla heyecandan

yerimizde duramaz bir hale geliyorduk. Bu heyecanlı anda ben drbnmle muharebenin cereyanını takip ederken emir subayım Yzb. Halim Irsoy, harekât subayı Yzb. Abbas Yurdakul ve haber subayım Yzb. Muzaffer Sebükcebe telefon ve teslizlerle birliklerle devamlı irtibat halinde ve dinlemede bulunuyorlardı.

Emir subayım Halim Irsoyla 162, 306 ve 411 rakımlı tepelere yapılan taarruzu alay gözetleme yerinden takip ederken. Yzb. Cevadın'ın Şehit haberini duyduğumuz an.

Topçu taburumuz o anda iki bataryası ile ve alay havan bölüğü de kamilen II. taburun taarruzunu desteklemeye tahsis edildiği halde düşman havan mevzilerinin yeri kestirilememiş ve susturulamamıştı.

7 nci bölük ateşten kurtulmak için yayılmaya ve ilerlemeye çalışırken bölük kumandanını aradığımda karşıma bölüğün telsizcisi çıkarak albayım bölük kumandanı yaralandı, ben telsizciyim bir emrin var mı diye sormuştu.

Arkasından bu bölüğün takım kumandanı üsteğmen Niyazi Taştepe telsizle bana şu malûmatı vermişti.

Albayım yüzbaşım çok ağır yaralandı, şimdi koma halinde, yarasını sarıyorlar, bölüğün emir ve kumandasını ben üzerime aldım şimdi taarruz hedefine ilerlemeye çalışıyoruz, solumuz açık kaldı, solda dost birlikleri göremiyoruz bizi korumanızı rica ediyorum, demişti.

Biraz sonra üsteğmen Niyazi ikinci bir telsizle Yzb. Cevat Olhon'la birlikte üç erimizin şehit olduklarını ve 12 erin ağır yaralı bulundukları haberini vermişti.

Muharebede ufak bir ihmal ve tecrübelerle müstenit yazılmış talimname kaidelerine riayetsizlik her zaman için böyle kan dökülmesine mal olmaktadır. Bugün yedinci bölüğün taarruz arazisinde bidayette çok

mükemmel bir şekilde açılmış ve yayılmış olarak düşmana yaklaşmakta iken düşman istikametine doğru uzanan bir su yarıntısı bir çok erleri buraya çekmiş ve bu yarıntı içindeki topluluk düşman havanları için mükemmel bir hedef teşkil etmişti. Topluluğun dağıtılması için kendilerini vaktinde ikaz ettiğim halde onları dağıtmak gecikmiş ve bu fecî akıbete maruz kalmışlardı.

Verilen bu zaiyat hepimizin neşesini kaçırmış ve. yüreklerimizi dağlamıştı .7. Bl. başlangıçta sol kanadını Hantan nehrinin solda dirsek teşkil ettiği maniaya dayamış olarak emniyetle ilerlemiş ve nehir gerilerinde kalınca solu açık kalmıştı.

Bölüğün solunun korunması için üsteğmen Niyazi'nin teklifi yerinde ve çok haklı idi. Kendi taburu her nekadara sola geriye kademeli olarak ilerlemekte ise de bu tertip bölüğe tam bir emniyet veremiyor ve soldan taarruz eden Amerikan birliklerinin ne durumda oldukları da görülmüyordu.

O anda alay gözetleme yeri yakınında ihtiyatta bulundurduğum bir tank bölüğü kule mevziinden yaptıkları ateşle taarruzu destekliyordu. Bu tank bölüğünün bir takımını daha evvel birinci tabur bölgesine göndermiş ve o bölgede kule mevziine sokularak III. taburun 411 rakımlı tepeye taarruzunu desteklemeye tahsis etmiştim. Elimde ihtiyat olarak alay muhafız takımı ile alay keşif takımından başka bir piyade birliği kalmamıştı. Sağda birinci tabur her nekadara taarruza sevk edilmemişse de taarruz çıkış hattına yanaştırılmış ve 411 rakımlı tepenin alınması ile taarruza kalkacak bir durumda bekliyordu.

Bu durum karşısında II. taburun açık kalan sol yanını korumak üzere

ihliyatta bulunan tank b6l6ğ6ne emir verirken alay keşif takım kumandanı 6steğmen Kâmil Doğın kendisinin de takımı ile tanklarla birlikte g6nderilmesini rica etmişti.

Ben daha evvel verdiğim kararda teğmen Orhan Akpolat kumandasındaki alay muhafız takımını g6ndermek niyetinde idim.

Bu kararımı sezen 6steğmen Kâmil Doğın yanıma yaklaşarak albayım ben hiç mi muharebe etmeyeceğim size çok yalvarırım m6saade edin takımımlla ben gideyim, diyor ve Yzb. Cevat Olhon ve onunla birlikte şimdi şehit olanların haberinden nemlenmiş g6zleri ile teess6r6n6 saklayamıyor, onların intikamını almak gayreti ile d6şman 6zerine atılmak istiyordu.

Yzb. Cevat Olhon alayda sevilen ve sayılan bir insandı. Kendisi alayın Etimesgut'taki teşekk6l6nde alay karargâhı personel subaylığına tayin edilmiş ve bir hafta kadar bu vazifede kalmıştı. Bir gece erat ve subayların çadırları arasında dolaşırken ve onların haleti ruhiyelerini anlamaya çalışırken saat 22 de Yzb. Cevad'ı çadırında soyunmadan yatağında uzanmış ve dalgın bir halde g6rm6řt6m.

O kadar ki uyumadığđ ve g6zleri açaık olduğđ halde çadırının içine girdiğimin farkında bile olmamıştı. Bir m6ddet kendisini bu dalgın halinde seyrettikten sonra dalgınlığının sebebini sorduğumda birdenbire ayağđ

kalkarak evvelâ bir şey söylemek istememiş ve ben kendisine hitaben: Cevat ben seninle burada tanışmıyorum.

Biliyorsunki sen Harp Okulundan yeni çıkmış genç bir teğmen olarak Dörttyoldaki-Hatay, 41. piyade alayına geldiğinde ben Yzb. şı olarak senin taburunun bölük kumandanı idim. Uzun müddet beraber çalıştık. Hatayın işgalinde de beraberdik. Sana karşı bir baba, bir ağabey kadar şefkat ve muhabbetim vardır.

Bir derdin varsa sana bu kadar yakın olan bir kumandanına söylemez de kime söylersin, demiş ve kendisini deşmeye çalışmışım. Cevat bu zorlamam karşısında: Albayım iyi olacak hastanın doktoru ayağına gelirmiş, diye bir darbimesel vardır. Benim en büyük sıkıntım şudur , Ben gönüllü olarak Kore birliğine katılmamı istedim. Bütün gayem bir piyade bölük kumandanı olarak muharebe etmek hevesi ile gelmişim.

Şimdiki bu büro vazifesi beni sıkıyor. Sizden istirhamım beni bir piyade bölük kumandanlığına vermektir. Bunu yaparsanız beni en büyük taltife mazhar etmiş olursunuz, demişti. Cevad'ın bu arzusu yerine getirilerek kendisini 5. Bl. kumandanlığına tayin etmiş ve bu bölükle **girdiği Kunuri savaşlarında kolundan yaralanarak hastahaneye gitmiş ve henüz yarası tamamen iyileşmeden çolak kolu ile tekrar alaya katılarak o zaman açık olan yedinci Bl. kumandanlığına verilerek bölüğünün başına geçmişti.**

Bu defa da mukadderat bu kahraman arkadaşımızı aramızdan almış ve hepimizin yüreğini dağlamıştı.

İşte üsteğmen Kâmil Doğan da bu teessür içinde sığağı sığağına onun ve arkadaşlarının intikamını almak için sabırsızlanmış ve âdeta yalvarmıştı. Kâmil Doğan'ın atılganlığı yüzünden bir yerde vurulup kalacağı sanki içime doğmuş gibi idi.

Buna rağmen ısrarına tahammül edemeyerek tanklarla birlikte kendi takımını vazifelendirmiştim. Alayın teşkilindenberi yanımdan ayırmadığım ve gece gündüz yanımda telsizimi kullanan ve en büyük vazife duygusu içinde yorulmadan uyumadan kesintisiz olarak bütün birliklerle didinircesine irtibatımı sağlamaya çalışan telsizcim İbrahim'i de muhabere takım kumandanı üsteğmen Ahmet Göçmez'in teklifi ile keşif takımına vermiştim.

Keşif takımı bulunduğumuz sırtlardan tankların yanma koşarken telsizcim İbrahim sanki içine doğmuş gibi elimi öperek albayım hakkını helâl et, diyerek ayrılmış ve muvaffakiyet temennilerim arasında sakın irtibatı kesmeyesin İbrahim diye tenbih etmiştim. 30 dakika sonra tanklar II. taburun soluna yaklaştıkları sırada o zamana kadar devamlı irtibatta bulunduğumuz keşif takımının telsizi susmuş ve irtibat kesilmişti.

Bir aralık tankların soldan yaptıkları ateşin 162 rakımlı tepelerin eteklerine varmış olan 7. bölüğün içine de düştüğünü görmüştüm. Bir türlü tanklarla irtibat sağlanmadığından bu yanlışlığı önlemek ve tanklara ateş kestirmek mümkün olmadığından irtibat subayımı acele jipi ile tankların yanına göndermiştim.

Bu arkadaşımın beraberinde götürdüğü telsizi ile verdiği ilk raporda birkaç Amerikan eri ile üsteğmen Kâmil Doğan'ın yaralanarak

hastahaneye kaldırıldıklarını ve telsizci İbrahim'in şehit olduğunu bildirmiş ve kendisi tank bölüğünün yanında kalarak bu bölüğün piyadelerle birlikte emir ve kumandasını üzerine aldığını söylemişti.

Kâmil Doğan bu vazifesi sırasında üzerinde bulunduğu tank 10 kişilik bazokalı ve bombalı bir gurup düşmanın pususuna düşmüş ve 10 metre gibi yakın bir mesafeden ani olarak açılan ateşle tank tahrip edilmiş ve kendisi tanktan atlayarak bu 10 kişilik düşman yuvasına saldırırken bu esnada düşman tarafından atılan bombaların tesirile muhtelif yerlerinden yaralanmış ve bu heyecanlı anda durumu hemen telsizle bana bildirmek isteyen telsizci İbrahim de bu mukaddes vazifesi başında pek yakın mesafeden atılan bir piyade mermisile alnından vurularak şehit düşmüştü.

ALLAH rahmet eylesin.

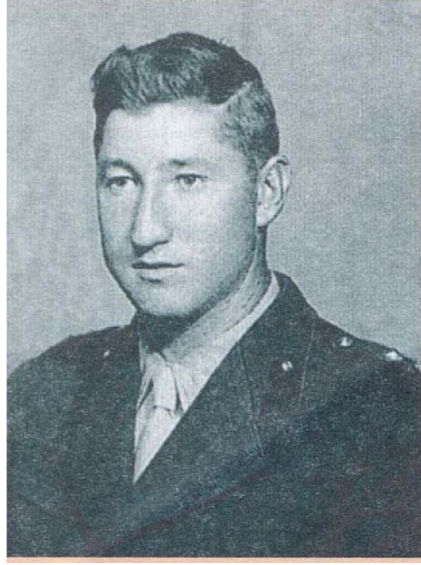
Bugün sekiz kilometre tutan cephemizde düşmanın karşımızda tesbit edilen kuvveti 76. ÇİN tümeninin 228 ve 262 alayları olduğu alınan esirlerin ifadelerinden anlaşılmıştı. II. Tb. düşmanın şiddetli mukavemetini birçok zorluklara maruz kalarak kırmaya çalışırken 3 ncü Tb. cephesinde cereyan eden muharebe çok muvaffakiyetli ve düşman için sürprizli hâdiselere sahne olmuştu” ³diye anlatmaktadır.

³ Dora ,s. 284-295.

YEDİNCİ BÖLÜM

TOPÇU ÜSTEĞMEN MEHMET GÖNENÇ'İN ŞEHİT OLMASI

Mehmet Gönenç kimdir ?

1924 yılında Bandırma'da doğdu. Harp Okulu'ndan 1943 yılında (1943-54 sicil numarası ile) mezun oldu. Daha sonra Topçu Okulu'nu bitirerek, sınıfının kıt'a hizmetine başladı. Top. Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ ; 1 nci Kore Tugayı Topçu Taburunda Top. İleri Gözetleme Subayı olarak görev yapmak üzere seçildi.

Kore Muharebelerine; Top. Tb. 1 nci Bt 3 Numaralı Topçu İleri gözetleyici subayı olarak katıldı. Düşmanın amansız taaruzları her geçen gün şiddetini artırıyordu. Türk Tugayı Topçu bataryalarının mürettebatı ateş mevziinde; düşman topçusunun ateşi altında, sanki tatbikat yapıyormuş gibi, atış görevlerini yerine getiriyordu.

Tugayın birinci hat piyade bölükleri mevziilerinde, göğüs göğüse muharebeler bütün şiddeti ile " ALLAH, ALLAH!" nidaları arasında devam ediyordu.

Ütgm. Mehmet GÖNENÇ' in Topçu ileri gözetleyicisi olarak görev yaptığı 9 ncu piyade bölüğünde; düşman asıl muharebe hattına girmeyi başarmış, verdiği kayıplara aldırmadan elde ettiği başarıyı her ne pahasına olursa olsun devam ettirmek amacıyla, taarruzuna dalgalar halinde devam ediyordu. Ütgm Mehmet GÖNENÇ'in ateş isteklerine topçu taburu, anında cevap veriyor, mermiler düşmanın üzerinde paralanıyordu.

22/23 Nisan 1951 gecesi 9'ncu piyade bölüğünün bölgesindeki düşman saldırılarının şiddeti daha da artmış olarak devam ediyordu. 3

numaralı ileri gözetleyici Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in telsizinden aşağıdaki ateş isteği alınmıştı.

Düşman bulunduğumuz tepeyi işgal etti. Çok şehit verdik. Piyade bölük komutanı esir oldu telsizcimiz de şehit oldu. Koordinatları veriyorum... Bataryalar ateş etsin.

Alay topçu irtibat subayı telsizle şu yanıt vermişti:

Verdiğin koordinatlar bulunduğun yerdir.

Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in verdiği yanıt şöyledir

"Evet öyle; Biz düşmana esir olmak istemiyoruz! Bizi onlara teslim etmeyin! Tekrar koordinatları veriyorum... Bütün bataryalar buraya ateş etsin!" dedi ve telsizin sesi kesildi.

Topçu tabur karargahında bu ölüm dileğinde bulunan Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in telsizle verdiği son ateş isteğini dinleyen subaylar; tabur komutanı yarbay Tahsin KURTAY, tabur komutan yardımcısı binbaşı Ahsen SAYA, Hrk. Eğt. Sb. Bnb. Lemi ERALP ve 25'nci Tümen Topçu taburunda irtibat subayı olan Yzb. Alaaddin HAYDAROĞLU.

25. USA Tüm. bağlı Türk Top.Tb.İrtibat Subayı Kd.Ütğm. Alaattin HAYDAROĞLU göreve giderken...

Bütün subaylar şaşkın bir halde birbirlerinin yüzüne bakıyor, hiç birisi konuşmaya cesaret edemiyordu.

İleri gözetleyici subayı, bulunduğu yere bütün toplarla ateş açılmasını istiyordu. Harp tarihinde bu olay ne görülmüş ne de duyulmuş bir istekti.

Aralarında güçlükle yapılan durum muhakemesinden sonra kahraman Topçu Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in vasiyetini yerine getirme kararı alındı..Göz yaşları içinde bütün toplar ateşe başlar. Yalnız tugayımızın topçu taburu değil, tümenin bütün topçu taburları bildirilen koordinata ateş etmeye başlamıştır. Toplar gürlemiyor hıçkırıyordu sanki...

"Sen aziz şehidim Kore'de ölümsüzleşen yiğit Mehmet, ölümsüz kalan adınla sonsuz uykunda daima rahat et"

Kore'ye Gidecek Türk Tugayı

Albay Celal Dora

Alay Haber Subayı Yüzbaşı
Muzaffer Sebükcebe

Resim-4

Kore
Gazilerinden
Bir
Grup

*Binbaşı Ali Denizli
9.8.1992
Sung, Cemile, Hanyang*

- (1) 1. Kore Gazileri Derneği Başkanı ve Kore'de İrtibat Subayı
Albay Alaattin Haydaroglu
- (2) 2. Alay İstihbarat Subayı Emekli Albay Muzaffer Sebükcebe
- (3) 3. Kurmay Binbaşı Ali Denizli
- (4) 4. Alay İrtibat Subayı Emekli Albay Cihan Kumbasar (Sancağı Kurtaran Sb.)

Öykümüz burada bitmiyor. Sesler hâlâ kulaklarımızda. Anayurdumuz gümbür gümbür bu sesleri duymakta... Bakın işte, her yerden yiğidimizi selamlayan sesler yükseliyor : Bandırma Şehit Mehmet Gönenç Lisesi'nden, Kars Kalesi'nden, Yeditepe'den, Kadifekale' den ve Çankaya'dan !..

Bandırma Şehit Mehmet Gönenç lisesi resim öğretmeni Ali Dülger O'nun için yazdığı şiirinde şöyle diyor :

"Sen aziz şehidim. Kore'de ölümsüzleşen yiğit Mehmet.

Ölümsüz kalan adınla sonsuz uykunda daima rahat et.

Senin gibi yiğitlerle duyuldu dünyada Türkün sesi.

Adını gururla taşıyor Şehit Mehmet Gönenç lisesi."¹

¹ Kore'de Türk Askeri ,Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Yayınları,Ankara,1989,s.53,

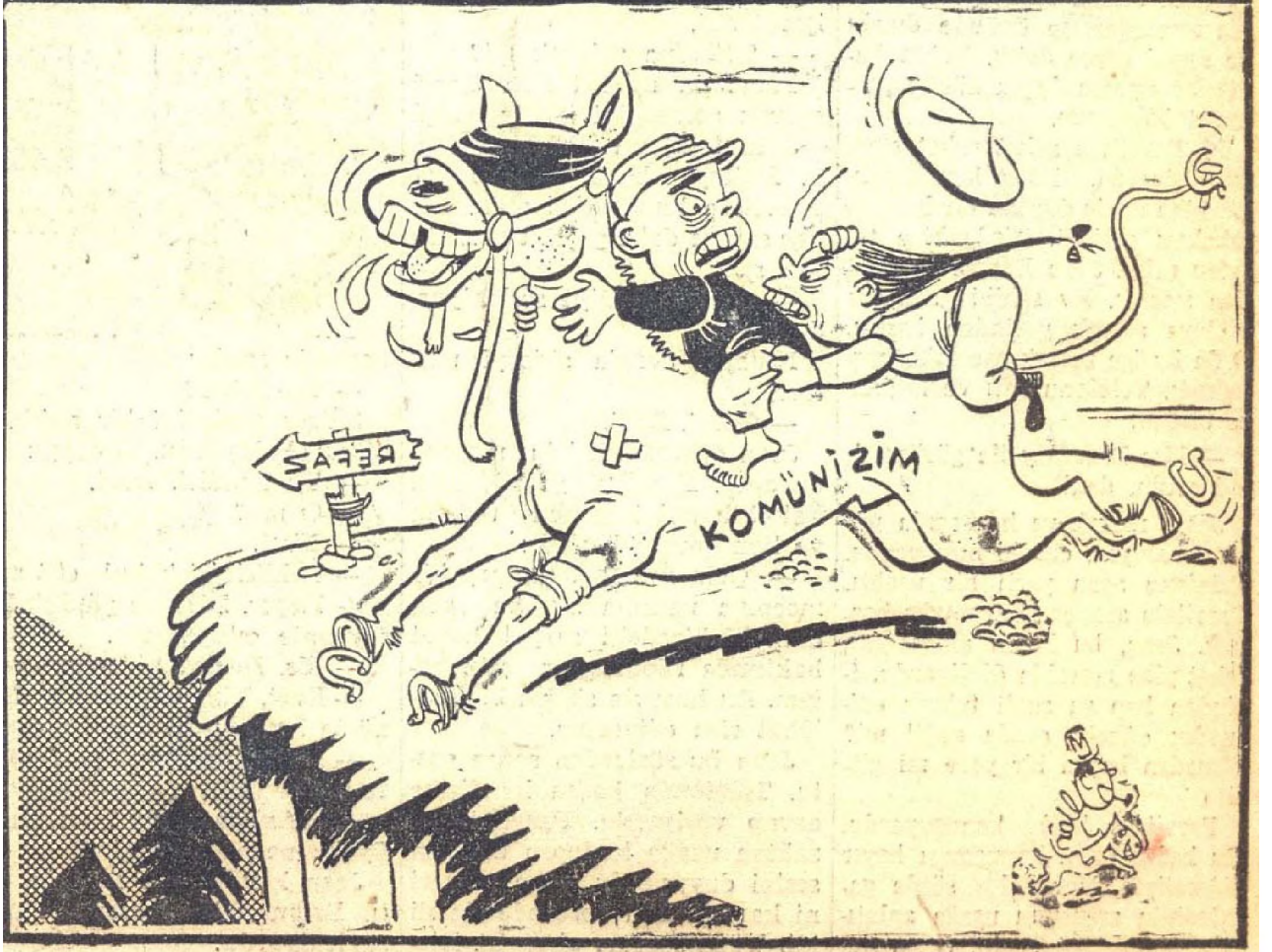
**ŞEHİT BİNBAŞI
MIKTAT ULUÖNLÜ**

**ŞEHİT ÜTĞM
MEHMET GÖNENÇ**

**ÜSTEĞMEN MEHMET GÖNENÇ'İN ŞEHİT OLMASINA
SEBEP OLAYLAR**

KOMUNİST ÇİN ORDULARININ İLKBAHAR TAARRUZU

**22 nisan 1951 saat 20 00'de komünist orduları bütün
cephe boyunca genel taarruza başladılar.**

Kızıl Çinli — Nereye gidiyoruz ? .
Kuzey Koreli — Bilmem altımdaki ata sor ! ..

Komünist Ordularının bütün cephede taarruza geçtikleri, asıl taarruz sıklet merkezinin, cephenin merkezinde, 1 nci ve 9 ncu Kolordunun ara hattı istikametinde olmakla beraber , ikinci derecede kuvvetli taarruz istikametinin de batıda 1 nci Güney Kore Tümeniyle 29 ncu İngiliz Tugayı ara hattı ve sağda da 10 ncu Amerikan Kolordusuyle 3 ncü Güney Kore Kolordusu ara hattı istikametinde olduğu meydana çıktı.

Düşmanın bu genel taarruzu karşısında bütün Birleşmiş Milletler Ordusu çekilme halinde idi.

22 nisan 1951'de, sağıdaki 24 ncü Alayın ilerleyerek hedeflerini işgal etmesini beklemek üzere Türk Tugayının yerinde kalmasına, yalnız kuvvetli keşif kollarıyla düşmanı yoklamasına karar verilmişti,

Bu keşif kollarından batı kanattaki 6 nci Bölüğün muharebe güçlü keşif kolu, yol civarından kuzeye ilerlerken, sağ kanadından güneye sarmaya teşebbüs eden **25 kişilik düşman grubuyla çatıştı. Bunların 15'ini öldürdü, biri yüzbaşı olmak üzere 7'sini de tutsak etti.**

Ellerinde modern topçu kestirme aletleri bulunan ve birkaç kilometre kuzeyde mevzilenmiş ağır topçu alayının ileri gözetleme postası olduklarını söyleyen bu tutsakların Tümen Karargâhında yapılan sorgularından ve üzerlerindeki belge ve haritalardan, düşman yığmağının ayrıntıları ve harekât planları meydana çıkarıldı.

Esirler, 12 gün önce Yalu nehrini geçmiş olan yeni Çin kuvvetlerinin cepheye girdiklerini ve 22 nisan 1951 saat 19 00'da Komünist Çin ordularının bütün cephede taarruza başlayacaklarını ifade ettiler.

Mevzideki Türk Tugayının Sağındaki Amerikan 24 ncü Alayının, Türk Tugayının sağ kanattaki birliği ile irtibatlı olarak mevzilenmiş olması gereken bölüğü yerini terketmiş olduğundan, sağ kanatta birinci hatta 425 rakımlı tepede mevzilenmiş olan 9 ncu Bölüğün doğusundan ilerleyen düşman, bir engele rastlamadan güneye sarkarak, saat 2300'da 9 ncu Bölüğü doğudan kuşatmaya başladı.

9 ncu Bölük, aynı zamanda cepheden de düşman taarruzuna uğradı. Bölük, süngü ve bomba muharebeleri ile ve güçlükle yerinde durabiliyordu.

Bölük komutanının yanındaki topçu gözetleme subayı Top. Kd.  t m. Mehmet GÖNENÇ şehit oluncaya kadar, top unun 9 ncu Bölük civarına ateş etmesini sağladı.²

Topçu  t m. Mehmet GÖNENÇ' in Topçu ileri gözetleyicisi olarak görev yaptığı 9 ncu piyade bölüğünde; düşman asıl muharebe hattına girmeyi ba armı , verdiğı kayıplara aldırmadan elde ettiğı başarıyı her ne pahasına olursa olsun devam ettirmek amacıyla, taarruzuna dalgalar

² Kore Harbinde Türk Silahlı Kuvvetlerin Muharebeleri (1950-1953) , Genelkurmay Basımevi ,Ankara ,1975,s.278-280.

halinde devam ediyordu. Ütğm Mehmet GÖNENÇ'in ateş isteklerine topçu taburu, anında cevap veriyor, mermiler düşmanın üzerinde paralanıyordu.

22/23 Nisan 1951 gecesi 9'ncu piyade bölüğünün bölgesindeki düşman saldırılarının şiddeti daha da artmış olarak devam ediyordu. 3 numaralı ileri gözetleyici Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in telsizinden aşağıdaki ateş isteği alınmıştı.

Düşman bulunduğumuz tepeyi işgal etti. Çok şehit verdik. Piyade bölük komutanı esir oldu telsizcimiz de şehit oldu. Koordinatları veriyorum... Bataryalar ateş etsin.

Alay topçu irtibat subayı telsizle şu yanıtı vermişti:

Verdiğin koordinatlar bulunduğun yerdir.

Topçu Kd. Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in verdiği yanıt şöyledir

"Evet öyle; Biz düşmana esir olmak istemiyoruz! Bizi onlara teslim etmeyin! Tekrar koordinatları veriyorum... Bütün bataryalar buraya ateş etsin!" dedi ve telsizin sesi kesildi.

Bütün subaylar şaşkın bir halde birbirlerinin yüzüne bakıyor, hiç birisi konuşmaya cesaret edemiyordu.

İleri gözetleyici subayı, bulunduğu yere bütün toplarla ateş açılmasını istiyordu. Harp tarihinde bu olay ne görülmüş ne de duyulmuş bir istekti.

Aralarında güçlükle yapılan durum muhakemesinden sonra kahraman Topçu Ütğm. Mehmet GÖNENÇ'in vasiyetini yerine getirme kararı alındı..Göz yaşları içinde bütün toplar ateşe başlar. Yalnız tugayımızın topçu taburu değil, tümenin bütün topçu taburları bildirilen koordinata ateş etmeye başlamıştır. Toplar gürlemiyor hıçkırıyordu sanki...

**"Sen aziz şehidim Kore'de ölümsüzleşen yiğit Mehmet,
ölümsüz kalan adınla sonsuz uykunda daima rahat et"**

DÜŞMAN KUŞATMASININ OLUŞ SEBEBİ

Tümen Komutanı, saat 23 45'te Türk Tugayını Hant'an nehri güneyine çekilmesini ve burada cephe sorumluluğunun 35 nci Alaya devredilmesini emretti.

Düşman, Türk Tugayının iki yanındaki Amerikan alaylarına taarruz etmemiş, yalnız Türk Tugayının iki kanattaki ara hatları istikametinden iki alayla taarruz ederek iki kanatta da girme yapmıştı.

Bu durum düşmanın amacını Türk Tugayını iki kanattan kuşatarak yok etmek olduğunu açıkça meydana koymakta idi.

Türk Tugayının merkezindeki 2, 3, 5 nci Bölük ise, zayıf düşman taarruzuna uğramışlardı.

SAAT 2330

Saat 23 30'da birinci hat bölüklerinin komutanları Türk Tugayı Komutan Vekiline (Türk Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı , bir gün önce izin ile Tokyo'ya gitmek üzere ayrılmış ve komutayı, Alay Komutanı Albay Celâl Dora'ya bırakmıştı) telsizlerle müracaat ederek henüz vakit varken geriye çekilmelerine izin verilmesini istediler.

Türk Tugayı Komutan Vekili Albay Celal Dora , iki kanatta girme yapan ve ilerleyen düşmanın bütün Türk Tugayını kuşatacağını düşünerek durum ve şartlar ne olursa olsun bölüklerin çekilmelerini ısrarla istedi.

Bölük, çekilme için kesin emir alınca, olanaksızlığı gerçekleşmiş olan bu hareketi tekrarlamak zorunda kaldı. Güneydeki 1 nci Bölük ile arasındaki boyun noktasına varınca, dört taraftan şiddetli ateş baskınına uğradı.

Bölük Komutanı ağır yaralandı (geri getirilemeyen bölük komutanı esir düşmüş, sonradan esirlerin değiştirilmesinde yurda gelmiştir) ve çok kayba uğrayan bölük dağıldı. Erler, takım komutanı subay ve cesur çavuş ve onbaşlıların etrafında küçük gruplar teşkil ettiler.

1 nci Bölüğün, güneyinde ve hususi görev ile mevzilenmiş olan, takviyeli bir takımı ise, kuzeyden ve doğudan kuşatan düşmanın hücumlarına uğradı. **Bu takım erlerinin çoğu şehit düştü. Bir kısmı da yaralı olarak düşman tarafından tutsak edildiler. Takımın başındaki iki subay da ağır yaralı olarak tutsak düştüler. (Tutsak düşen subay ve erler tutsakların değiştirilmesinde yurda dönmüşlerdir).**

Bölük komutanı yüzbaşının ağır yaralı olarak tutsak düşmesi üzerine bölük dağıldı ise de, gündüz olunca Hant'an nehri güneyinde toplanabildi.

Bölüğün batısında mevzide bulunan 3 ncü Amerikan Tümenine mensup 65 nci Alaya bağlı Filipin Taburunun, kısmen güneye çekilmesi

yüzünden meydana gelen açıklıktan ilerleyen düşmanın batıdan kuşatmaları, bölüğün durumunu güçleştirdiğinden, çekilmek zorunda kalmıştı.

Bu gece, Türk Tugayından, 5 subay(sonradan 4 subayın esir olduğu öğrenilmiştir) , 3 assubay, 58 er şehit oldu, 35 yaralı verildi. 105 kadarının da esir veya kaybolduğu anlaşıldı.

Tugay cephesine düşmanın iki alayla taarruz etmiş olduğu, 1000 kadarının öldürüldüğü ve 2000 kadar da yaralı bulunduğu tahmin edildi

Bu geceki muharebelerde I nci Taburun silah ve malzeme kaybı çok idi.

25 nci Tümen Komutanı Tokyo'ya izinli gitmekte olan Türk Silahlı Kuvvetleri Komutanı General Tahsin Yazıcı'ya telsizle derhal geri dönmesini emretti ve general, Tokyo'ya iner inmez diğer bir uçak ile geri döndü.³

³ Kore Harbinde Türk Silâhlı..., s.281-284.

ALBAY CELAL DORA ŞÖYLE ANLAMAKTADIR

22/ 23 NİSAN 1951

“ Saat 19,40 ‘ da sağda 9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel ve cephenin ortası ilerisinde bulunan 2. Bl. K. Yzb. İhsan Serim aynı zamanda telefonla verdikleri raporda düşmanın bu iki bölük mevzilerine taarruza başladıklarını ve boru çalarak, köpek gibi uluyarak mevzilerine yaklaşmakta olduklarını bildiriyorlardı.

Düşmanın beklenen gece taarruzları fiilen başlamış bulunuyordu. Durumu acele tümen kumandanına arz ettim.

Cephenin 10 kilometre gibi çok geniş olması ve arazinin çok arızalı ve ormanlık oluşu yüzünden her tarafın ateşle kapatılmasına imkân vermiyordu. Bununla beraber ateşle kapatılan yerlerden saldıran düşman zayıata bakmadan mütemadiyen ilerlemekte ve her verilen rapor düşmanın biraz daha yaklaştığını bildirmekte idi.

9. Bl. Kumandanı Yüzbaşı Hamit Yüksel telsizle ; Çok kalabalık düşman uluyarak ve borular çalarak mevzilerimize yanaştılar, bomba atıyorlar, Biz de bomba ve silâhlarımızla çok yakından savaşıyoruz, süngülerimiz takılı merak etmeyin mukavemet ediyoruz, diyordu.

Şiddetli muharebe cereyan ediyor, Düşman hem cephemizde hem de sağ gerimizde en yakınımıza kadar sokulmuş ve daha gerilerimizde boru

sesleri ve ulumalarla güneye doğru geçiyorlar, demiş ve cevaben b l ğ n z mukavemet edecek, takımıyla irtibat teminine alış.

Verilen raporlar düşmanın üstün kuvvetlerle taarruzunu bildirmekte ve sağımızdan çekilmiş olan 24. zenci alayı bölgesinden giren düşman gerilerimize geçmiş bulunmaktadır.

Bu esnada II. tabur kumandanının saat 21,10 da telsizle verdiği raporda , Albayım Amerikan tank bölüğü emirlerinize rağmen çekiliyor dedi.

Saat 22,00 de tümene zorlukla yazdırabildiğim raporda daha fazla mevzilerimizde kaldığımız taktirde tugayın fena akibete duçar olacağını ve vakit geçtikçe her iki tarafımızdan yapılmakta olan kuşatmanın tamamlanacağını bu kötü duruma düşmeden ekilmemize emir vermelerini ısrarla rica etmiştim.

Tümen kumandanı bu teklifime cevap olarak çekilme emri vermek benim sal hiyetim dahilinde değildir. Durumunuzu kolordu kumandanına bildirdim, Emir verilinceye kadar mevzilerinizde mukavemete devam etmeniz lâzımdır, demişti.

23 Nisan 1951 gece saat ikiye kadar tümen kumandanına verdiğim dört raporla vakit geçtikçe durumun aleyhimize tecelli etmekte olduğunu

açıklayarak çekilmemize emir vermelerini istedimse de her defasında cevap olarak benim çekilme emri vermeye salâhiyetim yoktur.

Durumunuzu kolorduya bildiriyorum, diyor ve son defasında mukavemet edin 35. alay mukabil taarruz yapmak üzere bölgenize gönderilecektir, diye teselli ediyordu.

Sağda 24. zenci alayı mevzilerini terk etmiş ve bu alayla irtibat sağlamaya imkân kalmamıştı.

ÇEKİLEN AMERİKALI ASKERLER

Solda 65. alay ve Filipin taburu bölgesinden düşman girmiş ve gerilerimize sarkmıştı.

Bu vaziyette saat yediye kadar kararsız beklemekle herşey olup bitecek ve bu kararsızlık belki Türk tugayının imhasına sebep olacaktı, işte bu sıkışık anda mühim bir karar vermek mecburiyetinde bulunuyordum.

Bu durumu âdeta bir yıldırım hızı ile kısaca muhakeme ederek bir karara varmak istedim.

Bu tarzı hareket her halde birincisi kadar Türk birliğinin şeref ve itibarı üzerinde fena tepkiler yapmayacak, bilâkis Türk birliğinin düşmanın kurduğu imha tuzağına düşmemesi taktirle karşılanacaktı.

Bu saate kadar 2, 6 ve 9. bölüklerden halâ bir haber alınamamıştı. Birinci bölüğe tabur kumandanı çekilme emrini tebliğ edememiş ve ben telsizimle mezkûr bölük kumandanı Yzb. Aziz Pekdemir'i bularak çekilmesini emrettiğim zaman dört tarafının kuşatılmış olduğunu ve çekilmesine imkân bulunmadığını bildirmişti. Cevaben ve çıkışarak mutlaka geriye doğru taarruz edeceksin, **bir kişi kalıncaya kadar savaşa savaşa çekileceksin, diye emir vermiştim.**

Bütün birlikler tarafından tanınan Hantan nehrinin güneyindeki mevzilere çekilmeleri emrini telsizle hareket halinde bulunan birliklere emretmiştim.

Bu gece düşman iki tümenle Türk Tugayına ve iki tümenle solumuzdaki İngiliz tugayına taarruz etti, İngilizlere nazaran Bu geceki muharebelerimizde en fazla zayıat veren 1, 2, 6 ve 9. bölüklerdi.

Diğer bölüklerden de zayıat varsa da bu bölüklere nazaran miktarları pek azdı. Bu gece akibetleri anlaşılmayan arkadaşlarımız arasında ;

9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel, 2. Bl. K. Yzb. İhsan Serim, 9. Bl. takım subayı üsteğmen Kâzım Ün, 1. Bl. takım subayı üsteğmen Ali Büyükkirişçi,

9. Bl. refakatinde topçu ileri sürülmüş gözetleme subayı üsteğmen Mehmet Gönenç arkadaşlarımızın şehit mi yoksa ağır yaralanarak düşman eline esir mi düştükleri hakkında bir bilgi edinememiştik.” Diye anlatıyordu.

TUGAY KOMUTANI TUĞGENERAL TAHSİN YAZICI ŞÖYLE ANLAMAKTADIR

“ Böyle bir muharebe olunca benim izinden tugaya dönmekliğim pek tabii idi.

Tümen kumandanının mesuliyeti paylaşma düşüncesini ifade edişi hiç hoşuma gitmedi. O zata karşı esasen tam olmayan itimadım daha azaltmış oldu.

21 Nisan günü, zenci alayının da ilerlemesi ve onun bölgesinden uğranılan yan ateşlerini baskılamak kaydıyla yeni bir plânla taarruza devam edilmiş, çetin düşman mukavemetlerine rağmen bâzı tepeler zaptedilmiş ise de yine o alayın aciz ve meskenet hududundan çıkamayarak o gün yerinde saydığı görülmüş ve o alay ilerlemedikçe bizim gayretlerimizden netice almamıyacağı ve **o alaya karşı itimadımızın tamamen yok olduğu tümene bildirilmiş ve 22 Nisan günü zenci alayının, hedeflerini zaptedinceye kadar bizim mevzilerde intizar etmemiz cevabı alınmış.**

Tugay kumandan vekili, tümen kumandanının o mesuliyet kaçkınılığı karşısında, durumun inkişafını beklemek zorunda kalıyor. Saat 23,00 den sonra evvelâ 9 uncu bölük cephesinde düşman piyadelerinin harekâtı görülüyor.

O anda o bölüğün yanında bulunması lâzım gelen 24 nc alayın K. bölüğünün yerinde olmadığı ve o bölüğün boşluğundan istifade eden düşmanın 9 uncu bölüğün gerilerine ve 1 inci bölüğün üzerine yürüdüğü, ve saat 24,00 sıralarında sol kanattaki 7 nci bölüğün solundaki FİLİPİN taburuna ait bir bölüğün de habersiz çekilerek 7 nci bölüğün yanının açıldığı, yan ve gerisine düşmanın sızdığı,

9 uncu bölük kuşatılmış durumundan kolaylıkla kurtulamıyacağını kestirerek bütün cesaret ve imanı ile silâhına sarılmış döğüşürken alay kumandanı bir karşı taarruzu müteakip o berbat durumdan sıyrılmasını emretmişse de bölük, cephesinden başka yan ve gerisinden de taarruza uğramış olduğundan buna imkân olmadığını, bölük, mevzilerinden çıktığı hâlde yakın ateşler ve hücumlarla mahvolacağı düşüncesiyle sonuna kadar mevzilerinde kalmayı tercih ediyor.

Bölüğün anlaşılan bu durumu üzerine alay kumandanı saat 00,40 da bölüğün mevzilerinde mukavemete devam etmesini bildiriyor.

9 uncu bölüğün cephesinin orta ve sol kanat kısmındaki takımları çok kısımlarıyla 1 inci tabura katılabilmişler, geri kalan kısmı, başında cesur, kahraman bölük kumandanı Yüzbaşı Hâmit Yüksel olduğu hâlde son mermilerini sarfedinceye kadar çok üstün düşman karşısında kahramanca direnmiş, o direnme sayesinde alayının daha emniyetli çekilmesine büyük hizmet ve yararlık gösterdikten, düşmana yüzlerce zayıat verdirdikten sonra kısmen şehit, kısmen yaralı, kısmen sağlam olarak düşman eline düşmüş.

Bir Amerikan keşif uçağı pilotunun ifadesine göre 9 uncu bölükten bölük kumandanı Yüzbaşı Hâmit Yüksel'le mevzilerinde kalmış olan tahminen altmış kişilik kahramanlar grubu 23 Nisan öğle vaktine kadar kahramanca müdafaalarına devam etmişler.

Gerek buralardan kaçan düşmanı takip, gerekse yığınağı tesbit edilmiş bu düşman bölgesinde daha fazla tesir icra edebilmek maksadıyla uçak istenmişse de getirtilememiştir.

Topçu gözetleme sb . Ütğm Haluk'un gündüzden yaptığı şuurlu hazırlık ve geceki faaliyeti olağanüstüdür. Gerek 16 sandık kullanmak suretiyle yaptığımız savunma bomba tuzaklarıyla ve gerekse 400 adet havan mermileri, tank, topçu ve takımların ateşleriyle **düşmana en az beşyüz ölü zayıatı verdirilmiştir. Keyfiyeti ertesi günkü uçak keşif raporu teyit etmiştir.**

Bu mahkûm arazide ve her iki kanadı açık olarak üstün düşman karşısında sabaha kadar dayanmaya imkân olmadığı meydandadır.

O muharebe Kore'de tugayın ikinci çetin ve belâlı muharebesi olmuştu.

Düşmanın taarruzuyla beraber sağ ve solumuzdaki dost birliklerin mühim bir tazyik görmeden vakitsiz mevzilerini terk etmeleri, düşmanın onların bıraktığı boşluklardan faydalanarak tugayın sağ ve sol yanlarını kuşatması, **aynı zamanda cephenin diğer yerlerinden sızmaları o durum karşısında savunmada ısrar edilmesi birliklerimize çok zor durumlar yaratmış, bâzı bölüklerimizde mühim zayıata sebep olmuştur.**

İlkin zayiat miktarı şehit ve kayıp olarak 5 subay, 3 assubay olmak üzere 262 kişi tesbit edilmişse de birlikler toparlanıp yoklamalar yapılnca o miktar 200' e düşmüştü.

Taarruz eden düşman bir tümene kadar, uğradığı zayiat 1000 kadar tahmin edilmişti. İnsan kayıplarımız arasında bir miktar ağır piyade silâhı, eşya ve malzeme düşman eline geçmişti.

Türkler mevzilerini emirsiz bıraktılar denmesin düşüncesinin, 9 uncu bölüğün durumu değişir ümidinin o anda birliğin daha selâmetle o kötü durumdan sıyrılmasına yardım edecek müstakil karar ve icraatı durdurduğu tahmin edilebilir. Tahmin nasıl olursa olsun komşu birliklerin çekildikleri, yanların açıldığı anlaşıldıktan,

Tümen kumandanının karasızlığı görüldükten sonra tugay kumandanı Vekili albay Celâl Dora şahsî teşebbüsünü kullanıp mesuliyeti yüklenerek vaktinde çekilme emrini verseydi hiç olmazsa zayiat az olurdu.

24 Nisan günü öğleden sonra tugaya katılarak emir ve kumandayı aldım. Tugay birliklerini Hantan nehri güneyinde birinci hatta bulunan Amerikan alaylarının çekilmeleri hâlinde, himayeleri vazifesiyle himaye mevzilerinde buldum.

Çinliler ayrıca batı sektörüne de 17 Mayıs gecesi saldırmıştı. O bölgede 25000 düşman gücü vardı.

**KURMAY ALBAY
ALİ DENİZLİ**

**TUGGENERAL
SACİT GÜRÜNLÜ**

HAREKAT ŞUBEDE GÖREVLİ YÜZBAŞI SACİT GÜRÜNLÜ (SONRA TUĞGENERAL OLDU) ALBAY ALİ DENİZLİ İLE MÜLAKATINDA ŞÖYLE ANLATMATADIR

GENERAL SACİT GÜRÜNLÜ: Çinli ileri sürülmüş topçu gözetleyicileri yerimizi tespit edip taarruzla gerekli topçu ateşiyle idare edecekler. Harita var ellerinde haritalara bakıyoruz , bunun üzerine Tahsin Yazıcı tümene teklif etti taarruz edecekler bizi 2 Km. geri çekip keşifleri bozulsun boşa çıksın ondan sonra biz tekrar taarruz edelim kabul etmediler.

Dediler ki Çinlilerin taarruz kabiliyeti yok şimdi harita geçti elimizle ben paşaya söyledim paşam inandırmak için onu bir Amerikalıya göstermek lazım bizde iki tane uçak var pilot var ama isterim ki

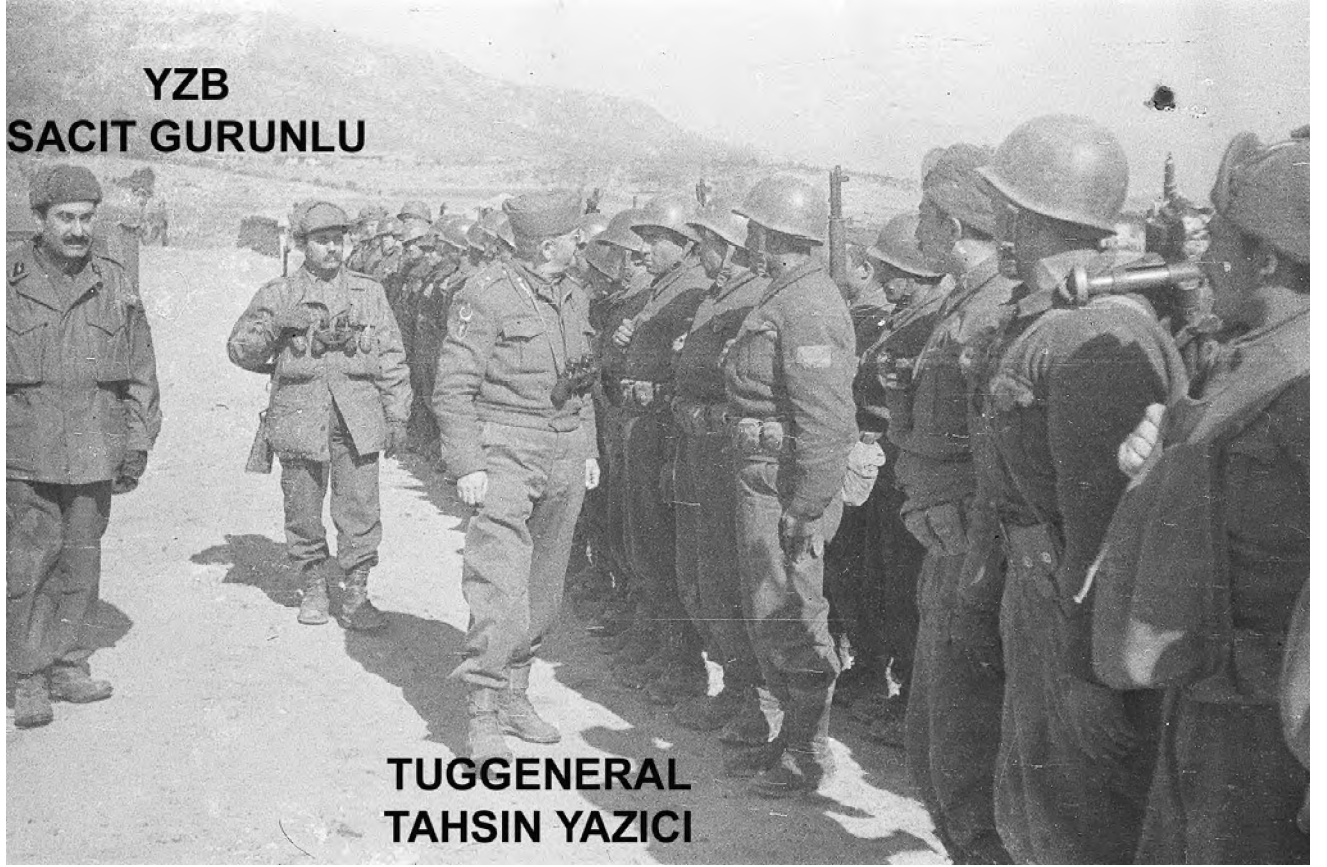
tümenden bir uçak alalım Amerikalı pilot götürsün orayı göstereyim müracaat ettik.

Uçak geldi bindik harita elimde verdim Amerikalıya şuraya götür gittik muazzam ağaçlı bölge hiç bir şeyi görmek mümkün değil şimdi Çinliler teyyare topçusu altında çok korkuyorlar çünkü biliyorlardı ki topçu ateşi gelecek hava ateşine aldırış etmiyorlar dedim alçal ateş etsinler görelim düşersek düşelim alçaldık ateş etmediler ve tabi dediğimizi ispatlayamadık. Geri döndük dönüşte de uçakta bende gidiyordum.

Çünkü pist bir istikamette rüzgar yanda topçu teyyaresi ilerde bir tekerlekler basınca kanat yere vuruyor dönüyoruz yan tarafta öbür taraf velhasıl binbir müşkülâtla indik pilotu geri gönderdik.

Teyyarede dediğimizi yaptıramadık fakat gece yarısından sonra başlayınca müsademe yani müsademe daha evvel başlarsa bu arada yine acı şeyler.

Yanımızdaki Zenci Alayına bende güvenmiyorum en sağdaki bölük kumandanı sınıf arkadaşım Yzb. Hamit YÜKSEL, Hamit'e kendim gittim dedim güvenme ileri sürülmüş gözetleyicilerine bunların yanına manga gönder beraber olsunlar bunların hareketini o manga sana haber versin.

Öyle yaptı fakat bizim MEHMET saf soğuk gerçi yaz, ama soğuk, Amerikalılar size uyku tulumu getirmek üzere geri gidiyor, bizimkilerde uyutuyor taarruz burdan bunların üzerinden geriye havan bölüğüne ve bölüğün arkasına.

Şimdi bu bölüğün yanındaki ileri sürülmüş topçu gözetleyicisi MEHMET GÖNENÇ taarruz şiddetlenince çekilmek imkanı da yok arkalarına girmişler taburdan kendi üssüne ateş istedi ve ateş yapıldı çünkü öyle istiyor bizden bir giderse onlardan yüz gidecek orda şehit oldu maalesef o bölük bir kısmıyla esir düştü .

Yzb. Hamit YÜKSEL esir düştü, ama işte, maalesef Çinlilerin taarruz kabiliyeti varmış ondan çekildik .

ALB.ALİ DENİZLİ : Amerikalının hatası yüzünden hiçbir şekilde zencilere güvenilmiyor Amerikalılar taarruz etmiyor çekiliyorlar

GENERAL SACİT GÜRÜNLÜ:Şimdi sıkıştıkları zaman Zenciler bizim bölgeye koşarken bizim bölgeye girerler ne oldu araba arızalandı yalan arıza falan yok.

ALB.ALİ DENİZLİ : Zencilerin komutanını beyazlar mı?

GENERAL SACİT GÜRÜNLÜ:Beyazlarda zaten dediğim gibi dağamağa çıkmazlar mutlaka vasıtalarının üzerinde mutlaka birliklerinin ateş desteği altında taarruz ederler Irak'ta niye perişan oluyorlar.

AMERİKALI KOMUTANLAR BİR ARA HATTINI DEĞİŞTİRİRKEN BİLE İNSİYATİF KULLANAMIYOR

Dedim ya ara hattını değiştir yani 27 nci alaydan bize yer verin ihtiyattaki taburumuzla birazdan tepenin arkasına taarruz edelim veya karışıklık olmaması için siz ihtiyatınızla buraya taarruz edin bu tepeyi düşürelim uygun olur diye soralım .

Şimdi düşünün kumanda sistemini uygun olur diye soralım orduya soruyorlar sorun Ordu komutanı Korgeneral Ridgway'e gidiyor tabi ordu kumandanı soruyor başka ihtiyat var mı kolordu kumandanı Alayın ihtiyatı veya bizim ihtiyatımız var mı başka yok diyor öyleyse olmaz

başka ihtiyat olmazsa olmaz diyor halbuki kolordunun emrinde tümen var, ihtiyat olmaz diyor bizde maalesef cevabı geldi.

Ben biraz dilimi tutmaz adamım tümene seslendim dedim biz bu tepeyi alırız fakat buradan kaçacaklar yarın sizin alaylarınıza kök söktürecek şimdi işin garibi bu tabirde Ridgway'e kadar gidiyor.

Nitekim biz tepeyi aldık tepenin altında muazzam bir levazım deposu Çinlilerin silah bir sürü ölü bir sürü esir aldık.” Diye anlatıyordu.

GENEL SONUÇ

Türk kahramanlığı sürdüren tugayımız , bir yanındaki Zenci Alayının diğer yanındaki Filipin taburunun kaçması sonucuda yanlardan girme yapan binlerce Komunist Çinli bölüklerimize saldırmış , yaralanan Topçu Üsteğmen Mehmet GÖNENÇ , topçu ateşinin koordinatların üzerine vererek şehit olmayı isterken etrafındai yüzlerce Çinlinin de ölmesini sağlamıştır.

Beceriksiz Amerikan Tümen Komutanınının zamanında çekilme kararı verememesi, zaiyatın artmasına sebep olmuştur.

ALBAY CELAL DORA'NIN KUNURİ ÇEKİLMESİNDEN BİR HASSASLIĞI VARDIR. KUNURİ'DE KENDİLİĞİNDEN ÇEKİLİP GİTMİŞTİR , PROBLEM OLMUŞTUR. ŞİDİ BU HASSASLIKLA AYNI KARARI BU MEVZİDE VEREMEMİŞTİR.

MÜTTEFİKLERLE MÜŞTEREK HAREKATTA , ONLAR NE YAPIYORSA , NE KADAR YAPIYORSA , ONLAR KADAR YAPMAKTA FAYDA VARDIR.

KAÇAN ZENCİLER YÜZÜNDEN OLAN SONUÇ ;

O muharebe Kore'de tugayın ikinci çetin ve belâlı muharebesi olmuştı.

Bu gece, Türk Tugayından, 5 subay(sonradan 4 subayın esir olduğu öğrenilmiştir) , 3 assubay, 58 er şehit oldu, 35 yaralı verildi. 105 kadarının da esir veya kaybolduğu anlaşıldı.

Üsteğmen Mehmet Gönenç şehit , 9. Bl. K. Yzb. Hamit Yüksel, 2. Bl. K. Yzb. İhsan Serim, 9. Bl. takım subayı üsteğmen Kâzım Ün, 1. Bl. takım subayı üsteğmen Ali Büyükkirişçi esir oldu.

Tugay cephesine düşmanın iki alayla taarruz etmiş olduğu, 1000 kadarının öldürüldüğü ve 2000 kadar da yaralı bulunduğu tahmin edildi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

ALAY 2 NCİ TABUR KOMUTANI ŞEHİT BİNBAŞI MIKTAT ULUÜNLÜ' NÜN HAYAT ÖYKÜSÜ VE ŞEHİT OLMASI SİCİLİ (1931 – 37)

I. 241 nci Alay S-2 (İstihbarat kısım Amiri) Yüzbaşı
Muzaffer Sebükcebe , 2 nci Tabur Komutanı kahraman
Şehidimiz Piyade Binbaşı Mıktat ULUÜNLÜ 'nün Hayatı ve
Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.¹

YZB
KAYA
ALDOĞAN
ŞEHİT

BNB
MİKTAT
ULUÜNLÜ
ŞEHİT

YZB MUZAFFER
SEBÜKCEBE
ALAY S-2

¹ " Alay 2 nci Tabur Komutanı Şehit Binbaşı Mıktat Uluünlü' nün Hayat Öyküsü " ,Korsavaş Dergisi, Yıl 2, s. 24, Mayıs 1977, s. 25-27.

KORE SAVAŞINA BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK İÇİN gönderilen ilk Türk Tugayının 241 nci P. Alayı 2 nci Tabur Komutanıydı.

“ H. İbrahim Oğlu Şehit Binbaşı Mıktat ULUÖNLÜ 1909 yılında Diyarbakır da doğdu.

Askeri liseyi bitirdikten sonra İstanbul'daki Harb okuluna girdi.

KULELİ

ASKERİ

LİSESİ

FOTOĞRAFLARI

Paul & Ben

28 Nisan 1931 de Harp Okulundan mezun olan Miktat Ulu nl  Piyade Asteğmeni olarak Subay  ıktı ve bir yıllık Piyade sınıf okulunu iyi dereceyle ikmal ederek Sil hl  kuvvetler saflarına katıldı.

Çeşitli birliklerde üstün disiplini ve başarı sı ile hizmet gören M. Ulu nl  30 Ağustos 1949 da Binbaşılığa yükseldi.

**TUNCEL -DERS M EŐK YASI'NIN  MHA HAREKATINA KATILDI
BOğAZINDAN YARALANDI**

1950 yılında KORE savaşının başlangıcında yine kıt'a hizmetinde bulunuyordu.

15 Ağustos 1950'de KORE'ye gönderilecek Tugayın teşkiline başlanınca o zamanki 241 nci P. Alayın 2 nci Tabur Komutanının Sıhhi vesair nedenlerle eski garnizonda bırakılması üzerine BİNBAŞI Miktat ULUÖNLÖ bir savaş birliğinin Komutanlığına lâyıık görölerek bu tabura atandı.

ilk Türk Tugayı henüz Ankara Etimesgut (YILDIRIM) garnizonunda savaş hazırlığı ile meşgulken Eylül 1950 ayı başında derhal yeni birliğine katılarak 2 nci Tabur Komutanlığı görevini teslim aldı.

19 Eylül 1950 de Ankaradan büyük törenlerle uğurlanan ve 20 Eylülde Iskenderun' da aynı coşkun hava içinde karşılanan ilk Türk Tugayının Üst Komuta görevinde bulunmanın gururunu duyuyordu.

Bir hafta iskenderun Atik yaylasında birliğin kaldığı süre içinde bütün Tugay, alay ve kendi taburunun samimi ve candan arkadaşlığını ve itimadını kazandı. Kore de yabancı bir ülkede birlikte ateşe atılacağı savaşçıları tanımak imkânını buldu.

26 Eylöl 1950'de Canından çok sevdiği Yurduna ve yakınlarına veda ederek Tugay K. lığı 241 nci Alay Karargahı ve 1 nci ve 2 nci Piyade Taburlarının bindiği Gn. W. HAAN Askeri Taşıt gemisi ile İskenderun'dan ayrıldı. 23 gün ve gece devamlı hareketli geçen atış, alarm ve aşılardan yapıldığı gemiden 18 Ekim 1950 PUSAN Limanında KORE Topraklarına ayak bastı.

**EROL ULUÖNLÖ
OÖLU**

**SUNA ULUÖNLÖ
KIZI**

**ŞEHİT BİNBAŞI
MİKTAT ULUÖNLÖ**

Önce kısa bir süre Taegu'da savaş hazırlığını tamamladıktan sonra ilk olarak ve bir savaş görevi alarak Kaesong bölgesinde ki GERİLLA harekâtına katıldı. 22 Kasım 1950'de Tugayla birlikte Kuzey Kore Topraklarında Buranın Başkenti PYONYONG, dan geçerek YALU

nehriine 80 - 90 kilometre kadar uzaklıktaki KUNURİ bölgesinde B. Milletler Ordusu 9 ncu Kolordunun ihtiyat görevi aldı.

Birleşmiş Milletler Ordularının TOKCHON' da durumunun çok vahim bir hal alması dolayısı ile bu bölgede ilk savaş görevi alan Tugayın öncüsüne memur edildi.

WAVON - SİNNÎM - Nİ ve Keachon' da Taburu ile değerli bir Komutan olarak en çetin savaşlar verdi. SİNNÎM-Nİ Kuzey doğusundaki sırtlarda Sel gibi akan Çin insan sürülerine karşı bütün cesaret ve azmi ile 24 saattan fazla şiddetle karşı koydu.

Soğukkanlılığı ve büyük irade gücü ile en başarılı bir komutanlık örneği verdi. Taburunun takdir ve hayranlığa layık kıldı.

Tugayın Kunuri'deki başarılı savaşlarında 2 nci Tabur Komutanı Binbaşı Miktat Uluünlü temayüz etti. Çekilmede Taburuna verilen görevleri hakkı ile yerine getirdi.

KUNURİ Savaşlarında gösterdiği üstün başarıdan dolayı 13 Aralık 1950 de SEOUL yakınındaki SOSARİ' de 8 nci ORDU Komutanı Korgeneral. W. WALKER tarafından AMERİKAN «SİLVER STAR» OLAĞANÜSTÜ KAHRAMANLIK MADALYASI ile taltif edildi.

KORE KAHR

için yapılan nişan verme
tafsilâtı dördüncü ve beş

TÜRKİYE TÜRKLERİNDİR

Cuma
22

Aralık 1950
Şene 3 - No. 958

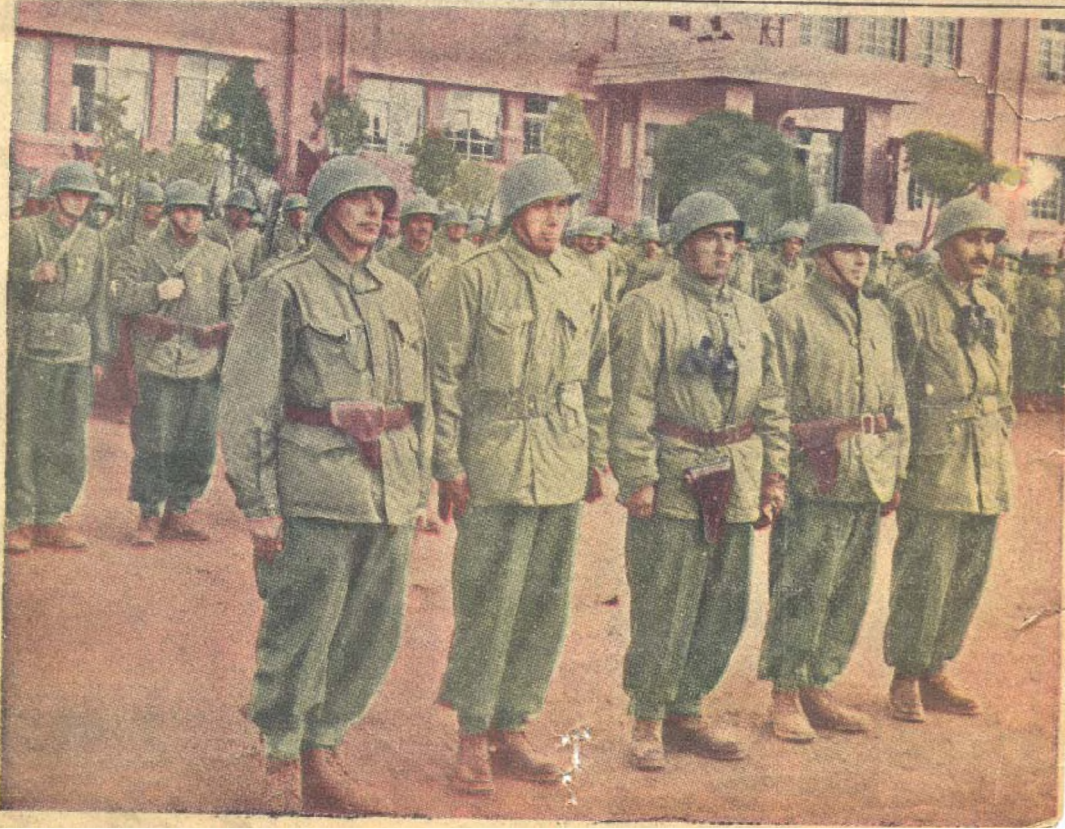
Fiatı 10 kuruştur.

Hürriyet

MATBA: İst. Cemalettin Sokak.
Telgraf: İstanbul — Hürriyet
Telefonları: 22025 - 22021

GÜNLÜK MUSTAFA

MÜDÜR: İST. CEMALATIN SOKAKI

Solda, Amerika'nın en büyük harp madalyası "Silver Star" ile taltif edilen kahramanlarımız kendileri için yapı

Güney Kore Başkenti SEOUL batısındaki KİMPO yarımadasının savunmasında görev aldı. Çok geniş cephede ve düşmanın en çok beklediği HAN nehri ağzı ile SARI Deniz kıyısında ilk hataki savunma görevi 1 Ocak 1951' e kadar devam etti. Düşmanın ağır baskısı sonucu Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin daha güneydeki bir hatta çekilmesi ile

Binbaşı Miktat Ulu nl 'de Taburu ile Oyalama Muharebeleri vererek CHONAN bölgesinde ihtiyaata geçti.

Binbaşı Miktat Ulu nl  en büyük başarısını 25-27 Ocak 1951 tarihlerinde Kumyangjan-ni de taburu ile asıl savunma mevzi birliklerinden 25- 40 kilometre daha ileri çıkarılarak müstakilen yaptığı yıpratma tarruzunda gösterdi.

Tugayın geniş cephede ve iki gurup halinde yaptığı bu tarruzda bütün dünyanın takdir ve hayranlığını kazanan Taarruzda Do udaki Kumyang jan-ni kasabası yönünde takviyeli 2 nci taburun harek tını yönetti. Taburu  etin bir mücadele sonunda bu kasabayı ve verilen hedefin daha ilerisini ele geçirerek Tugayda  st n B RL K ni anına hak kazanılmasına sava cılık liyakatini simgeledi.

Daha sonra Batıda SARI Deniz sahiline yakın kuzey yönünde yapılan tarruzlarda yine taburu ile ilk hatlarda savaşarak Han nehrine ulaştı ve evvelce savunduğu Kimpo yarımadasının dűřmandan temizlenmesinde önder oldu.

Mart - Nisan 1951 aylan taarruzların da da yine Binbaşı Miktat Uluünlü Taburu ile bütün harekata katıldı. En önemli yerlerin ve hakim tepelerin ele geçirilmesini sağladı.

12 Mart 1951 de Tugayın 241 inci Piyade Alayına Birleşmiş Milletler Kuvvetleri için büyük değeri taşıyan önemli bir görev verilmişti.

13 Mayıs 1951 de erken saatlerde 241 nci P. Alay her üç taburu bağılı birlikleri ve takviye için verilen Tank Bölüğü ve Uçak savar Bataryası ile Çok kuvvetli Tank engel ve mayınları ile pekiştirilmiş B.M.

Kuvvetlerinin Savunması mevzilerinin 5 kilometre kadar ilerisine çıkarılarak TAEGYOVAN-Nİ Bölgesinde **keşif üssü kurdu ve Çevre savunmasına göre mevzilendi.**

2 nci Taburda Alayın bu savunmasının Kuzey kesimini düşman yaklaşmasına en elverişli Postonğ ve PURADONG yönlerindeki en kritik kesimde mevzilendi.

Çevre savunmasının devamı süresince 17 Mayıs 1951'e kadar gittikçe yaklaşan düşmana karşı artan keşif faaliyetleri oldu.

Son günü yapılan istihbarat ve keşiflerde aynı gece düşmanın bir taarruz yapacağı tesbit edildi.

17 Mayıs 1951 de saat 23.00'ü gösterirken Çin Kuvvetlerinin gece taarruzu bütün şiddeti ile başladı. Düşman kayıplarına **bakmadan** engelleri aşmaya çalıştı, infilak eden mayınlardan ve birliklerin planlı ateşlerine rağmen ağır kayıplar vererek yeniden aldığı takviyelerle tarruzlarını tekrarladı.

Asıl mevzilerdeki Tugay Top. Taburu, takviye ve destek ağır topçu taburları P. ağır silahları, Tank Bölüğü ve Uçaksavar bataryası aralıksız ateş yağdırmasına rağmen düşman yeniden takviyeler alarak dalgalar halinde taarruzunu tekrarlıyordu.

Piyade Tabur ve Bölükleri Yakın ihtiyatlarını kullanmış, Tabur ve Alayın keşif takımları dahi ihtiyat birliği olarak görevlendirilmiştir.

Bütün gece çok çetin güç şartlarda savaş devam etti. Birlikler inatla mevzilerini savundular. Bir kaç defa Çin birlikleri engelleri aşarak mahdud girmeler yaptı. Bu tarruzlarını 18 Mayıs 1951 saat 1,30 kadar tekrarladı.

Bilhasa bu tarruzda tazyikini 2 nci Taburun 6, 7 ve 5 nci bölükler cephesinde hissettirdi. Bu saate kadar düşman taarruzlarını en az altı defa tekrarladı. Nihayet yapılan bütün ateş ve ihtiyatların karşı taarruzları sonucu ağır kayıp vererek çekildi.

Düşman hücumlarına ara verdiği ve cephede sükunetin meydana, geldiği bir sırada taburunun durumunu yakından görmek cengaverlerini kutlamak isteyen Binbaşı Miktat Uluönlü Tabur Komuta yerindeki sığınaktan bazı karargah subaylarıyla dışarı çıktı, Ay ışığı etrafı aydınlatıyor ve iyi görüş sağlıyordu.

**3 NCÜ TB. K.
BNB.
LÜTFÜ
BÜLGÜN
ŞEHİT**

**2 NCİ TB. K.
BNB
MIKTAT
ULUÖNLÜ
ŞEHİT**

**GAZETECİ
HİKMET
FERUDUN
ES**

**TOPÇU
YZB
AHSEN SAYA**

O zamanki Tabur Harekât Subayı Yüzbaşı Hikmet AKINCI'ya Rahmetli Tümgeneral , KORSAVAŞ Derneği ilk genel başkanı sığınağa girerek telefonun başında bulunmasını bildirdi. Tam. Yzb. Hikmet AKINCI durumu aydınlatıcı bilgiler verirken, henüz daha Tabur Komutanı

birliklerine gitmeye vakit bulamadan 15,5 luk olduğu tahmin edilen bir düşman topçu mermisi 2 nci Tabur Komuta yerinin ortasına düştü.

Merminin infilakı ile parçaları orada bulunanlara isabet etti. Demetin en yoğun yeri Tabur K. nın üzerinde bulunuyordu. Etrafa saçılan bu hain parçalardan yara alan Binbaşı Miktat ULUÜNLÜ ve iki Telsizci er fazla kan kaybıyla oracıkta şehit oldu.

Miktat Uluünlü ve ailesi erkânı: Oturanlar eşi ve kayın valdesi, ayakta kiler
Miktat Uluünlü, oğlu Erol, kızı Suna

21.5.51
valen

Kore'den elemli bir haber

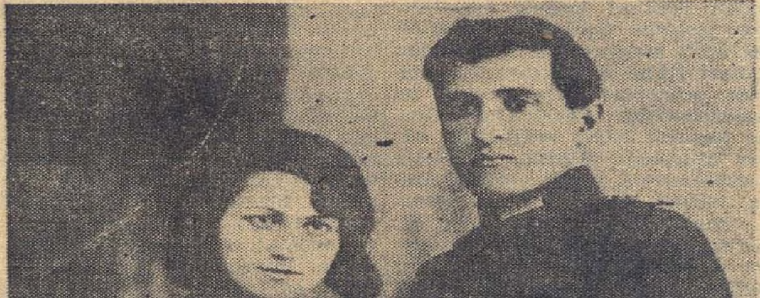
Binbaşı Uluünlü'nün şehit olduğu bildiriliyor

**Geç vakte kadar bu haberi
teyid edecek malûmat gelmedi**

*Kahraman Binbaşının genç kızı bir sinir buhranı esnasında intihara
teşebbüs etti, hastahaneye kaldırılarak kurtarıldı*

Koredeki Türk tugayı ikinci tabur komutanı Miktat Uluünlü'nün cephede dögüşürken bir top mermisi ile şehit düştüğüne dair dün şehrimize bir haber gelmiştir. Kendisi ile beraber üç subay ve sekiz erin de şehit düştüğünü bildiren bu haberin teyit veya tekzibi dün geç vakte kadar mümkün olamamıştır.

Miktat Uluünlü'nün her tarafta büyük ölçüde teessür uyandıran ölümü haberinin yanlış çık-

Emir Subayı Yüzbaşı Kâmil Güney (rahmetli), Topçu irtibat subayı Ütğm. Sertaç Sevim, Muhabere Tk, Komutanı Teğmen Mehmed Artun ve Astsubay Başçvş. Hüseyin YÜKSEL'de ağır yaralananlar arasında bulunuyordu.

Bütün gece çok kritik anlar yaşayan Taburunun Cesaret ve Kahramanlık sembolü Tabur Komutanının SEHADETİ yakınlarını çok üzdü. Birlikte Moral bozukluğu yaratmamak için Bölüklere durum duyurulmadı. Yeni doğan günün ilk ışıkları büyük bir zaferin kazanıldığını müjdelerken bu başarıda büyük payı olan binbaşı Miktat Uluünlü'de ne yazık ki fani dünyadan görevini başarmış olamanın gururu içinde göç etmiş oluyordu.

Ertesi gün düşman bir daha ulaşamayacağı bu taarruz mevzilerini terk ederek ve büyük çapta silah, malzeme ve leşler bırakarak çekildi. Tabur Komutanı Binbaşı Miktat Uluünlü'nün şehadeti birliklerin öç alma azmini adeta kamçıladı.

Bu harekattan sonra yapılan taarruzlarda onun irade ve azmi her başarı da rehber oldu.

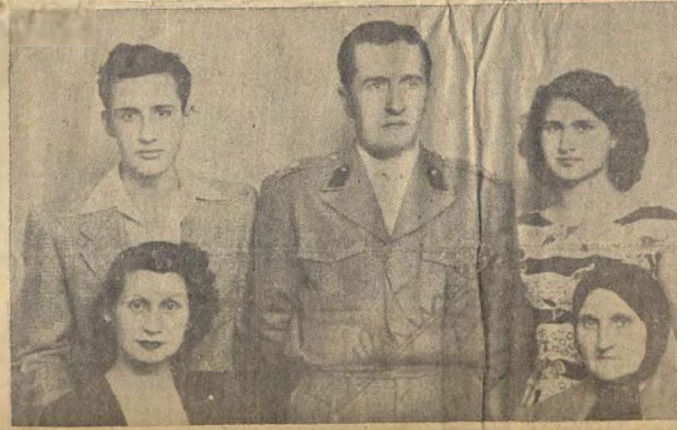
Binbaşı Miklat Uluönlü'nün eşi Bayan Refika Uluönlü (sağda) ailesiyle herabec arkadaşımıza eşinden son aldığı 4 Mayıs tarihli mektubunu okurken - evin, Kore kahramanımızın resimleri ve hatıralarıyla süslü olan bir köşesine aile "Miklat köşesi", adını vermiş bulunmaktadır.
(Foto: Hürriyet - Rüçhan ARIKAN)

Kore şehidi Miklat Uluönlü'nün kederli ailesi efradiyle bir saat

Bayan Refika Uluönlü vakarla karşıladığı bu haberin hakikat olmamasını dileyor

Uluönlü'nün kızı Suna teessürünü teskin için fazla miktarda uyku ilacı aldığından hastaneye yatırıldı

Kore Harp Muhabirimiz Hüsnü Peridun Ertan'ın aldığı bir telefaksız ailenin şehit düştüğünü bildirdiğimiz Kore Tugayımızda İkinci Tabur Komutanı Binbaşı Miklat Uluönlü'nün karısını ve çocuklarını dün Çapada evlerinde ziyaret ettik. Tarihe, mal olan bu kahraman askerin evine matem havası pek çabuk sinmiş. Bayan Refika Uluönlü acı haberi duyan akrabalar ve komşuları arasında, Türk kadınına has olan vekar, tevekkül ve sükûnetle bu darbeye göğüs germeğe çalışıyor. Arasında gözyaşlarını zaptedemiyenler:
"Miklat'ımın buna nasıl inanabiliriz", diye inliyor. Bu gibi acı haberlerin bir yanlışlık eseri olması ihtimali hele böyle anlarda (Devamı So. 5; Sö. 1 de)

Canından çok sevdiği vatanına yaptığı üstün hizmetlere karşılık dönmek nasip olmadı. Şimdi Kore'nin PUSAN limanındaki şehitlikte yatan aziz şehit hatıran ve büyüklüğün daima anılacaktır.

Ruhun Şad olsun, Seni daima Korsavaş (Kore'de Savaşanlar) olarak saygıyla rahmetle anacağız." Diye yazmaktadır.

SUNA ULUÖNLÜ-KIZI
BABASININ ŞİİRİNİ OKUDUKÇA AGLIYOR

II. Topçu Yüzbaşı Refik Soykut , 2 nci Tabur Komutanı Binbaşı Miktat Uluünlü 'ün hayatını ve şehit olmasını şöyle anlatmaktadır ²

“ 28 Nisan 1931 tarihinde asteğmen olarak ordu saflarına katılmış, muhtelif hizmetlerde görevlendirildikten sonra 30 Ağustos 1949 da binbaşı olmuş, 25 Ağustos 1950 tarihinde de 2 nci Tb. K. lığına tayin olunmuştu.

17 Mayıs 1951 saat 22,40 da başlayan ilk düşman hücumu bir saat kadar devam ettikten sonra durdurulmuş, etrafı nisbî bir sükûn kaplamıştı. İlk hücumun böylece muvaffakiyetle kırılmış olması herkeste bariz bir memnuniyet ve nefse güvenlik yaratmıştı. Şimdi sağdan soldan

² Refik Soykut , Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Kırşehir Öğrenim Gençliğine Yardım Derneği Yayınları, No. 1, Ankara, 1952, s. 115-117.

tek tük tüfek sesleri geliyor, bununla beraber düşmanın başka taraftan yeni bir deneme daha yapacağı kat'i görülüyordu.

Nitekim, saat gece yarısını geçip 18 Mayısın ilk dakikalarını gösterirken, çevrenin doğu tarafından ikinci hücum başladı. Yeniden kızılca kıyametler kopuyordu. Bu teşebbüs de bir saat kadar devam ettikten sonra hızını kaybetti ve nihayet durdu.

Sabaha kadar ortalama birer saat devam eden altı hücum böyle böyle kırılırken, düşmanda 15.5 luk tahmin edilen bir bataryasıyla rastgele atışlar yapıyordu. Düşman topçu ateşinin ilk mermisi alay karargâhının 100 m. kadar civarına, bir çoğu topçu taburunun iki gün evvel mevzilendiği ve şimdi boş olan sahaya, bir tanesi de çevrenin kuzeyinde (CS362680) ki 2 nci Tb. muharebe idare yerinin içerisine düşmüştü.

18 Mayıs1951 saat 03,00' e doğu, düşman hücumlarının fasıla verdiği bir zamanda, II. Tb. komutanı binbaşı Miktat Ulunl, arkadaşlarından bir kısımla sığınaktan dışarı çıkmış, ay ışığından faydalanarak taburunun durumunu bizzat görmek istemişti.

**ŞEHİT BİNBAŞI
MIKTAT ULUÖNLÜ**

**2 NCİ
TB. K.**

**YZB ZİVER
BAYER (S-3)**

Bir ara harekât subayına dönerek sığınağa girmesini, telefonun başından ayrılmamasını söylemiş ve onu içeri göndermişti. Bu haller cereyan ederken topçu irtibat subayı küçük bir çukurda, elindeki telefonla, topçu gözetleyici subaylarına mütemmim talimatlar veriyordu.

Harekât subayı Yzb. Hikmet henüz sığınağa girmiş bulunuyordu ki, düşman topçu mermilerinden birisi Tb. muharebe idare yerinin ortasına düştü. Bu infilâkla Bnb. Mikat ile iki telsizcisi derhal şehit oldu, Emir Sb. Kâmil Güney, Top. İrt. Sb. Kd. Ütgm. Sertaç Savim, Tgm. Mehmet Artun, Başgedikli Hüseyin Yüksel ağır surette yaralandılar.

Düşman taarruz sıklet merkezinin üzerine yöneldiği II. Tb. da komutanla, topçu irtibat subayının muharebe harici olmaları taburun savunma gücünde büyük boşluklar yapmışsa da, haberin ast makama duyurulmaması ve derhal alınan diğer tedbirler yüzünden savaş muvaffakiyetle sonuçlandırılabilmiştir. Bu geceki savunma, çok kıymetli komutanlarını kaybetmiş olmakla beraber, 2 nci piyade taburunun muhteşem bir zaferi oldu.

III. Kurmay Albay Ali DENİZLİ'nin Şehit Binbaşı Miktat Uluönlü ile ilgili Gaziler Dergisindeki makalesi³

KORE KAHRAMANI 2 NCİ TABUR KOMUTANI ŞEHİT BİNBAŞI MİKTAT ULUÖNLÜ'NÜN HAYATI VE KAHRAMANLIĞI

(ŞEHADETI İLE TÜRK ORDUSU EŞSİZ KAHRAMANLARINDAN BİRİNİ KAYBETMİŞ BULUNUYOR) Hürriyet gazetesi Harp muhabiri Hikmet Feridun Es cepheden şöyle yazıyordu ;

³ Ali Denizli , " Kore Kahramanı 2 nci Tabur Komutanı Şehit Binbaşı Miktat Uluönlü 'nün Hayatı ve Kahramanlığı "Gaziler Dergisi, Yıl :22, Sayı: 108, Ankara, 2008, s. 7-9.

"Tugayımızın sayılı kahramanlarından birini daha kaybettik, İkinci Tabur Komutanı Binbaşı Miktat Ulu nl  son savaşlar esnasında şehit düştü.

Meşhur Kunuri savaşlarında komuta ettiği taburu ile harikalar yaratan bu kahraman, geri çekilme emrini kabul etmemiş ve burada pekala savaşıyoruz. Önümüzde kızıkları biçerken asla geri çekilmem! demiş ve taburuna süngü taktırıp hücuma geçirmiş, tugayı saran çemberi yarmıştı.

O sıralarda en korkunç savaşları veren İkinci Tabur en az zayıat vermiş,Amerikan Sekizinci Ordusunun kayıtlarında ismi geçmişti. Ve komutan Miktat Ulu nl ,Amerika'nın en büyük harp madalyası olan Silver Star'la (olağanüstü kahramanlık madalyası) taltif edilmişti.

Daha sonra tugayın giriştiği birçok savaşlarda taburu ile destanlar yaratan bu kahraman, "mümtaz subay" payesine ulaşmış ve Kore'de dünya çapında bir muvaffakiyet kazanmış, ismi sık sık harp mecmualarında yer almıştı.

Son olarak Seul'un düşmandan geri alınışına taburu ile katılan Binbaşı Miktat Ulu nl , bu şehrin zaptında da büyük başarılar göstermiş bulunuyordu. Kızılların, giriştikleri son taarruzda ileri hatlarda taburu ile vazife almıştı. Bir an birliğinin başından ayrılmayan kahraman Miktat Ulu nl , Kızılların taarruzlarını yine kendine has kahramanlığı ile taburuyla püskürttüğü bir sırada, muharebeyi idare ettikleri yere düşen namert bir top mermisi ile biri Yüzbaşı olmak üzere    subay silah arkadaşı ve sekiz eri ile şehitlik payesine ulaşıyordu.

**MIKTAT BİNBAŞI MEZARI-KORE
KIZI SUNA ULUÖNLÜ AĞLARKEN
OĞLU EROL ULUÖNLÜ İLE BERABER**

Arkadaşları arasında çok sevilen Miktat Ulu nl  mezun olur olmaz Tunceli'de başlayan isyana teğmen olarak katılmış ve iyi bir asker olduğunu burada göstermiş, hatta çenesinden bir kurşun yarası da almıştı, bu isyanda gösterdiği yararlılıklar dolayısıyla sicilinde takdir kazanmış bulunan kahraman, İkinci Dünya Savaşı sıralarında Trakya hududunun en ileri hatlarında vazife almıştı.

Bulunduğu birliği iyi şekilde yetiştiren, arkadaşlarına kendini sevip saydıran aziz şehit, Kore'de insanlığın sel meti namına girişilen savaşa İkinci Taburu ile iştirak ediyordu.

Taburunu çok iyi yetiştirmişti; Arkadaşları ile iyi anlaşıyordu. Onları kendi gibi tam asker olarak hazırlamıştı. Kore'de İkinci Tabur hangi vazifeyi alırsa Tugayın gözü arkada kalmazdı.

General Yazıcı;

"Miktat en güvendiğim subaylarımdan biridir. Atılğan, cesur ve onun kadar şuurla harp eden bir asker az bulunur. Hepimiz onunla iftihar ediyoruz" demişti..

Bugün bu aziz kahraman geride eşi ile, 17 yaşında Suna isimli bir kızı, 15 yaşında Erol adlı bir erkek evlat bırakmıştır. (1951 yılında yazılan haber)

Hikmet Feridun Es vasıtasıyla harp sahalarında kazandığı madalyasını yurda göndermiş, bu madalya diğer madalyalarla beraber merasimle eşiine teslim edilmiştir.

Madalyasının beratı altına şu ibareyi yazmıştı; "Hayatım pahasına kazandığım bu madalyayı size gönderiyorum. Saklayınız." demişti.

Kızına ve oğluna çok düşkündü. Her vesile ile onlara hediyeler göndermekten geri kalmazdı.

Hürriyet gazetesi o günkü sayısında; "şehadeti ile Türk ordusu eşsiz kahramanlarından birini kaybetmiş bulunuyor."

"Aziz şehit Miktat Uluünlü'nün manevi huzurunda eğilirken kederli eşi, kızı ve oğluna başsağlığı diler." diye yazıyordu.

Kahraman şehit binbaşi, eşi saygıdeğer Refika hanıma gönderdiği mektuplarda şöyle yazmaktadır;

" Refika; sana epeyi zamandır mektup yazamadım. Bunun sebepleri vardı. Gazetelerde de gördüğün gibi, Tugayımız kızılar tarafından sarıldı. Bu onlara çok pahalıya mal oldu. Taburumun bölükleri en küçük bir ümitsizliğe kapılmadan vazifelerini başardılar. Tarih boyunca parlayan Türk süngüsünün ne demek olduğunu orada öğrendiler. "Allah Allah" sesleri her tarafı inletiyordu.

Çemberi yarığımız zaman yerde gördüğümüz komünist ölülerinin haddi hesabı yoktu.

Hamdolsun şimdi sıhhatteyim. Suna ile Erol'a yakında hediye göndereceğim. Sahi unutuluyordum. Kızım Suna İstanbul'dan ayrılırken

bana bir zincir kolye hediye etmişti. Bunu verirken de "Baba sana uğur getirecek" demişti. Bunu böyle kabul etmek isterim.

Süngü hücumuna kalkıp çemberi yardığimiz zaman kısa bir istirahat içinde onu cebimden çıkarıp defalarca öptüm. Kızım merak etmesin uğur zinciri uğur getirdi.

Uluünlü'den Aralık 1950 ayı başlarında alınan başka bir mektupta ise şunlar vardı...

"Sevgili eşim ve yavrularım, **şimdi çarpışmadan dönüyoruz. Epeyi düşman temizledik.** Burası o kadar soğuk ki; yazımdan da anlayacağınız gibi, kalemi bile güç tutuyorum. Hamdolsun sizlerin üzülmesini icap ettirecek bir şey yok. Yalnız bir doktor benim sarılık hastalığına tutulduğumu söyledi.

Galiba Tokyo'ya hastahaneye gideceğim. Sakın aklınıza bir şey gelmesin. Sadece sarılık..."

Oysaki Mikat Uluünlü yaralanmış ve Tokyo hastahanesine kaldırılmıştır. Burada on gün kadar tedavi gören Binbaşı, hiç bir zaman arzu etmediği hastahane hayatını çabucak bitirivermiş yeniden kıt'asına iltihak etmiştir.

Askerlik hayatı boyunca aldığı yaralardan kimbilir ka  ıncısı bu g  n  ll   kahramanın v  cudu   zerinde iz bırakmı  tır.

Yine ba  ka bir mektubunda   u satırlara yer vermi  tir;

" Refika; 8 inci ordu komutanı General Walker'in, kahramanlık m  kafatı olarak g   s  me taktığı G  m    Yıldız madalyasının aileme kazandırdığı   eref payım da unutmuyorum.

Madalyamı di  er arkada  larım ve komutanlarım gibi ben de g  nderiyorum. Yakında elinizde olacak. Kore topraklarının kan ve ate   sa  an kokusunu duyacaksınız. İ  imde b  y  k bir sevin   var. Hepinize saadetler dilerim..."

O zaman evine giden gazeteci Vedat Pekgirgin s  yle anlatmaktadır;

"O giderken savaş için ölüm yok!.. Gazilik, şehitlik var, demişti. Şimdi; Miktat'cığının o sözü ile teselli buluyor ve ölmemiş, yaşıyormuş diyorum."

MADALYA TORENI

Amerika'da 467 gazetede kahramanlarımıza dair baş makale çıkmıştır.

ŞEHİT BİNBAŞI MIKTAT ULUÖNLÖ VE EŞİ

Şehit eşi, kardeşi ve annesi Nedime Bulut'un adı Amerika'nın her tarafında hürmetle anılmıştır.

Amerika'nın tanınmış gazete muhabirlerinden Walker Davenport'un U.S. News and World Report mecmuasında çıkan bir yazısında Kahraman Türk binbaşısı Mithat Uluünlü hakkında şu satırlar vardır:

Burada sözümü keserek, Kore Batı kuzeyindeki o kanlı Tokçon - Kunuri yolu üzerinde bir Tabur Türk askerinin, başında yararlıklar gösteren İstanbullu binbaşı Miktat Uluünlü'yü hürmetle selamlamak isterim.

Bu suretle hür milletler namına mücadeleyi kabul eden beş bin Türk askerinden bine yakını Şehit olmuş veya ağırca yaralanmıştır. Fakat Uluünlü'nün hareketleri ve sözleri bütün bu binlerce Türk'ün yüksek seciyesi hakkında sarıh bir fikir vermektedir. Miktat Uluünlü'nün Taburunu kızılar çevirmişlerdi. Karargahtan geri çekilme emri gelmişti.

Binbaşı, bu emre Şöyle cevap vermiştir: "Ben neye geri çekileyim siz benim yanıma geliniz.. Ben önümdeki vaziyetin hakkından gelebilirim. Kızıları geniş ölçüde tepeliyoruz."

Bu sözlerin doğruluğunu umumi bir surette ispat etmek ister gibi, tam bu sırada Taburun sağındaki küçük bir Türk birliği süngüye davranarak bağrıışan kızıl Çinlilere hücum etmiş, ikiyüzünü öldürmüş, bir o kadarını da yaralamıştır.

Bundan sonra Türk birlikleri, yaralılarını sırtlarında taşımak suretiyle mevzilerine dönmüşlerdir.

Bir hafta kadar evvel Türk Tugayının büyük kısmı, çetecileri temizlemekle meşgul olduğu güney kesiminden yukarı çıkmış bulunuyordu.

12 Kasım 1950'de Tugay Bölüklerinin hepsi General Tahsin Yazıcı'nın ileri hatlardaki karargahı civarında toplanmışlar ve bundan evvel tasarlanan ve müttefik taarruzu için mevzi almaya hazırlanmış indirilmiş 25 inci Tümen kuvvetlerinin işgal ettiği Kunuri'den Anju'ya giden yol üzerinde küçük bir köyde toplanmıştı.

Türkler, bahis konusu 25 inci tümenin ihtiyat kuvveti olarak kalacak ve cephe ilerledikçe peyderpey kendilerine gösterilen mevzilerde yer alacaklardı.

26 Kasım 1950 günü Çinliler büyük kuvvetlerle taarruza başlamıştı. Çinliler hakkında Müttefik Komutanlığı hiç bir haber alamamış ve bunlar Çin kuvvetlerinin büyük kütleler halindeki mevcudiyeti karşısında karmakarışık bir şekilde geri çekilmeye yani ricale başlamışlardır.

Türk askerleri Çinlilerle yeniden temas ederek çok şiddetli bir süngü hücumu ile düşman baskısını parçalamışlar ve saldırgan Çin kuvvetleri savaş yerinde büyük sayıda ölü bırakmak suretiyle bozguna uğrayarak kaçmak

zorunda kalmışlardır. Bu arada bir miktar da esir alınmıştır.

Türk kuvvetlerinin kahramanca hücumları sayesinde bu kesim tutunmuş ve 29 kasım günü en az 60.000 kişilik bir Çin Ordusu olduğu tahmin edilen düşmanın giriştiği taarruz, her ne pahasına olursa olsun tutunmaya karar veren 5000 kişilik Türk kuvvetinin azimli duruş karşısında bozguna uğramıştır.

Bu suretle Sinanju'dan Pyong Yang'a giden yol serbest kalmış ve Birleşmiş Kuvvetlere mensup 4. Tümen tam bir intizamla ve kuşatılmaktan kurtularak yeni müdafaa hatlarına kayıp vermeden çekilmiştir.

Şimdi akşamın alaca karanlığında ardı arası kesilmeyen müttefik taşıt vasıtaları bu yolu tahliye ile gerilere doğru çekilmektedir. Böylece kolayca geri çekilmiş olanların hepsi kurtuluşlarını kime borçlu olduklarını bilmektedirler. Türk tugayının emsalsiz başarısı ağızdan ağıza dolmaktadır.

Bir Amerikalı subay, Türklerin fevkalade cesaret ve hamasetle dövüştüklerini söylemiş ve «Ben şimdiye kadar böyle asker görmedim» demiştir.

Amerikan Tabur komutam olan Ohio'nun Toledi şehrinden Yarbay James H. Skeldon, Türklerle beraber İngiliz Middlesex Alayının

mevzilerine döndükten sonra Reuter muhabirine göğüs göğüse savaşlarda süngü muharebesi yapmak zorunda kaldıklarını söylemiştir.

30 uncu Alaya mensup olan bu tabur geçen geceyarısı tamamıyla çember içine alınmış olan ve geri çekilmek için dövüşmeye mecbur kalan Türk kuvvetlerinin bu geri çekilme hareketini desteklemiştir.

İngiliz Middlesex alayının, bir taburu bu muharebelerde kıt'alarından ayrı düşmüş iki Türk eri görmüşlerdir. Bu erler geri gitmeyi reddederek İngiliz taburu ile kalıp dövüşmek hususunda ısrar etmişlerdir.

Amerikan basınında çıkan haberlerde ise;

Washington — Amerika Savunma Bakanlığının Kore'deki bir sözcüsü,

**ŞEHİT BİNBAŞI
MIKTAT ULUÖNLÖ**

**REFİKA ULUÖNLÖ
EŞİ**

EROL ULUÖNLÖ

SUNA ULUÖNLÖ

Türk kuvvetleri hakkında «Çarşamba günü söylediklerimi tekrarlamaktan kendimi alamıyorum; Türkler dünyanın en iyi muharıpleridir» demiştir.

Washington — Korede canım dişine takarak çarpışan Türk askerlerinin kahramanlığı, Amerikan basınının ilk sahifelerine intikal eden destan halini almıştır.

Dün sabahki NewYork Herald Tribune'de, Seul'daki muhabirine atfen şu yazılar çıkmıştır;

“Biraz talih eseri, fakat esas itibarile Türk birliğinin kahramanca dövüşmesi neticesi, Kunuri kasabasının kuzey ve batısındaki Birleşmiş Milletler kuvvetleri gece basmadan kasabanın dar sokaklarından düşman çemberinden kurtularak geçmekte idiler.

Bu esnada, Türkler kasabanın kuzeydoğusundaki dar vadide hayatlarını hiçe sayarcasına dövüşüyorlardı.

Buradaki Türk Tabur kumandanlarından biri, durumun vahameti dolayısıyla kendisine geri çekilmek üzere verilen emirlere aldırış etmeyerek düşmana saldırıyordu.

Şehrin doğusundaki İngiliz Tugayı bu esnada ağır bir baskı altında bulunuyordu. Geceleyin arkası çevrilen sekiz yüz kişilik bir Türk Taburuna kumanda eden İstanbul'lu

binbaşı Mithat Ulu nl  kendilerini saran Çinlileri, süngü hücumu ile yaralayarak ve s ng den geçirerek p sk rtm şlerdir. Türk binbaşı, ric'at için bütün emirleri kahramanca reddetmekte devam etmiştir.

Bütün cephe baştan başa ateşler içinde yanmaktadır. Hava bombardımanlarına rağmen ağır kayıp veren düşman ilerlemeye devam ediyor.

Kore cephesinden bu gece alınan haberlere göre, düşmanın taarruzları muhtelif kesimlerde yavaşlamıştır. Komünistlerin gayet ağır kayıplara uğradıkları da kaydedilmektedir.

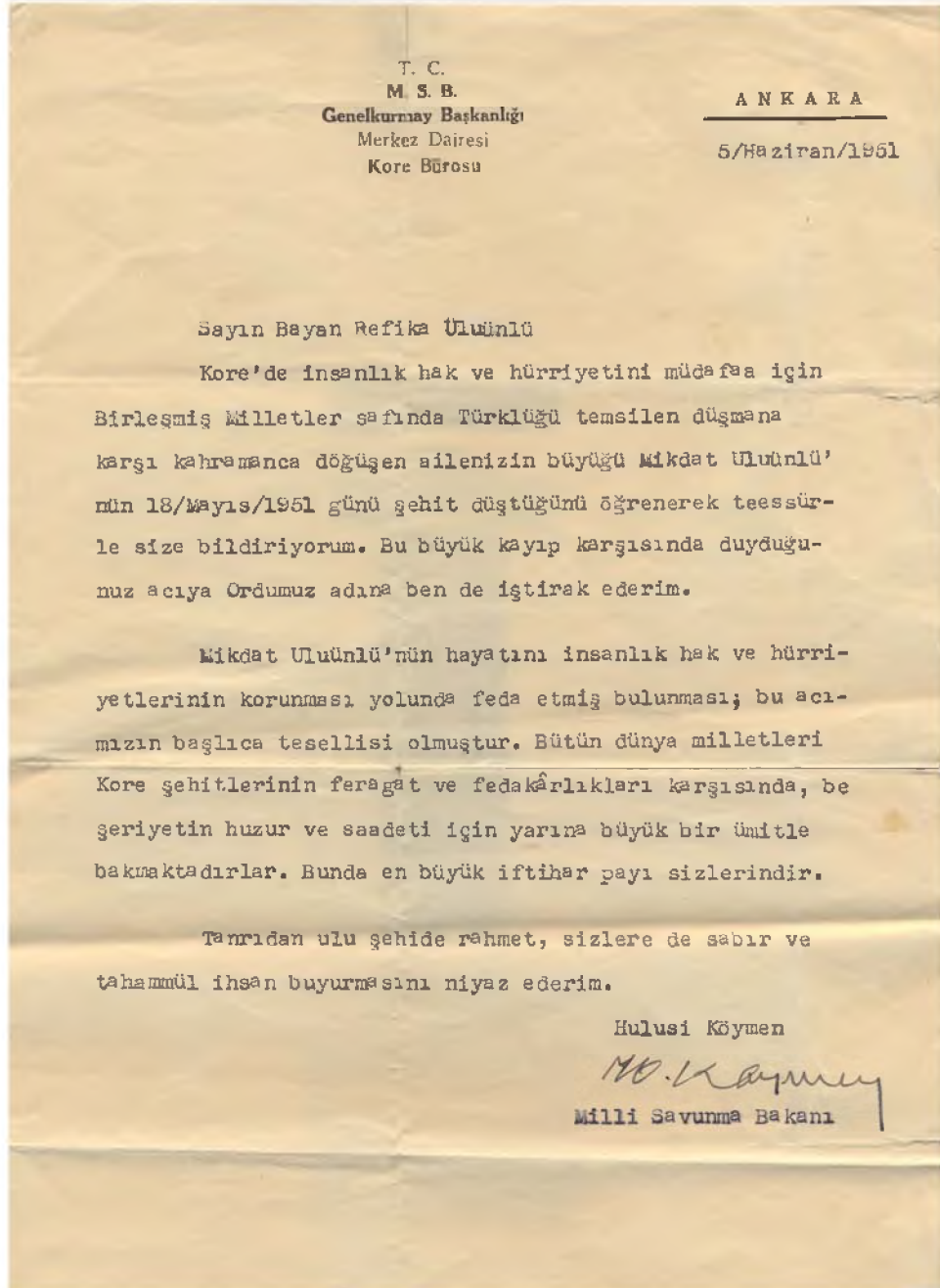
Sekizinci Ordu Komutanı bu gece verdiği beyanatta; «Düşmanı Han nehrinin kuzeyinde durduracağımızı  mid ediyorum» demiştir. Yüksek rütbeli bir subay da şunları söylemiştir:

«Bizim cephane harcadığımız gibi adam harcıyorlar.» Fakat görünürde Çin komutanları, Çin'de kaynaşan milyonları düşündükçe, şimdiki zayıatı pek yıkıcı görmemektedirler.

ÇİNLİLERİN CEPHANE HARCAR GİBİ ADAM HARCADIğI KORE HARBİNDE, MİKTAT BİNBAŞI GİBİ KAHRAMANLAR; KORE TOPRAKLARINI KANLARIYLA SULAYARAK TÜRK TARİHİNE ALTIN HARFLERLE YAZILIYORLARDI.

TÜM KORE ŞEHİTLERİMİZİN RUHLARI ŞAD OLSUN.

(Halen İstanbul'da yaşayan kızı Suna ULUÜNLÜ ile görüşen E.Kurmay Albay Ali DENİZLİ tarafından bu makale yazılmıştır.)

IV. Şehit Piyade Binbaşı Miktat ULUÜNLÜ'nün kızına yazdığı mektuplar (Asılları Kızı tarafından Genelkurmay Harp Tarihi Başkanlığına -Ankara'ya gönderilmiştir.)

ASKERİ BÖLÜMLER ÖZET (MEKTUPLAR EKLERDEDİR)

9 ARALIK 1950

Biricik Kızım Sunam ,

Kısmet olurda ,yurduma sağ ve salim dönersem benim için en övünülecek ,şey gurur olunacak şey odur

Babanın yaptığı muharebeleri kendi üzerine kabullenenleri Harp Tarihi rezil edecektir .

Bundan evvelki kanlı muharebelerden kurtulduğum gibi bu seferde yine yüz akı ile kurtulursam , bundan evvelki çok çetin oldu.

Cenabı Hakka Şükürler olsun ki diğer taburlar emirsiz çekilmeğe karar verdikleri halde babanın verdiği yerinde bir kararla yerinde sebat etti.

Hem Tugayın kurtulmasına hem de üç Amerikan tümeninin kurtulmasına sebep oldu ve en az zaiyatı benim tabur verdi.

Halen 2 subayım gaip , 25 kadar erim. Diğerleri benim birkaç misli zaiyat verdi.

3 ncü günde taburumla en önde düşman hatlarını yara yara yüzlerce hatta binlerce komunisti öldüre öldüre bütün tugayın yolunu açtım ve kurtuldum.

Zan etmem ki , bir defa bu duruma düşeyim.

İnsan etrafında binlerce düşman ölüsü , yaralı ,ölen bağıran varken
..... kalırım.

Bu muaffakiyetimi kısmen de olsa tepkili Amerikan uçaklarına
medunum, her düşmana saldırışlarında , binlerce mermiyi , oluktan akıtır
gibi düşman üzerine yağmur gibi püskürtüyorlardı ve onların yerini bize
göstermesi çok işimize yaradı .

**Mehmetlerin , genç subayların her biri ayrı ayrı
kahramanlık destanı yazdı.**

**Onları buraya sığdıramıyacağım , KISMET OLURSA
GELİRSEM ANLATIRIM, GELEMEZSEM tarihte okursunuz ,
onun için bu ikinci muharebe gözümüzü yıldırıyor.**

Yalnız sen dua et , senin masun duan kabul olur.

BABAN

19-20 OCAK 1951

Biricik Kızım Sunam ,

Hastane de biraz dinlenirsin , bu güzel fakat karışıklık varmış uzak durursun , bu sözü beğenmedim , kıtamin başında bulunduğum zaman ateş yağsa çekinmem ,çünkü hep beraberiz , **fakat uzağında başlarına felaket gelse birinin burnu kanasa çok çok üzülürüm**

Sonra , ben bana emanet edilen 800 Türk'ün hesabını nasıl veririm . Analarına ne derim. Alnım açık memleket toprağına ayak basabilir miyim.

Kolyene bir kalp yapıp mümkünse içine beni koy.

Yalnız sen benimle iftihar etme olmaz mı , **ben ancak vazifemi yaptım, elverir ki , bilirmisin övünürsen kıymeti kalmaz.**

Aynı zamanda cenabı hakkın yardımı olsun gücüne gider değil mi

Sizler için yaşıyorum.

BABAN

ŞEHİT BİNBAŞI MIKTAT ULUÖNLÜ VE EŞİ

**ŞEHİT BİNBAŞI
MIKTAT ULUÖNLÜ**

**REFİKA ULUÖNLÜ
EŞİ**

**EROL ULUÖNLÜ
OĞLU**

**SUNA ULUÖNLÜ
KIZI**

T. C.
M. S. B.
Genelkurmay Başkanlığı
Merkez Dairesi
Kore Bürosu

A N K A R A
5/Haziran/1951

Sayın Bayan Refika Uluönlü

Kore'de insanlık hak ve hürriyetini müdafaa için Birleşmiş Milletler safında Türklüğü temsilen düşmana karşı kahramanca döğüşen ailenizin büyüğü Mikdat Uluönlü'nün 18/Mayıs/1951 günü şehit düştüğünü öğrenerek teessürle size bildiriyorum. Bu büyük kayıp karşısında duyduğunuz acıya Ordumuz adına ben de iştirak ederim.

Mikdat Uluönlü'nün hayatını insanlık hak ve hürriyetlerinin korunması yolunda feda etmiş bulunması; bu acımızın başlıca tesellisi olmuştur. Bütün dünya milletleri Kore şehitlerinin feragat ve fedakârlıkları karşısında, beşeriyetin huzur ve saadeti için yarına büyük bir ümitle bakmaktadırlar. Bunda en büyük iftihar payı sizlerindir.

Tanrıdan ulu şehide rahmet, sizlere de sabır ve tahammül ihsan buyurmasını niyaz ederim.

Hulusi Köymen

Hulusi Köymen
Milli Savunma Bakanı

Yazdığım bu mektupları da sana yazdığım gibi yazdım
 ve her birini de sana yazdığım gibi yazdım
 ve her birini de sana yazdığım gibi yazdım

Öz ve Z.

[Signature]

Kıym ... Biricik Kıym.

Mektubunu okurken gece talimi için telefonla bir kıydam ki
 ne güzel hayallerle dolmuş loba kıy bir birime sarılmışlık
 Sonnet olara 3 vrrr diye çalınmış ?!.. o kadar kırıcaktım
 Tabii elimi tele atıp bir çektim kurulolu ve hemen mektupları
 (Çünkü iki mektup aynı günde geldi) okumaya devam ettim.

Kıym. mektubundan beni çok düşündüğünü sezdim ...

Ben O kadar düşünülecek adam değilim. Ben babamın
 bütün emeli çocuklarının refah ve saadeti için. Ben
 bu kıymetli feragatınla beni ailemin için ede bilirim
 en büyük emeline mureffak olmas olacağını ki bundan
 duyduğum Hoşça hiç bir babamı düşünmüyor. Ek Cenali
 hak kıamet eder dualarımı bereketle olarsam o çok ki
 bu saadet ve neşeyi yakından görür baktığın olurum.

Hayatta hiç kimsenin fennalık düşünmeceğini için
 Cenali hakkın bu lutfuna ola ericeğimi kuvvetle tahmin
 ediyor ve sabırla onu bekliyorum. Kendini üzmeyen
 Olaya geldiğin gamom seni daha sevilmiş güzellikmiş
 Cici bir kıy olarak görmek istiyorum. Beni seversen
 bu üzüntülerini bir toprağa otarsın. Yolunun tombul teyze
 gibi sızmamış olma ho... buna mukabil ben de sana
 serf dolu bir hayat sağlayacağım ve kendimi koruyacağım
 gime vad ederim.

Kıym ... Biricik Kıym! omnenle seni paylaştığımı
 bilirsin bana cilt olan her tarafından çok çok öper
 sana sıhhat ve saadıklar oklerim yorurum.

Sizler için çarpanan

Baba

[Signature]

THE UNITED STATES OF AMERICA

TO ALL WHO SHALL SEE THESE PRESENTS, GREETING:

THIS IS TO CERTIFY THAT
THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA
AUTHORIZED BY EXECUTIVE ORDER, FEBRUARY 4, 1944
HAS AWARDED

THE BRONZE STAR MEDAL

(posthumously)

TO

Major Mikdat Hluunlu, 931-37, Turkish Armed Forces

FOR

MERITORIOUS ACHIEVEMENT
IN GROUND OPERATIONS AGAINST THE ENEMY

in Korea, 18 October 1950 to 18 May 1951

GIVEN UNDER MY HAND IN THE CITY OF WASHINGTON

THIS 14th DAY OF July 1952

MAJOR GENERAL, USA
THE ADJUTANT GENERAL

SECRETARY OF THE ARMY

Türk Ordusundan P.Bnb.Miktat Ulunl (931-37)

BRONZ YILDIZ madalyası ile taltif olunmuştur.

Bnb.Ulunl,Korede 18 Ekim 950 den 18 Mayıs 951 tarihine kadar olan devrede 241 inci P.Alayının bir uzvu olarak çalıştığı süre içinde,düşman silahlı kuvvetlerine karşı yapılan harekatta değerli hizmetleri ile temayüz etmiştir.

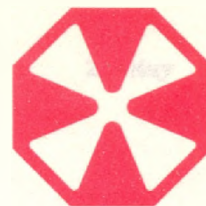
Bir P.Taburunun komutanı olarak çeşitli hizmetleri örnek olacak bir mükemmeliyetle başarmıştır.Onun korkusuz,önderliği,mümtaz mesleki kabiliyeti erlerine ve vazifesine karşı olan bağlılığı bir çok hayati görevlerde alayının sayısız muvaffakiyetler kazanmasını sağlamış ve—Komutan ve arkadaşlarının derin takdir ve sevgilerini toplamıştır.

Bu devre boyunca Miktat Ulunlnün değerli ve liyaketli hizmetleri gerek kendisine ve gerekse Türk Ordusuna Birleşmiş Milletlerin Büyük hayranlık ve itibarını sağlamıştır.

EIGHTH

UNITED STATES ARMY
KOREA

CITATION

BRONZE STAR MEDAL

Major MIKDAT ULUUNLU, 931-37, Infantry, Turkish Army. Major ULUUNLU, while a member of the 241st Turkish Infantry Regiment, distinguished himself by meritorious service in connection with military operations against an armed enemy in Korea during the period 18 October 1950 to 18 May 1951. As Commanding Officer of an infantry battalion, Major ULUUNLU consistently carried out his multifarious duties in an exemplary manner. His firm leadership, outstanding tactical ability, and uncompromising devotion to his men and his duty earned him the deep and abiding respect and admiration of all those with whom he served and contributed immeasurably to the success achieved by his regiment in accomplishing its vital mission. The meritorious service rendered by Major ULUUNLU throughout this period materially furthered the cause of the United Nations in Korea and reflects great credit on himself and the Turkish Army.

(GO 263, 23 May 52)

제 2977 호

훈 장 증

도이기 공화국

고" 메헤멜 므칼 울루울루

위는 우리나라 국가안전보장에 이바
지한 바 고므로 대한민국 헌법의 규정에
의하여 다음 훈장을 추서 함
보국훈장 삼일상

1973년 10월 29일

대통령 박정희

국무총리 김 중 필

이중을 보국훈장부에 기입함

총무처장관 서 일

AMERİKAN İNFİRATÇILARI BİZİ HERKESTEN AYRI TUTUYOR VE DİYORLAR Kİ.

Güvenebileceğimiz biricik müttefik Türklerdir !

Amerikada 467 gazetede kahramanlarımıza dair başmakale çıkmıştır. Şehit eşi, kardeşi ve anası Nedime Bulut'un adı Amerikanın her tarafında hürmetle anılmıştır.

Nevyork, 28 Ocak (Husuf) — Amerikanın mizacı bugünlerde çok kötü... Birleşmiş Milletler namına Koreye müşterek müdahaleden sonra gördüğümüz şevkli, harareti Milletlerarası tesañüt ruhu çok sönmüş ve gevşemiştir. Onun yerine insanlık tesañüdü zaviyesinden ümitsiz bir infiratchılık havası peyda olmuştur. Bunun sebebini, bilhas- sa Koredeki aksiliklerde ve Avrupa devletlerinin silâhlanmak ve Almanyayı silâhlandırmak hususunda gösterdikleri tereddütlerde aramak lâzımdır.

Bu ümitsizlik havası elbette geçecektir, fakat Amerikanın dış münasebetlerinde devamlı izler bırakacağını hesaplamak lâzımdır.

Dikkate lâyık olan bir nokta vardır ki o da Amerikan umumi efkârının bu umumi meyil ve istikamet içinde yalnız bizi müstesna tutmasıdır. Amerikadaki itibarımız hiç ümit ve tahmin lunamayacak derecede yükselmiştir. Koreye asker gönderme- z ve askerlerimizin oradaki hramanlıkları, Amerikanın dört köşesinde bize karşı canlı bir alâka ve sevgi uyanmasına yol açmıştır. Bu itibarın ne derecelere vardığını en sarîh alâmeti, hem Dewey'nin, hem Hooverin, hem de infiratchı Taft'ın söyledikleri nutuklarda: «Güvenilecek biricik müttefik» olarak Türkiye'yi saymalarıdır.

Hakkımızda 467 başmakale

Bu istidatlardan memleket hesabına azamî derecede netice almak için elden geleni yapan Newyork Haberler Bürosu Müdürü Nuri Eren'den şu haberi

Binbaşı Mithat Uluñnlü

Amerikanın 48 eyaletinin her birinde Türklerin kahramanlıklarına ve güvenilir seciyelerine dair başmakaleler çıkmıştır. Bunların yekûnu 1950 yılının sonuna kadar 467 adedini bulmuştur.

Yurdumuzun neşrettiği bültenlerden birine; üç muhtelif harpte kocasını, kardeşini, bu sefer de oğlunu kaybeden Nedime Bulut hakkında Türk gazetelerinde çıkan bir fıkranın tercümesi geçirilmişti. Bunu tam 87 Amerikan gazetesi alıp neşretmiş, böylece şehit karısı, kardeşi ve anası Nedime Bulut'un ismi Amerikanın her köşesinde hürmetle anılmıştır. Bunun üzerine doksan yaşında bir profesör, Türklerin kahramanlığına dair bir şiir yazıp neşretmiştir.

Şimdi bütün mesele, kendimizi tanıtip sevdirmek ve işbirliğini

Mithat Uluñnlü hakkında

Amerikanın tanınmış sütun muharrirlerinden Walker Davenport'un U. S. News and, World Refort mecmuasında çıkan bir yazısında Kahraman Türk binbaşısı Mithat Uluñnlü hakkında şu satırlar vardır: «... Burada sözü- mü keserek, Kore Batı Şimalindeki o kanlı Tokçon - Kunu yolu üzerinde bir tabur Türk askerinin başında yararlıklar gösteren İstanbullu binbaşı Mithat Uluñnlüyü hürmetle selâmlamak isterim. Bu suretle hür milletler namına mücadeleyi kabul eden beş bin Türk askerinden her biri hakkında duyduğumuz hayranlığı da ifade etmiş olurum. Bunlardan bine yakını şehit olmuş veya ağırca yaralanmıştır. Fakat Uluñnlünün hareketleri ve sözleri bütün bu binlerce Türkün yüksek seciyesi hakkında sarîh bir fikir vermektedir. Mithat Uluñnlü'nün taburunu kızillar çevirmişlerdi. Karargâhtan ricat emri gelmişti. Binbaşı, bu emre şöyle cevap vermiştir: Ben neye geri çekileyim siz benim yanıma geliniz. Ben önümdeki vaziyetin hakkından gelebilirim. Kızilları geniş ölçüde tepeliyoruz.»

Bu sözlerin doğruluğunu umumi bir surette ispat etmek ister gibi, tam bu sırada taburun sağındaki küçük bir Türk birliği süngüye dıranarak bağrısan kızıl Çinlilere hücum etmiş, iki yüzünü öldürmüştü, bir okadarını yaralamıştır. Bundan sonra Türk birlikleri, yaralılarını sırtlarında taşımak suretile mevzilerine dönmüşlerdir.

Dünyanın bütün hür insanları Binbaşı Mithat Uluñnlü'nün ku-

TÜRKİYE TÜRKLERİNDİR

Pazar

27

MAYIS 1951

Sene 4 - No. 1114

Fiatı 10 kuruştur.

Hürriyet

GÜNLÜK MUSTAK

MATBAA: İst. Cemalnadr Sokak.
Telgraf: İstanbul — Hürriyet
Telefonları: 25035 - 23031

Müessisi: Ş

17-18 mayıs gecesi yapılan savaşlarda şehit düşen üç kahramanımız Suvan şehrinin bir tepesi üstünde toprak verilmeden önce tugayın sayın Müftüsü Muhsin Örtülü tarafından cenaze namazları kılınıyor.

(Foto: Hürriyet — SEMİHA FERİDUN ES)

Sizler için :

Tarihin Kadar sevdiğin Baban,
Gurbet ellerde yüreği yanan,
Damarında Türkün kanı kaynayan,
Sizin için Ağlar durur döğünün.

Sunayle Evolun Hep Hayalile,
Sevginin Sihirli Parmaklarile,
Kalbini Paralar Ğam Neşlerle,
Dizin döğet oğlar durur dövünün.

Baban gitti avin kaldı Pek ıssız
Yaşamaz o Anasız ve Refikniz
Böz Kınlarda, Ölüm dirim Belirsiz
Sizler için ağlar durur dövünün

Mevlâm Nâsib etsin Bingün Kavuş-
Hayattan Kâm alıp zevkine Kan-
ister gönül. Bu ümitle yaşamak
Nevmid olur. oğlar durur
döğünün.

M. H. H.

Piyade Z.N.
İbrahim H. ^{asıl} _{og.} Miklat ef.
Diyaribekir

326

931 — 37

Ehliyet
derecesi
Eji

Seneleri arasındaki tedris senesinde Harbiye mektebine
n ve mektebin tahsilini ikmal etmiştir.

abiti

Dahiliye Müdürü

Heyeti Erkân Reisi

Harbiye Mektebi Müdürü

Raz.

Raz.

Mra.

R. ^{asıl} _{og.}

H. Miklat

M. İnalt

1931

**ŞEHİT BİNBAŞI
MIKTAT ULUÖNLÜ
MEZARI-PUSAN**

**EROL ULUÖNLÜ
OĞLU**

**ŞEHİT BİNBAŞI
MIKTAT ULUÖNLÜ
KIZI SUNA ULUÖNLÜ**

AĞLIYOR

DOKUZUCU BÖLÜM

ALAY 3 NCÜ TABUR KOMUTANI ŞEHİT BİNBAŞI LÜTFÜ BÜLGÜN'ÜN HAYAT ÖYKÜSÜ VE ŞEHİT OLMASI SİCİLİ (1931 - 115)

*Şehit; Kore Türk Kuvvetleri 241.
Piyade Alayı III. Tabur Komutanı
Piyade Binbaşı (1931 - 115)
Mehmet Lütfi Bülgin.*

Doğumu: 1911

Şehadeti: 24. Mayıs. 1951

ŞEHİT EVLÂDİ ŞEHİT PİYADE BİNBASI LÜTFİ BÜLGÜN

I. Alay İstihbarat Subayı (S-2)Yüzbaşı Muzaffer SEBÜKCEBE , Piyade binbaşı Lütfü BÜLGÜN'ün hayatını ve şehit olmasını şöyle anlatmaktadır ¹

“ Birinci Dünya Harbinde Babası Topçu Ön Yüzbaşı Sabit Beyde Cephedeki Piyade birliklerini destekleyen bir topçu Taburunun Komutanı bulunuyordu.

¹ " Şehit Evladı Şehit Piyade Binbaşı Lütfü Bülgin" , Korsavaş Dergisi, Yıl 2, s. 24, Mayıs 1977, s. 8-10.

O da Babası gibi Düşmanla savaşarak şehitlik Mertebesine erişti.

1911 yılında Erzincandaki bir Kıt'ada babası Topçu Subayı iken dünyaya gelmişti.

1914 de Patlıyan Birinci Cihan savaşı sıralarında cepheye giden babasını hayal meyal hatırlıyordu.

Harp Uzun sürmüştü. Savaşın üçüncü yılında (1916 da) en kanlı savaşların verildiği bir dönemde Hain bir düşman kurşunu Ön. Yüzbaşı Sabit beyi Şehit etmiş, henüz yeni beş yaşına basmış Küçük Lütfi'yi de yetim bırakmıştı.

**3 NCÜ TB. K.
BNB.
LÜTFÜ
BÜLGÜN
ŞEHİT**

**2 NCİ TB. K.
BNB
MIKTAT
ULUÖNLÜ
ŞEHİT**

**GAZETECİ
HİKMET
FERUDUN
ES**

**TOPÇU
YZB
AHSEN SAYA**

O zamanlar bunu pek anlamamıştı. Savaş sonu babası dönmeyince bir Şehit evladı olduğunu zamanla öğrendi. Dayısı ve Amcasının da Subay oluşu Lütfü Bülgün'i de Askerliğe karşı büyük bir sevgi ve tutku yaratmıştı.

ilk ve Orta öğrenimini ERZİNCAN'da tamamladı. Askerliğe olan derin Tutkusu ve Şehid olan babasının düşmandan öç alma duygusu onun 1927 yılında İstanbul'daki Kuleli Askeri lisesine girmesine sebep oldu. Okulun çalışkan ve disiplinli bir öğrencisiydi. Küçük yaşta aldığı askerlik terbiyesi onu daha çok muhitine sevdirmisti.

1929 yılında Liseyi bitirerek yine İstanbul'daki Kara Harp Okuluna girdi.

Bir savaşta Düşmanla daha yakından vuruşmak, babasının intikamını alabilmek üzere Piyade sınıfını seçti ve 1931 Yılında P. Asteğmeni olarak Harp okulundan diploma aldı.

Kartal Maltepedeki Piyade ve Atış Okulunda bir yıllık sınıf eğitimini de tamamlayarak Levent bir Piyade teğmeni olarak O tarihte AKŞEHİR'de bulunan Piyade Alayına katıldı.

Üstün gayreti ve Bilgisiyle Daima Komutanlarının takdirini kazandı.

1935 yılında Üsteğmenliğe yükseldi ve Gelibolu'daki Yeni bir birliğe atandı.

Sene 1939 İkinci cihan savaşı başladı. Ütğm. Lütfü Bülgin de Yüzbaşılığa yükselme sırasındaydı. Türk Silahlı Kuvvetleri Savaşa katılmamış fakat bütün gücünü Tehlikeyi her an beklediği Trakya'ya ve hudutlara yığmıştı.

A black and white photograph of four men in military uniforms. Three are seated and one is standing on the right. They are outdoors, possibly in a trench or dugout, with foliage in the background. The text "BNB LUTFU BULGIN" is printed in the upper center of the photo.

15

Düşmanı Huduttan itibaren ilk karşılayacak ve en çetin savaşı verecek bir Bölük Komutanı olarak bulunuyordu. Az sonra Üstün bilgisi ve azimli çalışması dolayısı ile onu 28 nci Tümenin karargâhında Harekât şubesinde görevlendirdiler.

1941 yılında Tümen birlikleri Hadımköy bölgesine intikal etti. Burada da Yüzbaşı Lütfü Bülgin Karagâhtaki hizmetindeydi.

O Tarihte Şark Hizmeti çıkmıştı. Sevinçliydi. Babasının Şehit olduğu bölgede Vatan hizmetini sürdürecekti.

Yüzbaşıliğin bir kısmını Sarıkamışta, Doğunun en kritik bölgesinde tamamladıktan sonra İskenderun ve Kırıkhandaki Piyade birliklerinde bulundu.

Binbaşılığa terfi sırası gelmişti, 1949 yılında Binbaşılığa yükseldi.

Onu MARAŞ'taki Piyade Alayı Tabur Komutanlığına atadılar. Askerlik hayatı daima Kıtada geçmişti.

Artık Üst Rütbeli bir subaydı. Orduda çok sevilen ve astları tarafından çok sayılan ve güvenli bir komutandır.

Henüz Tabur Komutanlığı görevi alalı bir yıl olmuştu ki , 1950 yılı 25 Haziranında KORE Harbi patlak verdi. Aynı yılın Temmuz ayı sonlarında T.C. Hükümeti Birleşmiş Milletler isteklerine uyarak KORE Savaş alanına takviyeli bir tugay göndermeye karar verdi.

Binbaşı Lütfü Bülgin'in Daha evvelce Edirne de Hudud boylarında İkinci Cihan savaşı sıralarında Bölük Komutanlığı yaptığı 28 nci Tümenin Ayaş'ta ki 241 nci Piyade Alayı Kore'ye Birleşmiş milletler ideali uğrunda savaşa gönderilecekti.

Alay Etimesgut'daki Tugay garnizonuna intikal edince Sefer hazırlıklarına başladı. Silah Personel ve Malzeme ikmaline gidildi.

Personel atamalarında daha itina ile duruldu. Binbaşı Lütfü Bülgin'de 25 Ağustos 1950 de Maraş'ta bulunduğu sırada hasbel kader daha önce

Edirne sirtlarında Nöbet beklediği, Bölük Komutanlığını yaptığı 241 nci Piyade alayının 3 ncü Tabur Komutanlığına atandı. Bu defaki görevi Yurt dışında ve uzak doğuda istilaya uğramış bir milleti kurtarmaktı...

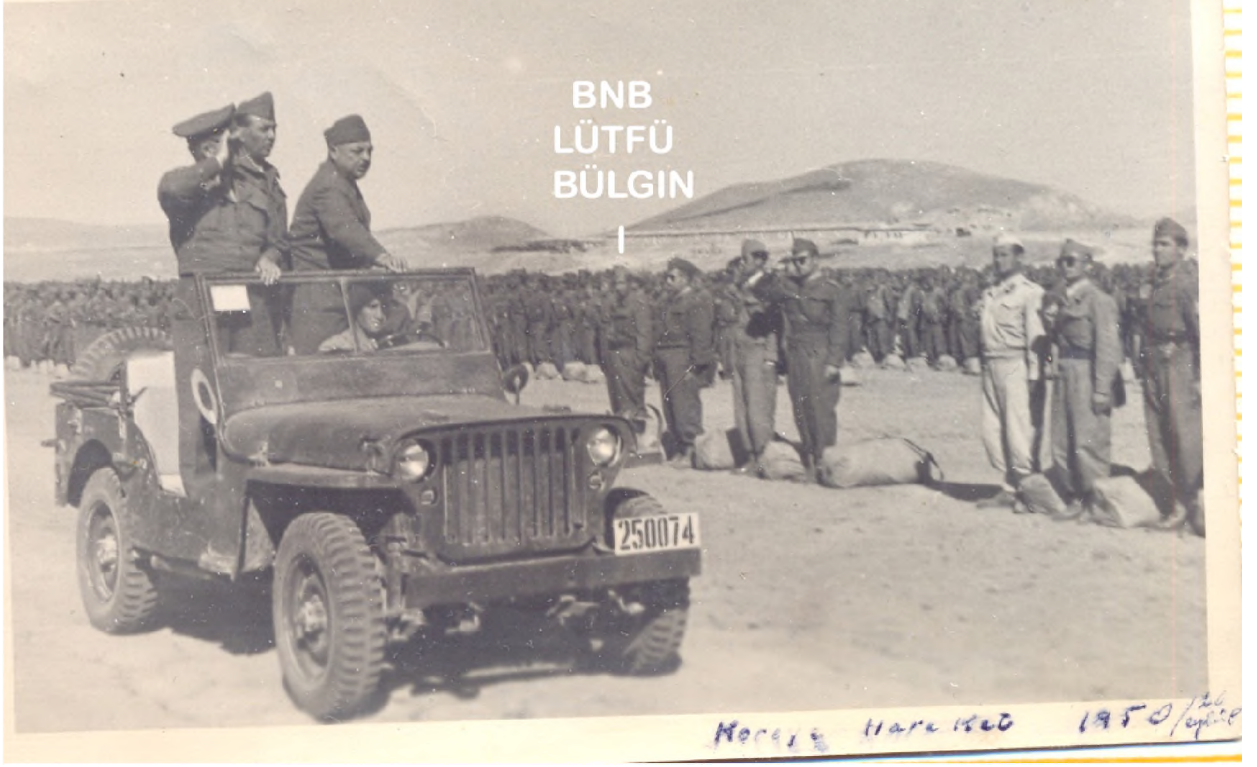
Eşini ve evlatlarını Maraş'ta bırakarak veda edip şanlı bir hizmete memur edilen taburunun başına koştu.

2. YUZBASI
AHMET TUNCER
SEHIT

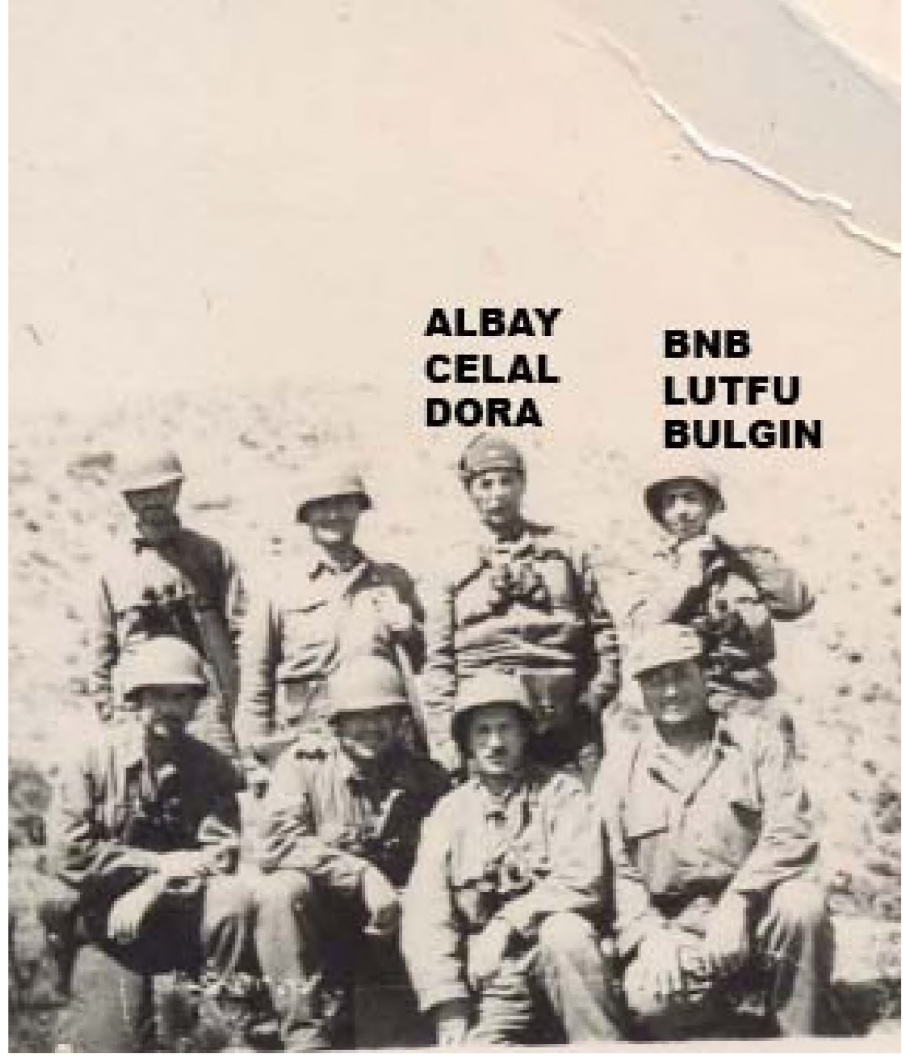
1. ALBAY
CELAL DORA

19 Eylül günü tekml Savaş hazırlıklarını tamamlayan Tugayla birlikte İskenderun da vapura binmek üzere taburunun başında hareket etti.

Burada bir haftalık son çalışmalar ve noksanlarda tamamlanınca ilk katile MC. Rea Amerikan Askeri Taşıma gemisiyle savaş alanına yola çıktı. Natık Poyrazoğlu'nun Komutasındaki bu gemide Binbaşı Lütfü Bülgin de taburu ile beraber bulunuyordu.

Yakınlarına, sevdiklerine ve Vatanına veda ederek bir daha Ulaşması kismet olmıyan canından çok sevdiği yurt topraklarından ayrıldı, içinde bir savaş görevi almanın gururu vardı. Dönerse bir Harp görevini başarmış Şerefli bir Gazi, Kalırsa babası gibi Yüceliğe erişmiş şehid olacaktı.

16 Ekim 1950 günü Taburunu taşıyan gemi Kore Sularına ulaştı. Pusan limanında demirledi. 18 Ekim 1950 günü de Binbaşı Lütfü Bülgin'in Taburu'da savaşıacağı, Türk gücünü ve Kahramanlığını cihana duyuracağı Kore Topraklarına ayak bastı.

Teagu'daki bir aya yakın bir süre savaşı tatbikatlarından sonra önce halen Kuzey Koredeki KAESONG civarındaki Gerilla savaşılarına taburu ile katıldı.

Savaş cepesi Kuzeyde Mançurya hududuna (Yalu nehrine) yaklaşmıştı. Düşmanın gücü artmış. Komunist Çin Kuvvetleri savaşa katılmıştı.

Çetin savaşların arifesinde bulunuyordu. Türk Tugayı da Kuzeye KUNURİ bölgesine yanaştırıldı. Beklenen düşman taarruzu ile birlikte henüz ihtiyata yeni gelmiş tugay acele cephede görev aldı. Kore de Cihan Harp tarihine mal olan Kunuri savaşları verdi. Bu parlak başarıda da Binbaşı Lütfü BÜLGİN ve Taburunun da büyük hissesi vardı.

Dirayeti, Soğukkanlılığı ve Örnek Komutanlık Vasfı ile birliğine güvenilir üstün bir lider olmuştu.

Daha sonra Kimpo Yarımadasındaki savunmada, düşmanın Taarruz yönünü değiştirmesinde, KUMYANGJANGNI' de Tugayın Üstün birlik Nişanına hak kazanmasında, Bnb Lütfü Bülgin ve Taburunun büyük katkısı oldu.

1951 yılı Ocak ve Şubat ayında batıda sahile yakın bölgeden Başkent Seoul ve Han nehri yönünde yapılan taarruzlarda düşmanın büyük kayıp vererek nehri, Kuzeyine çekilmesinde çok iyi bir sonuca ulaşılmmasını sağladı.

22 Nisan ve 18 Mayıs 1951 deki tugayın verdiği en önemli muharebelerde Binbaşı Lütfü Bülgin taburu ile en çetin savaşımlara göğüs gerdi. Artık Muharebe gücünün tam anlamıyla kazanmış başarıdan başarıya ulaşmıştı.

Birleşmiş Milletler Savunma cephesinin 5 kilometre ilerisine her yönden gelecek saldırılarına karşı Çevre savunmasında 241 nci Alay Her üç taburunu da cephede yerleştirdi. Alay birlikleri en korkunç savaşını verdi. İnatla direnen birlikler karşısında düşmanın bir tümenden fazla kuvveti ağır kayıplar vererek çekildi. Artçı birlikleri bıraktı ve engellemeler yaptı.

Türk Tugayının Kıvanç veren bu başarısından sonra yine birlikler cephede ilk hatta taarruz görevine katıldılar.

3 ncü Tabur önce alay ihtiyatında sonrada cephede 1 nci tabur yerinde yeniden taarruza başladı. Bulunulan arazi fazla yüksek ve sarp olmakla beraber yol durumu elverişsiz ve son derece sık ormanlıktı.

Sağında 2 nci Tabur solunda ise 25 nci Amerikan Tümeninin 35 nci alay birlikleri bulunuyordu. Birlikler Taarruza Beş gündür aralıksız devam etmişlerdi. Harekât süratle gelişmiş ve uzak hedeflere ulaşılmıştı.

24 Mayıs 1951 günün erken saatlarında Taarruz başlamış ve ilk hedefler öğleye kadar ele geçirildi. Batıdaki birlikler UJON Bu'nun 20 kilometre kuzeyine ilerlediğinden Tugay birliklerine de yeniden - 8 Kilometrelik bir hedef daha verilmişti.

Aynı gün hedefler alındıktan sonra uzun süredir cephede çarpışan Tugay birlikleri Kanada Tugayı tarafından değiştirilecekti. Son hedeflerde 2 nci 3 ncü taburlar tarafından günün geç saatlarında ele geçilerek emniyet tertipleri alınmış KANADA Tugayı birliklerinin gelmesini beklemekteydi.

Ortalık iyice kararmıştı. Fakat daha geriden değiştirmeye gelecek birlikler görünürde yoktu.

3 ncü Taburun seçtiği ilk Komuta yeri Düşman Topçusu tarafından şiddetli topçu ateşine alınmıştı. Gece Barınacak daha müsaid bir yer aranmış ve buraya alaca karanlıkta taşınılmış ve Alayla irtibat yapılarak bilgi verilmişti..

Birden Saat 22,00 sıralarında 3 ncü Tabur Bölgesinden çok şiddetli bir infilak sesi duyuldu. Herkes bu şiddetli patlamayı merak etmiş ve araştırmaya başlamıştı. İlk Öğrenilen bilgiler cidden Korkunç ve hüzün vericiydi. Hemen Hemen tüm 3 ncü Tabur Komutanı ve Karargah Subayları şehid veya ağır yaralıydılar.

Düşmanın Çekilirken yaptığı tuzaklardan biri Tam Tabur Komutanının çadırının kurulduğu yere isabet etmişti.

Sonradan yapılan incelemede Düşmanın Havan mermilerinden yaptığı Bubi tuzağı patlaması sonucu büyük kayıp meydana gelmişti.

Acele Kurulan çadırlara girenler günün yorgunluğunu bir an önce bir azda olsa kestirerek gidermiye çalışıyordu.

Tabur Komutanının çadırında Tabur Komutanı Binbaşı Lütfü Bülgün ,yüzbaşı Menduh BUDAK, 12 nci Bölük Komutanı Yüzbaşı Halil CAYAN, Tb. Hrk. Eğt. Subayı Yzb. Nail NOYANLI Bulunuyordu. Gecenin sessizliğinde Bu olay Çok korkunçtu.

Mayın Tam Tabur Komutanının Kurulan Portatif Karyolası altından infilak etmişti. Kulakları yırtan gürültü ile büyük bir alev sütünü havaya yükseliyordu. Bir az sonrada hadise yerine koşanlar çadırda bulunanların yürek parçalayan halleriyle karşılaşıyorlardı.

Tabur Tabibi Dr. Yüzbaşı Cemal TANRIÖVER tarafından hemen ilk müdahale yapılmasına rağmen Tabur Komutanı Binbaşı Lütfü Bülgin ve yine ağır yaralı 12 nci Bölük Komutanı Halil ÇAYAN'ı kurtarmak imkânı olmadı.

Bir şey söyleyemeden Oracıkta Ruhlarını teslim ettiler. Gözünü Kaybeden Emir Subayı Memduh Budak, Çenesinden yaralı Tb. K. Mavini. Yzb. İhsan Sarpkaya ve Belinden Ağır yaralı Yüzbaşı Nail Noyanlı ve çadır ilerisindeki ağır yaralı iki nöbetçi er hemen tedavileri için Gerideki KANADA Tugayı Sıhhiye Bölüğüne Tabur Tabibi tarafından tahliye edildiler.

Bir Yıla yakın bir süredir savaş alanında en büyük badireler atlatan ve her türlü tehlikenin üstesinden gelen Şehit binbaşı Lütfü Bülgin tam yurduna, canı kadar sevdiklerine kavuşma ümidinin belirttiği bir sırada bir talihsizlik eseri O da babası gibi Zalim bir düşman mermisiyle Şahadet mertebesine erişmişti.

Yüzünde görevini kahramanca başarmanın tebessüm izleri vardı.

Nur içinde yat aziz şehit , O gün sana derin sevgiyle candan bağlı bütün tugay mensuplarını sonsuz mateme boğdun. Acı yıllar geçse de unutulmadı. Şüphesiz ki yakınlarında acı çektiler. Onlara esenlikler sana Tanrıdan mağfiret dileriz.

Türk Tugayı bir hafta öncede yine çok kıymetli 2 nci Tabur Komutanı Binbaşı Mıktat Uluünlü'yü de bir düşman topçu ateşi ile kaybetmişti. Allah rahmet eylesin.

iyi bir Önder Oluşun, Üstün başarıların daima anılacak, genç nesillere aktarılacaktır.

Nur içinde yat aziz şehit. Senin hatıranı kadirbilir Ankara belediyesi Şehrin merkezi demirtepedeki bir sokağa ŞEHİT BÜLGİN adını vermiştir. Hatıran daima yaşayacak ve daima başkent halkı ve bütün savaşımlar seni her zaman rahmetle anacaktır.

II. Topçu Yüzbaşı Refik Soykut , 3 ncü Tabur Komutanı Binbaşı Lütfü Bülğün 'ün hayatını ve şehit olmasını şöyle anlatmaktadır ²

“ 28 Nisan 1931 de Harp okulunu bitirmiş, ordunun muhtelif hizmetlerinde bulunmuş, 30 Ağustos 1949 da binbaşılığa yükselmiş, 25 Ağustos 1950 de 3 ncü Tb. komutanlığına tayin edilmişti.

20 Mayıs 1951 günü başlayan genel taarruz muvaffakiyetle gelişmekte idi. Bu sefer Türk silâhlı kuvvetlerinin cephesine sık ağaçlı bir orman tesadüf etmiş, iki günlük fazla çetin olmayan çarpışmalardan sonra, 24 Mayıs 1951 günü burası da kuzeye geçilmiş bulunuyordu.

Son günlerin fazla hareketli ve yorucu olması dolayısı ile Türk tugayının cephesi, yarın Kanada tugayına devredilecek ve Türkler ihtiyata alınacaktı. Nitekim Kanadalılar akşama doğru en ileri hatlarımızın gerisine yanaşmış, yarınki harekât için tertiplerini bitirmişlerdi.

² Refik Soykut , Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Kırşehir Öğrenim Gençliğine Yardım Derneği Yayınları, No. 1, Ankara, 1952, s. 94.

Türk bölükleri ise akşama doğru işgal ettikleri mevzilerine yerleşmiş, karargâhlar sabahleyin kolayca çıkabilecek surette ordugâha geçmişlerdi. Bu arada III. Tb. Kh. da ilk defa saat 17,00 sularında yol kenarında (CS3682) yerleşmiş, fakat düşman ateş ve gözünden kâfi derecede masun olmadığı mütalâa edilerek ve birazda 12 Bl. K. nı Yzb. Halil Çayan'ın ısrarıyla Tabur muharebe idare yeri 400 M. kadar daha açığa bir tepenin güney yamacına alınmış ve buraya intikal saat 21.20 de bitmişti.

Çabuk olması için Bnb.Lütfü Bülgün, kendi jeep arabasının, römorkunda taşıttığı iki adet onikilik Türk çadırlarının kurulmasını istemiş, her çadıra karargâh subayları taksim olarak yerleşmişlerdi. Tb. komutanının çadırında, kendisinden başka; muavini İhsan Sarpkaya, Emniyet ve personel subayı Memduh Budak, 12. Bl. Komutanı Halil

Cayan vardı. Bir kaç metre kadar açıktaki ikinci çadırda ise harekât, haber subaylarıyla karargâhın diğer subayları bulunuyordu.

Günlük mutat raporlar, gerekli emirler verildikten sonra bir çokları uyuklamaya başlamışlardı. Tb. haber subayı, akşama doğru alınan iki Çinli esirin ifadelerini alıyor, Yzb. Halil Cayan, torbasından çıkardığı iki portakalı arkadaşlarına ve komutanına soyarak ikram ediyordu.

Dışarda bir nöbetçi çadırların 8-10 M. kadar açığında dolaşmaktadır. Etrafta tam denecek bir sükûnet hüküm sürmekte, saat gece yarısına üç çeyrek kadar yaklaşmış bulunmaktadır.

İşte böyle bir halin hüküm sürdüğü dakikalarda, binbaşının belinin altından doğru O dakikalarda uyanık olan Yzb. İhsan Sarpkayanın ifade ettiği gibi insan gövdesi büyüklüğünde yükselen dört alev sütunu ile şiddetli bir infilâk vuku buluyor.

Bu infilâk sonunda Bnb. Lütfi Bülğün ağır yaralanıp beş dakika kadar yaşadıktan sonra, Yzb. Halil Cayan ise ensesinden yaralanıp biraz sonra şehit oluyorlar. Şehadetlerinden evvel hiç birisi de bir şey söyleyemiyor.

Bu resim, Kore Türk Savaş Birliği subaylarından bir grup, Birlik Chonan'da ihtiyatta bulunduğu sırada karargâh binalarında çekilmiştir. Bunlardan Üsteğmen Naim, elinde bir Cenup Kore Cumhuriyeti bayrağını tutmaktadır...

Aynı çadırdaki yatanlardan, İhsan Sarpkaya çenesinden, Memduh Budak ise sağ gözü ve kolundan, diğer çadırdaki yatanlardan harekât subayı Yzb. Nail Noyanlı belinden, dışarda nöbet bekleyen nöbetçi ise bacağından yaralanıyorlar.

Derhal yapılan müdahale sonunda yaralılar geriye nakledilerek Yongdan-po da ilk büyük tedavileri yapılıyor ve hazır bekleyen tayyare ile doğrudan Tegu'ya gönderilip hadiseden tam dört saat sonra memleket içi sahra hastahanelerinin - ameliyat masalarına, röntgenleri de alındıktan sonra filimleri ile beraber sevk ediliyor ve derhal ameliyatlarına başlıyorlar.

Hadiseyi müteakip ve ertesi gün sabahleyin yerinde inceden inceye tahkikat yapılmış ise de, hadise hakkında tam kanaat verecek kat'i bir ip ucu bulunamamıştır. Ancak tahminler yürütülmüş ve en yakın şu ihtimal kabul olunmuştur.

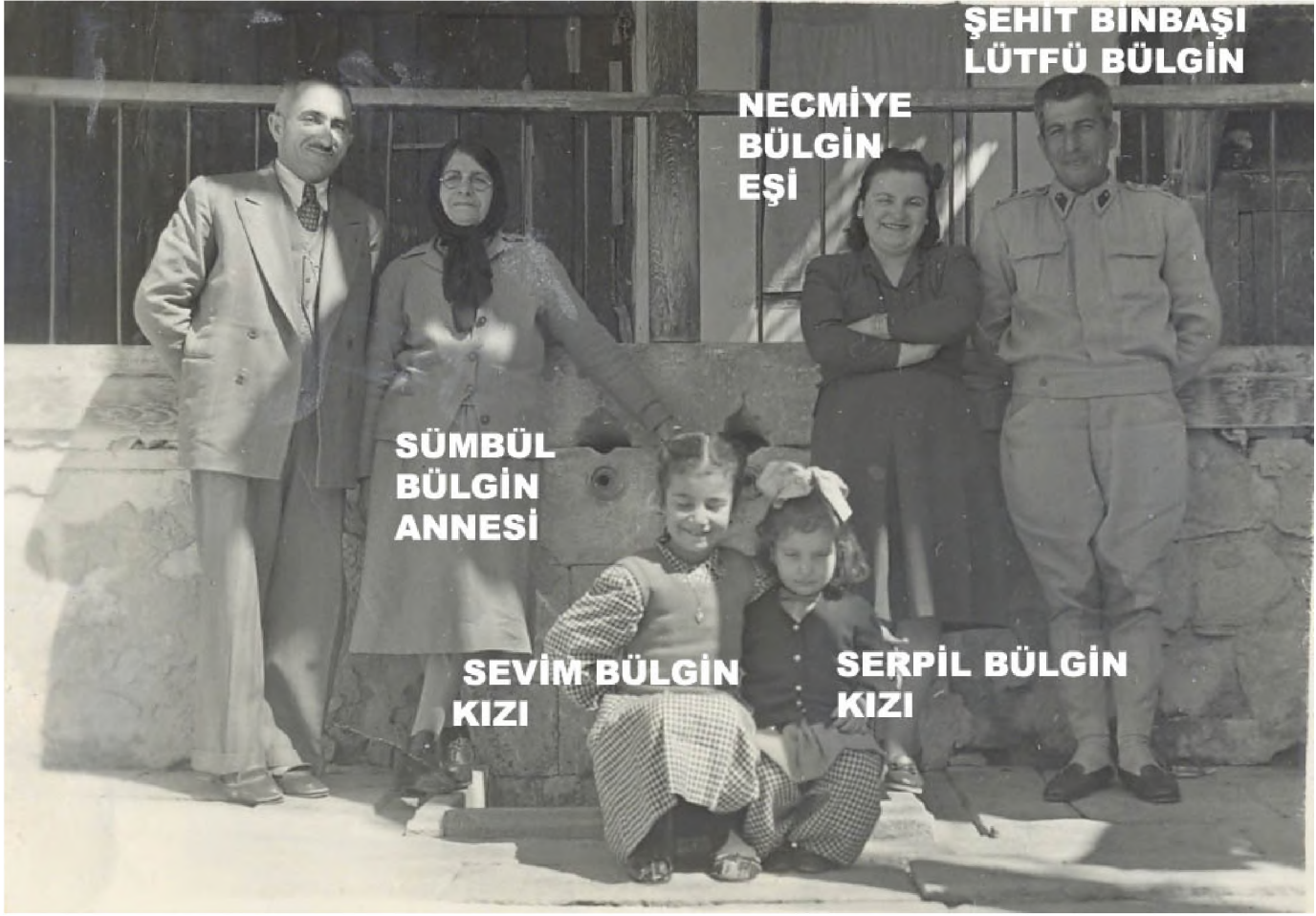
Çadırlar, vaktiyle Çinlilerin kuvvetle tahkim ettiği ve mayınlarla kirlettikleri bir tepenin güney yamacına kurulmuştu. Bilhassa ince tellerden faydanılanarak yapılan tuzaklı mayınlar daimi tehlikeli olurlar. Bu tuzak mayınlarından birisinin, binbaşının belinin altına tesadüf etmesi, onun bir hareketiyle mayının infilâk etmesi, veya telli olduğu düşünülürse,

her hangi birisinin bu tele takılması ve netice alarak bombanın patlaması muhtemeldir.

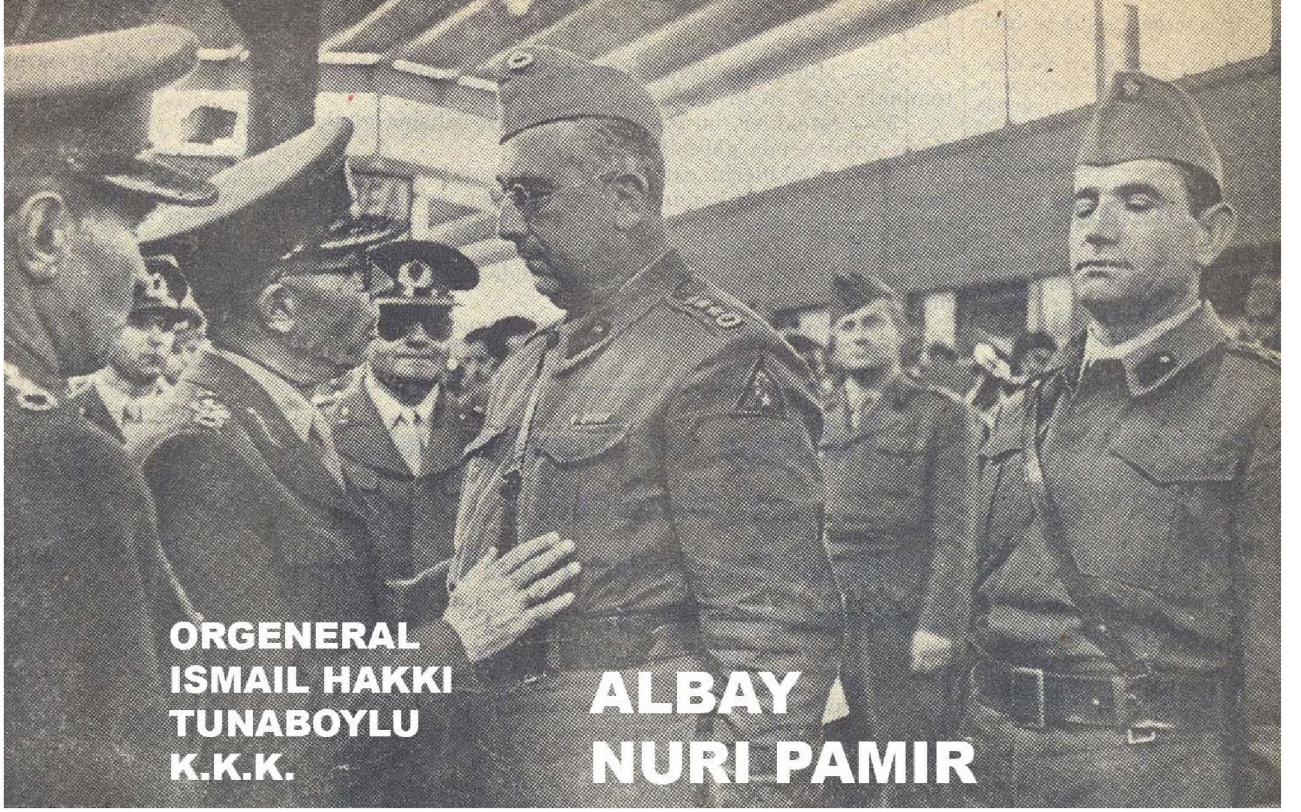
**ŞEHİT BİNBAŞI
LÜTFÜ BÜLGİN**

**NECMİYE
BÜLGİN
VEFAKER
EŞİ**

ONUNCU BÖLÜM

PIYADE ALBAY NURİ PAMİR'İN ŞEHİT OLMASI VE HAYAT ÖYKÜSÜ

5 HAZİRAN 1952

Türk Tugayı Komutanı ile yardımcısı, 2 nci Tabur Komutanı ve emir subayı 5 haziran 1952 günü bu 1052 rakımlı tepede düşmanın 15 m. yakınındaki mevzileri teftiş ettiler.

Düşman bu bölgede hareket halindeki bir kaç kişiye de ateş etmekte idi.

Düşman bir komutan kafilesinin gezdiğini sezdi ve geri dönüşte bunların üzerine havan ateşi açtı. Bir havan mermisi bu subayların arasına düştü ve Türk Silahlı Kuvvetleri Komutan Yardımcısı Albay Nuri PAMİR, (Nuri PAMİR, uzun boylu, çok soğukkanlı ve cesur bir subaydı), havan mermisi parçasının başına isabeti sonucunda şehit oldu.

Saat 19 40'ta 1052 rakımlı tepenin doğukuzeyindeki 1211 rakımlı tepeden 1052 rakımlı tepeye doğru 5 - 6 kişilik gruplar halinde 20 kadar düşmanın ilerlediği görüldü. Saat 20 03'te bunların sayısı 43'ü buldu.

1052 rakımlı tepe civarındaki düşmandan bir takım, 6 ncı Bölük mevzilerine 50 m. ye kadar yaklaştı, hareket halinde olan bu düşman topçu ateşi ile dağıtıldı ve 15 kadar kayıp verdiği görüldü.

Türk Silahlı Kuvvetlerinden üç er şehit oldu, bir er de yaralandı.

A. 241 nci Alay S-2 (İstihbarat kısım Amiri) Yüzbaşı Muzaffer Sebükcebe , 241 nci Alay Komutanı kahraman Şehidimiz Albay Nuri Pamir'in Hayatı ve Şehit Olmasını Şöyle Anlatmaktadır.¹

(Şehadet Rütbelerin En Yücesidir).

2 nci Türk Tugayı Komutan Muavini, Komutanların Komutanı, en yüksek rütbeli Kore Savaşları Şehidi rahmetli NURİ PAMİR'in Hayat Öyküsü.

¹ " 241 nci Alay Komutanı Albay Nuri Pamir 'in Şehit Olması ve Hayat Öyküsü " ,Korsavaş Dergisi, Yıl 1, s. 3, Temmuz 1975, s. 25-27.

ÖZGÜRLÜK, BARIŞ ŞEHİDİ

ALBAY NURİ PAMİR

Muzaffer SEBÜKCEBE

1951 yılında KORE'ye gönderilen İkinci Türk Tugayının 241 nci Alay Komutanı ve Tuğ. Komutanı muavini Şehid Albay Nuri Pamir'in hayat öyküsü.

Şehid Albay N. Pamir 1901 yılında Niğde'nin BOR ilçesinde dünyaya gelmiştir. Vatan sevgisi yüksek ve askerliğe karşı tutkusu sonsuz olan Pamir subay olmak üzere Kuleli Askerî Lisesine girmiştir. Burada öğrenimine devam ederken Türk İstiklâl Savaşı'nın başlaması ile Yurdun kurtuluş mücadelesine katılmak üzere işgal altındaki İstanbul'dan kaçarak Bursa yolu ile Anadolu'ya geçmiş ve Ankara'da açılan ikinci devre subay talimhahına katılmıştır.

Buradan 1 Nisan 1921 de Piyade Asteğmeni rütbesi ile subay çıkarak Millî Mücadele Ordusu saflarında ilk savaş görevine başlamıştır.

Önce İkinci İnönü muharebesinde Oklubal Köyü civarında 8 nci Tümenin Hücum Taburu Makinalı Tüfek Bölüğünün levent bir Takım Komutanı olarak ilk savaş sınavını başarı ile vermiştir.

14 Kasım 1921 de Teğmenliğe yükselen Nuri Pamir sıra ile güney cephesinde Aydemir - Atliveren - Makas gediği ve daha sonra Eskişehir muharebelerinde Kofankaya - Seyidgazi - Kesenler - Ilgaz Boğazı harekâtında kahramanlık başarılarına yenilerini katmıştır.

Millî Mücadele Ordusunun Polatlı -Haymana Hattına çekilmesi ile yine hücum taburunun cesur ve atak bir teğmeni olarak Ilıca Vadisi - Ördek Köy - Haymana ve Güzelim Dağ bölgelerinde Sakarya Savaşına katılmıştır.

26 Ağustos 1922 de başlayan Büyük Taarruzda, Afyon'un alınmasında şehre ilk giren Hücüm Taburu P. Takım Komutanı olmuştur.

Başkomutanlık Savaşının en can alıcı yeri Afyonkarahisar - Eşme harekâtında büyük yararlıklar göstermiştir.

SAVAŞ SONU :

İstiklâl Savaşının bitiminde Tekirdağ'daki 14 ncü Jandarma Taburu Ağır Makinalı Bölüğü Takım Komutanlığına atanmış, daha sonra aynı bölgeye yeni gelen 61 nci Tümen 190 ncı P. Alay 5 nci Bölük Takım Komutanlığına getirilmiştir.

1 Haziran 1925 de Üsteğmenliğe yükselen N. Pamir aynı tümenin 159 ncu Alay 1 nci ve daha sonra 10 ncu Bölük Takım Komutanlıklarında bulunmuştur.

1926 ve 1927 yıllarında da Harp Okulu ve Piyade Okulunda da subaylık öğrenimini tamamlamıştır.

Doğu Görevi için 8 Ekim 1929 da Doğu Beyazıt'ta 18 nci Hudud Taburu 2 nci Bölük Takım Komutanlığına atanmıştır.

30 Ağustos 1930 de Yüzbaşılığa terfi eden Pamir, Hudud Taburu, Iğdır 3 ncü Bölük Komutanlığı yapmış, daha sonra da Bayburt'ta 3 ncü Tüm. 7 nci Piyade Alayı 5 nci Bölük K.lığına atanmıştır.

Şark Görevi sırasında Ağrı Harekâtına katılarak yararlıklar göstermiş ve takdirname almıştır.

Doğu'daki görevi sona eren Yüzbaşı Pamir 16.9.1932 de İstanbul Taşkıışladaki 1 nci Tümen 5 nci Alay 9 ncü Bölük Komutanlığına katılmıştır.

Her hususta silâhlı kuvvetlerde temayüz eden Pamir, Orduya subay yetiştirmek üzere Kara Harp Okuluna atanarak 2 Eylül 1934 den 3 Ağs. 1938'e kadar dört yıl İstanbul ve daha sonra Ankara'ya nakleden okulda Bölük Komutanlığı yaparak çok değerli subay ve Komutanlar yetişmesin de Önder olmuştur.

4.8.1938 de kıta hizmeti için 23 ncü Tümen 46 ncı P. Alayı 11 nci Bölük Komutanlığına çıkarılmış ve Adapazarı ve Trakya'da bu birlikle görev yapmıştır.

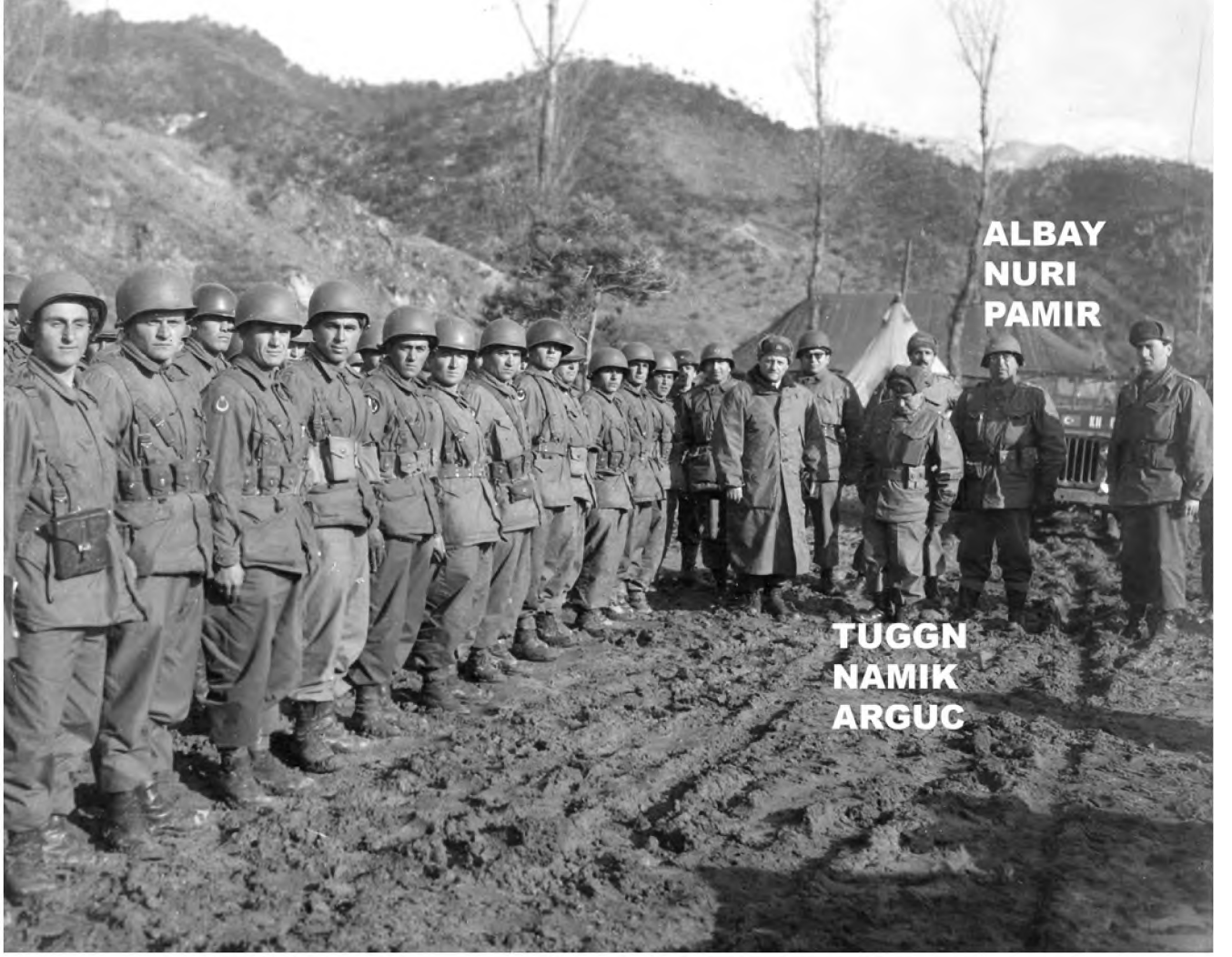
30 Ağustos 1940 da Binbaşılığa yükselmiş ve Lalapaşa'da 23 ncü Tugay Yardımcılığında bulunmuştur.

Üstün bilgisi, Liyakati ve örnek bir yetiştirici olması dolayısı ile, seçilmiş bir subay olarak 1 Ocak 1941 de harb senelerinde Afganistan'a Harp Okulu öğretmenliğine gönderilmiştir. 15 Kasım 1944 yılına kadar Kabil'deki Afgan Harp Okulunda Dost Ülkeye değerli subaylar sağlamıştır.

16 Kasım 1944 de yurda dönen Binbaşı Pamir bu tarihten 1946 yılına kadar Babaeski'deki 5 nci Kolordu 5 nci Tümen 24 ncü P. Alayı Tabur komutanlığında kalmıştır.

30 Ağustos 1946 da Yarbaylığa yükselmiş Önce ÇANKIRI'da Piyade Okulu Talim Alay Komutanlığı ve daha sonra da Milli Savunma Bakanlığı Dış İkmal bürosunda, son senede Ankara Yedek Subay Okulu Alay Komutan Muavinliğinde bulunmuştur.

30 Ağustos 1949 da Albaylığa terfi etmiş ve bu tarihte M.S. Bakanlığı Dış ikmal bürosuna ve 23.4.1950 de Genelkurmay 3 ncü Şube Yardımcılığında atanmış, 1.11.1950 de de Harp Okulu Eğitim Alay Komutanlığına getirilmiştir.

KORE TÜRK TUGAYINDA GÖREV ALIŐI VE şEHADETİ :

Albay Nuri Pamir Ağustos 1951 de KORE'deki Türk Tugayına Atanmış ve 1 Eylül 1951 de Uçakla Kore'ye gelerek 241 nci Alay Komutanlığına katılmıştır. 1951-1952 yılları 2 nci Türk Tugayının KORE'de yaptığı savaşlarda üstün sevk ve idaresi ile temayüz etmiştir.

Bilhassa 3 Ekim 1951 den 21 Aralık 1951'e kadar Tugayın işgal ettiği mevzilerden yaptığı karşı taarruzları başarı ile yöneltmiőtir. Bu savaşlarda YILDIZ TEPE'nin Türk Tugayı eline geçmesini sağlamıştır.

24 Şubat 1952 de Birleşmiş Milletler Ordusu Doğu kanadında 25 nci Amerikan Tümen emrinde CHUN GCHON bölgesi YAODONG kuzeyindeki Savunma mevzilerini 32 nci Tümeden teslim alan Türk Tugayı Görevini uzun süre burada devam ettirirken yine Albay Nuri Pamir, cesaret ve kahramanlıkla örnek Komutanlığını göstermiştir.

Zaman zaman Cephede en ilerdeki birlikleri yerinde görerek direktifler vermiş ve birliklerin moral gücünü artırmıştır.

5 Haziran 1952 günü yine en ileri hatlardaki Birlikleri görmeye giden Albay Nuri Pamir Cephedeki ve en doğudaki 1 nci Bölükle 2 nci Bölük arasındaki boyun noktasından geçerken düşmanın yaptığı bir Ağır havan ateşi sonucu gözünden isabet alarak yaralanmış ve oracıkta ruhunu teslim ederek Şehitlik mertebesine yükselmiştir.

Bu eşsiz değerdeki Örnek Komutanın şehadeti Tugay personelini, Silâhlı Kuvvetler mensuplarını son derece teessüre garketmiştir. Acı haber kısa sürede Yurt'da da duyulmuştur.

Aziz Şehidim değerli hatıraların yarının Türk Savaşçılarına daima ışık tutacak ve her zaman canlı ve tazeliğini yaşatarak menkıbeler halinde nesilden nesile intikal edecektir.

Türk Silâhlı Kuvvetleri de yayınladığı harb eğitimi eserlerinde Pamir ismini işlemekle her zaman anılmasını sağlamaktadır.

Yurttan Uzak Kore topraklarında Türk şanının ve kahramanlığının sembolü olarak baş ucunda bulunan Ayyıldızınla nur içinde Yat.

Kore savaşçıları Türk Milleti tarafından mert, cesur, ve kahraman bir komutan olarak hatıraların daima yadedilecektir.

Müsterih ol.

ŞEHİT ALBAY NURİ PAMİR'İN SAVAŞLARDA ALDIĞI

MADALYALAR :

1. İSTİKLÂL MADALYASI,
2. LİYAKAT MADALYASI,
3. AFGANİSTAN YÜKSEK HİZMET MADALYASI,
4. KORE SAVAŞLARINDA AMERİKAN SİLAHLI KUVVETLERİ TARAFINDAN VERİLEN LEJİYON OF MERİD NİŞANI
5. KORE CUMHURİYETİ HARP MADALYASI,
6. GÜMÜŞ YILDIZ MADALYASI,
7. BİRLEŞMİŞ MİLLETLER HİZMET MADALYASI,
8. KORE HİZMET MADALYASI,
9. MÜMTAZ BİRLİK NİŞANI.

B. GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ ŞEHİT ALBAY PAMİR ve BİR ANI

ŞEHİT ALBAY NURİ PAMİR'İN MUHAFIZI ER ERDOĞAN BAŞARAN

Şöyle anlatmaktadır.

“ Yıl 1951. Kore'de Türk Tugayının unutulmaz kahramanlıklarıyla dolu Kunuri savaşları geride kalmış ama Komutan, Subay, Astsubay ve Mehmetçiklerimizin insan üstü gayret ve üstün askerî yetenekleriyle bu

savaşlarda yarattıkları zaferlerle dolu başarıları dünya Milletlerinin kamu oylarında hâlâ canlı bir tarih olarak yaşamakta.

Türk Tugayının İkinci Değişirme Birliği, 1952 yılının sonbaharında yeni savaş görevi için Kapyonk Bölgesinde kendisine ayrılan yörelerde yerleşme yerlerini saptamakla meşguldü.

Tugay Komutanı Tuğgeneral Namık Argüç, Alay Komutanı ise Albay Nuri Pamir'di. Albay Pamir bütün üstün askerî yeteneklerini, derin bir kültür bilgisi ile yoğurmuş insanî ve duygusal yönleri kuvvetli bir komutandı.

Aşağıdaki anlatacağım anım da Albay PAMİR'in insancıl ve duygusal yönlerini belirlemek açısından büyük bir önem taşır. Bu anı, Albay Pamir'in Kore'deki yüzlerce anısı arasından beni en çok etkileyenlerden seçilmiştir.

YABAN ÖRDEKLERİ

1952 yılının sonbahar ayları... Havalar puslu, yağışlı, soğuk... Dinlenme bölgesinden hareket eden Türk Tugayı kendisine verilen yeni savaş görevi için Kapyonk Bölgesinde, Alay Karargâhı Erkânı Alay Komutanı Albay Nuri Pamir'in komutasında yerleşme düzeni için araziye tanımaya ve gezmeye çıkmışlardı.

Albay'ın Muhafız Onbaşı olarak ben de aralarında bulunuyordum. Epeyce dolaşmış, öğleye doğru bir uçurumun kenarına ulaşmış dinlenme molası vermiştik. Derinliği 40 ilâ 50 metre olan bu uçurumun dibinde güzel bir ırmak akıyordu. Etrafı sazlık ve ağaçlık olan bu ırmakta ilk göze

çarpan yüzlerce yaban ördeğinin bulunmasıydı. Manzara çok güzel ve etkileyiciydi. Büyük tutkum olan avcılığım birden depreşti, manzarayı huşu içinde seyreden Albay Nuri Pamir'e yaklaşıarak selâm verdim :

«Komutanım müsaade ederseniz makineli tabancamla şu ördekleri bir tarayayım. Akşama sizlere güzel bir ziyafet yemeği olur» dediğimde, herkesin duyabileceği yumuşak ve okşayıcı bir sesle asla unutamıyacağım şu sözleri söyledi :

«Tabiatın güzelliğini bozmaya kimsenin hakkı yok evlâdım. Bu kuşlar da can taşıyor, onları öldürmek cinayet sayılır. Şu lâtif manzaranın güzelliğini tamamlayan bu kuşları seyretmek onları öldürmekten daha iyi değil mi? Onlara dokunmamak gerekir. Bir daha böyle şey duymayayım.» diye anlatmaktadır.

C. Kore'de Yedeksubay Asteğmen Tuna Baltacıoğlu Şehit Albay Nuri Pamir'i Kitabında Şöyle Anlatmaktadır ²

Yavrucak

“ Karargahımızın yaklaşık birkaç kilometre önünde cephe adını verdiğimiz kazılmış siperlerden oluşan bir hat vardı. Birliklerimiz bu siperlerin içinde yer almışlardı.

Bir gün Albay Pamir, "Asteğmenim ben cepheye gidiyorum benimle gel" dedi. Niçin beni de yanında bulundurmak istemişti şimdi anımsamıyorum. Bir jeep'e binip cepheye doğru yola çıktık.

² Tuna Baltacıoğlu , Savaş İçinde Barış , Kore Savaşı Anları ,Yapı Kredi Yayınları ,İstanbul 1998, s.13.

Bizi bölük komutanı bir yüzbaşı karşıladı. Hep beraber tepeye tırmandık ve siperlere ulaştık. Siperler tam insan boyunda olmadığı için karşı taraftan görülüp de hedef olmamamız için biraz eğik durumda yürümemiz gerekiyordu. Albayın bu konuda oldukça garip bir tutumu vardı.

Kesinlikle gizlenmeye gerek görmez, o heybetli gövdesiyle tehlikeye hedef olmaktan kaçınmazdı. Siperin içinde önde Albay, arkasında yüzbaşı, onun arkasında da ben, yüzbaşıyla ben yarı eğik durumda, Albay ise dimdik yol almaktaydık. Biraz ilerlemiştik ki Albay birden "Durun!" diye bağırdı.

Birden heyecanlandım, acaba Albay bir tehlike mi sezmiş de "Durun!" demişti. Acaba önümüzde bir mayın mı vardı? Merakla bu "Durun!" komutunun nedenini açıklamasını bekliyorduk. Albay yumuşak ve tatlı bir sesle:

"Şu yavrucağa bakın" dedi. Siperin içinde tam Albayın önünde küçük beyaz bir dağ çiçeği duruyordu.

Öyle toprağın içinde tek başına bir barış sembolü gibi duran o küçük yavruyu Albay ezmek istememişti. İnsanların birbirini öldürdüğü o alanda o "yavrucak" bütün güzelliğiyle yaşama gözlerini açıyordu." Diye anlatırken ,

Asteğmenin nişanlısı yazdığı mektupta ;

İstanbul, 19 Haziran 1952

“ Albay Nuri Pamir'in ölümüne hepimiz çok üzüldük. Herkese aynı şekilde üzülyordum ama nedense bu adamcağıza çok üzüldüm. Beni o kadar çok sarstı ki tarif edemem.

Ya senin yakınında olduğu için, ya da gönderdiğin resimlerden bu Albay'a karşı bir sempatim olduğu için, her nedense, bilemiyorum.

Allah hepinizi korusun. Aman dikkatli ol, kendine iyi bak. Şurada ne kaldı ki, bir ay bile değil. Hayırlısıyla gemiye bir binseniz, ondan sonrası kolay. Gemide de kendine iyi bak, sıcaklardan hasta olma.

Kore'den yanına bazı ilaçlar al, gemide belki lazım olur. Annen de Nuri Pamir'in ölümünden sonra çok sıkılıyor. Durmadan seni düşünüyor.

Sana mektup yazmayı kesmem merak etme. İmkan olsa gemideyken de sana cevap yazarım ama tabii imkansız. “ diye yazmaktadır.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

DİĞER ŞEHİTLERİMİZİN RESİMLERİ

KİTAPTA BELGE VE RESİMLERİ AİLELERİNDEN ELDE EDİLEN BAZI ŞEHİTLERİMİZİN HAYATI VE KAHRAMANLIĞI VARDIR , BELGELER BULUNDUKÇA DİĞER ŞEHİTLERİMİZİN HAYATI DA YAZILACAKTIR.

YZB
NECDET
ŞERMAN
ŞEHİT

BİNBAŞI
LÜTFÜ BÜLGİN
3 TB. K. ŞEHİT

YZB
NECDET
ŞERMAN
ŞEHİT

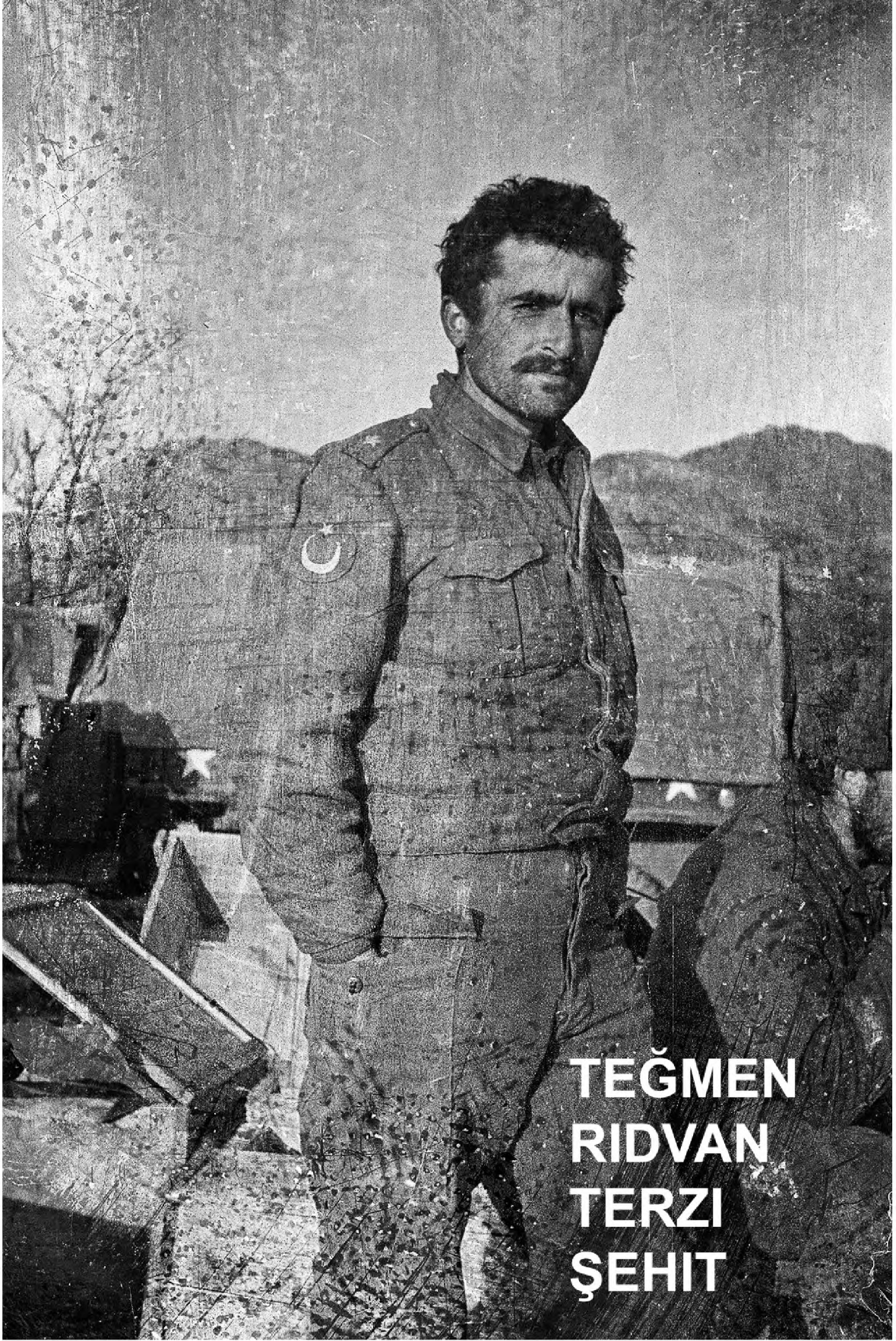
Albay Gumby ile maiyetini
kurtaran kahramanlarımızdan
kıdemli üstteğmen Muzaffer
Erdönmez

Bir hazin hâtıra

Bu resim, Kore Savaş Birliğimiz Pusan'a çıktığı sırada alınmıştır. Önde boynunda dürbin asılı gülen, şehit Yüzbaşı Ahmet Tuncer'dir. Ahmet Tuncer, Kunuri'deki ilk şehitlerimizdendir. Mektepte «Davulcu Ahmet» diye anılan Ahmet Tuncer kahramanca şehit olmuştur. Allah ruhunu şâdetsin!

TEĞMEN
RIDVAN
TERZİ
ŞEHİT

**TĞM
RIDVAN
TERZİ
ŞEHİT**

**ÜTĞM
HASAN BASRİ
GÜNALP**

**ÜTĞM
SAMİ
DURAK**

SONUÇ

1950 yılında istilâya uğramış bir ülkenin özgürlüğü ve dünya barışı için Birleşmiş Milletler mütecavize karşı koymak üzere ilk defa silâhlı müdahale kararı aldı. Üye ülkeleri yardıma çağırdı. Birleşmiş Milletler'in çağrısına, Amerika Birleşik Devletleri'nden sonra ilk olumlu cevap Türkiye tarafından verildi. Ancak bu cevap sembolik değil, gerçekten üstün muharebe güç ve kudretine haiz tugay seviyesindeki bir birliğin Birleşmiş Milletler Ordusu emrine verilmesi şeklinde oldu.

Türk Tugayı, Kore muharebelerinde aldıkları tüm görevleri büyük başarı ve kahramanlıklarla yerine getirerek, Türkün ölmez savaşkanlık kudretini, bütün dünyaya duyurdu.

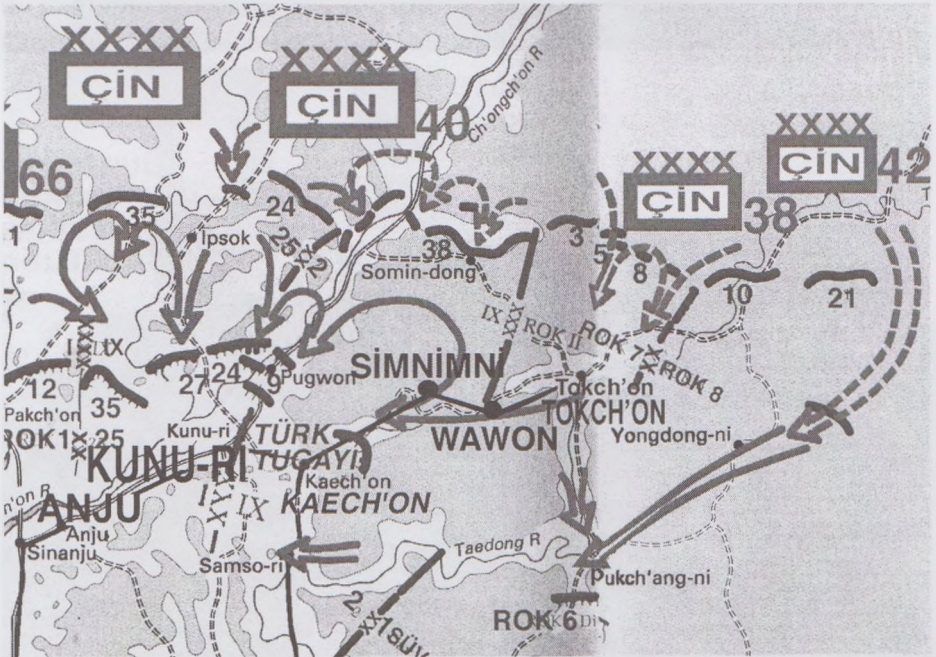
Bundan başka; Türk kuvvetlerinin Kore'de yarattığı destanlar, yurttaki gibi, hür dünyada da büyük bir heyecan ve sevinç uyandırdı. Türk Milleti'nin, ordusuna olan sarsılmaz güveninin bir kat daha artmasına neden oldu.

Türk Tugayı, Kore'ye ayak bastığından ateşkes antlaşmasına kadar muharebenin hep en can alıcı bölgelerinde görevlendirilmiştir. Mehmetçğin üç yıl içinde kazandığı ondört başarılı muharebeden dördü, Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştirmiş, Güney Kore'nin kurtarılacak egemenliğine kavuşmasında etken olmuş; Birleşmiş Milletler kuvvetlerinin de onurunu korumuştur.

Bu muharebelerden dördü, Kunuri oyalama, Kumyangjang-ni tarruz, Taegyewon-ni savunma ve kanlı Vegas ileri karakol savaşlarıdır.³⁷

Türk tugayının ilk muharebesi, sanki talih ve bugünkü Türk neslinin ne olduğunu dünyaya göstermek istiyormuş gibi Kore Harbi'nin en şiddetlisi ve en zorlusuydu. Kore harp tarihine yeni bir sayfa ilâve eden Kunuri muharebesi, Türk Silâhlı Kuvvetlerinin kahramanlığını dünyaya tanıtmış ve Türkleri bugünkü dünyanın en büyük askerleri haline getirmiştir.³⁸

³⁷ "Türk Askerine Övgü", Gaziler Dergisi, Yıl 5, S.23, Ocak-Şubat, 1989, s.7.

³⁸ Soykut, s. 24.

Kore Savaşındaki Şehitlerimiz

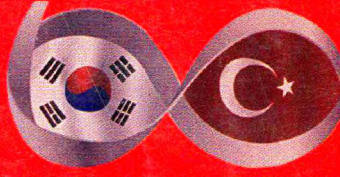
Kore'ye varışından kısa bir süre içinde daha harp hazırlığı tamamlanmadan ve çevreyi tanıma fırsatı bulamadan 26 Kasım 1950'de Komünist Çin ordularının başlattıkları mukabil taarruzda Birleşmiş Milletler cephesi yarılmış düşman Kunuri istikametinde sekizinci orduyu kuşatma harekâtına başlamıştır, işte bu yarma bölgesinin tıkanması görevi acele olarak Türk Tugayına verilmiştir.

Birleşmiş Milletler Ordusu'nun tutunmaya çalıştığı asıl muharebe hattının 60 km. ilerisinde yalnız başına yanları ve arka cephesi açık, uçak hariç düşman hakkında hiçbir bilgi bilmeden ve hiçbir destek görmeden Türk Tugayı çok büyük kayıplar pahasına Birleşmiş Milletler Ordusu'nu kuşatılmadan kurtaran parlak sonuçlar elde etmiştir.

İşte bu kadar olumsuz şartlar altında yakalanan tugay taktik bütünlüğünü kaybetmemiş, genç subayların etrafında toplanan aslan Mehmetçiklerle çemberi yarmaya başlamıştır. Her kuşatmada kurtulmuş, tekrar sarılmıştır. Bu yarma işi üç kez tekrarlanmıştır, iki Çin tümeninin gücü, üç piyade taburumuza yetmemiştir.

Mehmetçikler, Çinlilerin kitle halinde yaptığı ve kırk sekiz saat süren taarruz kısılcı karşısında, cephe ve erzaklarının tükenmesine rağmen süngü, yumruk ve taşla naralar atarak Çin dalgalarına karşı

E. Kurmay Albay Ali DENİZLİ

Türk Silahlı Kuvvetlerinin kahramanlıklarını yaşatacak Kore Araştırmacısı Emekli Kurmay Albay Ali DENİZLİ, 1954 yılında Ankara'da doğmuş, 1975 yılında Kara Harp Okulundan, 1976 yılında Piyade Okulundan mezun olmuştur.

1982 yılına kadar Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlı çeşitli birliklerde Takım ve Bölük Komutanlığı yapan Albay Ali Denizli, 1984 yılında Kara Harp Akademisini kurmay subay olarak bitirdikten sonra; Kara Kuvvetlerinin çeşitli birliklerinde, karargâh subaylığı ve kıta komutanlığı görevlerini yürütmüştür.

1982 yılında Ankara iktisadi ve idari Bilimler Fakültesi Bankacılık bölümü lisans diploması, 1992 yılında Hacettepe Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi bölümü doktora diploması alan, Albay Ali DENİZLİ'nin babası ve eşinin babası da Kore Harbinde görev yapmış olup, Albay Ali DENİZLİ'nin Kore Harbinde Türk Tugayları kitabı ve bu konuda yayınlanmış bildiri ve makaleleri vardır.

Bütün bunlar; Albay Ali DENİZLİ'nin www.koreharbi.com ve www.koreanwar-forgottenwar.com internet sitelerinde bulunmaktadır.

1989 'da Amerika'da sivil işler (Public Affair) kursunu bitiren Albay Ali Denizli, yurt dışında; Azerbaycan'da Eğitim Grup Komutanlığı ve Arnavutluk Askeri Ataşeliği görevlerinde bulunmuştur.

Albay Ali Denizli; İç Güvenlik Harekâtından iki adet TSK Üstün Cesaret ve Feragat Şerit Rozeti, Özel Kuvvetler Taburunun kahramanca savaşmasından dolayı, bir adet Üstün Birlik Yetiştirme Şerit Rozeti, Azerbaycan görevinde, Azerbaycan Savunma Bakanınca Fahri Ferman, Arnavutluk Ataşeliğindeki görevinde Arnavutluk Cumhurbaşkanınca ALTIN KARTAL madalyası sahibidir.

İngilizce, Fransızca, Arnavutça bilmektedir.

Halen Ufuk Üniversitesi – Ankara, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi öğretim görevlisidir.

Bu kitap Türkiye Muharip Gaziler Derneği ve Kore Cumhuriyeti Büyükelçiliğinin ilgi, teşvik ve destekleriyle gerçekleşmiştir.